

ספר אמרי נועם

סדר

שיר בוזמונים ותפלות ותחנות
למשחדים לאל ולראשי אשמודות
ונבי שפה בנסוך דמעה לקרבן
על גלות ישראל ועל חרבן
וקרש הלולים לשבתות ולמועדים
ושירי רגזים למילה ולחתנים
וכזלאין לחולים וליושבת על המסבד
ולעצירת גשמים ולעצירת דב
ולידאים מפחד עברה ואנהור
ותפלת יודי הים לחרמבן
ולחולכינתיבות

לקחו בנינו ונפשו בנפשו בעמכם יוסף שלום אחי מן
הצעירים מן שלום האלינו סננתו בן ערבים חנה על
יד האם השלם במחוד שאל חלי גר

נדפס פה באמשטיר דאם

בבית סנשה בן יוסף בן ישראל

שנת חשף ה' את זרוע קדשו לק

תמימים קודם עליון עמוד השחר ללמוד או לעשות פלאותיו ויכול יגיע חסדו עליו
ואשר יגזר את האדם וזכרבת התורה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצוותיו וצונו על דברי תורהו
והעבדנו יי אלהינו את דברי תורהו בפנינו
ובפישות עמך בית ישראל ונתת לנו וצאצאינו
וצאצאי צאצאינו יודעי שמך ולוכדי תורתך לשמך
ברוך אתה יי המלך מיד תורה לעמו ישראל ברוך
אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
העמים ונתן לנו ארית תורתו ברוך אתה יי
נותן התורה :

ונאמר מאד צריך לזכור בה לזמנות שהתורה חסונה בעינינו ונתנה מסנה
ומסוך כמו שכתוב על כל המצוות ואם אינו עושה כן ענינו גדול הם ועולם
עבודה שאינו מסנה בתורתו ואינו נוח לשלשלת חסונות לשמך בה לשמך
ביום תלמודי חכמים שכתוב לא יבואו מסין דאמי ויער נהו ונחא לא כוך ונחית
אנחז וצאצאינו יודעי שמך

המסנה אקרא דידעית שאמר כי האיש החכם וכן את זאת ואשר דבר פניו
אליו ויורה על מה אמרו הארץ וברוח גמאל לחכמים ולנביאים ולמלאכי
הסרה בהם כולם ובלילים כפסוק חכם ונכון ואשר דבר וכו' וגולם לא וכלו לפרש
על מה אמרו הארץ ול' על מה אמרו הארץ את חכמיה שלא ילדו בה עור יי
שאריו וקבץ בעצמו שנאמר על מה אמרו ויאמר יי על עולם את תורהו וסאים
ולא הלכו בה לאמר שלא היו חכרין על התורה התולה בלומר שלא השכו
ליבנות לענוג וחננות כמו שהתהלכתי בתוכם וכן באימנות כעלמה דרך מצות
אנשים בלומדת שלא ליסח ולא דנו לפרשנו על עולם את תורתו מסא על
עומת התורה כשישקו כי אם על חכמה דאם לא כן למנו לא פרשנו החכמים
אברו שחזי תורה גליה וקל לחזקו ועל קצבת התורה ואכזית תורה אל

אחריו יי אלהיכם תלכו

ישחבה

הכל אשר עשה את הכל יתן בעתו והלכות המלך אמר שחבה
לאיש כמעט פיו נדבר בעתו מה טוב לכן הראונו כל המלך
התורה שאינה תורה איה שנוחה בפי שלוחי עבוד ובעת תורה כפתקמתאום
הראונו ככה וכן אמר במה הלכנו לשמים על זה המהדלנו בעינו לפרך
מרבית עמנו על שפת אמת חכמים אמרו פרי שחזו במותם שגווים לעתים
התורה לזכור לשלוחים אמרו גרעם מהורים לדעת להם לפני האלוקים
התורה מהלכה בני כל בני ישראל ומשכיעו בשבועת התורה שלא ידעו
חכמה וזה עדי תעלום עשר שנים כי התעלמות חזק דבוס
חזאל קבץ בהחכמה לאור מאד חזקים
א"ל י"ד

Handwritten signatures and notes in the bottom right corner.

בקשות

ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך : ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אמה ובנד ובבתך עבדך ואמרתך ובקמתך ועדך אשר בשעריך : כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם ויום השבת השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשוהו :

ס כבוד את אביך ואת אמך למען יצרכו ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך :
ס לא תרצח : ס לא תנאף :
ס לא תגנב : ס לא תעיד בדעך עד שקר : ס לא תחמד בית רעה :
לא תחמד אשת רעה ונכדו ואמהו ושורו וחסמו וכל אשר לרעה :

ויאמר יהוה מסעי בא הרח משער למו חופיע מחר פארן ואתה סרבבת קרש מימינו איש דת למו : אף חבב עמים כל קרשיו בידך והם תמו לרולך ישא מדברתיך : תודה צנה לנו משה מורשה קהלת יעקב :
אנכי ליי אנכי אשירה אוצר ליי אלהי ישראל :
" בצאתך משער בצעדך משדה אוזם :

א 1 3 ארץ

אני שהו עסקים בתורה ואף על פי כן נאמרה הארץ למיך עמנו עליה ולא ידע לפורע ער שפודשו הקבת בעמנו שהיא מדע ומסודות וידע שלא היו מברזין עליה תחילה כעני שלא היה חסונה בעניינם רק היו עסקינות כאומרת בעלמא ועלמא ליעמא

לכן צריך ליהוה מה נאמר וכו' אמרו יאמר עשרה חרשיות או סוכת כהנים כרי שינויה בכל יום תמיד כעשרה חרשיות ויתחזק אמנותו בתורה ואף על פי שבטלות הכהנים נהגו הרעפות המעט שלא אמרו לעמי הארץ אן ימא תודת אמת על כן אן קורין אלמא ביה ששמועו מלי הקבת כעני שהיה כמרבית הינו הקא בעבוד אמל ביהוד דלויא הרעפות המעט טוב לאומדה מעל ידיו קר יכוד כעשרה חרשיות בכל עם ויתחזק אמנותו בתורה ויתחיל לומר

תורה

ודבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר :
ס אנכי יהוה אלהיך אשר הוציאתיך מארץ מצרים סבית עבדים : לא יהיה לך אלהים אחרים על פני : לא תעשה לך פסל וכל תמונת אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ : לא תשתחוו להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פוקד עין אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשוא : ועשה חסד לא אלים לאהבי ולשנאי סנות :
ס לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא יקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא :
ס זכור את יום השבת לקדשו :
ששת

ארץ רעשה גם שמים ומפונגם עבים ומפונגים מים :
הרים ונלו מפני יזה סיני מפני יי אלה ישראל : כחובים

אלהים בצאתך לפני עפרך בצערך בשימון
סלה : ארץ רעשה אף שמים ומפונג

מפני אלהים זה סיני מפני אלהים אלה ישראל :
רכב אלהים רבותים אלפי שואן יי כם סיני בקרש :

יי עז לעפו יתן יי כרך את עפו בשלום : כסנה
חביבין ישראל שנתן להם כלי חמדה הבח יהודה

גודעת להם שנתן להם כלי חמדה שנאמר כי לקח
טוב נתתי לכם תודתי אל תעזבו :

רבי ענתן אומר כל המקיים את התורה מעוני
סופו לקיים מעשרי וכל המבטל את

התורה מעשרי סופו לבטלה מעוני : כחובים
אמר רבי יוחנן בן לוי בכל יום יזום בת קול

יצאת מהר חורב ומסירות ואומרת אף
להם לבריות משלכונה של תורה שכל מי שאינו

עוסק בתלמוד תורה נקרא נוף שנאמר גם זה
באף חזיר אשה יפה וסרת מעם ואומר והלחת

מעשה אלהים המוח והמכתב מכתב אלהים הוא
תורת על הלחת אל מקרי תורת אלה חידות

שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה וכל מי
שעוסק בתלמוד תורה חרי זה מתעלה שנאמר

ומסתנה נחליאל ומנחליאל נמות :

אחר זמנים דגע ישוב בוד רחום ורחם על חיינו בית המקדש ועל גלות ישראל
כי לא רבים יוכלו לכיין חשקות בג' המספרות שהם בג' שליש הלילה

שחקה בכ יסול מתאונן על גוהו ועל גלות בניו מעל שולחן אכילה כמו שנאמר
יי מכורום ישאג וממקע קרשו זמן קולו שאנו ישאג על גוהו ג' שאנו מנגד ג'
מספרות לכן ראוי לכל זמא שמים שאל יחסי מלקום לפחות לראש אסמרות

התחזיקה כי אז מרת הרחמים גמדת ותיא עז רצון לחינת תפלתו מקובלת
דעויה אז ישוב לארץ ויצעק צעקו עי שיוודו דמעונו על מנוחסתה פני
בקול מר ויאמר

על גהרות בכל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו
ארץ ציון : על ערבים בתוכה תלינו

כנזרותינו : כי שם שאלנו שובינו דברי שיר
ותוללינו שמחה שירנו לע משיד ציון : איה נשיד

את שיר יי על אדמת זכר : אם אשכחך ירושלם
תשכח ימינו : הדבק לשוני לחכי אם לא אפדכי

אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי :
זכור יי לבני אדום את יום ירושלם האמרים ערו

ערו עד היסוד בת : בת בכל השדודה אשרי
שישלם לך את גמולך שנמלת לנו : אשרי שיאחו
ונפץ את שללך אל הסלע :

ענה

על היכל אבכה זמס ולילה : ולתפארת ציון עיר
 החוללה : ולתפארת ^{בכי תמיד על הרבן פעמים}
 ארץ צבי צבי ירושלים : ועל עמך אשר הלך
 בגולה : לתפארת ^{בית תפארת שם אויב לשמה}
 הושיבנו ביד ובינות ושמה : על זאת אבכה תמיד
 בקול יללה : ולתפארת ^{ספדי תורה כי חוללה}
 תפארתך : ופלח נורה מיום שחרב ביתך
 ושא קנה על אהלי בית ואהלה : ולתפארת ^{חוקו}
 עמי סחר אבנה דברכם : וקם אלכש ואשיב את
 שמותכם : חוק היכלי אשכון כבתחלה : כי
 מציון תצא תורה ותהלה : כי מציון
 ש ^ע ^{אנה בבית בציון} מספר בירושלים תשוב
 תרחם ציון תבנה חומות ירושלים כפתוב
 אתה תקום תרחם ציון כי עת לחנה כי באמועדי
 ונאמר ופדונו יושבון ובאו ציון בדגה ושחרת
 שלם על ראשם ששון ושמחה ישנו ונסו

גון ואנחה : כשוב *

אשר שחן בתליון על פנתם אומר כוונתו כי אמת כי תשכחני בעת צרתו כי
 ואין חקירות

להבדיל בין מינוח אומר ותי עז כומר וקל כומר קץ כנכי וגבור סאדי לעשות זאת
 אומר עבדי

הנכנס לבית הכנסת אומר :

מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל : ואני
 בדוב חסדך אבא ביתך אשתחודה אל
 היכל קדשך ביראתך :

שעריך בדפקייה פתחה :

ולדל שואל לפניך יה סלחה :

עריך

לה רבא תפלה ושושי :

מקום פבש ועשרון ומנחה :

עריך

מאור עיני רצה ושכור לשוני :

ואם אשנה לפניך יה סלחה :

עריך

הדמותי לך לבי ועיני :

נמה איון וגם עין פקחה :

עריך

שמע קולי ושוועתי הקשיבה :

ותפלת סקום קרבן לקחתי :

בקשות

ענה קלי ושוועתי וניבתי:

ועניתי לעם נכמתי פקחתי:

שעיר

אזרח שלם לך תמיד אקנה:

ישועתיך לעם עניי שלחה:

שעיר

בנה אולם ומלוך לעד לשלם:

ואתוך על דבר ציון יקחה:

שעיר

ירנו שכני ערץ וארץ:

ואמרת לך יי הממלכה:

תם

שעיר

תם

לתן שואיט טאנפן מי בקשה שני לה דיסידות

אמא ברוכ הסדיך

פניך לבקר

ואודה ופלאותיך

באשמורת חפוקר:

לך אל נאור פזורה

לשפך אהלל

אסרותיך שהודות

פקחל עם אמלל

בדיחה לא אחלל

אל טואם בשקד:

אזרח

לעם בן סודים נודד

חוסיה פחסדך

הצלת

בקשות

הצילה מע שודד

הראנו נא חסדך

אזרח

אל ענו וקראת

על רמים ועל ימים

ומשחן ישעך

והתן לו סרודך

אל עני אין חקר:

בפי כל יודעך

חבט לדורשך

הוא אל לי לגופך:

אזרח

הדיקת גם במדורת

ופדה פנים פוריים

בי אמה אל דעת

משמע ישועות

ובגרת מועעות

לשפך אופר

תם

אזרח

תם

בקשה להין

שעיר

שחר אער מתעטות אקום להודות אל אל יקום

יפדה עמו מתחומות מאדום ומישמעל

שוד אל

שוד אלי עוד חבל שוד כהללי:

יום וליל אערוך שדה לשוע תיה נדרש

קבץ סהר שח פורה ולצביון מעור נרש

שומר חסד והבדית אשר לפניו נגלה

שמור פליטת שארית עם בחותמך נפלא

דחש לפני על משעבי עד אנה אויבי ע

ע

ב ב 2 2

בקשות

עד אוא אשב בשכי החד מוטות כבלי שוכן דום
און דום לועקת דל יראה ולדיו בין עינים כדום
ודאה עם ככל עם נכדל כדגים שנאחווים בן דום
לקו כמו פי ארתון החישותקרב אל קד עלום
בגלך צור אתלונן חם שלום כמי אולי אל הלום
שור אלי תם

סימן שלום

בקשה לחן שמי כבוד עז

אבא בשיר ערב לפני דברך

כי צמאה נפשי לראות פדך
לכן בקול צמר קפתי לתודות לק
כי חסדך גדול לפדות צמך
יזם וגם ללה עיני בק מלכי

מתי הנחמי דקם דברך
חם אורך אלי ושמע תפלת

עת אשפכה שחי תוך עם בחירך

אבא תם

סימן דום

בקשה לחן פי לאש חנוכי סיני

שירי נא לאל כשחר לצור שוכן עליה

הללו הללויה שיר

יזם בטרם הקשיבה דיבי נא אל ריבה

וברצונך

בקשות

וברצונך נא חשי כבוד לכלם עמך יה
הללו הללויה שיר
וקבל תפלתינו וסלח נא את חטאתינו
נא נא את נאולתינו ותחיש סהרה יה
הללו הללויה שיר
סוד שמך נקרא עלינו רפא נא את סכאבינו
שלח נא את משיחנו עם הנביא אליה
הללו הללויה שיר

פוך האר אלינו חסול נא על עללינו

ביאתה צור נא לנו מי כפוך חסני יה

הללו הללויה שיר

חוסה נא על עדתך קבץ את צאן מרעיתך

תצין עד תפארתך לרוד המוריה

הללו הללויה שיר

ודים חם קמים עלינו להכרית את עללינו

מצודה זו תצילנו תוציאנו לחויה

הללו הללויה שיר

קל כבס בני שמעתי מקדם לכם נאולתי

אקיים אשר נשבעתי כי יד על כס יה

הללו הללויה תם שיר

עוני

ספר יצחק

בקשה

לתן לי שני אל בני ארמון

עני שסנודא לפנד אשוד נא תשמע תפלתו
 ונאני קרב היום
 לנפשי תנה פדום
 ויום אקום לתודות
 ונעבתי תסודות
 צדקתך כדורי אל
 לעבוד השואל
 תפאות ועבודת
 קדמו עני אשמדות
 קרבן ועולות אין לנו
 חיש מהר ותעלנו
 טפלו עלי יודים שקר
 עושה גדולות עד אין תקר
 כל ימי צבאי אחל
 לשמות חוסות וקיל

עני לתן בקשה

אשר בנפש נאמנה
 על יגיע זכרתך
 בבית קדשך שחרתך
 בבקר לא ברננה
 ובכל לבי קראתך
 שפתי שידות תבענה

צניד תחלתך
 ונפשי על ישועתך
 מאד ענים בי שועה
 בנן עדים נטועה
 צור לא תכלה רחמיך
 עשה למען שמך
 הדרש לעם עשוקים
 תמיד נהק צועקים
 אויבים וצורדים בלה
 משאלותינו תמלא
 קוסה נא ותושיענו
 שוב סאף ותנהמנו
 עודה אל ממעונך
 לעם ורע אמוניך

אשר

לתן ארמון ספר בקשה

להושיע את עמך
 קוסה אל ואך בזבירה
 מושל בכל העולם
 נביר פח ועלם

בכל יום רוממותך
 אלהי תמיד תשענה
 ושים עינה גדועה
 השנה ורעונה
 טעם הנקרא עמך
 ובנה עד דוד הטר
 מלחין אויב נאקים
 כי יום ממנו פנה
 וכבודך עלינו גלה
 וקודאך הושיענא
 אלהי אל תשכחני
 צרותי לא תזכרנה
 ונהל בעדך
 ויפדהו כשן שנה

תם

אל ארמון ספר

ממען קדשך ערה
 מאד גדלו מעשיך
 עישה חסד עם עמךך

כי אין נואל בלעדך לעדה וזולה וסורה

קומה אל נאור בנבורה

אלהי הנבואה יושב במרומי שמים

שדה קין קץ הפלאות יושב על כסא רחמים

כי ארכו לנו השנים שם בביתך אהקניה

קומה אל נאור בנבורה

סגול עוז שם מן הוא לכל חוסים בו

עד פתי דוא עיני אל עיד קדש בשוכך

שמענו משובך מהר ליום הבשורה

קומה אל נאור בנבורה

אל נשא עין ופישע היה לעם אמונה

ושלח לו את משיחך למשחרים את פניך

פקח פה לבניך ופתח להם פתחי אורה

קומה אל נאור בנבורה

להושיע את עמך משען קדשך עזרת

סת קומה אל נאור בנבורה תם

א יצחק למוקראת בקשה סריסני מ דיסכאניס

אב סי רחמן עדה נשוב ונדל

לעתות בצדה דיה משגב לעס דלי

ופשורת חסידך סגור העיר

העוסדים

העוסדים נגד הפש ונאלם

ציון פחסך סדר העלם

להם פיוס ועם הירי למגדל

יהיו לפיך יעד אמרי

מחה צור פענן חטאת נעורי

הפך מעל בני עצרת צודרי

נפשי חוק לבאים כבוד יודל

יודתי במצולות קום העלני

מכרי אפלודת יה העלני

בעדי רחפלות אערוד לקוני

תפלות ותחינות לבי לא יחדל

צדיקים יודוך חי לעולמי עד

תולם ואשורים תמיד לא תמע

בימיך הרמה התמוה ותסער

הקוראים בשחר כבודם יודל

חסדך לחידי השתי בשחר

נעתי כורוני בקראי נחדי

בכל לב קראתיך חודתך אכחד

שמח תשמח לב עינים ונדל

קול בניס הקשיבה שעה שועתם

ג א ז לילה

לילה ראשון שמורה שפכו שיחתם
 בדיה נחום קבל דנתם
 מפי בחיריך שפך יתגדל
 תם אמחי תם
 בקשה
 רדני איום נורא :
 ליל לא אירא :
 גרוי פתחת הבלי :
 קרה עור לי :
 הן אפה תקורתי :
 עני ישועתי :
 יך נקני בפיס :
 אנה אפיס :
 טובך תחיש לעסך :
 עשה למען שמך :
 כונן בית סבנה :
 באור פניך :
 ספוד להעילי :
 שמע קולי :
 סעד ותמוך לנפתרים :

יצר הרים :
 פרה עמך פעיים :
 עשה חוים :
 קרב קין נתמה :
 איש מלחמה :
 שטן כפאו באהלנו :
 מלכנו הוא מושיענו :
 חמול עמך כלם :
 אל יאלם :
 פדה עמי ספור :
 עניו בור :
 שמת שופים ובחיים :
 שובר ארזים :
 תם תם
 בקשה לתן אקיל סאסטוריוקו סאורני
 עלי האירה פניך וזכרני
 שמני כחותם על לבך וגאלני :
 בתוך קהל אהלך בעדו חיי
 ובנדבות פי ארצך בטוב שחיי :
 אודך אל עשני
 2 3 2 1

שמי כחותם על לבך ונאלי :
 אל ד אל ישועתי כל יום אקרא :
 עזרה לדחיש פדותי רם ונשא :
 הסל אר הנואל אחי בשירי :
 שמי כחותם על לבך ונאלי :
 עני אלי עני בעתה :
 אל באפק תוכחני יהי לי עזרתה :
 דני פלט תסובבני ורחמיני :
 שמי כחותם על לבך ונאלי :

בקשה לתן אישנות גוים קאנולירט פארט

ישע חספה להבני אלהי עולם :
 צופיה חולת אהבה :
 צורי אהבה נדבה :
 סתרי פניך חליתי :
 סגני ובו חסדתי :
 ליגע בגלות חסיע :
 אני בשמחה נהיע :
 מדלה בני דיד יבפה :
 סדד ישועה ויבפה :
 הנמל לחסדים סתי :

נדסה נפשי לתאבה :
 הן לא קשרה יד :
 ושם נגדי שירתי :
 קוה קודתי :
 ועדיו בטוב תשביע :
 לפני הסלקי :
 נוע נשכר נדבה :
 לחוזת בעעס :
 חכמה ערי פשכנותי :

ואני אקריב קרבנתי :
 בכלי טהור בית :
 להן קאנולירט פארט :
 יחדתי :
 באי בית אל לבך חוקר :
 ושא רנה פון יחד פוכבי בקר :
 שפכי פמי אלי לבך לפני קונך :
 כי ידע אולי יעביד שנת :
 יסחול את מעלי ויסלח זונתי :
 ידעה שיר הגיונה כעלית סבקר יחדתי :
 רחמי חופי סחלאת משוכה :

ודמע שפכי לסחות חטא פתוכר :
 ולפני אל סלבי אורי חוקך נדביכר :
 הביא נדבה פבקר פבקר :
 אנה אל אל חסי ונדכי אשורי :
 ואל נא חכעטי פגודל יסודי :
 מעם יצרך נשי הוא רע מפעוריו :
 אוסר לך בשקרני שכבי עד חבקר :
 לשעדי וספני יום ליום שדרי :
 בטרם באפו באשו תבערי :
 וק ספה וספה סרע התערי :
 וחסלו תכודי להגיד פבקר :
 תם אנה :

אֲבִירֵךְ אֶת שֵׁם יי בְּמִקְהֵלוֹת וְאֶרְנָן לְבַקֵּר שִׁיר הַמַּעֲלוֹת :
 יִתְגַּדֵּל שׁוֹכֵן בְּמַעְוֵנָה : כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבְנִיחָה :
 כֹּל מַעֲשָׂהוּ בְּאִמּוֹנָה נָתַתָּ : וְאֶרְנָן לְבַקֵּר שִׁיר הַמַּעֲלוֹת :
 נִטְמָה לְבַדּוֹ שָׁמַיִם : כְּבִיד כֹּחַ טְהוֹר עֵינַיִם :
 נִקְרָאת אֱלֹהִים חַיִּים נָתַתָּ וְאֶרְנָן לְבַקֵּר שִׁיר הַמַּעֲלוֹת :
 עֲשֵׂה נָא לְטוֹבָה אוֹתוֹ : וְהִרְאֵנוּ וּפְלֹאֲרֵנוּ :
 אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת : נִרְאֵה תְהִלּוֹת :
 מַהֲרֵה וְשַׁלַּח לְעַמְּךָ : רַחֲמִים סְמִיעוּנִי :
 עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ : נִרְאֵה תְהִלּוֹת :
 שִׁעְהוּ נָא שִׁיחַ שִׁירֵנוּ : וּפְדֵנוּ מִיַּד אוֹיְבֵינוּ :
 כִּי אֲתָה צוּר מַעֲוֵנָה : נִרְאֵה תְהִלּוֹת :
 יְהִי יִתְגַּדֵּל שִׁמְךָ : לְהוֹשִׁיעַ אֶת עַמְּךָ :
 בִּשְׂרָם סְמִיעוּנִי : נִרְאֵה תְהִלּוֹת :
 יְהִי יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ : כְּבִנְיָן בֵּית תְּפִאֲרוֹתֵינוּ :
 יֵלֵךְ לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ : נִרְאֵה תְהִלּוֹת :
 חַס וְאֶרְנָן לְבַקֵּר שִׁיר הַמַּעֲלוֹת : חַס

בקשות ופזמונים לשבת

קבלת

לכה

שבת

סוכני החכם האלהי שלמות הללו אלקאמרן

דודי לקראת פלה פני שבת נקבלה :
 שמור וזכור בדבור אחד השמיענו אל המיוחד :
 " אחד ושמו אחד לשם ולתפארת ולתהלה :

לכה

לקראת שבת לכו ונלכה כי היא מקור הברכה :
 פראש מקדם ונסוכה סוף מעשה במחשבת תחלה :

לכה

מקדש סלף עד סלוכה קומי צאי מתוך ההפיכה :
 רב לך שבת בעטק הבכה והוא יחמול עליך תמלה :

לכה

התועדי מעפי קומי לבשי בגדי תפארתך עמי :
 על יד בן ישי בית הלחמי קרבה אל נפשי גאלה :

לכת

התעורר. התעורר. כי פא אורף קומי אורי
עדי עירי שיר דברי כבוד יי עליך וגילה :

לכת

לא תבוש ולא תכלמי מה תשתחוה ומה תתקיי
בה יחסו עניי עמי וגבנתה עד על תלה :

לכת

זהו למשסה שוסיך ויחקו כל סבל עיך :
ישיש עליך אלהך כמשש חתן על פלה :

לכת

ימן ושכאל תפרוצי ואת יי תערי צי :
על יד איש בן פרצי וגשמתה וגילה :

לכת

בוא בשלום עטרת בעלה גם בשמחה ובקעהלה :
הוך אמוני עם סגולה בוא פלה בוא פלה :

לכת

בקשה לחן שומרי און אלמאם טובים
מה ידיות מעותך : את שבת המלכה
בכנ ארוץ לקראתך : בוא פלה נסוכה
לבוש בנה הסודות : להדליקני בכוכבה
בכנ

בכנ ארוץ לקראתך : בוא פלה נסוכה :
ותכל כל העבודות : ולא תעשה כל מלאכה
בכנ ארוץ לקראתך : בוא פלה נסוכה :
להתענג בתענוגים : בבשר ודגים במנוחת
בכנ ארוץ לקראתך : בוא פלה נסוכה :

תם

סימן מנחם

בקשה צוא סגולה על ענת שבת

שומר שבת מצות רבה חיים היא למחזקיה :
מיום ראשון וזכור תזכור : על כן אדם מכור יטבור
מיני פרות סלה אזכור : ארבה מינים יותר הכת
נאך מלא יין כי בו ישמח לבועין :
אם אינו בן הכל אין ואם הוא כאן יום שמחה בה :
חוק וקנה בכש תמים גם לפעמים תוד לשלמים
לעשות בהם כל משעמים בהם תוסיף כל אהבות
מוסף תוסיף במאכלות בשר דגים ובעד עגלות :
או כרבורים או תרנגולות קרבן מוסף גם הוא חובי
חוק מלבושך השמור סלה ערב שבת צאת אמרי
בוא פלה בוא פלה : אגיל אשמח במס יבה :
ימן ערות שלחן ערוך : עליו להם במפה פרוך :
הש ערות ליום ברוך : ואמור לו ברוך הבא :
ד א 1 4 קדש

קדש יום מכל ימים
לזכות לנו כל הימים
תם
כי בו שבת מכל עולמים
שבת זה היתה סבה
תם

על החלות

צור משלו אבלנו ברבו אמוני
שבוענו והותרנו בדבר יי
הזן ארז עלסו רוענו אבינו
אבלנו את לחמו ואת יינו שתינו
על כנעדה לשמו והללו בפינו
אמרנו וענו אין קלוש פני
בשר וקול תודה וברך לאלהינו
על ארץ חסדה שהנחיל לאבותינו
מזון ונצרה השביע ופישנו
חסדו גבר עלינו ואמת יי
רחם בתסדך על עמך צורנו
על ציון משכן כבודך
זמל בית המאורנו
בנודד עבדך יבא ויגאלנו
לוח אפנו משה יי
ימרו המקדש ועד ציון תפלא
ואם

ושם נשיר שיר חדש וברננה ונעלה
הרחמן הנקדש יתרום ויתעלה
על כוס יין סלא בברכת יי
צור תם

בקשה לחן עי פני שואל לנו לאש קדושה

אלהי עלים יי צור לנו ומחסרת
ברוך אומר ועשה
אקים לתת גדולה על כל ברכה ותהלה
ליצור אוד בתהלה
בראשית כל מעשה ברוך אומר ועשה
ברא מאורות של מעלה ככבים מספר אין תכלית
לחצור ביום ובלילה
ולחבדיל בין אוד לחושך ברוך אומר ועשה
חוקי ארץ על המים : אלהבדיל בין מים למים
הלוא היא מלאכת שמים
ובאלה הוא עשה ברוך אומר ועשה
המקדש על כל דמים ברא שני עולמים
בי בית יי צור עולמים : יתברך שמו ותנשא
מלך דם על כל הארץ קנה שמים וארץ
" בתכנסת יסד ארץ
ישלים על כל המעשה ברוך אומר ועשה

יהברך שמו ויתנשא ברוך אומר ועשה :
יודו לבי ובשרי ליי ישיע ואודי :

ברא עין עשה פרי :

וכל שאר המעשה ברוך אומר ועשה :
דגים ועופות ודמש בהמה וחתו ארץ :

דשא ארץ משרש :

צוה לארץ ותוצא ברוך אומר ועשה :
שדי בצלם וכחמה ברא אדם מן האדמה :
ויפה באפו ושמה :

תצובה סתחת הכסא ברוך אומר ועשה :
אשרי העם שכבה לו ברא עולם כשבילו :
מה טוב ומה נעים גורלו :

ישראל עיקר המעשה ברוך אומר ועשה :
בסיני נראה ה' קדמון אל עם ישראל לא אל מן
מלאות מצות כדמון :

מצות עשה ולא תעשה ברוך אומר ועשה :
נראה אנכי כסיני שמעתי כסיני :
אלהים אחדים על פני :

לא תפסול ולא תעשה ברוך אומר ועשה :
שטור מכל ועמו : לשוא אל תשא שמו :

כי לא יגרה עצמו :

לאשר כאלה עושה ברוך אומר ועשה :

שטור וזכור שבת ושומרהו כנברה :

כי בו אלהים שבת :

מכל המעשה ברוך אומר ועשה :

נגד אנ וזאם בהדורים למען תאריך ימים :

ויברכה האלהים :

מכל אשר אתה עושה ברוך אומר ועשה :

קשר ידך סבם פן בשחת תרדם :

כי בצלם נשאורים :

אמר הוצא אדם געשה ברוך אומר ועשה :

קדש עצמך כפי אופי ומגול וחימוד :

אוי תהיה ברוך :

כפי ארץ ומתנשא ברוך אומר ועשה :

תם תם

בקשה לחן כאל אינימנה לו שור

מוסרת שיר ושבתה אקריב לאל חי מנחה :

כי יום זה יום מנחה :

מטעמים טובים ערבים תתן לך ליטיבך ובכל

מגדים חשוכים עטר היום שולחך ולא שתך

ולבניך

ליום השביעי עבדים עשאו

כי כל עמלם לכבודו נשמר :

בלב שלם ובנפש שוקקה

ידך תפתח עשות צדקה :

ויהי ימך בהשקט ובבטחה :

ועם שמחתך לאלים תזכור

תם   יום שביעי   תם

בקשה לחן שיהי אסור שינוי

אור פניך ימין תפנה : כי באורך נראה אור :

אל מסך יצד אורה : ואערוך לך שבתה :

כל שספר רם אשורדה : ביום שבת מנוחה :

בשחר הפקר אור : אור :

יתד שסך אברה : ואסרה בעדי :

הרבידות ישר : הרה מן בעדי :

בדשני אתה נרי אור : אור :

יום שבתך שבת קדש : אקומה לשיר בשמחה :

שיר ושבח לך אחדש : אלי סנתל סעורה :

לישראל היה אור : אור :

נפשי איתך בלילה : אף רוחי בקרב אשתך :

כאור בקר כטוב מלה : נפשי לעולם אורך :

אלי

אלי צור עוז ישע נרי אור :

קדמתך יה בכל יום : וביום שבת גילה בפיתך :

נרא ואיום : שסך רם אהל לה :

דודי לי צדור הפזר : כי באורך נראה אור :

כאור בקר צור פניך : קדמתי בכל לבי :

ובמחתי לפניך : האל מעביר כל טובי :

כיום שבת שיר מזמור : כי באורך נראה אור :

תם   אור   תם

בקשה לחן יום מן לישראל

ידוך רעוני אדני דוע : ביום שביעי : יתך :

יום אשר פלית : בו כל סלאכתך אומר

כי שרית על כל זולתך : ובמעשים עשית אין

לבלותך לין אמתך חיש להרניעי : ביום שביעי :

שביעי בחרות : בכל הפענים ואחו קדשת

בשבועות זשנים : חיש אשר נשאת לנוע אמונים

אפרה סאפונים אדחי ורבעי : ביום שביעי : יתך :

רעה במנותתי יום זה יום סנוחה : וביום עבודתי

המצא לי הרחה : פי אבין לשביתתי מסאר

וארוחה זששון ושמחה יהי שעשועי : ביום שביעי :

אל עלים שבלו שבת תופני ונרך פהלו : שם

ה   א   ה   א   אור

אוד בעדני : ואל משכן שילה תשוב מעלני מהרה
עוני אורי וישעי : ביום שביעי :

תם

תם

בקשה לקדים

שירות והושפחות אתנה לאלהים עליון השוכן
ברום הבין ותגלה שמך באורה ואו
בגוים יאמרו ישועתך בפשרנו כי תעשה לך שם
גורא ותתיר חותם התורה ותבנה בית אפרון
השוכן ברום הבין : פי וישועי תהלה סלה לא
המעביר שנה ונפשי הוא נאלה ופלאתו
אמלה ובכל יום ויום אהללה ואשבחה לאדון
השוכן ברום הבין : תם

בקשה לקדים

מתוק דברי תורה סמן בפי ודבש על כן אשי
לא לבשר חדש : ששת ימי המעשה במ כל יצד
גברא וביום שביעי בו שבת ונפש החשפדות
עמך כירב פרות עמך האומרים תמיד יתנדל
ותקדש : תם

בקשה לקדים

אמנא ביום ששי נפשי שמחה קרבה לי יום המנוחה
וע

ועונד אלה למצוא הרהרה ערב ואשכח כל נודי
ונועי פה נעמת לי בין השמשות לראות פני שבת
פנים חדשות בואו בתפוחים קרבה אישיות זה
יום מנוחי זה דודי מה רעי אשיך לך שבת שיר
ידידות לך יאתה ביאת יום החמורות יום
תענונים יום שלש סעודות תענוג לשלחני תענוגי
יצועי עמך סאוד תורה עמך נהורה יאוד לפניך
אוד הפטירה גם לחודים תהיה אודה אתה כליל

תם

ראשי צמיד זרועי

תם

פזמון לשלש סעודות

על אהבתך אשתה גביעי שלום לך שלום יום
השביעי : אצא ביום ראשון לעשות מו מלאכה
לערוך בשבת המערכה כיי צוה שם הפרכה
אתה סנת חלקי מפל עמלי :

תם

על :

תם

אלהים יסעדנו
ונבר טוב ויבדנו
ברכה במאודינו
בכל משלה ידנו
אלהים :

ביום ראשון לסלאכת
ביום השני פכת
רבה צבאי ישעי
ובחמליש יאך לא בעי
הכן טבוח טבח
קדש הלול ושבת
מעדנים לגפשונו
ירענה ערסנו

אלהים : הם

בקשה לאן מעוררנו ומה קדם
ללבי חיש סוורהו אליהו התשבי הוא:
יבא אלינו במהרה ועמו מלך משיח
טוב הוא וטובה בשורה יהיה אלינו משיח
כי פקד אל שח פוורה סצר לבנו סקשוח
וקטוף מלות על שיה ודובר חוח נפשו הוא:
שופר גדול בעני יתקע לקפוץ אוכדים ונדרים
ובלב אויבים חנית יתקע ועבירם בשלחים

ואורי כשחד יבקע
שם אעלה עלות כחיס חוף הדוס רגליו קדוש הוא
רחוקים ברחוק יקריב ישיב לב אבות על בנים
יעד כל גועלם ישקוט ריב ומחלוקת בין גבועים
ריכי יריבנם יחריב בתים וארמונים ממונים
לא יחיו עוד עמי מונים שני שוכיה ביום ההוא ללפי
אל בת עמי יבשר טוב כי אל חי בציון מלך
יאמר קומי אל גן רטוב עלצי עם דוד מאו חלק
כי בא להציל מקטוב מקדשה לארץ האשלה
כי הנה מלכה יבא לך ובר צד קונטשעהוואו

הם הם

בקשה
אלי אליה חנביא הבא נא : בו ירחום רכבו
גע בשכי כי בו לא שכב לבו גם לא ראה
שנה : אלי אליה רב סחלי בראות כחשי ומטונאות
יפות ובראות כשר ותרענות : אלי אליה השקרו
צור סיראש צר עניו ילטיש זום עיני לקדוש ישראל
תשענה : אלי מתי תראה אות ישעל קוראות לך
ולב נישאות קולן ותבכנה : אלי בלאך הנגל לפני
דל שואל אנא דאל אל אנדרהם הקרה נא : אלי אליה

בדברים וסודו חזקו מעשה הצדקה שלום מה טוב ומה נעים לכוין בה גם אם
 אפילו לטור עבדו במים שהמים יקרו עינו וגמלו סחנאות זה העולם יסתגור
 גמלו סחנאות כל החי נמו ששעתי אשם הרב מינה אלטיך ול על חננות
 זה העולם לא יש לו הנאה כי אם יקוד ארבע אנבעורין בין כמאכל בין למשתדל בין
 במינול במאכל דרך שיקוד החיך והושט וחמכו ודי בזה דאין לא יקין האדם
 מלמחוריקה תואה עלים שכלו אחר ולו ארבע אנבעות של תואה עלים זה גום
 עמעה בשם תואה בסחרי יסוף קארו ול כמו שתארם שיש לו שותף צריך לעשות
 השבח עמו בכל חייו כל שכן שיעשה הישבח עם נפשו למחנה בכל עוב דת כי אז
 הלבב במיעיפת השבח קח קעת מצערה וחייו גמגמ עמו פאנווי שיש
 אתו פשוט וכדאורייתו תורה ודל יום המסורה נוכח ויהי להשדל להעשות ספר
 אחד שיתח ביד כל איש מבני ישראל שיכינו לבס סולם יהי לפני אפינו
 עששים בדי שיטתו בענין החסדה על דרך הגלות חסר האורך ונרלות עמי ונחורבן
 ארצו ופקדויו על בן עמריל והקנתי זה חסרו וקראתי שמו

שערי דמעה: יע כהוא סודי ונחל דמעה ושערי דמעה לא בעל וכל
 אדם אשר בשם ישראל יכנה יתן אל לבו ויאמר
 בטל הצער והדול חות ויתפלל לפני קונו בדמעות שלי שבראי בספר הוזה ספקדי
 קי דמה לעילא מהאי פתחא אית בתחא אחרוא דקנה תמידי לה זאתמחא נ
 ונדי כדמא ולא אנקיל וקמא לאמר מריחון דתעבהא או דאופרון דמסך בעלתהון
 קמי סאדיתון וכל תרעין בעלוי כו אלקי דאיקרון שערי דמעה וכו האי צלותא
 דדמעה סלקא על לא באיטו דרעון אוטו דחמא אוטו דקומא על עיה סאח הוואן דסבין
 נחמא אל כמות נשיל תחיא צלותא באיטו דסעין צלותא עאלת ואתקשרת
 לקלא זאינון דסעין דשימין בודאי פתחא : עב : וכפליש עמות דקיס אמר ד יחוד
 כל מילין דעלמא תלין בהיסובת וכדלוחא דמלי בניש לקבא וכש סאן דאישיד
 וסעין כאלוחא דלית לך דקמא ולא עאלין אגון דמלין סח סמיכ וחסתה סתאוראית
 הילך חפנת דא שכעתא דקיסא על יתו ד ישראל כאיכא על גנין וחייל פתחא חריד
 כנחתהון ד ישראל בין שבתה ונבאנתו את הילך עלר שעטקיס דאיטו ישראל
 דסתחטאן קטו כולתהון דכולאומני דסתחטין קמי קבא חרין בתשובת וכנאן קמדי
 כנרא דכמי קמי דאבני סח כתיב וחנה גער בוכה בין רכבה אתערו כל גרין
 כישין דלמא סח כתיב בתהובל עליו אתער עליו כותמים וכדחם ליה וזאמי מילי
 העבדים זה דאינון דכי לבא ולא מילרי האוכות דאינון קיעי קרל קמי לבא מילרי
 העבדים דכי לבא מאכדון וזאמרון לאתבא קטיה כמדיתוק עכ ואתח הקריא זה הסדר
 סען חפנת תשיש חתל בו זאמא נמי סחי לשחר נוכח בני כותל סעריכי
 והחטובל לפני שוכן איין וסודו מליליים יקום שכנתא מעפראכטו שאנו בספר
 האודי ס סקורי דק בית על פסוק חחרהו כסוך וכתיב תחם ויחר יתו בגין
 דאיין קבא לאקמת לחלכמסת ישראל סעריא ולאכמא בת כירא דייסינא תלחדתהו
 לצו חחרתו דסחרא בשמינא דכתיב חחרהו בשמך את סגיד לכוהי קמך
 ולמתו כחרו לקבל אמך כחרוא שליטי דישלים כזאחא זמנא אשדיו לכל כו שמובל
 צעיה והדקת כי בשבתה יתח לך ששון כאמור שנתואת ידעליים וכו
 ללא בקרא דאל הנאמן לשלם שבר טוב לעשות דזמנו האל בדחמיס ובחסדי זכנו
 לתת קס עישים דזנוו ולישמוה כשמתתו ופקדו בגיג יחוי שמן תמתאבן
 בעבר

סדר

משמרה של ראש חודש סדר
 החכם השלם כהן אברהם בר
 סעדיה גוריאני זל שליו צבור
 בירושלים : תובב :

הקדמה

זנו כיום הפוזות ישראל לקרש יום ערב דה ולעשות בו משמרה של הענין שאו
 הלכות בני עמיה כמו שאמר בזה ס סקורי דק סה תח כישעיא דסחרא אנתקודח
 גחורא ולא גחית כחון איהי במסכנותא בכל ספרין ואתקודות וליה לה כחורא
 בכל וכו שמינא אחר לקבלא ואנטיד לח כיון אתקשטת לגביה כותבא דאתקשטת
 לגבי דבזיא ער כון ועכשוו כענותונו כמנגו שחוא וכן חרכן אשירי ואמא
 חלקו מי שחוא חוד על צור ה חעל שם כלכותו לקרש יום חמשתות כעס ובכיר לחת
 לה כמות דלחאיך לה בדמעותו כי שערי דמעה לא בעלו ואם יעבירם על כחון
 כי שם גרישמיס קעת מענותו כראית פאתו כוח דק עק כמעשה ויכו אמא אמר
 ליה סאן חיא אסותא אמר ליה רבי שכלאי חוא אמר ליה סאן אסותא יאב לחו
 אמר ליה אסותא דמשיא וכחוא יסא אחרדנא בתשודדי וככל יוכנא חויה אנשיא
 כחד חיו ככננא ססו קבת דחוא רבן עלמין על תחוא חוכה וכאיינו דמעין
 מסחוינא אנפאי אמר דאכא אי לאו דאחונגע סנך תשיכרית אעבורא סאמון חחיא
 דשימא אבל קרינא עלך וכו ענך וחשאתך תבפר חרי כפודיש שחעבודת חרימעות
 על בני חארס הוא דכו גריל עם התשובתם לחת צדקה לעניים כמו ששמעתי מפי
 הרב האלוי יצחק לוריא ול על גלגת הצדקה שחפושת היא כחשם חותל
 וכשנתנה כח אנבעותי חרי ח וודעי על ארס חיי ונתכשה אנבעות על עי הויה
 מחשם

בשם רבלי כל יראי ה' וירעי דעתי עליון מקורא שמו וחובי סריו וחדלי ציון אמרום
בן לאה ספרות גיראני בען הקמור לישות שש בירושלים חובב תלמי השביע כל
הספרים זה הספר ידוע שמו כהן וכו' וכו' וכו' :

אמר דל גמור וו	ואזו דכור שנת
בחזקתו על גליתו	נאולת לו אכור
לאח דתק נשא פיש	גד עגורו וכו'
ודכ כבסאת השתי	סודל ע' נכתי
סודר ישע לעם נשע	קבץ גזר חסתי
תכלתו שר תעלה	מקורות וכו' וכו'

תוכחה לחין

יראים מחטאים יראו נקראים בשםך יראו :
 אנה אם בשנים ארפו חטאים בשל
 הלבן : אנה שוחר פניך פנה חסדי שחם
 פשעה את ערי יהודה תבנה ורצני כמו אב את
 בן : אנה אב : ריב ריב צדי אל העית ובאויבי
 נה הספא דעות חיש תשבי מעוה ישועת ידוש
 צד כהדיש מתבן : אנה אב : אנה גל פשע
 ומעלי נא יגדל ישעך נאלי חטא ידל ושו
 פליל במצולות ידמה כאבן : אנה אב : לך אודה
 פקול לאגוד צור פודה וצד אור שחר לי חפדה
 כמו עם נבחר פדיתם אנו מתוך סלבן : אנה אב :

תם

אחד

אחד העשרה יאמר עליון נכתי
 על ידי רחמיך הרבים סלח לנו אכינו פי ברוב
 אודתנו שנינו : מחול לנו סלבנו כירנו
 שנינו : אל ארך אפים אתה : ודך תשובה לנו
 חורית : גדולה רחמיך וחסדיך : תזכור היום לזרע
 ירדך : תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל
 הרחמים : בתחנון ובתפלה נקדם כמו שהודעת
 לעיו מקדם : ומחרון אפך תשוב כמו בתורתך
 כחוב : ובצל כנפוך נחמה ונתלונן : ציוס וירד
 בענין העבוד על פשעו תסחול אשם פוסות יעב
 עמו שם : תאון שועות קשיב ברצון כאמר פוס
 ויקרא בשם : ושם נאמר :
 תתמלא רחמים על בניך אל מלך עליון ותנמח
 להם פדות ונאולה ישועה סוד ציון :
 ישמר : על פניו יקרא : אל רחום ותנון
 ארך אפים ורב חסד ואמת נעזב חסד
 לא פיש נישא עין ופשעו חטאתו וקח : וסלחתי
 לעוני ולחטאתיו ונתלתו : כי לא על צדקותנו
 אנוהו מפליס תחוננו לפניך כי על רחמיך הרבים
 ישמעה : סלחתי : הקשיבה ועשה : אל תלחז

למענה אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך :
השבנו יי אלהי ונשובה חדש ימינו בקודם :

עבט יהודה פרוחק ובצער הושיאג ארית ביע
סקוים ישועתך אבות וכנים העניים
והאביונים : עמוד בפרץ כל נחיה לשחוק למה
ייעמוד ברחוק : ינתק עי שערי סודל הניעה
ישב הכרובים הופיע : הבה לנו עזרת סגור הוד
י הקצור : חדש ימינו בגלות ישן עזרה למה הנישן
זכור בניה בארץ לא להם וזר לא יקרב אליהם :
קץ הנחתם גלה לגלמורה : ישמח הר ציון הגלגל
בנות יהודה : שועתנו תעלה לשמי סהומים לא
מלך יושב על כסא רחמים :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות
סוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון
מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים עשרה
צדקות עם כל בשר ורוח לא פרעתם להם גומל
אל הודתנו לומר שלש עשרה זכור לנו היום ברית
שלש עשרה כמו שהודעת לעניו מקדם וכן כחוב
בתורתך וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם
יי ושם נאמר : אבינו מלכנו רועה ועדנו עמו אלה

עד

עד מלכנו הנה עניי אל ידאנו לסיחלים לחסות :
ועבוד : יי אל רחום וסליחת : פי אתה יי טוב
וסליח ורב חסד לכל קראתה ויאמר אני מעביר כל
טובי על פניך וקראתי בשם יי לפניך וחתתי את
אשר אהון ורחמתי את אשר ארחם : ואני ברום
חסדך : אבא בירך אשתחווה אל היכל קדשך
ביראתך : ואני תפילתי לך יי עת רצון אלהים ברום
חסדך עני באמת ישעך : בחמסך הורבים בלאנו
לפניך כדלים וכרשים דפקנו דלתיך : דלתיך
דפקנו רחום ורחמן אל תשבנו ריקם מלפניך :

מלפניך מלכנו ריקם אל תשבנו כי אתה שומע
תפלה : שומעת חנה אלהי כל הרחוקות יבואו :
אך אפים אמת ובעל הרחמים גדולת רחמך
וחסדיך הודעת לעניו מקדם וכן כחוב בתורתך
ירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי ושם
נאמר עשה למען שמך הגבור ותנודא אלכס לבוש
תפארה וקבץ ישראל שח פונרה ויעבור יי אל

רחום ורחמן

חחינה

אתינא לקודמך מארי דשמיא חדא שעתא

1 6 2 3

ובעיני מלך נחמי נחם על אכזריות ריבוי ותחשב
 קדמך בקרבן שלי עלי אלה קדש אלה
 במרוםא בר מינה לידת שליט בכל עלמה גמורה
 לחטאן בעסקי יסא בדיל אבונא דחייסא דחיה
 מינן גורת סתותא דב לכאבן סופא אלמאחורן
 אסותא וקבל מינן עלותא ובעותא כדיל דאיעקד
 כמסרא לשלחא וכאן כדחמיס סבשות חובתא
 חיי לשלטולן ופרקנן מעקתא שובה אנהר על
 וחוס על נשפדן בדיל דהקד קדמך גישותא
 ישתמע עלותנא ותעל לשטיא כוס גלותא סבין
 עמטיא לא חקוה לשעיא חיי לצדיקיא כדיל
 דאחקר סתא דלמיא מקדשא שאל גייה
 מעלייא נסין ופרישן עבד לנאטיא סתק פילן
 ושרא אסירא בדיל דאחתי תדין ליה אבטיא עינן
 כדחמך כהדן עדנא פרוקנן מעקתא גשלה
 פודקנא עלותנא תסיק לקדמך פקורנא כדיל
 דשמש קדמך ארונא קדב קין משיח כהדא דמי
 חובן ושרי עיתא שטע לקולן וקבל עלותא כדיל
 דאתי כרונך כקנא תארדע מינן עובדא שטיא
 ספר סתאן וכל סודייה טלא אעבר לחיי סתיה
 אר

א

כדיל דקטיל תרתיין וחוד מלכיה
 דחמנא אדבר לן קיימיה דאברהם רחמיא
 דחמנא אדבר לן קיימיה דיעחק עקידתו
 דחמנא אדבר לן קיימיה דיעקב שליטא
 דחמנא אדבר לן וטותיה דיוסף צדיקא
 דחמנא אדבר לן קיימיה דמשה וביא
 דחמנא אדבר לן קיימיה דאהרן פתחא
 דחמנא אדבר לן קנאותיה דפנחס קנאה
 דחמנא אדבר לן קיימיה דדוד משיחא
 דחמנא אדבר לן עלותיה דשלמה מלכא
 דחמנא אריס ימיה ואצמח פודקנך
 דחמנא כסופי אפין אתנא לסקרי קספה דחמנא עלן
 דחמנא פתח שמיא לעלותן
 דחמנא וזא נהודי יוקס מן קסך
 א עליון גלי נבדיתה הנפלאה וידע פי סיי חותם
 ואת וקדוש ישראל בראח ויעבור וכו אנשי אמונה
 אל סלך קודם ויעבור ואמר תנצח מדת דחמיה לסדר
 אפן וכבוש בעסקך סבניך המקיים דחמיה ויעבור
 תסדע סרעות וכו אל סלדונו קודם ויעבור סופר חוד
 ודבר תלבוש ומצין תופיע ואת עם עט וזאבין
 מערתו

א

ספרתו תושיע ויעבור וזכו אלהינו ואלהי אבותינו
 אל תעש עמנו כלה : אלהנו ואלהי אבותינו הבוא
 לפניך תפלתנו וכו' :
 אשמנו ככל עם בושנו ככל גוי גלה כמנו
 משוש דוח לבנו בחטאינו החבל
 אינו ונפרעה פארנו וכול סקד לנו חרב בעוננו
 מירתנו הייתה לשמה לפי אדמתנו לוחים כחמו
 לנכרים וערין לא שבנו מתעייתנו והייתה געין
 פנינו תקשה ערפנו לומר לפניך " אלהינו
 ואלהי אבותינו צדיקים אנו ולא חטאנו : אבל
 חטאנו : רבונו של עולם בהעלותי על לבבי :
 ימי חלדי בלו בעשן בלו : אמרת לי לופשי
 כל השעדים נגעלו : ושערי דמעה לא נגעלו :
 וללבי התועה בשוא נתעה : ויצא מדעה ארעה
 הודי כנחל דמעה : קום קרא אל א השחר :
 ומהד תרופה לבקר ודמעה אל תאחר ואם צרעת
 פשה תפשה : לא יצליח פשעו מכסה : בדמעת
 ערמי אמסה : בכל עת יהיו בגדי לבנים וימי
 שנותינו בהם שבעים : ואם כנבודות שמונים :
 ומחה " דמעה מעל כל פנים : ואם כחכה השיאוך
 לקצין

לקצין בנשיעות : לא תהיה אחרי רבים לדעות :
 האבלתם ותשקפו בדמעות : ואם להדמי עיניך
 תהיה זרין ונשכר : תפושך מפי עלין שונא כל
 זכר : מנעי קולך מבכי וענד סדמעה כיוש שכר :
 השיבוני אבדי דברך גקיים : ושובח עד " שוכן
 שחקים : והנה דמעת העשוקים :
 וחי חובלה ועוד ירו נמויה : ונפשי נכחלת צוחת
 כפרה סיא ודמעתה על לחות : מעי כפונד יהמו
 ונברה יללתי : על רוב עוני ופשע וחטאתי : ארדי
 דמעת : ואם כל אחד כאבדי סדרך הישר סרו :
 כפר להם וישירו : הורעים בדמעה ברוה יקצורו
 ענה את עתרת צור סבטחי : דאה עני וחלצני א
 מבטן גוחי את עני סדמעה ואת דגלי סדחי : דחם
 עלי כגדל חסדך כיו אין גואל בל עדיך : שימרה
 דמעת בנודך : הנן " וצדיק ואלהינו סדחמו שוב
 סדחון אפיק והנחם היחה דמעת לחם : דאיתי
 לדמעה יאמר יצור אוריים : לבל תקהל חברים :
 סמתודים ואומרים אשמנו כגדנו
 לעינינו עשקו עמלנו סמוישר וסורט סמנו נתנו
 עלים עלינו סבלנו על שכמנו עבדים
 כשלו

משלו במו פורק אין מידם צרות רבות סבבו
קראנו "אלהינו רחוק ממנו בעינינו שבו
מאחרך תענו כצאן אפדנו ועדין לא שבת
מתעיתנו והיאך נעז פנינו ונקשה ערפנו לומר
לפניה "אלהינו ואלה אבותינו צדקים אנתנו
ולא הטאנו וידוי בלתי

הטאנו צורנו סלח לנו וצורנו שמע ישראל "אחיו
"אחד "הוא האלהים "הוא האלהים
אראי מעלה אומרים "אדוננו בחר סגולה ענים
ואומרים "הוא האלהים וגולי מעלה אומרים
אדוננו וגולי סגולה ענים ואומרים "הוא
האלהים :

ו"מלך "מלך "יסלוק לעולם ועד בטרם שחקים
וארקים נסתחו "מלך ועד לאמארות ורחו
"מלך והארץ כבוד תבלה ושטים בעשן ומלח
"יסלוק לעולם ועד ועד לא עשה ארץ חוצות
מלך וכחכינו יצרים על ארצות "מלך ועד
יקבץ נפוצים סאר בענפוצות "יסלוק לעולם ועד
פיעוד באתה אשר אתה הוא היה והוא היה והוא
יהיה הוא מטיר ומחיה לפניו לא נצר אל

ואחריו

ואחריו לא יחיה : שלש עשרה מלות גמר
העיון ועבור "על פניו אלהים כחמלה וחנינה
הדינו כי חכמת אדם תאיד פיו : אל אביר עשה
למען ציון משכן כבודך החרב והשמים וכיון
פלכותו בגין שלם ויעבור "וכו :

תחנה

"אלהי האלים ואדוני האדונים האל המורא עולם
בסדה החסד ובסדת הרחמים אל חסיד תפארת
נקראת דועה ישראל צאן מדעתך אל תשובנו כיד
אדונים וילתך נא גולו החסיד על סדוקת ותכנס
לנו לפנים משורת הדין אנא "אם הטאנו ופשיע
עסק בית ישראל ונתחייבו שרפה וכוז לאברהם
אביהם שמסר נפשו לבבשן האש לישרף על שנקד
וקדש שנקד בעדם ותקובל שרפתו על שרפת בניו
אנא "אם הטאנו ופשיעו ועו עסק ישראל ונתחייבו
הדינה ומכה טרעה וכוז ליצחק אביהם שפשיע
צארו על גבי המזבח על קהוש שנקד תקובל
עקדתו על הדינה בניו : אנא "אם הטאנו ופשיע
עסק בית ישראל ונתחייבו גלות וכוז ליעקב
אביהם שגלה מביתו לבית לבן ואפלו חודב ביום

ואחריו ז א ז וקרת

נקרה בלילה ותדר שנתו סעיניו תקובל גלוהו על
בניו: אנה י אל תפן אל קושי העם הזה ואל רשעו
ואל הטאתו שוב סחרון אפק ותנחם על הרעה
לעמך: זכור עדתך קצרת קדם גאלתה שבת
נחלתך גאלת כדורע עמך: ומי פיעפק ישראל מי
אחד בארץ אשר סבלו פמה צרות גדולות תכופות
ע לו ונעניו ידורן ידורן סטובלים יסורן
הרופין וגדופים מאיבתם על אגלים ללתה ירע
אגלי סים מי ספבים סוכים ומכבים סהחורת
דהרות אבדיו איביו וערו עכשו פדורות פרידות
טובות סטובות חטיבה אחת היא ונת לסרהוקים
תחת סגפנותיהם וחרפותיהם כי שרתו בשמים
פיהם ועל התורה דבר סההועל הפהורה גרה
עשו שערודה ולנבאיד יכובו ולעבדיך ילעגו סוחו
סמא קראו למו הינו כקוצים וכצננים כצדם
סגרישים אותנו סמקום לכקום כמו ור טרשבו
וכאלו אין לנו חלק ונחלה בבית אבינו ושכבר
בבושתנו עמך העמוסים סני בטן הנשואים סני
רהם השליכום לארץ אחרת פיום הורו וגרשום
סחסתפת כנחלת י יושבים בארץ לא להם וכי

מגמת פני איבתם היא להעבד סמתורהך ולשכי
סחוקי דצונך והם סחוקים כחורתך ורזומכים
כבריתך ומסרים עצמם על קדושת שנת סחם
לסקילה ומחם לשופרה ומחם להרג ולהוק
והנשארים ללעג ולקלט כל העם מי נתן למשיסה
יעקב: ועדמתי י עמך יושבים בגלות על שמי
ובדלות רועה ישראל האונה שאן אתה פרועה
בשר ודם שישן לו והאריות דובים וחסות רעות
באות וסורפות הנאן אבל עליך נאמר הנח לא
יעם וליא ישן שומר ישראל נורג כנאן יסף חום
וחון ורחם על שארית צאן קדשים פני אברחם
אחובך ורע יצחק עקדך שבטי יעקב תטיקך זכור
יסות עלים כשהודוד רועך אשר דצו כמרוצת
חסום לפניך לרעות עמך צאן מרעיתך ישראל
נשעי שעשוטיך לחבתם ואחבתם הוצאתם
סמצרים והורשתם תורהך סמאידת עינים שכרת
ראשי תנונים על המים והשבעתם לחם מן השמים
ותביאם אל הר קדשך ובנית להם בית זבול לק
בית עלמים וסדרתו להם קרבנות לכפר על
עונותיהם לא לו אדם בירושלים ובירו עון על ידי

פהניך הקדושים המקדשים על גבי המזבח על
 אחת כמה וכמה טובה כפולה ביום אדיר תקיף
 ונורא מיוחד בשנה ככל הימים יום הכפורים על
 ידי כהן הגדול לבוש הבדים שרוחץ ידיו ורגליו
 וטובל ולובש שמונה בגדים ומתקן עצמו מכוונת
 סחשבתו ועורך תפלתו נכנס לפני לפני כמלאך
 צבאות ומקטיד הקטרת על מזבח הזהב בעד כל
 ישראל ומלבין חטאות ישראל שנאמר אם יתו
 חטאתכם בשנים כשלני לביתו ועתה יאהבו הרכה
 עירנו ושם מקדשנו ונוטל כבוד ספירת חיינו
 גרשנו מארצנו ונתרחקנו מבית אבינו אנו להם
 לבנים שגלו מגל של חן אביהם נחפורנו בין העפים
 אין לנו עיד ומקדש לבפר על עונותינו ולא כהן
 גדול שיכפר בעדנו נשארה עד אלהים שוממה
 חרבה ושאה שפלה ובזויה מבלי בניה היא יושבת
 וראשה חפוי כאשר עקרה שלא ילדה וירשה
 ויבלערה וננסו טמאים למקדש חללו מקום
 השכינה מקום השחרה מקום הקדוש מקום
 הודאה שלא היה רשות כי אם לכהן גדול יום
 אחד ליכנס לתוכו דרכו בו טמאים ובני עליה גרפו

חרפו וגלו סרתי החיכל ופערו פיהם לכלי חוק
 לאמר ידנו רמה ולא יפעל כל זאת איה האלהים
 האדירים הפכים הפלכים מבולתי יכלת יי רחם
 משמים כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל
 לא הכירו אתה יי אבינו מעולם שפך אל הקצוף
 יי עד מאד ואל לעד תזכור עון הן הפט נא עסק
 בלנו אל הנאין למען שמך אל תגבל כסא כבודך
 זכור אל הפך בדיחך אתנו אם עונותינו ענו בו יי
 עשה למען שפך כי רבו משוכותינו לך הטאנו
 אדון סלח לנו מקוה ישראל יי לטה תהיה כאיש
 נרחם וכנבור לא וכל לרהושיע חגרי וספדי
 הכהנים בין האלים ולמזבח ערי קדשך ועסקך
 לשביה לבזה לחרפה ומקום מקדשך להועב:
 כתוב בזכרה נביאך ויען מלאך יי ואמר עד מתי
 לא תרחם את ירושלם אשר ועמת זה שבעים שנה
 וארץ עדי יהודה: ומה נזכר ומה נצפדק על זה
 הגלות הפור והארוך הורה שמועים שבעים ועוד
 נספו עליהם ימים ושנים רבים ורעים ואונות
 כלואים חבושים בין העמים מספר אלף וחמשים
 טאות ושמונה וחמשים להרבן בית קדשנו

והפארתנו על זאת ידאנו כל החובל ידים תרפנו
 וכל לבב אנושי פסובל עין תול דמעזובל ברפנו
 תלבנה בים על שבר ברזינו ומעונו ורודנו
 ונשארונו כגולה פזורים : אלילה על זאת אספדה
 ואלילה : על אמונים נתנו ביד סעול ומגורף על
 בחורים ובתולדות ומסרו ביד על
 ומנאף ועל גסודים וזלכו בלי פח לפני הדרך :
 אלילה על זאת אספדה ואלילה : על ארבע
 דגלים ומתגיהם ועל פחנה כהונה ולויה ושדותיה
 באמור הנביא להם הנה ייטל טל של מלכה ואל
 על זאת : על בית קדש חקדשים ועל עזרת הנשי
 ועל בחורי ישראל קדושים גרנו ביד קדשים
 אחותנו חלחלה : אלילה על זאת אספדה על
 סתנים המונאים מהעזרה אקרא צום ועצרה ועל
 חכמים משיבי סלחמה שערה ועל סנהדרין גדולי
 וקסנות : אלילה על עשרת השבטים המוגלים
 בחמה שפוכה ועל עשרה תרומי מלוכה על זאת
 בת עמי דמעתה נתכה בכה אבכה בלילה :
 אלילה על דביר השמש משיד ותהלה ועל חקדש
 הנשרף באש אבילה ועל ועוד שכניתי כי נתמ
 אפלה

אפלה : אלילה : על זקנים הנקדנים בלי המלה
 ועל בחורים הפושלכים כגבלרה ועל שחרתי פי
 כטוסמאה חוללה : אלילה : על הנשרפים בנאף
 וחמה ועל הנטבעים במצולות ים ועל החולכים
 נעים ונדים בעולם : אלילה על זאת אספדה
 ואלילה : חמאוס מאסת את יהודה ואת י אהיו
 קנא לשמך הגדול המחולל בטיים קנא לעם
 קדשך השוטמים קנא על בידך המסודה
 לזרים קנא לצאנך אשר אבדום ואביסדי להם
 ונשישים כרוז ימים שוב למענך וקמנו זרוע
 הפארתה ולמען כנה אשר נטעה מינה אשר הוא
 שבי לפני צר וראו כל אנפי ארץ כי ידך לא תקצר
 עדי עדי לבשי עת זרוע ייגלו את המחברת
 יתב מי תהום רבה השמה סעמקי ים דרך לעבור
 גאולים רבשעהבט בעינו ושבינו ודלורנו
 ודחקנו ולא די להם שחמלכורז שלהם ולהם
 לבדם נתנה הארץ אלא כי הואנה הם סבקשים
 לקחת אותנו לעבדים ולהריק סמנו אורנו מעט
 שפי שפי מיווך היורד כמעט לבלוע אותנו חיים
 איד ארון השלם צור סחטנו תניה אותנו ביד עם
 אשך

אשר נאצו שמך ומבורים על בני א חי אני יתוסף
 ואבי חי צור פודה ונואל נא נא את נא אלהיך א
 זולתך לנאול וזכור לנו ברית אבות ראשונים
 וברחם אב על בניס רחם על ניות תמלא רחמים
 על שכנינו ועל ירושלים עירך ועל הר ציון משכן
 כבודך אמה תקום תרחם ציון השיבה ברצונך את
 ציון תבנה חומות ירושלים מוחל שגיאות עם
 ועניו מעבדי ראשון ראשון למעני מעמד הר סיני
 הזכור להסניו כסאו בעת רצון לאמוניו ויעבוד
 על פניו ויסלחתו

ענו אלהי אברהם ענו ענו ופחד יצחק ענו
 ענו אביר יעקב ענו ענו מן דוד ענו
 ענו אלהי הפרצבה ענו ענו העונה בערת רש
 ענו ענו העונה בעת צרה ענו ענו העונה בעת
 רחמים ענו ענו רחום ורחמן ענו
 אלהינו ואלהי אבותינו בעל הסליחות והרחמים
 תבא תחינתנו לפניך לחוק לפנינו בעבודתך וזכה זוכ
 נגד עיניו ידארכה לטרור מערכי לבבנו ורעיונו
 ורחובנו חדש בקרבנו ותפיד לב האבן מבשרנו
 הפפיק בישו וכינה ותן לנו לב בשר לעובדי וינא

למכוניו ויעבודי על פניו
 שש שמים שמע קולנו וקבל תפלתינו
 אשאל תאבדנו בארץ גלותנו

ח א 8 אש

למכוניו ויעבודי על פניו
 שש שמים שמע קולנו וקבל תפלתינו
 אשאל תאבדנו בארץ גלותנו

ח א 8 אש

אֵשׁ אֶבֶד כָּל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרַעָה׃
 אֵשׁ בָּרַךְ אֶת לַחֲמֵנוּ וְאֶת כִּימֵינוּ׃
 אֵשׁ גִּלְיָה בְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ סְהַרְרוּ׃
 אֵשׁ דְּרוֹשׁ דְּמֵינוּ מִדַּ קְסִינֵנוּ׃
 אֵשׁ וְנִקְרָא וְאִתָּה רַחֲמֵנוּ׃
 אֵשׁ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ׃
 אֵשׁ שִׁחַרְנוּ מַעֲשֵׂנוּ׃
 אֵשׁ יִהְיוּ נֹא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ׃
 אֵשׁ כְּבוֹשׁ אֶת כּוֹבֵשׁנוּ׃
 אֵשׁ מֵלֵא מִשְׁאֵלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה׃
 אֵשׁ נִקּוּם אֶת נִקְמַרְנוּ׃
 אֵשׁ עֲנֵה אֶת עֲתֻרָתָם׃
 אֵשׁ פָּדֵנוּ מִיַּד אוֹיְבֵינוּ׃
 אֵשׁ צִוֵּה אֶתְנוּ בְּרִכּוֹתֶיךָ׃
 אֵשׁ קִרְבֵּנוּ לְעֵבֹדְתֶיךָ׃
 אֵשׁ רַפָּא חוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל׃
 אֵשׁ שַׁעֲה אֶת שׁוֹעֲתֵינוּ׃
 אֵשׁ שֵׁת שְׁלוֹם בְּנֵינוּ׃
 אֵשׁ הֵן חַיִּים וְשְׁלוֹם לְמַלְכְּךָ אֲדוֹנֵנוּ׃

אֵשׁ הֵן חַיִּים וְשְׁלוֹם לְמַלְכְּךָ אֲדוֹנֵנוּ׃

אֵשׁ הֵן שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ׃

אֵשׁ הֵן טַל וּמָטָר לְבִרְכָה בְּעֵתוֹ בְּאֶרֶץ׃

אֵשׁ הֵן זֶרַע לְזוֹרְעֵי וְלֶחֶם לְאוֹכְלֵי׃

אֵשׁ הֵן לֶחֶם לְפִי הַטָּף׃

אֵשׁ תִּכְוֶן תְּפַלְתֵּנוּ קְטוֹרֶת לְפָנֶיךָ׃

אֱלֹהֵינוּ שְׁבִשְׁמֵיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה עֲשֵׂה

עִמָּנוּ אוֹת לְיִשׁוּעָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמֵיִם יְיָ

שׁוֹנְאֵינוּ וְיִבְרַשׁ יְיָנוּ אוֹיְבֵינוּ וְיִכְלֹמֵנוּ כִּי אִתְּךָ

עָרַתְנוּ וְתַחֲסֵתְנוּ׃ וְיַעֲמֵד יְיָ עַל פְּנֵינוּ׃

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים אֲשֶׁר עָשׂוּ רְצוֹנְךָ בְּלִבְּךָ שְׁלוֹם

וְנַפְשׁ הַמִּצְוָה וְזִכְרָה עִמָּחֵם פְּרִיֵת לְשִׁמּוֹד אֲדוֹרְנוּ

לְבִיחָם אַחֲרֵיהֶם שִׁעוּלוֹ רַחֲמֶיךָ עַל מְדוּחֶיךָ לְחֹן

וְלַחֲסוּל עַל זֶרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתִנִּיחַ לֶחֶם מִמְּנוֹרֵיהֶם

וְתוֹרָתָם עֲלֵיהֶם לְהַצִּיל הַמְּשֻׁבָּרֹת שֶׁלֹּא יִפְלוּ

פְּרֵי בְטָנִם וְהֵיוּ שְׂבוֹת עַל הַמְּשֻׁבָּר תְּצִילֵם וְתוֹצִיאֵם

לְאוֹרֵה וְתַפְנִיקוֹת אֵל יְחַסֵּר חֵלֶב מְדוּחֶיךָ וְאֵל חֵתֶךָ

לְמַסְבֵּרָה בִּלְדוּחֶיךָ וְתַצִּילֵם מֵעֵן הָרַע וּמְחוּחַ רַע

וּמִכָּל מִינֵי מַזִּיקִין וּמִכָּל מְאֻרְעוּתֵי קִשׁוֹת וְרַעוּתֵי

הַמְּתַרְגְּשׁוֹת לְבֵא בְּעֵלְמֵם וְכָל חֲשׂוֹכֵי בְנֵיִם תִּפְקְדֵם

בבנים הגונים חנונים דעה והשכל ללמוד תורתך
ולשומרה לא ניגע לריוק ולא גלד לפתלה ולמע
שנך הגדול הגבור והגדא שכל החפצים בקיום
מצותיך ובקיום תורתך עמוד לימנים לעולם
ולחצילים מכל מבשול ועון להחדיבם בעבודתך
וכל השוכנים על ערש דוי מעסק ישראל אנאל
נא רפא נא להם רפואת שלמה ואחופה סהרה
תצטיח להם ויקום לעבודתך בלבב שלם וכל
הולכי נתיבות מעסק ישראל אם דרך יבשה
הצילם מלוחמים וגנבים ופני בליעל ומהות דעות
ומפל מיני נוק ותגיעם לסחוז הפצם לשלום ואם
הם דרך ים הצילם משטיפרת מים ומנחשול ים
ומשברות ספנה מגולגים ואנשי המס ומפל דבר
גוק והו ליכם ברוח טובה סתפצם וכתאורת לבם
וכל נצוצות של קרושה שהם ספוארים ומפוארים
תחברם ותתקנם והאר פניך אליהם ותקרא
לאמרי תקנה דרור ולא סודים פקח קוח ותוספו
את יונתך היושבת בגלות הסר ותאריך דעה
להחזירה לעד קוד שח ותבנה ובסתרה בימיה
בקיבון נפוצותי וכתאורת משיחתי לא עניתי

וישמח

וישמח לבניו רחפון זבחי צדק עולה וכליל
לאשי פי בחר אתה לבן ישי
העור תמים נוצר לאלפים חסד ונשא עון לעם
צופים ישע כי מאדים נרדפים שואל ישר ונכרת
קדמוני ועבוד על פניו יי יי
מן דבשמיא לק סתחונן פבר שביא דמתחונן
למאריה פלרוון בני שביא בכספא
סתפרקו ועסק בית ישראל בגלותו ופרחונתו
אדיס יטיב ואצמח פודקנה סברי דחייא
ומיתויא סתרצה ברנחמים ומתפייס בתחונתים
התרצה והתפייס לעם עני ומדולדל פרזקא
דמעלמא משובנא דמלקדמין פרזק ועקב מארעא
דהיקא ואסיקודעיה מארעא דשביא
סחי ומסי ססיה ומחי מסיק סן שאול להי
עלמא ברא פדחטי אבותי לקיית
אבותי דחיים ואסי לכביר עבדא דסריד
ונפיל בקולר למאריה תאבי יתבר קולדיה פרי
פוכרה און וחסין קסד הרוא נפשין פגידן
ומרדין הא עבדא און ומרדין קסד האבותא
ושביא יהא במלקיותא פנע מייך במטו מייך

דחמך

דרחמך נפישין אמי לכיבי דאתקפו עלן עד דלא
נהי נמירא בשביא : מה ומסי מסית ומחי מסיק
מן שאל לתני עלמא :

ת"ס שאלט סמך פי סקור ת"ס עסר צדקה עשה
עמנו למען שמך אגא הסר מסנו דבר וחרב
ורעב ושבי ובוה ומשחית ומגפה ושטן ויצר
רע וצר מעסך : רחמיס בקשט סמך פי רמיס
רחמיס עמך צדקה עשה עמנו למען שמך אגא
הסר מסנו דבר וחרב ורעב ושבי ובוה
ומשחית ומגפה ושטן ויצר רע וצר מעסך :

אל אביר הרועס דזילנו סצו הפשטין עלינו והפר
סחיצה חטפסיק בעינו לצניך פי אתה אבינו
ואתחננו בנד אתה נאלנו נאל נא ארת ואליך פי
אין נואל וליהך פדנו למען חסדיך :

בשר לעפך האל בישועה ותקשוב שועתם והואל
להשיעה לעפך בנהוד אל ותרגיעא ישיר בשר
נאח וישטיע פמו שאמר הנביא בפני ויעבור ו
דעני לעני ענין דעני לעשיק ענין דעני לחבדי
לפא ענין דעני לשפלי דעתא ענין דעני
למפיכי רוחא ענין דעני לאברהם אבינו ברחו

הכוריה

הכוריה ענין דעני ליצחק על גבי סד בהא ענין
דעני ליעקב בבית אל ענין דעני ליעסר בבית
אסיר ענין דעני למשה ואבותינו על ים סוף ענין
דעני לאהרן במחמתה ענין דעני לפנחס בשפטים
ענין דעני ליהושע בגלגל ענין דעני לעלי ברכה
ענין דעני לשמואל בסעפה ענין דעני לדוד
ולשלמה בנו בירושלם ענין דעני לאליהו ברחו
הבדיל ענין דעני לאלישע בדיחו ענין דעני
לחוקיהו בהלותו ענין דעני ליונה במעי הדגה
ענין דעני לחנניה מישאל ועזריה בנו אתחננו
יעדחא ענין דעני לדניאל בנבא ואריותא
ענין דעני למרדכי ואסתר בשושן הבירה ענין
דעני לעזרא בגולה ענין דעני לחונו במעגל ענין
דעני לצדיק וחסידי ורחמיסיד בכל יד ויד ענין
רחמנא ענין רחמנא שויב רחמנא פרוק רחמנא
דיתפלי רחמין רחם עלנא ועל כל אנשי בירונא
ומחשובא לנהודא אפקינו בדיל שפך דמא :

אל אוד אפיס * יעבור * והוא רחום * נבלת אפים * יו אלהי ישראל * קדיש
חוקבל חבלת לעני * שחא בסעין קב
נותניס צדקה לעניים

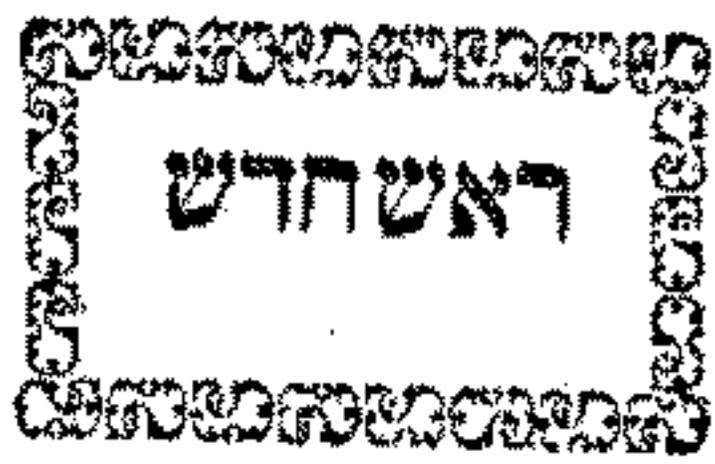
תם ונשלם

חדיש

חדש שמיטה ואניחה תמציא לעדה ונחת
 בפשה כרה גם ואניחה : כי היו צדיק לראש : נסח :
 חדש חוד וחוד חושה ותבסה איבתי בושה
 וראו שונאי חדשה : אבן סאסו חיתה לראש וראו
 תם תם

פוטון

שמש ביזקו חדר פניך כתנור איש בושר :
 כנפש עקרה :
 לדל חן תתני תנה חן תתני לדל חן תתני
 חן תנה תתני : תנה חן תתני :
 נפשי עד מאד בנפשך וקשריה :
 אחי ויהי ארום תוי כי דסקת ספני אחי :
 מים ונליהם שער ראשך וברם לב סושר :
 חט לב דונך לדל חן תתני לדל חן תתני
 נפשי אחי : חוטי שמי זבול שפלו בערקה :
 וכוכבי צבאם כהו סושר : לדל חן אחי :
 ירה בחסרונו גסתר ספניך ובתדר זיו חורו
 עטר נדך : לדל חן אחי : המון מים קרים : סושר
 שפתיה וקול מים רבים געים ומרדך : לדל חן אחי :
 תם תם

ראש חדש

בקשה

להן

להן לכו ובעי יחסי

חדש ישועה חדש לי אורי צודי ונואלי
 וקרא דוד א קהל : א קורא ההודות סראש
 חדש ששונים לי חדש ובעה ביהק נאה קדש
 וכמו מתבן אויבי חדש : עליו תשימני לראש וכו
 חדש רנה באיכא אלי צודי אחסה פו
 ופקוד צד לטוש חר פונם משנאך נשא דראש וכו
 חדש ארוכה ותעלה לי תחדש אל נעלה
 ודלני סיון סעולה : אל סתושא לכל לראש :
 חדש להאיד חשכתי הישכי אסה אילות
 וראת צודי כי אויבתי : אחרך הניעה ראש :
 חדש בדבה לי המצא וחרכי צואר צד תחצה
 נשיח דנתי דצה : כמור דוד בשמיס ראש :
 חדש סנחה לי תחון ותט שלום כמי גיחון
 ואסיד שם בך כפתון : ישכחונעל פנורים ראש וכו
 חדש

בקשה לתן ארץ חקיה

ביום זה החודש העדה הנזכרת לעם ירע קדש
 פתח פתחי אורה : יראיך קמו לדורש
 הסדריך כחלמיש שמו פניהם נגדך ממימי הדרך
 ביום הדין הזה על ראשיהם אזה שפעו
 ונהזקו צור נצחי נאמן לעלמי עלמים תן לא עם
 לא אלמן הסד נרחמים עד מתי נרחמים ישבו
 בין האומות שפכו עליו הימות אימתה ומורא :
 הסדת מכלל יופי צבי הארצות היתה בונדוסי
 לסתיה ומשימות נרחיה נפוצות בארבי
 הפנות בתפלה ותחינות פניה אחקורה : קרה
 עלותינו עם כל המוניך בראשי הדשנו נקדינו
 לפניה ישירו בניה על כל הנמולות לאור מאפלות
 הוצאתה לסורה : סובה הנפלת סוד עבדך
 פעלה נבלת הדרת ידך קרן משיחה הדם
 בימינו נראו עינו ביום הבשורה : לויים בוסרה
 ישירו על דוכן כהלל ושורה בשובם עלי בן בבי
 הבחירה על סרכן החודש כדמות שרפי קדש
 כחני המורא : מרום על כל קדש אל ישועתנו
 יחיה זה החודש סוף לצרותינו ראש לישועתנו

כ

כי בנו בחירת ואתנו קדשת במצות ותורה : תא
 הנעלם כגבור הקיצה נפלאות בעולם הראנו
 במרוצה נעלה בדיצה לציון הר הסור בחודש
 שיר מזמור נשירה הנזכרת : ביום זה החודש :

תם

תם

לתן ארץ חקיה בקשה לראש חודש זמנת

שירי לאל גבוני שירי רנני שבת וראש חודש
 יום זה לייקד שמו חודש על כל והשמיש
 זכרו הריש לפני המלך : שירי לאל עזר לו
 בסקדשו חנו חישו לדדשו התהללו בשם קדשו
 ישמח לב כבקשי : שירי לאל קדושים שמך
 יהודי וחסדך יגידו אף יחללו יהודי שמים פלאך
 באתי וקדשתי שמך ושירים
 שרתי ואלה הנשתי בכורים ליי :

תם

תם

לחנוכה

להזין

בקשה לתן סגולה שיהי וכוונתה

ימי חנוכה ונאל

חק לישראל העמיד

להעלות נר המיד

ימי חנוכה

שמות ימי חנוכה

אסורים בהענית

רק בהלל ובפרכה

יארבו למענית

לאל אהלל סגולה

הולכים קדונית

פי הניף הרב וחנית

על פת מאל וסוכה

באחבתו תשנה המיד

ימי חנוכה

רשום כי עת באת שמש יערוך את הנרות

מוסיף נר על נר של אמש

לאור הלל לא ישמש

מפלאות אל להורות

בקשו סגון המיד

אל יוצר אור לך אקנה

ותשלח נגיד וסגולה

פי כמה לו בשרי

סל

חנוכה

לה

מל דבירה אשתמחה

ואת שיר לך וסוד

יעזב לך שיר

כשילת במקד ימות

אשר לעילת המיד

ימי חנוכה

תם

תם

פוסון ליה יחודי נמי

אם

קמו להודתי אויבי נוסחו יחד הנה אל צור

ישועתי בו אנטח ולא אפרה

וקשר על חסוני ועד סות הניעי לבטל ספני

ראש חרט שבת וסילה בדות

אין פתחו פחד

נסוד שרים ישראל כי ספרתם נד אביו

עד שחורים אז בא בונה לעין וחדליקי סאורים

הל וקול וסדים לאלוט אחד

ענת חבלי יצת את ישועתי קרבתה תקרב לי

לכל בני בריתי ואדים בשר קולי ואנן נגתי

אלה תהלתי לעובדי שבס אחד

קסל רב צדקה בחרתי אל

רב לציון ובאנואל או יאסרו כל הגוים

לדום בישראל ואל את נאולתי לא במחיר ולא

שוער

קרא אקרא במקלות

סחולל

מהולל שמך יי על הנסים ונפלאות שעשית בים
חשמני כן אתה עשה עמנו ויאמר ואמני אין
קדוש כפי ישראל נוי אחד :

תם תם

לחן ארץ שלם בקשה לבנו תלכשת תלמוד תורה

רוני זשמחי חכרת תלמוד תורה :

עמרה צבי צפירת תפארה :

ישב תהלודי קדוש ישראל :

בנועם קולות שמך נהלל :

בשר עלמור כבוד וגבל :

נשתחוו אפים ארצה :

ואף גם זאת במורנו :

היתה זאת מאת אלהינו :

בתעוררת קדשו להאיר עינינו :

בחורת תמימה פרה :

סולו לחובב שמי ערבורת :

עליו לפני אל סלה הכבוד :

הנחיל לבניו תורה ומצורת :

כימינו אשרת לנו מורשה :

פאר שלמים נורא במדומי :

צודה לבנים ורע ירדו
להזות רחמנים והלוק בדרכיו
דרה לעשות צדקה
שמור אל תשכח מאמר עליון :

פתוח תפתח ידך לאביו

כי בבה משפט : תפדה ציון :

ושביה בצדקה :

למען תופרה לשני שלמים :

תלמידים כבוד וכסה ערומים

כי כן מרחם חי צור שלמים :

כחבל תעוקות של בית רבן :

ושמחו בק מאידה עינים :

כי החוסיים בק תלמידים עינים :

בכתנות ומכנסי כד אור בתי שוקים :

פובע ומנעלים לכסות בקרה :

מלה רם יושב על כסא רחמים :

עלכם יוסף אלה פעמים :

ולפרנסים ולמלמדים :

יהירו כען : הקרה הנורא :

רוני זשמחי חכרת תלמוד תורה :

תם תם

אל יצרי אור לך אקוה
 ותשלח נגיד ומצוה
 כי נמה לך בשרי
 ואת שיר לך את זמרי
 יערב לך שירי
 אשר לעולת הבקר
 אל נסוך אחיה
 ואתה לכהניך תצוה

כי אתה תאיד נרי
 להעלות נר תמיד
 מול דבורך אשתחות
 להעלות נר תמיד
 כעולת בקר כרי
 להעלות נר תמיד
 ולך שבח זמרי
 להעלות נר תמיד

תם אל חזרי תם

לצום אסתר

פזמון

אלי אלי חיש גואלי ראה עוני וחלצני נחמני עוני
 ושמע קולי אלהים הושיעני
 יה בצד לי דברך חיש לי עוני עוני דודי הסד
 ממני לעני סלח ובן דוד שלח דרכו דרכו דרכו
 חלצח אל טוב וסלח עוני עוני לשאתי ובקשתי

תם עוני עוני תם

פזמון

אלי אלי אלי אלי למה עזבתני שמתני בשמתי
 ביד

ביד ארוב ספרתנו חונני צור יהוה
 ופלאות עשית לאבותינו במצרים
 אותנו רפית עד מאד בפלים חונני צור יהוה
 ים סוף בקעת להעביר את בניך ובנותיך
 חזקה טבעת ארובך חונני צור יהוה
 יקדי תים דאן את ובחורתיך אתה ופשתו
 ביד סחרים ביתך חונני צור יהוה
 צללו בשפודת במים אדמים ישראל
 עברו דגלים גדלים חונני צור יהוה

חסול על עפר ועל נחל רוק ופורה יאמר
 בעבור דוד עבדך בן אמתך חונני צור יהוה
 קולי שמעה ועל עמך הופיעה ושלח
 מושיע למען חונני צור יהוה

תם

פזמון

סכלוא מאמר יוני
 חלצני ממצוקותי
 נא בצרה כלי בידך
 היה כמי לעתה
 סל באים טרפנות
 יה פדני יה פדני
 פלני ועוני ועוני
 הנבורה לי לילתה
 סובני שונני
 תבא פזמון וס'
 פזמון

פראים על שפאים
 בעני ים וקדסח
 חסדי במחוני
 גם נחני בעדקתך
 משמיד ושלח לנו
 כפעני ממשעני
 שביה בן דוד
 יאלני בן בן
 תם

פזוני פזוני
 כפעני אך אך אך
 בטחוני נא כדתך
 צור פעני צור פעני
 רחמיך פדנו בחסדך
 קראתי יה יעלנו כבוד
 וגם אליה יאלני
 דוד וגם אליה יאלני
 תם

לחן בעלמח בולדית

אומרה סקדם פלאך
 חשב חסן ראש חאולם
 אמרו לו עלה בסולם
 ואני אשר עתה
 לאבד כל גדולי עולם
 זה יהיה מקום שבתך
 חשב

לח
 חשב חסן ביהו בנוי לתלפיות גבות חמשים אמות
 אמרו לו מה ירדות
 אדוני משכונתך
 עשו משתה ביום פורים
 ושתו יין בלי שמרים
 כי כן אמר שיר השירים
 סגן טובים דודך
 תם תם

פומון לפורים לח אחד לאל לבב חוקי
 פורים פורים פורים לנו
 ברוך אשר בחר בנו
 יתרום שם אלחינו
 הנקם את נקמתנו
 מעמלק ראש צרנו
 כי בפרדים נלחם בנו
 תם

פורים
 ואף גם זאת בהיותנו
 נגלים בארץ אויבינו
 לא עזבנו אלחינו
 להפד בריתו אתנו
 תם

פורים
 סתר היית לי לראש
 אל מלך גדול וקדוש
 כימי המלך אתשודש
 הוא משב לנו
 תם

פורים
 פת שגן הנשתון
 להכרית עם לא אלסן
 בעצת הצורד חסן
 יחי חיים בלעני
 תם

פורים
 שלח רצים דחופים
 אל שבע מאה ועשרים
 להשמד
 2 10
 ב

לְהַשְׁמִיד בְּלִיַּד הַיְהוּדִים לְאֵלֵינוּ שֶׁהִיָּה לָנוּ:

פורים

לִבְשׁ נֶקֶם וְלִי חֶסֶד עַל יַד מִיָּוְהָרַסְתָּהּ
וְאָמַר דָּדֵשׁ אֵלֶינוּ אֱשָׁא עַד הַתָּרֵז עֲרֵנוּ:

פורים

וַיִּצְיָאנוּ לְהַרְגֵנוּ וּמִיָּגוֹן וְאֶחָד
לַיהוּדִים דָּתָהּ שְׂמִיחָה וְאִדּוּ יִקְרַח לָנוּ:

פורים

מִלֵּא אֲנִי בְּעֵינֵיךָ וְשִׁלְחוּ מַנּוֹת לְאֵין
וְנִרְאָה עֵין בְּעֵין בְּשׁוּב יְיָ אֲתָנוּ:

פורים

לְעַן כִּי אֵלֵינוּ אֲנִיכֵינוּ פִּזְמוֹן לְמַעַרְת פּוּרִים
אֲקוּם לְהַזְדוּת לָךְ אֶל יְצִיר אֲזוּרִים
עַל שֶׁהִצַּלְתָּנוּ מִיַּד הַמָּדִים:
וְנִסִּים שֶׁעָשִׂיתָ לִּי בְּיַמֵּי הַפּוּרִים
עַל יַד הַמּוֹר דְּרוֹר צְרוּר הַמּוֹר:

מְדַבְּרֵי צְרוּר הַמּוֹר:

צַהֲלֵנוּ וְשִׂמְחֵנוּ הַעֲדָה שׁוֹשָׁן
כִּי אָסַתְרַת הַמַּלְכָּה בְּפִרְחָה שׁוֹשָׁן
בֵּית דָּוִד הַמּוֹר דְּרוֹר צְרוּר הַמּוֹר:

מְדַבְּרֵי

מְדַבְּרֵי צְרוּר הַמּוֹר:

שֶׁמֶת וּפְשִׁוּת בְּכַפֵּרָה עַל שְׂכָר עֲמָרָה

וְחִנּוּד לְמַלְכָּה בְּדָרָה פְּחָמְתָה

מִתָּה הוּא לָךְ הַמּוֹר דְּרוֹר צְרוּר הַמּוֹר:

מְדַבְּרֵי צְרוּר הַמּוֹר:

אִם הַמַּלְכָּה צִוְּתָהּ בְּאֵיךְ וּבְחִסְדָּהּ

לְהַשְׁמִיד אֲנִיכֵינוּ וְלַעֲשׂוֹת נֶקֶם

לָנוּ שֶׁשִּׁלַּח יְדוּעַל הַמּוֹר דְּרוֹר צְרוּר הַמּוֹר:

מְדַבְּרֵי צְרוּר הַמּוֹר:

אֲתָה יְיָ הַעֲשֵׂה שִׂמְחָה וְנִרְוָה

כִּי עַל עֵין חֲמִשִּׁים אֶת דָּחַן הַתְּלוּ

עַל אֲשֶׁר שִׁלַּח יְדוּעַל הַמּוֹר דְּרוֹר צְרוּר הַמּוֹר:

מְדַבְּרֵי צְרוּר הַמּוֹר:

אֲתָה יְיָ הַעֲשֵׂה נִרְוָה בְּשִׂמְחָתְךָ

כִּי עַל עֵין גְּבוּרָה תִּלְוֵנוּ אֶת פְּרִשְׁוֹתָא

עַל אֲשֶׁר שִׁלַּח יְדוּעַל הַמּוֹר דְּרוֹר צְרוּר הַמּוֹר:

מְדַבְּרֵי צְרוּר הַמּוֹר:

פְּתָאוּם בָּא עֲלֵינוּ קָרָן מִשְׁפָּן

כִּי צִוְּתָהּ הַמַּלְכָּה לְתַלּוֹת אֶת דְּלִפְטָן

עַל אֲשֶׁר שִׁלַּח יְדוּעַל הַמּוֹר דְּרוֹר צְרוּר הַמּוֹר:

מְדַבְּרֵי

שְׁעֵה גַּם עַל הַסּוּד דְּהוּד צְרוּר הַסּוּד
סְרֹדְכִי צְרוּר הַסּוּד :

תם תם

פוסון לתוך גקיסת

אסוד לן למשתיא מייא ביום דפוריא :

אסוד לן

לכן אחים ורעים : יין מלא וביעים :

אל תהויב צפרדעים : יודעי מייא :

אסוד לן

יחיד בחור וזקן : ועשיר וגם מסכן :

נשים וחסד וגם פין : חיבים על השתייה :

אסוד לן

דון פורים מצות עשה : אשר צוה את משה :

עם ניהוח אשר : לנסכייא :

אסוד לן

מעות תנו לחונים : ותזכו לרכות שנים :

פל אפלבנים : לקנות חטי פסחייא :

אסוד לן

ואל תתנו נחשת : כי היא חרפה ובושת :

שמרו אותן לחרוסת : ויבא תבוס חיייה :

תם תם אסוד לן תם פובאנים

פזמונים לפסח

אבתיר

לתוך גקיסת

תהלה לעדא עלילה מצמיה ואולה :

אפיק תנו ושיחים ליושאי על ושרים :

אשירד בעדת שרים שיר השירים :

אאסוד אותך סלה בחוד ותהדר ותהללתי :

סאסוד נעלה מצמיה ואולה :

פרשען להאיד אפלתם ויצא בחיני :

סדינתם מלכס לפניהם יי בראשם :

ברון שבת והודיה אומר לפני הללויה :

ואל העונה בפרחב יה עוין ומרת יה :

כסודי עגרונו שמחגו דושיע ימנו וענו :

והנה וישמחה בכל ימינו :

קדוש שעה שיה בקרבן ניהוחי :

ואסורף גל יתי וקבץ נדתי :

ולך צא תברך לשמתי וגשמתי כל חיי :

יא יא יא יא חולת

פוסחן נעים לקיים והקדושה
בך דוד גואלי :
רפא מחלי :
דודי וחמוש שבדי :
ושלח גואלי :

אחת

מתוך סרחבי :
ברח פצבי :
לא ארע סקום חנה :
סחוב סעלי :

אחד

אחד הודיד :
לקחו הודיד :
אתכם בחסון עליון :
הדרת מישלי :

השבעתי

גם התעורדי :
אל נא תפודי :
רציתי עתרתך :
ושם תעלי :

נאות את וגם שירך
זכרתי ברית הזרך
סרה יטו פעמך
האדיכי בשריך

מה יפוז

פוסחן לא שונת ענין

עד שיפוח היום ונסו הצללים קול דודי צחוארום
סנעח בנהלים קווצותיו תלתלים להיזת לי סגולה
נעים נאות תהלה

מה ישית ומה נעמת אחורת חולדת אהבת :

כי רחצת סבת שנת בנדי ישע משינרז :

סעל הוד המרבה בסוד לחוות קצה :

בסראח ולא בחידה

נא השדה לרעות שדה סלא תפוחים :

במשכן הידעות כמנדלורת סרקחים :

חבת אחד השיחוס בין שדי יתה דודים :

והיינו לאחדים

נאני תפלתי אל אל יתן לי שאגלתי :

תקורת חוט השני התקשרי בחלונני :

עם נטעי נעמנים חדשים גם ישנים :

קומי שבחי
דמעמך סחי
מה יקרן אפרך
רני צהלי

חולת אהבה אני
לה אשא לבד עני
תקשיבה לקול שירי
אתה אל אמת עזרי

לי הדוד אשר יצא
בקשתו ולא נמצא
אין הלה ואין פנה
ואוצק ולא ענה

פנתי בחוב אני
השופרים סנאני
השבעתי בנות ציון
הראתם באפרין

ויש ידוד קומי
בואי ושבני עמי
שמעתי תפלתך
הנני סקסוד ביתך

זחיס כפי לקחי סוכת דברים :

לאל נפשי פצח רעה וצדלי :

יום זה ושכח לשמו וקלל רוגי שמח :

תם

מועד לפסח

תם

פוסח לתן יחודי

אפתח בכבוד חידתי לאל בעוד נשמת בני :

אשיר ביום טוב שבת אהלתי בשירתי :

חזקה מופתים במעדים ביום ואל אותי :

לשמו ארים תרוסת לאל בעוד בני נשטרתי :

שירים ביום מועד שבת אשיר לאל אשר שבת :

טאל אכתו ודחילו לישראל באהבה :

גיליה ונשמחה בו כלך גם דעל סדנבה :

בעלמא יתגדל ויתקדש שמייה רבא :

תם

תם

פוסח לתן שבתים גמאתם

אהל אל בשיר נבל ותחלה בכל מהלל וקרוב :

כל קהלה אהל אשר נתן לישראל :

סעחה ויום טוב ושמחה וכתר בם סגולה :

אערוך לו שבתה כרוב עונ :

ובשחה ויעב כמחרה כמו קרבן :

ועלה

פוסח

לח קדש ארץ

נדר וכרפוס צין בני קמסון יטל וקמל :

יעלה בכל נחלים הודם הנין ונמל :

יעלה נמל

וערונת הודים תעשה סודת חור מהודם :

על סעף דמון וודים ששובר לבן אדמדם :

בעלות ריה נרדים יעלו בו עד ונדם :

בעבור דוח צפוני הבשמים ילו טל :

טל להדניע עמלים טל ישבח רישועמל :

יעלה נמל

ספאת מורה לעני בא מאור שמשו ורח :

סעף עדן ונני צין שתיל רענן באורה :

אשמעה קול באוני צין ליש צין ופרח :

אחבי דאה בעני על מענו סם וחמל :

באדרור וסן גאליס לאסור תקוח ונאל :

תם

יעלה נמל

פוסח לח שועת עינים

מועד לפסח גלל היום לנחוי :

ראשון למועד זה ליוחנ פסחי ערב ומורים :

רוחי בניב לקחי מטוב אסדיס :

זחיס

ועולה: אמלל: בשירי ושבתו נשמרת:
ונשמרת כל חי רבוק לאל עדי אשר לו:
תם הנהגה: אמלל:

לחן יפלה סגולה פוסון להק

יקרא אלהים חי רוד לשבתי סיד סכניעם:
יצאו ביד רמה אשר בשלח פרעה את העם:
שלו יצא ושל אנו עם אל וכצלו התלונן:
לא ישיש עמוד הענן זלילה אור אש לא היעם:
רדף צד אותם לתחדם ואל חמל ויעדם:
בקעים ויעבדם: בו הדריכם דרכי נעים:
אוי אל נאמר בנבונה סוסורוכבו בים ירה:
או ישר ישראל שירה לאל חי את איבו ויעם:

לחן קודש הלה פוסון לחן יערה

הראני ידו הנפלאה על שפת הים ערבה:
אשירה ל" כי נאה נאה בוסירות נרעלו:
נסי אל סאו נשאוני ונבכי הים העבדוני:
לבן כליותי יסרוני דום ל" והתחולל לו:
דגלים עברו ביגשה ולפניהם אל גערן בקרואש:
או שודרו שירה חדשה מי פסקה באלים:

תם תם

לאל

פזמונים ל שבועות סד

חריש
שיבת
לכות
תענית

שמיני
שני
שלישי
רביעי

לאל

לחן חתן נעים עלה

זמר חדש אשר:
במקרה חדשה:
ספר תודת:

לאל

תנקה שם ערל:
הנהלנו תודה:
נקולות וברקים:
בוים דבר:

לאל

וחז משער:
לבי שיה בלתי מאיד:
לפי יודטון:
ישכון כבוד:

לאל

סולו

סולו לחזקב בערבורת :
קרא סתוק אשלחות :
צוה לאמר לעמו :
כי ברוך עני באהם :

כיר שמו :
לעו בשמו :
אתם דאתם בני :
סדבר סני :

לאל דם

פאר וסגולה תהו :
לשם ולתהלה :
סמלכת פתנים :
לחני :

לי ספל העמים :
שרידים וקיימים :
לשרת לפני :
קראתיה בסני :

לאל דם

שנים באחד :
נדחה ופחד :
אלהם אחרים :
פנים נפנים :

דבר האלהים :
אחזה השומעים :
לא יהיה לה על פני :
דבר עמכם פסיע :

לאל דם

לא תשא לשני :
מזר ושטר שבת :
פאר צד אלהים :
יוזם דבר :

שמותיו הנוראים :
וכבר את החורים :
להדר פניקני :
אל משה כהר סיני :

לאל דם

לעני לחבר :
לא רועט :
לא תרצה לא תצדיק :
לא רוחסוד :
דשמי סתרון אי :
קול גדול ולא יסף :
נאני כל רסוני :
לשר צדי :
נפלים :
כרה סני :

לאל דם

מי יתן ישקני :
ויסל וינאני :
הוא אלי ואענהו :
ובספר תורת :
משיקות פיהו :
מי נאל חוק תוה :
בשרי דעני :
דעשירה כרה סני :

לאל דם

תם תם

פוסוק

יחד ורם על כל :
חולה שלם כאשכול :
ושמו גדול על כל :
ערפים ומלאכים :
צדור נבונה :
גלגל נאמדה :
על כל אשר ביה :
זרעו זרעו :

טופים

שבת יתנו גלו :
וחם עסדים למלו :
ופתחים יחודו :
כל צבא סוחם :
יחון סתללו :
בקול רעה ווסרת :

שָׁרְפִים וּמִלֻּאכִים :

יְהוָה אֱלֹהֵי קְרָא :

שְׁבוּעוֹת

דָּם וְנֶשֶׁא שׁוֹכֵן עַד :

וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ :

בְּרוּךְ יְחַד וְדוֹדָיו :

מִסְרִים לְשִׁמוֹ :

בְּרַעַשׁ וּבְפֶסֶד :

מְעַדְדִין בְּסוּרָא :

שָׁרְפִים וּמִלֻּאכִים :

יְהוָה אֱלֹהֵי קְרָא :

שְׁבוּעוֹת

אֵל עֲלִיז וְעֵלָה :

מְחַד לוֹ סְנוּלָה :

יָדַע אֲבִדְרוֹן מִבְּנוֹ :

לְשֵׁם שׁוֹכ וְלִתְחִלָּה :

יָדַח לְהֵם צִדָּה :

דְּאִשִּׁית עַל כָּל אִשָּׁה :

שָׁרְפִים וּמִלֻּאכִים

יְהוָה אֱלֹהֵי קְרָא :

שְׁבוּעוֹת

חַיֵּשׁ יִסְרָר יְשׁוּעָה :

לְעַם טְחִלָּתוֹ :

אִישְׁמַח לֵב קָמוֹ :

בְּבִנְיַן בֵּית מִקְדָּשׁוֹ :

וַיִּשְׁלַח מִשְׁתָּחוֹ :

עִם הַנְּבִיא אֱלִיהֶם :

תָּם

שְׁבוּעוֹת

תָּם

פְּסוּמִן

לְחַן מִנְחֵה

אֵי לְדוּדֵי וּבְלִבִּי הִתְחַה אִישׁ אֲהַבְתוּ תְּעִלִּי תְּשַׁחֲתוּ

אֲדִי טַחֵם מִשְׁבְּנֵי כַעֲבוֹתוֹת אֲהַבָה יוֹם מַגְלֹת הַחַיִּים

וּבְחַיִּוֹת הַפְּרָכָה מִסְּעִי בָּא בָּא בְּיוֹם הַתּוֹנֵתוֹ

וְעֵלִי

תְּעִלֵּי תְּשַׁחֲתוּ :

מִשְׁמִי סְהַבִּיט רְאֵה כִי חוֹלַת אֲהַבָה אֲנִי אֵלֶיכֶם בְּשִׁנְיָת

הַתּוֹרָה וְחוֹדֵי עֵינַי מִמְּבִנֵי דַפְרֵי פְּחָסְדוֹ וּבְחַמְלָתוֹ

תְּעִלֵּי תְּשַׁחֲתוּ :

עַתָּה אֲפַדְכֶם מִלְּהַב אֵשׁ תִּשְׁמַע בְּקוֹלִי אֲנִי אֲהַבֵּי אֲהַבֵּי

וְאַתֶּם תִּבְנוּ לִי יְגוֹ קָדוֹשׁ אִוֹר וְלִנְלִי יְהִי אֲהַבֵּי מִבְּנֵי

תְּעִלֵּי תְּשַׁחֲתוּ :

קָרִיב נָא יִשְׁעֵי לִשְׁנָה זֹאת הַבָּאָה וְקָרִיב אֶת מַדְרֵג

בְּעֵדֶב הִיא בָּאָה וְנִלְמַד כִּי בָּאָה זֹאת פִּי אֲנִי יִסְמַל וְלִנְלִי

תָּם

תְּעִלֵּי תְּשַׁחֲתוּ :

תָּם

פְּסוּמִן

לְחַן יוֹם יוֹמֵיכֶם

יִדְעוּ וּמִתְחִלָּתָהּ הָאֵין אֲפַרֵּי אֲמֵלוֹת טְהוֹרוֹת אֲמֵרֵת

בְּשִׁנְיָ וּבִפְרָאשׁ אֲמֵרוֹתֵי אֲנִי אֲלַחֵד שְׁנֵי לֹא

יִדְעוּ לִבִּי אֲחֵרִים עַל פִּי : סוֹד הַכְּרֵת שְׁמוֹ הַחֵד

מֵאִד לְעַמּוֹ לְשׂוֹא אֵל תּוֹכֹר שְׁמוֹ וְהוּא שֵׁם יְיָ פִּית

פְּתַח בְּחַכְמָה עֲבָדוֹ לִי בְּכָל עֵבֶד וְאֵסֵר

עֵמִי בְּעֵדוּתוֹן עַל וּפְשָׁדוֹ כְּבֹד אֶת אֲבִיךָ וְגַם

אֶת אֲבִיךָ כְּשֵׁם וְחַמְלָתוֹ :

תָּם

תְּעִלֵּי תְּשַׁחֲתוּ :

תָּם

וְעֵלִי

פְּסוּמִן

2 12

יֵב 1

אדון שלם זכור מעמד סיני לשרידה:

עלין וזכרה ברית יצחק עקדיה

פדיון סהר שלה לבנה ידידה:

חביון ענה תגלה אל סודך:

קדוש לך יאות מלכות גאון ורחום:

שרפים ואופנים וחיות לך מקדשים:

בזעם וסוד

אחלה בנעמה דחה עין ואשמה:

ותקדש בעוצמה שמים רבה בעלמא

תם תם

אודה יה שוכן מעוני נגנים זמר אפצחה:

זה היום עשה נגילה ונשמחה:

חבו לאל נאמנו גדל לו ונשמחה:

זה היום עשה נגילה ונשמחה:

עלה על עמו בסיני לתת להם אור תורה:

על יד משה נביאו הנחילם ואין עדי עד תמותה:

וילמד אותה לעמו דרך ישראל:

אזכרה חסדי בהם ויש אשבתה:

תם

חוקו ויגילו עדי עד עמו בישע אלהים:

ישלח משיחו נסעד יבא ויפדה במהים:

צדיקים יראו וישמחו ויעלצו עניים:

ביצאת כל הפוע מצדה לחוקה:

תם תם תם

אשרת שבכתב ועל פה: סחוק לנפש ומרפא:

תורת תמימה: קדושה מימים ימימה:

עושר וכבוד בימינה: יתן ודפא דפא:

אלך ל אל חר הפוד: ושם אשר שיר מומוד:

וי בעדי יגמור: ואלו בני הצפורה:

נחית עטך כצאן: לעלות רוק לער ציון:

נתן לנו הקדש לשון: להרחיב לב וכל פה:

זה יום גדול ועדא: בו הנחלנו התורה:

ושמה בי לא נותרה: וכחי מאד דפה:

שמים קולו השמיע: ולעמו דתו חודיע:

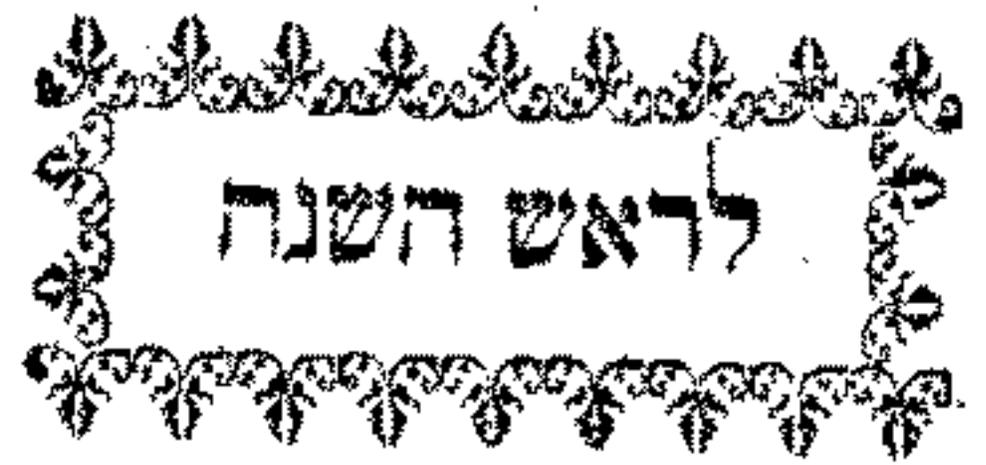
יום ליום יביע: ולילה ללילה יספרה:

שמים דבר כאחד: וכמעט נפשנו פורחת:

וקבלו כלם פה אחד: טוב מפני וישפה:

תם תם לראש

סליחות ותוכחות

לראש השנה

לחוד אגרות מוסר ל תוכחה לחן סופסל הודין

תוכחה

שמעתי שמעך ודאתי

יום חתפסדתי ונחלתי ונחלתי :

יום בו הדגתי הושפלת ונחלתי

מן באגף המעטני וצב לרובי

שמעתי

כי לא ודא מיום דין דנודא

כי לך יאתה גדולה וגבורה :

באתה דוקוק דנודא

כי יעמוד בסודי

שמעתי

סלף ישב על כסא דין

כשרתו שרפים ושמכין על כירין

כי בן דגרי סלף לפני כל יודע דתודין :

להגיד

ראש השנה לחגיד פישוד

שמעתי

לפני חיל קרי בחיל

סאן בעי סם חיים והוא בן חיל :

יקום בסרם יתשחו אנשי החיל

וישוב אל

שמעתי

תקיף משפיל וטרים

ובבאתר קדישין כנענה צדיק :

סלוצין קרים משבר סלעים

כל סוצא פיי

שמעתי

נודא ומכחיל יום דינא יתיב

לבושיה סחלג חויר טוב ומטיב :

סרסון רמיו והוא יתיב

פרוך כבוד

שמעתי

ישוב ועלם כעין הקרה

כרסיה שביבין דנור כשמשוכיה

בסקום אבני שיש וזרח

כי יעלה בקר יי :

י שמעתי

ספר חיים ומתים לפניך נפתחים

בחד אבות ראשונים אנו פטורים

תפוק הפלתנו בקרבן נחוחים

רית נחוח ליי :

תם

י שמעתי

תם

תוכחה לנו יצויה דמיון

אלביש פחד ורעה קווצרני אשליך ונקומה

נקומה לא אתהלה מיום דין ומשפט אנו אלק

ידאנו את אדוני אדוני הפלה במשפט היום ישי

כל היצורים ולתיים ולמות ועושים וכבני סרוך

כל העולם שברים לפני כי בן יסד הפלה : יסוה

יצורים אנו ברחו יום יפרו מעשו נפשו ועשה

פרצו הפלה ידאנו מאדוני הפלה : סיס

הדין לאלה תוכחות חרדתי ותנופה מעני נדחתי

ונדערה נדולה עמדי כי נקראתי לבא לא

הפלה ידאנו מאדוני הפלה :

תם

תם

יעלה

להין בקשה לחן ממי אכאשי סילבנות

יעלה במוד פלכותך על עם דל עני ויהלך :

ומלוך לעולם צור אשר מלך לפני מלוך מלך :

מלך לפני מלוך מלך :

שוב קנה עם לך כמהים צור שוכן בשמי נבוהים :

שיית על כל אלהים מי לא ידאך מלך :

מי לא ידאך מלך :

דען מעטרו אל תי ותיטב לך שוד שבהי

לעדר קבץ נדתי כי ברב עם הדרת מלך :

כי ברב עם הדרת מלך :

אחיל עת נאולתך אצפה לישועתך :

ואם יתמהמה בלתי לא אשימה עלי מלך :

לא אשימה עלי מלך :

לולי האמנתי לראות טוב כמעט קט הייתי קטוב :

נאצין ישעי יהי רטוב אלהים חיים ומלך

אלהים חיים ומלך

חוק בדיחי שערי ושוב יהי ישרי

ליון כיון אשרי לאוד מאד פני מלך :

לאוד מאד פני מלך :

שמה מדותי תשוב ומזבחך אסוב

כשית

י י

י א

י א

בשר חדש לך אנוכי אודה אלהי המלך
אודה אלהי המלך :

תם תם

סליחה לחן יי בקל שומר

אלהים קבל שיעתנו ורחם על עדתך ושאו
אשמינו ותשלח במזלותים כל הטאות
וסלח לנו כל חטאי שנתנו שמעך תפלתנו
ושועתנו האבות : ^{שמעך} הקשב שועתי על עמך
ישראל וקבל תחינותי משמי ארצאל וקבץ גלות
מעשו ומישמעאל ואל תפן לרשענו ולפשענו שא
נא : ^{שמעך} ותגז עמה קמתי להתחנן לפניך
לתת לי שאלתי אם טוב בעיניך וכחבינו לתים
בספר זכרונך ותשוב ורחם על עם סי מנה :
דודך תשובה תראה לעמך וכפר על עונם
ודעבר זעפך וזכור שבועת אבות תמימים אשר
ושבעת להם משמי מעונה : ^{שמעך} חבס
במעונך ורחם עלינו ותשלח לנו בן דוד משיחנו
וקבץ מארבע פנופות גלותנו וכפר לנו וחסאתש
תם תלבינה : ^{שמעך} תם

רשות לקבש גליל ראש השנה לחן שופט כל הארץ

חוקי וגילו כי שוד גמר לצור הודילו בריחו שטר
לרסות עליו לציון ואמר סולו סולו מסילותיה

תם תחל שנה זכרונותיה : תחל תם

פיוט נאה לחן יום אז דר

אל עליון דר שמי דום חביון

חיום בשר לעם אביו מצאתם כופר ופדיון
חיים כלכם היום

זכור ברית גרבי עלים קדוש ישראל וגואלים
באורח חיים לטהלם אהים חיים ומלך עלים
שופר חדד הפתחה מרחוק לעמוד

חיום רחום זוכרהו ולצדקנו תחמוד
ויהי קול השופר הולך ותוק מאוד :
מלך רם שוכן שמי ערץ כבודו מלא כל הארץ

מלך במשפט יעמיד ארץ
" מלך תול הארץ :

זכור מעמד סיני היום לדיןך
חכות בדת אבתכם אזהבה
ועקדת יצחק תזכור היום לבניך
להחיות ומע יעקב בכורה :

שופט צדק רחום ורחוק רחם ושמע תפילתי היום
 אשר אעמיד בעדי ובעד כל קהלי הסככים עמי
 בתפילתי ותכלול תפילתי עם כל תפלות הישרות
 ותקיות שיעשו בעטף ישראל ותתבר תחת כסא
 כבודך כמו שהתדתה לתפילת משה שלא יבושו
 בי קוודי הוי לדבון אמרי פי ולל " צו דבון העולמים
 הוי העני מדעש ונדעש ונפחד מפחד וישב תהלות
 ישראל לעמוד להתפלל לפניך על עמך אשר
 שלחוני אף על פי שאני כדי לבן אבקשך אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב " אל רחום
 ורחמן אלהי ישראל שדי איום ועודא שתתן לי קול
 נעים וערב היום ואל יפסוק קולי ואל יחר גרוני ואל
 אבוש במעי ואל אבשל בלשוני " שפתי תפתח
 ופי יגיד תהלתך ויהיה קולי נעים ורחוק אמן :

זהו לרצון אמרי פי ותתן לבי לפניך " צווי ונאלי
 דאמר מנצור לרתי חבו לי בני אלים שחאו כתיבן נח

אומר וקול תחונתינו יערב לפניך
 לחיים זכרנו בזכרון עמך
 היום בעומדכם למשפטך

זכור שבט ותלתך :

ברוך רחם יזכור כנאמו

קרוב להצדיקים מיחדים שמו

לעשות משפט עבדו ומשפט עמי :

לחיי עולם כל ידע אמוני

יזכו לתנות נעים הארון "

חלקם בחיים בגן עדני

לזכרון בהיכל "

ואמרי נחומיך ישעשעתי בכפלים

סלה לעובדיך יחד יהודה ואפרים

והשתחונו ל" בהר הקודש בירושלים

פעקך והדרה עלינו וברצונך תרום

קרגנו כי ל" כנינו ולקדוש ישראל מלכנו

תם תם

זהו לרצון אמרי פי ותתן לבי לפניך " צווי ונאלי

סלה נאמו שדי מלה עליון קבל שועת רצון

אמין כונו במוכסו כונו אל חי דין אמת

שופט

סליחות ותוכחות

לכפור

סליחה לתן אסתות

אתודה לאל חסאתי
 משנה ותעסה
 בנפש עטפה
 שבותי אגודה
 בלבי אעודה
 השליכי זרונך
 ברה סקלונך
 טפלתו בשקד
 בתפלה אפקד
 ואשאל סליחה
 למדא אשיחה
 בורא כל ברואים
 סלח ואחטאים
 ישע אל שמים

ברוח נשברת :
 בבקר אעודה
 לנאור בנבחרת :
 אם פשע אסתירה
 לנותן התורה :
 וחושיה סתרה
 בתשובה נמורה :
 ורשעה צרורה
 למחורש האורה :
 כאל וכפרה
 ארון השדרה :
 כפר נפש ברה
 ופדני מצרה :
 ברוח שבורה

אסתות
 אסתות
 אסתות
 אסתות
 אסתות
 אסתות
 אסתות
 אסתות

אקוד

כפור

וב

אקוד על כפים
 החפא בורא עלם
 ומאויבי עלם
 תם

בנפש צדורה :
 את נפשי האידה
 בטהרות הסתירה :
 תם

אסתות
 אסתות

סליחה לתן אסתות

יה לך עני נשאתי
 כפר כל אשר חסאתי
 ואם תעותי נגדך
 ובה שובה לפניך
 סלח נא משעי
 שעה מעלי
 שומע צעקת דל
 פרני מכור
 כחן לב
 כי עני תמיד תלויזת
 עדי שקוף משמים
 יחינו מיומים
 קולי שמעת ועני
 בששפט אל תביאני
 וכות אנהותי

שמע לקול שועתי
 למען שמך :
 חוס עלי ברחמך
 השיבני :
 כי גדל
 וחדל
 ואביונים :
 תחתיות
 חוקר כליות
 מצפה לך :
 אל סלך ארך אפים
 לדאות בטוב :
 סיד שאול פרני
 אודה עלי משעי לך :
 כל היום

על

על עונותי
רחום נורא ואיום
העבר עון ופשע
ולעמך הרואם ישע
תם

כי אין פדיום
פדית עבדך יי
לשבים פדו כי ישע
וחסו בשם יי
תם

מה טוב ומה נעים לומר חמישנות האלו ער פונם קורם הנעילה שהיא עת דען
תושבת בתעבת לתת שמה תודיה ליוצרה כשכונת שאר
היא נקרא סעני

כתיב ומה להחזיק ול

תחבר לרבו סעני סעני

ברכי יצולה כרחם
תקרא את שם אדני
נאדר בקדש אל נעזר
בסוד שרפי קדש אין
קדוש ביי

תתברך אלה האלים
ותשתבח כפי עליונים
ותחתונים כי אין כסוף
חונן אביונים ברוך
אתה שומע תחנונים

ברכי נפש את יי
ברכי נדרח מעלה בור
נמשכת את שם כחוקך
לפניו לקבת בודבת
ובשמו סהבובבת
ברוכה את ליי
ברכי

ברכי נפש את יי
ברכי נדרח מעלה בור
נמשכת את שם כחוקך
ותשתבח כפי זקן ושר
ישים כי אין כסוף סובי
שפלים נמשפיל דמים
ברוך

ברכי נפש את יי
ברכי גדולה ללב
ונעלסת ספר את
שם גבוה ושפל יראה
גדול מעשיו וספר כל
לאה גדולים מעשי יי
ברכי נפש את יי

ברוך אתה שוכן כרוכים
תרחברך גדול העשרות
ורב העל לות ותשתבח
כפי כל הכריות כי אין
כסוף בוחן לפות וכליות
בא הסקרה כפיס עליות

ברכי דלה נשאר גוף
בלי פשע את שם
תולה על בליטה אהל
בלי ישע דעה חונן בני
אדם למען דעת צדקה
ברכי נפש את יי

תרחברך נר בסחומים
ותשתבח כלא חסמים
כי אין כסוף אב יתופים
ברוך אתה ה' העלמים

טיכי והשתאמרת
לחחוק בשולי את
שם המקדבת להשתחית
לחדום דגליו היחוק
ככל העובדים לפניו
הנשים אל יי ברכי
נפש את יי

תתברך האל אדוני
ותשתבח כפי אמוני
כי אין כסוף שוכן סעני
ברוך אתה שומע קול
תחנוני

פָּרְכֵי וְהַשְׁלוּתָהּ לְחַפְסֵם
 לְבַת בְּנֵי אָדָם אֶת שֵׁם
 וְהַשְׁוֹלְחָהּ לְמַחֲיֵת בְּיַד
 נָדָם וְהַמְקַדְדֵם וְשִׁמּוֹ
 לְיִסּוּדָם וְעַלֶּיךָ יָרַח יי
 בְּרַכֵּי וּפְשִׁי אֶת יי
 בְּרַכֵּי זִכָּה כַּעַד מִתְּשִׁי
 גּוֹף מְאֻדָּה אֶת שֵׁם
 יוֹחֵר עֲלֵם אֲזִים וְנִדְא
 וְקָה שֵׁעִי צָדֵק וְקָרָא
 יָרַח הַשֶּׁעַר לִי בְּרַכֵּי
 וּפְשִׁי אֶת יי
 בְּרַכֵּי חַיֵּה מְקַדְדֵם שְׁנַיִם
 צְעֻדָה אֶת שֵׁם חַי
 דְּעֹלָם נְאֻדֵם מְבֹרָה
 בְּזֶמֶן זִמְכַבֵּד מְכַבְדֵּי
 בְּתוֹדָה חוֹנְכֵמוֹ יִתֵּן
 יי בְּרַכֵּי וּפְשִׁי אֶת יי
 בְּרַכֵּי מְחַדְדֵם כְּעֵצִים
 דְּעֹמִים וְעֹמֵם אֶת לֵא

אשר

שֵׁם טוֹב לְקֹדֶשׁ אֱשֶׁר
 לְכַפּוֹר בְּרָאָם סָרָם
 יִבְנוּ הַבְּיָזָם וְקָרָאָם
 מְעַמּוֹ וְרָאוּ כִּי טוֹב יי
 בְּרַכֵּי וּפְשִׁי אֶת יי
 בְּרַכֵּי יוֹדַעַת חֲפִיץ תְּמִי
 דַּעִים אֶרְחֵם שֵׁם יוֹדַע
 חֲפִצְתוֹ מְשִׁלִּימוֹ לְרֹגְעִים
 יוֹ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל
 חַפְזֵשׁעִים יִזְכְּרוּ וְיִשׁוּבוּ
 אֶל יי בְּרַכֵּי וּפְשִׁי אֶת יי
 בְּרַכֵּי פְּבוּדָה בֵּת מְלָה
 חֲשׂוֹקָה אֶת שֵׁם פְּבִיר
 פֶּתַח מוֹרָה מְעֻרָה לֹא
 וּפְלֹאֵת הוּא וְרֵא
 חֲזוֹקָה כֹּחַ רִעְעֵי
 חֶסֶד מְשַׁפֵּט וְעֻדָּקָה כִּי
 בְּאֵלֶּה חֲפִצְתִּי נָאָם יי
 בְּרַכֵּי וּפְשִׁי אֶת יי
 בְּרַכֵּי לֹבְשֵׁת חַיִּים
 יָד בַּ וּפְתַקְרֵשֶׁת

יד ב ופתקולשת

בְּפִי עֲלִילִים וְיוֹנְקִים כִּי
 אֵין כְּמוֹד גּוֹר וּמְקִים
 בְּרִיךְ אַתָּה עֹשֶׂה מְשַׁפֵּט
 לְעֹשׂוֹקִים
 תְּבַרְךָ יוֹשֵׁב הַכְּרוֹבִים
 וְרַחֲשֵׁרְבַח מוֹנֵה מְסַפֵּר
 לְכַכְבִּים כִּי אֵין כְּמוֹד
 מְכַסֵּה שְׁמַיִם בְּעֵבִים
 בְּרִיךְ אַתָּה מוֹרֵת לְחַם
 לְרַעְבִים
 תְּבַרְךָ פּוֹנֵם מְגֵד כִּי
 חַיִּים וְרַחֲשֵׁרְבַח מוֹשֵׁל
 מְנַאֵת חַיִּים כִּי אֵין כְּמוֹד
 דוֹרֵךְ עַל בְּמֹתֵי יַם בְּרִיךְ
 אַתָּה אֵל חַי וְקַיִם
 תְּבַרְךָ לֹבֵשׁ צְדָקוֹת
 2 14 וְרַחֲשֵׁת

2 14 ורשת

ומתקדשת מפני
 שמים את שם לבשת
 קדושה וקדושים
 לפני כבודם ל סודי
 שבה המדים לא
 נצטרקים לנסוד
 לשדת בעם יי ברכי
 נפשי את יי

ותשתבח מגלה עמוקות
 כי אין כבוד שומע צעקות
 ברוך אתה סאזן נאקות

בערו נפשי בלי
 ברכי נפשי את יי
 ברכי סובלת אנרים
 על אברה דוח הנה
 את שם סובל עלים
 בעמוד ענה ותושיר
 סוד צדקים יסוד עלים
 דוח סוסך צדקים יי
 ברכי נפשי את יי

תתברך שניא פת
 ותשתבח נורתן ליעק פת
 כי אין כבוד יעד דברים
 ובזרא דוח ברוך אתה
 עשה משקל לדוח :

ברכי שתפארת גשם
 אלהיך דתהל את
 עם סוד רמותה
 סיפול סתולוס
 תועסה לו דתהל
 סדי עלותה ברת יי
 ברכי נפשי את יי

התברך סוכה סליחה
 וטהלה ותשתבח כי אין
 לפניך תכלה ותתלה
 אין כבוד סרוסם על כל
 ברכה ותתלה ברוך אתה
 לך נאה תהלה :

ברכי שטר תפארת
 וחדד תלאוד את שם
 עשה אשר תפן
 ומשלים אשר עז
 ערשים ידאוחו ויאטר
 כל נאוד עדי סעם יי
 ברכי נפשי את יי

תתברך עזר ובשלים
 ותשתבח מעו לדלים
 כי אין כבוד סוכך נופלים
 ברוך אתה סתיר אסורים
 ורופא חולים :

ברכי נאבת על סלכה
 לעשות מלאכתו את
 שם נשקף על ארז
 סמכון שבתו וכוניס
 סלאכו לעשות דבר
 בעתו

תתברך נאוד בנבורה
 ותשתבח לרובש עו
 ורפארה כי אין כבוד
 עליו עזא ברוך אתה
 עשה כשלטה אורה :

ברכי פנימה פונה
 לאלהיה ססילות את
 שם פועלך לשמו נאוד
 תהלות פני האזן יי
 ברכי

תתברך פודה משחת
 סמית ומחית ותשתבח
 צוד אהיה אשר אהיה
 כי אין כבוד ידע סח
 יהיה

בְּרַבִּי נִפְשֵׁי אֶת יי

יִהְיֶה בְּרוּךְ אַתָּה בְּדַבְּרוֹ
כָּל יְצוּר מִחַיִּי:

בְּרַבִּי צוּרֵת שֶׁכֶּל בְּחַרֵּי
אֲנֹשׁ נִחְנָה אֶת שֵׁם
צוּר הַכֶּן וְאֵין קֵצוֹ
לְחַבְנֵה צְדָקִים וְקִרְאוּהוּ
בְּאִמּוֹת צְדִיק אֶתָּה
יי בְּרַבִּי נִפְשֵׁי אֶת יי

הַתְּבַרֵךְ צְדִיק וְחַסִּיד בְּכָל
פְּעוּלָה וְתִשְׁתַּבַּח צוּר
הַמַּגְלִיל עַלְמֵי בְּעוֹלָה
כִּי אֵין כְּמוֹךָ צִיר כָּל יְצוּר
לְטַעֲלָה בְּרוּךְ אַתָּה בְּעַל
הַבְּוֹרָה וְהַגְּדוּלָה:

בְּרַבִּי קְרוֹמֵת שְׂדֵי
אֲשֶׁר מִחִירֵו תִּחְדָּר
אֶת שֵׁם קְדוֹשׁ וּמְקוֹדֵשׁ
בְּדַבַּר כָּל חוֹדֵר
קְדוּשִׁים יִקְדְּשׁוּהוּ
וְקִרְאוּהוּ אֵל זֶה קְדוֹשׁ
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי בְּרַבִּי
נִפְשֵׁי אֶת יי

תְּרַבְּרֵךְ קְדוֹשׁ אֱלֹהֵי
הַצְּבָאוֹת וְתִשְׁתַּבַּח מְלֵא
פְּלָאוֹת כִּי אֵין כְּמוֹךָ וְדַא
בְּמִרְאוֹת בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵי
הַבְּרָאוֹת:

בְּרַבִּי חוֹדֶפֶת צְדָקָה עַל
עַקְבוֹת אֱלֹהִים אֶת שֵׁם
רוֹכֵב שָׁמַיִם לְעוֹרֵת
כְּמַהִים דְּמִים יוֹדוּהוּ
וַיַּעֲדוּ

הַתְּבַרֵךְ דָּס וְנִשְׂא שׁוֹכֵן
עַד וְקְדוֹשׁ וְתִשְׁתַּבַּח בְּפִי
עִם קְדוֹשׁ כִּי אֵין כְּמוֹךָ
מְרוֹם וְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ אַתָּה
הָאֵל

וַיַּעֲדוּ וְנִבְוִיָּהִים דָּס עַל
כָּל גְּאוֹים יי בְּרַבִּי נִפְשֵׁי
אֶת יי

בְּרַבִּי שׁוֹכֵנֵי בְּתֵי הוֹמֵר
יִסוּדָה בְּעִתְקִים אֶרֶץ
שֵׁם שְׂדֵי הַנְּקֻדֵשׁ בְּשֶׁבַע
כְּתוּת צְדָקִים שְׁמוּרִים
מְכַל טִינָף וּמְכַל חֲטָא
מְטַקִּים שֵׁם יִרְחַע
צְדָקוֹת יי בְּרַבִּי נִפְשֵׁי
אֶת יי

בְּרַבִּי תְלֵיפֵי בִיטוֹן עֲלִיּוֹן
וְעוֹרֵת כְּאִישׁוֹן אֶת
עִם בְּרוּךְ בְּלֵב וּמְבוֹרֵךְ
בְּלִשׁוֹן תִּכְנֵן וְשִׁמּוֹרֵת
עִם הַאֲוֵר הַדְּאִישׁוֹן
הַחֲלֵת דְּכַר יי

בְּרַבִּי נִפְשֵׁי אֶת יי
תָּם

הַעֲלֵם וְעַד הַשְׁלֵם:
תָּם
אֲוֵרֵךְ

פזמונים לסוכות

אודך

לחן חסידה לטובי

יום חרותי   בכפרת חסד   ופרי עין חדר:
 יום נדח קולי ארץ   בשירה ובמרה:
 שירום במקום פרים   אוכל ש' למורא:
 בנפורת תמרים   החטים לשדרה:
 ותפילה כסדרה   והלל נהדר   ופרי עין חדר:
 עשי שור צאן מערב   סגנון וחול לב:
 ובחמתך הרהר   צד אליה עליב:
 ותורה באחרונה   אשר דומה ללב:
 דגל סוד ללב   נאן כסדר   ופרי עין חדר:
 רצני אל נקדש   חד ולא שנים:
 ודעה בשיר חדש   גלי דחט אונים:
 יאודו פתח   דומה לענים

חיה

סוכות

היה לענים   לוד בין חדר   ופרי עין חדר:
 אל דוכב בערבות   ושמי רשמים:
 מסלול בערבות   שים ליה שלם:
 או בערבות   דומה לשפתים:
 אסגוד על אפים   על רצפת דר   ופרי עין חדר:
 תם   תם

פזמון   לחן סגנון זכר חסידה

עבדו חביב לשבועת אתנים אחורתי:
 שבע במעלות ובכל טובות נשמחורתי:
 אודה חיים בשובע שמחורתי:
 את פני חסדי "אופיר תהלות":
 סבות לראשי לה אדחש תהלות:
 ענה לחמורת בסוד חסדי קהלות:
 במקהלות אבה "חסדי" אופיר תהלות:
 עני כבוד שבע ועמר מחני:
 ענת חלל ארדנו בעדני:
 כעל כל אשר נמלנו:
 חסדי "אופיר תהלות":
 אבה מקום דתאיר למפלת:
 מקים סוכת דוד הנפלת:

סו א   11   בירושלים

ביתא שלים לעשרת תפארת :

צבי בד יחסדי יאופל תהלות :

פוסון לזו סוכות

יה תקום סוכת דוד הנופלת ברזוק עמים

לעשרת תפארת דוד יבין כסו דמים :

אזי ימלא שחוק פינו ויתע כל לאומים :

פילי המלוכה ואחזו עמבאו ימלא :

לפניך תפלתי רבא לסרוסיה :

דזמ אונק אלי למע דחסיך :

ושלח משיח צדק לבניה ביה אילסך :

ויהגדל ויתקדש לעלמי עד שמיך : ויהגדל :

תם תם

לזו גז דוד פוסון לעשרת סוכות

חלק לשבעה וגם לשמונה שמיני מצוה לעשרת סוכות

מנה זכרון אבות זכור בו שוכן מענה איה :

הושיעה נא קדאך בדברים ערבים סוכות

תשמיע לאחובים תשובה קטובים קנת שניה

עדת ישראל איה יתקדש ויהי :

צוה חסודך קדוש לעסך עליו כמא יהא טאמך

יתגדל עמך עליע בריתה איה הושיעה נא

לחתן תורה

לזו ימי צמח איל

אשאל מאל עליון נרא ידעה בהגיון חתן תורת :

יהו שאת צוה עליו רצה שעה כל מפעליו :

כשאת ידיו כהדרת דת יי רובימה כדור :

אשאל מאל עליון נרא ידעה שלום חתן תורה :

יבדך יי חילי ומועל ידיו ידעה

ביסין יי גודליו ושובע שמחורת דעה :

לפנים לפני יורה אורו ובידיו עו והפשרה :

אשאל מאל עליון נרא ידעה אפריון לחסן תורה :

בעדת איום ומתנשא השלים היום תורת משה :

חדת עליון יושב כסא עשרת צבי תפארת :

אשאל מאל עליון נרא לעת רעון חסן תורה :

יה היום עשה יי ועל ידו ונשמחה בו

עיים בפנים בסיני נראה האל כמסיבו

כִּי תִפְדֶּה שְׂמֵתִי בְּשׂוֹנוֹי
אֲשָׁאֵל מֶלֶךְ עָלְיִן נִרְא
בְּזִכְוֹת וְזֹאת הַבְּרִכָּה
פְּדוּת וְשׁוֹן וְהַרְוֹתָהּ
מִשְׁפָּלוֹת עוֹד אֵת עֵסֶךְ
אֲשָׁאֵל מֶלֶךְ עָלְיִן נִרְא
הֵם

יִפְדֶּה עַמּוֹ שֶׁחַ פְּזוּרָה
יִדְבֶּה שְׁלוֹם חַתָּן תּוֹרָה
בְּיָד מִשְׁחָ לְשִׁבְטֵי יִהוּ
מִיָּד לְהַר הַפְּזוּרִיָּה
תּוֹצִיא מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה
יִצְלַח בְּחֻזַן חַתָּן תּוֹרָה
הֵם

יַעֲבֹד וְיַעֲלֶה בְּרִכְתּוֹ מֵלֵא
כְבוֹד רַבִּי מֵלֵא חַתָּן הַתּוֹרָה עֶשְׂרֵת תַּפְאֵרֶת לְרֵאשׁ
שְׂמֵחָתוֹ בְּיוֹם חַתּוּנָתוֹ וּבְיוֹם שְׂמֵחָת לְבוֹ
לַחַן יְהוֹיָכָן
כְּסִיִּים תּוֹרַת אֱלֹהֵינוּ

יְהִי בְּשֵׁר שֵׁר צְבֹאךָ
בְּרוּךְ אַתָּה כְּבוֹאךָ
אַתָּה חַתָּן כְּלִיל יוֹפִי
יֵשֶׁר נְחֻמָּד בְּלִי דוֹפִי
יִפְיֹת מִבְּנֵי אָדָם
בְּרוּךְ אַתָּה כְּבוֹאךָ
אַתָּה שְׁלוֹם וּבִיתְךָ
וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתְךָ
צַח כְּבֹד לַח וּכְאָדָם
כְּהוֹד פְּנֵךְ הוֹי כְּבוֹדָם
הוֹצֵק חֵן בְּשִׁפְחוֹתֶיךָ
וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתְךָ

חֻזַק וּבְרוּךְ תְּהִיָּה כְּשׁוֹמֵעַ שְׂמֵחֹת תְּהִיָּה מִי שְׂבִירָה
אֲכַדְתָּם יִצְחָק וְיַעֲקֹב וּמִשְׁחָ וְאַחֲרָיִם וְדוֹד וְשִׁלְמוֹת
הוּא יִבְרַךְ וְיִשְׁמֹר וְיִגְוֹן וְיַעֲזֹר אֶת רֵבֵבִיר הַנְּעִלָה
כְּהוֹד

כְּהוֹד מֵלֵא חַתָּן הַתּוֹרָה כְּסִיִּים תּוֹרַת אֱלֹהֵינוּ שֶׁהוּא
מִתְנַדֵּב לְכְבוֹד הַשֵּׁם שֶׁהַשְּׂמֵחָה בְּמַעֲשֵׂיו שֶׁהוּא גֵינֵשׁ
הַיּוֹם לְסִיִּים תּוֹרָתוֹ וְלִשְׂמֹחַ כְּיוֹם חַתּוּנָתוֹ וּכְיוֹם
שְׂמֵחָת לְבוֹ וְלְכְבוֹד הַתּוֹרָה הַתְּמִימָה הַפְּאֵרֶת
יָמִים עֲשָׂרַת כְּבוֹד וּבְנֵים וְלְכְבוֹד הַקָּדוֹל הַקָּדוֹשׁ
הוּא גְדוֹלִים וְקַטְנִים יִצְוֹ מִלְּפָנֵי דְעַלְמָא
יִשְׁמְדוּ וְיִחִיְהוּ וְכְבוֹד וְהַדָּד יַעֲמִדוּ וְיַעֲמִדוּ וְיַעֲמִדוּ
וְיִצְלַחוּ וְיִשְׁלַח בְּרִכָּה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדָיו פְּשִׁים
שׂוֹכֵה יוֹם זֶה לְסִיִּים הַתּוֹרָה בְּכָל יוֹמָה לְקָיִים כֹּל
מִצְוֹתֶיהָ מִלְּפָנֵי דְעַלְמָא הוּא בְּרַךְ יְתִיה וְיִזְכִּיָּה יְתִיה
וְיִשְׁמַע בְּקַל צְלוֹתֶיהָ וְכֵן יְהִי רַעְיוֹן וְנֹאמַר אָמֵן
לֵךְ לְשָׁלוֹם לְמַקּוֹמֶיךָ יִדְעָה הָאֱלֹהִים מַעֲשֵׂיךָ בְּרוּךְ
אַתָּה בְּצֵאתְךָ יְבָרְכֶךָ וְיִשְׁמְרֶךָ

פְּזוּרָה לַחַן יְהוֹיָכָן
לַחַן יְהוֹיָכָן לַחַן יְהוֹיָכָן

אֲחֵלָה פְּנֵי אֵלַי
יִשְׂמַח לֵב וְיִגְלֵל
בְּבוֹא מַעֲשֵׂיךָ
חֵן גִּבּוֹר תַּעֲטֶר
מַעֲבֹרֹת הַדָּד
עֶשְׂרֵת תַּפְאֵרֹת
רֵאשׁ לְכָל רֵאשִׁית
כְּבוֹד חַתָּן בְּרֵאשִׁית
חֻזַק בְּדָתְךָ
בְּהַתְּחִיל תּוֹרַתְךָ
תְּשׁוּבָה עַל עֲבֹדְךָ
לְרֵאשׁוֹת תְּשִׁית

הרתננים עליה	לקראת חי העולמים
טטה שתקים כאהל	בדבר שבתים :
בראשית ברא אלהים	ארץ השמים :
בסוד הארץ	על סכנות השירה :
ברקבוא בסוד	ותהלת אמרים :
בנה לאל נתי	מלך העולמים :
אשר בנו בחר	מכל העמים :
בהל התורה	ובאורה שוש השיש
ישלם יי אשר ספקך	ברכת יי ועשר בביהק
ישועת יי מבשר נדך	לעם יי תבואתו ראשית

תם אלה תם

פזמון

כמע נפן פוריה	הל ליה :
אל אדיר גבור וטרא	נרין לנו את התורה :
נקיה היא וטהורה	של חבת יה :
אל אדיר קדוש שמו	הורה צורה לעמו :
לקדשו ולקדומו	בחר לו יה :
פקודש בשמי שמים	דוקע הארץ על המים :
לשנה הבאה בירושלים :	הבנויה :
כמע נפן פוריה הל ליה :	

תם

קריש

קריש הלולים

לקריש פזמון

לחן ישמעאל

יערב לך נוב לשוני	ודצה תפלת עבדך
הם אונק ספרזמים	ודאה בשפלות עמך :

הם אונק

צנה ישועה לעם דל

כי בכל עת הוא סחכה

סתי כבוד הצד ידל

ובני קטורה תנתק :

ואדום יהיה מעת נבדל

דמע מעין יבבה

חורבה ישמון מענה

וישפוך עלי ועמך

העם אשר הם רחמים

מעל נה קדשך :

הצבה

קום אל ועשה נקמה

באויבים הצורדים

כלם באף ובחמה

כי הם לעמך צורדים

אלום ומשמע ודומה

גבל ומואב והגרים

עבר ונקר יאמר

עבר זמן קצ ישעך

קדש הלולים

עד יחשבו לבבי זכור תוחלתכם סמושכהו
תם

להין פזמון חזק

יפית ונעמתי צבית סן עין לשם שבו אחות
צאי כשבי ושבי נא עם מלכה בססבני רעה
אשים נגשה לך סרסס פרע כל קורס וכו יעה
שאי ומרה פי קרבה ישועתי לבאי תמה שאי
אל גהרינ חלי דבש וחמאה באי אחות
נקחי מעדנים לנפשה על כל התנשא רעה
דאי בנשר על שונאך ו עליו תצבאי יעה
אחיש נין יש וכו רוח אל נססה בו תמה שאי
תם

פזמון חזק

שכה אקום לתת בועמה אל רב מחוללי
יערב לו שד מחללי

קדוש יושב תהלות ישראל און כללי יעיד לך שיר מחללי
יכסרו רחמי לו אתחנן יום חלי יעיד לו שיר מחללי
עלי עשור שידה לו ארנן ועלי חללי יעיד לו שיר מחללי
שמו נשוב בפסוד שרפים שוכן זכור יעיד לו שיר מחללי
עודמים שכה למאות ולפים לא יעיד לו שיר מחללי

לבין

קדש הלולים

סא

לבין הארון כמי קדם ישיב הדרת כללי יעיד לו שיר מחללי
וכתוך ננה ציון יקשיב הגיון כללי יעיד לו שיר מחללי

תם להין פזמון לקדש חזק

האל עושה פלא בנה אולמי ומבור גלורת
דלה דמון לאומי חלצני אל מכירת פלא
זור סרוססי ושמע שיה רנתי ושיר נאומי ושמע
סדר עזי ערדה גבורתך יקבץ שח פזורה
למען ביתך ואת נפשי הוציא מצרה בערקה
ולתפק רצונך תפק זמסי ושמע ראה עוד כבוד
שקך ושלח אב רחמן מבשר לאומיך ועיר נאמן
ויקוד וכן נמשה ימנך נמטענעמן והשב שכינתך
תם להין פזמון ושמע תם

לקדש פזמון נאה לזן חזק

שד אחדש בין אמונים אחרי שרים וגם נוגנים
בעלמות שיר ומינים אשמהה לפני
דוא אלהים חי ונדא זמרוכי טוב
אתלל פי בומרה על כל ברכה ותהלת
פי בעת צרה לי לעודה יודל נא פתי
תמרוסם על כל ברכה לו יאתה המלוכה
אחלל 16 א אחלל

קדש הללוים

אֱהִי־לְשִׁמְךָ וְאֶבְרַכְךָ יְיָ מְבִרְכְךָ יֵשׁוּ׃
תָּם תָּם

להין פזמון חרדי

נֵאלֵי פָדוּ יְיָ אֱלֵי אֵלֵי בּוֹדָא וְיִצְדַּר רוּס וְתַחֲתִיה
אִידֵה שְׂמֵךְ וְאַרְזֻמְךָ כִּי לֵךְ נֵאָה לְרוּסֵם רַב עַל לֵה
לְעֵדֵי עַד חֲבוּשׁ אֱלֵי אֵל קִבֵּץ פְּעוּרֵי מֵאֶרֶץ וְכִרְה
אִידֵה שְׂמֵךְ וְאַרְזֻמְךָ כִּי לֵךְ נֵאָה לְרוּסֵם רַב עַל לֵה
וְהִדְבִי חֲזֵק חֲסִי אֵלֵי אֵלֵי חֲחֵשׁוּ הַצַּמַּת עִשְׂהוּ רַמֵּי
אִידֵה שְׂמֵךְ וְאַרְזֻמְךָ כִּי לֵךְ נֵאָה לְרוּסֵם רַב עַל לֵה
וְהוֹאֵל נֵאֵל שְׁלַח אֱלֵי אֵלֵי מִהַר וְהִבֵּא לִי אֶת אִיחֵו
תָּם תָּם

פזמון

לֵעֵב פָּרוּס שְׂמֵי קִדְשׁ
כִּי סִי בְּמִוְכָה בְּאֵלִים
אַתָּה מְקוֹד הַבְּרִכּוֹת
וְסִמְךָ אִשְׂרָאֵל כִּי הוּד
וְאֵל סִי אִמְשִׁילֵךְ
יִדְעָתִי כִּי שְׁפַל תְּרִים
רְאֵה מִלְפֵי כִּי בְּקִרְבִי
כִּי תִצְמִיחַ צַמַח דוֹרִי
תָּם תָּם

להין פזמון לחן חרדי

וּמֵיָם יִדְרֹשׁוּן לֵךְ רַעֲיוֹנֵי גַם יַחְרִישׁוּן בְּךָ כָּל מַעֲרִיבֵי
שְׂאֵפָה נִפְשֵׁי לַחֲוֹת בְּנוֹעַם שׁוֹכְךָ עִמָּדֵי אַ חוֹךְ אֲרִמְתֵי
חִקְתָּ מִנִּי לִשְׂמִי גְבוּהִים וְלֵךְ כְּמֵהִיכָה לִבִּי דַסְיֵנִי
אִיבֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֶקַּץ חַיִּוֹנֵי אֲשׁוּבָה לֵאלֹהִים מַחֲחֵנִי
לִמָּה לִנְעַח דוֹד תִּשְׁכַּחַנִי עֲשׂוֹק וְרִצּוֹן בִּינְדֵי סִמְנֵי
בְּתַק בְּתַרְפוֹ נִדְוֹךְ קִרְבִּי וּבְתוֹךְ לִבִּי קָרַע לֹו חֲלֹנֵי
רַבַּת שְׂבָעָה לְהַנְפִישׁ יְגוֹנֵי עֵתָה כְּקִדְשׁ חֲדָשׁ שִׁמְנֵי
סְתִי תַעֲשֶׂה בְּרוּדִפִּי כְּשֶׁפִּטְמֵי תוֹשִׁיעַ וּנְפִישׁוֹת אֲכֹנֵנִי
שׁוֹכָה רַבְבוֹת אֶפְרַיִם יִשְׂרָאֵל וְלַחוּךְ הַחֲדָשׁ קִבֵּץ חֲסִמֵי
הֵט אֲוֹךְ לִי שְׂמַע אֲמִרְתִּי וְהִקְשִׁיבָה אֵל קוֹל דַּחְצֵנִי

להין פזמון לחן חרדי

יְדֵמָה יָדִיד חֲשֵׁקִי לְצַבִּי אִו לְעוֹפֵר הָאֵלִים
לוֹ יִכְסוּף רִוְחִי בְּקִרְבִּי אִף יְדֵמָה כְּהַלְלִים
כִּי בְּשִׂחַק יַעֲרֹךְ אֵלֵינוּ וְסִי כְּסוּדָהוּ בְּאֵלִים
כָּל נִשְׁמָה לוֹ תִהְיֶה וְגַם עֲרִים כְּחֹלְלִים כָּל בְּנֵי
שִׁבְחָ יִתְנוּ לוֹ אִישִׁים וְלִזְמֵר לִשְׂמִי שְׂאֵפוֹ
לְרִצּוֹנוֹ כִּרְגַע חֲשִׁים וּכְכֹו נִשְׂרַ יַעֲרִפּוּ
לְקוֹל שְׁעִמְתֵם עִמּוֹ דֵי שְׂמִים יְהוֹפְטוּ
וְאַתָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ תִּסְדַּד וְהָ לִוְהָ שׁוֹאֵלִים כָּל נִשְׁמָה

רְגִזוּת פִּינְחִים וּתְהִלּוֹת אִמְרֵי יוֹשֵׁר מִח נִמְרָצוּ :
וְהֵם עֲשֵׂה מַעֲלוֹת כְּגַחֲלֵי אֵשׁ יִעֲצֹצוּ :
גִּבּוֹת מַעַל גִּבּוֹת לְאֵל יִעָדֶם יַעֲרִיצוּ :
וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹן קוֹנֵיהֶם הַשֵּׁם אִישׁוֹם וְחֶשְׁמֵלִים :
אֵל אֵל קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ אוֹמְרִים בְּרַב־אֵימָה וּבְרַב פֶּחַד :
וּבְקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל הוֹבְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד אֵל מִיִּחַד :
אֲשֶׁר מִשְׁכִּיל אֵל נִרְאֵתִי וְלוֹ יִשִׁיר שִׁיר הַלּוּלִים :

פומון

אֵתָן לְאֵלֵי יוֹשֵׁר וְלֵלִי שִׁיר מְהֵלֵלִי קוֹדֶם יי :
לְבִי וְעֵינַי נֶגֶד יי קוֹל הַתְּחַנּוּנֵי קָבֵל יי :
קִבְּצוּ פִּוְדֵי וְנֵאל אִמְרֵי הַקֶּסֶל לְנוֹפְלֵי פֶהֶר יי :
יִחַד לְבָבִי וּרְצָה אֶת נִיבִי סִלַּח נָא אֶת חוֹבֵי כִפֵּר יי :
יְהִל יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי אֲדֹמָה עֲלֵה נָא וְנֵאל סִיחַ יי :

תם תם

פומון להין

בְּשִׁיר חֲדָשׁ אֶקְדֶּסֶךָ מִנַּת הַלֵּקִי יְרִידֵי :
זְכוֹר כְּמִתָּה שְׂכַחְתָּנִי כִּיךְ אוֹיְבֵי וְהוֹדֵי :
מִצְנֵאוֹנֵי כְּנֵי עֲלֶה וְנִשְׁאַלְתָּ אֶת רִדְדֵי :
כִּיךְ שִׁבְרֵי דַפְּא שְׁמִי רַפְּא חֲבָלֵי נְדוּדֵי :
עֲשֵׂה עִמִּי לְטוֹכַת אוֹרֵךְ אֲשֶׁר עֲשֵׂה גְדוּלוֹת :

והחדש

וְהַחֲדָשׁ קִיץ יִשְׁמַעְרֵנִי וְזָכוֹר אֶהְבֵּת כְּלָלוֹת :
פָּצְנִי מִיַּד אוֹיְבֵי דַלְנִי מִמַּצּוּלוֹת :
וְהַפְּלֵא לִי הַסְּדִיף כְּלִיל יִשְׁעֵי וְהוֹדֵי :
וְקָרַב כָּל פְּוֹדֵיךָ פָּאֵרֵת צַפּוֹן וּמְדִים :
אֲשֶׁר הִסַּח בְּגוֹלוֹתֶם שִׁבְעִים בּוֹן וּמְדִים :
שְׁלַח גּוֹאֵל לְהַרְגִיעֵם וְשִׁמַּח לֵב מְרֻדִים :
תָּם תְּבִיאֵמוּ לְסֵךְ קָדְשֶׁךָ וְשֵׁם שְׁכֵן נְדוּדֵי : תָּם

פומון

וְחַנּוּ מִיּוֹמִים וּפְרִיגוּ בְּרַחֲמֵי עֲשֵׂה שְׁלוֹם כְּמִרוֹמוֹ :
וְקִבֵּץ אֶת פְּוֹדֵי נִמְרָצוּ בֵּין כּוֹפּוֹת הָאָרֶץ :
וְנִרְשׂ מִכָּל עֲרֵנוֹ הֲאֵל בֵּית הָאוֹכְלִים שְׂרִין :
תַּעֲשֵׂה כָּל הַוְקָרִין בְּאֵלוֹם וּכְלֵ עִמּוֹ :

עושה שלום במרומו

סַפֵּק נָא בְּרַחֲמֶיךָ לְעֵטֶה יִשְׂרָאֵל :
כִּי וְלַחֵם מִשְׁמִיךְ עַל וְלִדְהַת הַשְׁאוּל :
תְּלִיזוֹת עֵינַי לְאֵל עַד שִׁחְמוֹל בְּרַחֲמֵיךָ :

עושה שלום במרומו

פִּדְדָה וְגוֹאֵל אֶב רַחֲמֵי עֲשֵׂה נָא לְמִעַן שְׁמִיךְ :
כִּי אֵתָהּ הוּא אֵל נֶאֱמָן לְנִקּוּם וּמְסִרַת עִמְךָ :
וְשְׁלַח גּוֹאֵל לְאִמְרֶיךָ וְנִרְשׂ אֶת כָּל קִמְיךָ :

עושה

תם עושה שלום במרומי : יישי תם

פזמון לקדיש

אקרא לאל בקול רחשי : נוצר ייודתי ומשגבה :
 יאר בהלוג על ראשי : דגלו יהי עלי משוש
 חיבה : וקהוד כבודו תשרוק נפשי : דברי נאוסיה
 בכל לבח : ברבות רנו אל מקום קודשי : שא נא
 מטוב מטחה וטוב הלבה : שוכן פריכים על קשוב
 להשי : לקרוא דהוד עמי היה סיבה : סכנו
 לשבתה ומקדשי : הכן בעיר קודשי ורדשכונ בה
 או יאמר עמי כצאת חופשי יתנדל ויתקדש שבתה

פזמון

חוישה לערתי : אמין ונודר : לך הוד ורדד :
 חוישה יונתי תפתי : חבי פכעט רוגע
 אשלח רפואתי לרפאת כל נגע : אקבין גלותי איש
 לא געד : לך הוד ורדד : חוישה אל תראי תולעת
 בוצאת בחנותי : כי לפיך דעת : איתי צרפתה בסינ
 תמכתיה לקדיס דבד : לך הוד ורדד חוישה

לשטחת התורה : וקחה וצדופח : בלעיסה בהורה
 ופטירה בשפת : העלנו סמנפה : סקין ורדד :

תם לך הוד ורדד חוישה תם

זים

להק פזמון יישי

זים ליום אויה : לשמך אל : אני עבדך :

קול בשיר חדש וחסר : א ערוך נודד :

על אשר טובות : גמלתני : ברב חסדך :

צור שמע שיחי : ותקשב ספען שמד : צור שמע

שמך נדא : אלהים חי : ומלך עולם :

גלאכי פרוס : יהודך : בניב טילאם :

לחונת ניעם : יקדד : אהבו כלם :

ישאלו איה מקום כפא כבוד הודך : צור שמע

דס פרוס עלם : אשר דרד : נהוד לבשת :

גברו עצמו : פלאך : כאד ושונבת :

אחיה שחק : וכובבים : אשר פונת :

כל יצור נבדא בחכמה פוננו דך : צור שמע

אל גדול כח : פקח קוח : נבד גלותי :

צמאת נפשי : למקדשי : פאר חמדתי :

חיש רפה צירי : שלה צירי : משוש תקותי :

לעתידתי שעה קרוב לבל קוראך : צור שמע

תם

תם

פזמון

דבד קודש אהים כוננהו : זכור פירב זמן חרב ומיד :

דחה

רחוק ימים וימים בוספורו וכעד חזע אשר דרו
השב כהנים שמרוהו וישרו לחיים בו ומידה
יהודים בו יהודין יהודה בבנין יסוף והדרה
תם ותגדל שמה רבא סברה : תם

פומן

יהדיו בשד מעלות על אור גוהים
עמיס במקהלות ברכו אלהים
ישאו בני אל חי אל אל ברכו
שמש לאור נתן ברא השכה
המל ברוכ חסדו נפש ברוכה
אסרו על פכה ברוך אלהים
עמי במקהלות ברכו אלהים
יהדיו בשד מעלות על אור גוהים
עמי במקהלות ברכו אלהים

לחין פומן סמך

ידרה חציו קשת ענה לבי נצב לו סברה
הסבי ענה סברה חוסי על לב לנדורה לא ינום
לחשקה לא ינום יעלת הפאדה
שקרהי לחיה פשתאה פביט עין חופע נהדה
רבות בנות יקריאך את ערובה כפל ושמה

אין

אך אשכחה בת נדיב אם נפשך עם נפשי נקשרה
למחוז הפצה קומי עלי עתה אקבוץ שיה פוודה חסדי
חוקי פי לא יקרא עד שמה צדה פי אם שדה חסדי
תם תם

לחין סיד אהרש פומן רשות לנחמה

סוף מרוסם על כל נעלה יושב בשמים
שוב לביתה כבתה לילה וקנה חוסות ירושלים
דמן שלמים אין עוד בלתיך שוכן שחק ומי דמה ין
נלאו כל לספר את גודלך אין עוד אלהים זולתך
חבב ערבות כפיר נעלם הוא אלהים חיי סומלך עלי
קדוש אשר בך תקותי אסוף וקבץ נדתי
אלך תפרך צור עזרתי נשמת יונשמת כל חי
תם תם

לחין סעיד בקשה לבינו סמך

כי יחד יחידה לצורה כיתה לאל אחת יצרה
הקור נדרוש והתבונן פלאו ושום שכל ודת צדיק
אורה : ירא האל וערותיו וחוקיו שמור לעד לבל
תסעד אשורה : יהי ססוף לבבך ותמוך בטח
באל והוא יהיה בעורך : שחה ילדות ושחרות
מלכה ואל תתאו לסחמדי ועורך דאר

כי סוף יציר עפר לעפר ושת כי

חול וגוש עפר כדורב : פני האל או תראת

בושקך ותתתו יחדמה לצורך : בני יד :

לחן פוסק לחן או לחן נא לאמנא אנכיליש

יסלא פי תהלתך לילה אתן זמירות :

ולומר כבוד שמך קדמו עני אשמלותו

שחר הודך הודתי אלוה צד קדש :

ולך אפיק תחנתי ואדה על כחשי :

ובזמרת שיר תהלתי אודך אל חי מחסי :

על רוב טובות גמלתני לא ידעתי ספורות :

רחם עלי פחסך יחון נפש נעתי :

תקרב רנתי נדך ודבר קדשי כוננתי :

ולפדות צאן סדעתי תפוק סגן וצנתי :

ומחה צורי ען ביצתי נקני סוסתרות :

אל דמנתי אל תחוש בקראי סן המשי :

ולשוועתי היה נדרש האל יוער כל נוצר :

ולחפס ולרזה כרש תפדה ספעוקוצר :

וחכי אתה סחסה ועתי וגם ענדה בצרות :

תם תם

ולכו

לחן יחן

פוסק

לחן יחן כי ענתי

ולכו ורעונו ובשירי רנתי ארומסך יי

ידדי בשירים יחיו נא הישרים :

ועמכם דברים ושנו רון ותהלה :

וכי אדיר רם ונעלה כי אדיר רם ונעלה :

ספרו נא בגוים ספרו נא בגוים :

ונגידו באיים ונגידו באיים :

פתאים במא שיתנו פתאים במא שיתנו :

ותה שמו צדקנו ותה שמו צדקנו :

את שם יי אקדש את שם יי אקדש :

ותתם אנשי קו ש ותתם אנשי קו ש :

תם

תם

לחן פוסק לחן

יש צבא אהל אדום עד בא תליפתתי :

ש נחלתי לי תהלה השוב תאר אפלקתי :

חיש ישועת חומות וחיל כי לישועתה קריתתי :

תפוק סגן וצנתי חיש וקומה בענתי :

שכנתי דומה נפשי סיומי ונדרשתי מארץ צב :

חני סאן אוחיל פרוים סתי אעדה במב שבי :

ק ב

2 17

שוב

שוב עמי נדא ואים עד אן תברח כמו צבי
 קדש לי צד משנבי בי בכל לב לה קדתי
 רדפו שונאי הנם לכלה שרשי ולהתם
 הישב עליהם את אונם וברעתם חיש הצמיתם
 עד אן ירדני בנאנם ושקוני שרש דהתם
 גם יטרו על עיני לא פשני ולא חטאתי
 אל ילך דלפה עני גם לפני אשפוך שתי
 אם אולי יראה בעיני ישוב ויקטין פדותי
 על במוצי דריבני יחלין דגל סדתי
 בישמי אבמה ולא אפחד כי הנה לי ישועתי
 תם תם

פזמון

פתי יעד קול הקודא קדוש קדוש מי לא ירא
 לבת הסלך פנימה לאל אדים קול בועימה
 נסלאכים עתים באימה לקדש לאל שלם בורא
 אליו עמים יובלושי הוא יבנה את בית מקדשי
 יצא חומר סנוע ישי ונגד משרשו יפרה
 אם עוד אורב בקיבלותי לה אלי אילותי
 כי אמה הוא כל תקותי שרי מי כמותו מורה
 תם תם

לבי

לח

פזמון לשנת נחמו

לבי ומע יחמו לה דוד ושועת יואמו
 עוני בי אכרדי סצוף לחבי יעמי עמי
 ישבת בלהך שוממה כמו רחל נאלמה
 לפני גונו הן חמה אותי כל דם לחמו עמי
 שובה שבות שה פורה ל תוך עיר רבת תפארה
 ובני עניה סוערה מרחמיך ירחמו עמי
 דורפי צדי חיו לראש השקוני לענה וראש
 אני שלום וכי אדלוש הם סלחמה בי לחמו עמי
 אהבתי מען ביתך כי דפקתי דלתך
 לשיח באמרתך אשמורות עני קדמו עמי
 לי העתר שוכן דומה בי אויבי חשבו כוסה
 אם לא ימנך רוממה לא יבצר אשר יסמו עמי
 חוק די סתלים ישעה אל נאדר באלים
 עד יעבר עסנאולים אויבים כאכן דמו עמי
 בעת רוגו חוסר דחם שוב סחרון וחנחם
 כאיש אסור לו יחם כן סאתך ינחמו עמי
 תם תם

שנת לשנת חובת

אקדמך בלב ושבר עתירה ונדמות פי חסור זכתי
 עונה

עונה : למה לך ה'ש קצה ותכלה : ומי יעו עיניך
 לה שיר ומרה : יקרה יה סיומים לא יבילין ואיך
 אוכל ודעת היא קצרה : על כל שיר כה ותחלה
 מרומם את ורם שמה ונרא : ועד אישים אני וצב
 להודות לפניך פחד ומרה : רצני נא ושלח לי
 תם כפרה ואקדשך בתוך חכמי דבורה : תם

להן ענה אבקד פוסמן לקדש

שחר עליה אלי דודי נלה עמי כי צמאה נפשי לראות
 פני אמי : כי צמאה לך אפי' שיה מטות והם
 באולמי אשרך לך שלוח אישים לך לחמי : אע
 מורק אמלא לך מא שכולוח כדמי תשתה בלבב
 טוב תיטב לך סעמי : תחת : הני כה אשטח
 שמחת וגיד עמי בן דוד ישי הוא ראש לבית לחמי

תם בן עבדך : תם

פוסמן

שובי אמרת שבי : רעה לבשרו
 בית אל וארץ צבי : קרא במן ורין
 צור תשוב צבי : מורח בתוך שחן

שמי

בא תור ונשמע ומיד : התור בארצי ומיד

עדין

עדין ענה ואמר :

בנתנטיעתי :

שמי

אקדיש הדרו והוד
 במיד שרפי סוסוד
 קדוש וברוך כבוד :

כסאו ומרפבתו :
 היות לעמתי :
 הודו ואהדותו :

שמי

אומרם וזה יענה
 ובכן אני אענה :

אל זה בניב יענה
 חלקי בנשמתו :

תם

שמי

תם

להין פוסמן תודי

שטעי נא זאת ענה : ושכוררת לא טיין :
 סחר אפדך משכנת אויבך יהיה כאן :
 רעה הן רב לך שבת : מנעי דמערה מעין :
 שאבי טים בששון ספור ישעועין : שאבי :

הני בכל טאודך : שיר אהבה ריעתי :
 כי לקחתי סידך : קבעת פוס חמרת :
 ותתית אל דודך : צר החדיב נורתי :
 היש אפילנו וביזום : מפלתו יחדו ואין : שאבי :

תם

תם

עדין

לחן לשמחת תורה פזמון לחן ירחיק נצוח

יְדִידֵי מַפֵּס בְּקִשְׁתִּי עִם אֵל וְרַע עֲבָדָיו
 גָּדְלוּ לִי אֶתִי וְנִרְמַסְתָּ שְׂפוֹ יַחֲדָיו : גִּלְגֹּל :
 שָׂבוּ וּשְׁבוּ בְּפִי אֱלֹהִים וּפְרֻצְחִים לֹו שִׁיר הַלְלוּלִים
 לַחֲזוֹת בְּנוֹעָמֹו כְּלִים יַחַד בְּוֹאוּ גְדוּדָיו : גִּלְגֹּל :
 רָצִים לְהַשְׁלִים רָצוֹנוֹ וְדוֹרֵי שִׁים אִיהָ מַעֲשֵׂה
 חִישׁ וְשׁוֹב כָּל אִישׁ עַל כַּנּוֹ לַעֲשׂוֹת וְלִשְׁמֹר פְּקוּדוֹתָיו
 אֵל מֵאֲמָרוֹ עֹהָרִים וּבְזוֹהַר חֶשְׁמֶל מִזְחִירִים
 לִפְנֵי מוֹדִים וְאוֹמְרִים בִּי כָלִים מִיִּשְׁתֵּי יָדָיו : גִּלְגֹּל :
 קָבִץ קָבִץ גְּדָתִי אֵל גְּבוּלֵי גֵּאֲלֵי חַי
 וַיִּטַּח אֲנֹכִי אֵל שִׁחִי וַיִּקְרִיב אֶת קֶץ מוֹעֲדָיו : גִּלְגֹּל :
 תָּם תָּם

לחן לחן אטילך פזמון רשת לקרוב

יְעַרְבֵךְ לָךְ שִׁיר הַגִּיטִי יְהִי אֲוֹנֶךָ לְרַגְלִי :
 שְׂאֵפָה נִפְשִׁי לְמִקְרָשׁ שְׂכִינְתָךְ מַעֲוֹן קִדְשׁ :
 רָעִיוֹנֵי לָךְ אֲעוֹדֶה רְצוּהוּגָה בְּלֵב נִשְׁבֵּר :
 אֵל וְשֵׁא יִדְהוּחֹן נֹא אֲסִיד שְׁבִיחָה לָךְ יִקְרָא :
 לָךְ בְּמִקְהֵלוֹת אֲהַלֵּל לְעֵלִים אוֹמְרֵה יִגְדֵּל :
 תָּם תָּם

פזמון רשת לסבועות

יָנוּחַ מִחַ חֲהַגִּי וּמִחַ חֲהַמִּי חֲהַגִּי חֲהַגִּי חֲהַגִּי חֲהַמִּי
 יֵשׁ כִּי אֲנִי וְאַתֶּם עֲמִי : חֲהַגִּי חֲהַגִּי חֲהַמִּי חֲהַמִּי
 לִי תִקְוָה לְשׁוֹב מִשְׁבִּי וְלִהְיֵת תְּאוֹהָ אֵל הַיָּד
 הַעֲבִי תִדְאוּגִי דְאֵבָה מִנּוֹד אוֹהָבִי לִסְחַת תִּקְדָּאָתָה
 לִי עוֹד וְעִמִּי : חֲהַגִּי חֲהַגִּי חֲהַמִּי חֲהַמִּי
 לְעַרְףִי אֵל תְּלִי אֵל הַיָּד מוֹד דְּרִוֹד וְעַפְרֵי חֵיכְלִי אֲרַקֵּחַ
 מוֹד דְּרִוֹד אֲשַׁק מֵאֲחַבְבָה מוֹד דְּרִוֹד פִּעְמִי : חֲהַגִּי חֲהַגִּי חֲהַמִּי חֲהַמִּי
 בִּיחָה כִּי סִלְפָה יָגֵן בְּעַדְךָ וּבְאַרְצֵי חֶשְׁבֶךָ יִשְׁבֵּן צַעֲדֶךָ
 שׁוֹפֵר אֵל חֶסֶד כִּי בָא מוֹעֲדֶךָ דְּבָרֵי עַל לִפְנֵי נַחֲמִי
 נַחֲמִי : חֲהַגִּי חֲהַגִּי חֲהַמִּי חֲהַמִּי
 חֲהַמִּי חֲהַמִּי חֲהַגִּי חֲהַגִּי חֲהַמִּי חֲהַמִּי
 חֲהַמִּי חֲהַמִּי חֲהַגִּי חֲהַגִּי חֲהַמִּי חֲהַמִּי
 חֲהַמִּי חֲהַמִּי חֲהַגִּי חֲהַגִּי חֲהַמִּי חֲהַמִּי

רשת לנצח פזמון לחן יערוט

חֲהַמִּי חֲהַמִּי חֲהַגִּי חֲהַגִּי חֲהַמִּי חֲהַמִּי
 חֲהַמִּי חֲהַמִּי חֲהַגִּי חֲהַגִּי חֲהַמִּי חֲהַמִּי

יחיד יחידתי
רוח וגשמתי
היום יחידתי
גשמתי כל חי
תם

תעטוףב שירתי
תאסור לך איסור
תיקוד ורתשתחווה
תברך לך וכל בשר
תם

להין פזמון לתו חזק

קומה דודי אל היכלי שן עורה עד אן תהי ישן
לגודך דוד ראש כל מנין תדמע עיני כמי מעין
ימי חדלי לך אפנה אקרא ואתה תענה
ודברי תקים ותבנה כי אתה יסוד כל בנין
שומם אשב עכר וכבש אחיל עד כי שבדי תחבש
עד אן בנדי נקם הלבש לובש צדקה פשרין
רדפוני בני בלי שם תום רחוק שחורי בלי
ובני ובין משפילי תהיה גואלי לדיון
אויבי ראש הוא שופני עד בלע ערק לא ירפני
חמסני ומסני עשה רב מקנה ומנין
למענה תצמית בוני ותקיים מאמר הוי
יחזה שונאי ואוי לשר מני ישבית מדין
חלמתי כי תאיר חשכי כי בך כל מעיני סלכי
פתור חלומי למזוב כי בא החלום ברכ ענין
תם קומו

לחזקת חסדיו פזמון

קומו חתני זרע אמוני קומו ונעלה אל הדר יי יחד
באתורה בניס ואבורת וכשיד והדורה וגיל
לבבורת ופעו ושלוח דרכו נתבורת ולכו ונלכה
באור יי קומו סולו ספלות פנו דרכים שרי גדולות
ובני סלכים לפני תעידות מראש נסוכים דמתי
בספר תורת יי קומו פנים בפנים נראה אליכם כבוד
לפנים נגלה אליכם פואותתנים ושאוידיכם קדש
וברכו את יי קדש

פזמון להין לשום חזק

שירי אשר אתה בוחר לבן ישי קבל שועתי
שירי במקום אישי לפדות אסור תקורה
לשוב מקום אנה בתוך אשר נאוח קדש להוביל
שירי שירי אשר מנחה וניחוחים מה לו בתוך חותים
בתים מרווחים יפן למגרשי שירי אשר חנו ברוח
שכני רובץ עלי סריו ופרה צבי עירו מצד ומגושי
תם שירי אשר אתה תם

פזמון לתו חזק תעידות דואת

יבורך עם וברא בשמך אל נורא ישודר לך שירת
בהלל ומרה ביום מתן תורה יקרתי
יח ב 18 2 ספנינים

ספנינים ביום יום עלה איתן לפרדס הביתן ויום
 נועם מתן שדי לו נתן וירד פחתן סביבו שושבינם
 ביום יום צור מחול לי הפליא חסדו לי והשמיע קולי
 אל שמחת גילי ואתם תחיו לי סמלכת פהעם
 יום צור היצורים אדיר אדירים הוריד דת ספרים
 לתלמידים ופזורים וננס חידקיר הרים גבנתיס
 יום רת הזיוני ונועם הזיוני הוריד ראש אמני לשרי
 וקני אשר ידעני פנים אל פנים ביום יום פו נתנה
 עזרת נאמנה ודת הצפונה בעתלה ורעיה יום
 מסומן ביום השנה לבנים רעננים :

תם תם

פומון

טובב פרה ראש עם נאמני האוסרים קדוש קדוש
 יצב דביר נחרב : היום משומם :
 אין מי יריב : ערב מי יקומם :
 קרית פלה רב : היום רתומם :
 על מה גבר תפוש : עמי ובני :
 האוסרים קדוש : קדוש :

תם תם

קנינים

בסיעתא דשמיא ובכסין טובוכשעת בריכה וגמרי
 וישלמו הזוגים היקרים לעזרת רצון
 ולאריכות ימים מהארוה הנחמד הנעלה לשם טוב
 ותהלה הגביר פלוג עם הארוסה הנחמדת יעלה
 חן פלוגת ברי מלוגי יי יחי רצון מלפני אל מרומים
 מושיב בייחה יחידם שתעלה זוגם לטובה לחן
 לחסד ולרחמים יבלו ימיהם בטוב וישנותם בניעמים
 עד ינכו בשיבה ישנים ורעננים עושר וכבוד ופנים
 לעבודתו כן יהי רצון אמני :

פומון

קומי יעלה חן יונתי תמה נעמת בהוד כלה נעמת :
 אלבישך

אלבי שך דקסמה ואעדך עדי לבישה מלכות עטרת צמח
בזרת עליך נוי וכבודי לאורך ילכו כל עם ואומת

בעמח

נפת תמופנה שפתותיה פלה תחת לשונך שירי צמח
ארימה קרנך לשם ותהלה ינונה זרחה באור חמח

בעמח

לבשי יפתי בנדי תפארתך לראותך דנה זרחה עת
צהלי קולך עלי לגותך נתעלסה באהבים שמח

בעמח

פחמר עינים תדרת ששוני תרמח אורך נלגל שפתי
אשימך בחותם על יד ימיני כל כבודך בת מלך סמח

תם

בעמח

תם

להין פומון

יפה את יעלה עיניך יונים שפתותיה פלה כסו חוט
שנו פצחי שיר תהלה בתוף ומינים נעלה בפסילה

לרעות בננים שיער ראשה דמה תקות חוט זחב
לחידך באור חמה בקרבי לחב קרבהך אומה לב

יאהב דודך נעיסה סרוב פנינים יפה את יעלה
עיניך יונים שפתותיה פלה כסו חוט שני

אל

אל נוכח פניך טובי אעביר ובני שפליך על
אדם אביר אדעת עדיך אבנה הדביר

אשימה שופטיך נפיש קדמונים

יפה את יעלה עיניך יונים

פומון לה חתנים

ישמח חתני וישש פנבור יפריח וישנא כאח לבנו
ייל וישש בברכה עליון פטל חרמון על הדי

ציון במנות לו חיוס ונח ואפריון יהיה זכור כיון
לכנון צלע ונתו בשם טוב קנה פרה פחסה יפריח

כלבנה עסרה בחד יפריח כשושנרה ונה שרשו
כלבנון פודה ונאל למען חסדו ונאל ישראל ורע

עבדו ויהיה תמיד בצת הודו ריח לו כלבנון
חזקו ונגלו שרים וירידים אל שדי יתן לבסדר חמים

בישובה ושלוח אורך ימים ויראו עינינו מבנין ציון
תם ישמח תם פומון

על יעלה חסור מקוטרדת לבונה אשר שיר חסור
בתנומות עלי משכב קול דודי שמעה אונני

קסתי ובגיל לבני אמרתי אל אדוני
אם יופי תחמוד איה בחוץ תעמוד

יכא

יבא דודי לגני : כרמי שלי לו מנה :
 רעה בנעם דברתך : הראני נא את דודיך :
 תול כפל אמרתך : סומר נפת שפתותיך :
 נפשי במסגד תצא : ולבי סמכמר :

תם על יעלת המור תם

פזמון

עוד יונתי יפתי עפדי נא ונא לקראתי : עת הזמיר
 בא רעתי יונתי : פחוט שני שפתותיך :
 קומי אודי כי בא אודך : עת הזמיר
 ישעך דמה ענד עיני : נאה צוארך בחרוזים
 זה דודך כהוד פארזים : יונתי פחוט שני שפתותיך
 טובו דודך מיני : טובת מראה יפת עיני
 כל היפות גודך כאין : יונתי פחוט שני שפתותיך
 חריש בת ציון גילי : שמחי עליו והחילי
 לאל קומי רני וצחילי : יונתי פחוט שני שפתותיך

תם תם

בדבת קדושין

לוקח המכרז לים של יין ומכרז כסין טוב סמרי סתן

ברוך אתה " אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :
 ברוך אתה " אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו

במצותיו וצנו על העריות ואמר לנו את הארוסות
 והתיד לנו את הנשואות על ידי חופה וקדושין באי
 מקדש עמו ישראל על ידי חופה וקדושין :

וטעם המכרז נטמן לארץ הארוסות

להין

פזמון לזמן שוכרים אושליטא ערבי

אדאך אודך כי יתל : ואברך רב עלי לידו
 נטמן באוצרך הן טוב אשר עין לא הית :
 יצורך יצנים בתבונת עוז ותושיה :

יפעך ידידי : יאוד פל קצוי נשיה :

שפתך חתני : דבש וחמאה טרית :

חום קומתך ידידי : יפיל הללים בערית :

אוד עיניך חתני : אוד כוכבי שמי עליתי :

למיקך ידידי : גינת שושנים פורחת :

חנרם שך יחתני : אמרים סלת נקת :

ומידך ידידי : שטחות נפש חומית :

קרבנתך חתני : טל אורות בארץ ציה :

לה אדמת ידידי : טגדל בני לתלפיות :

תם תם

פזמון לזמן סרסומי ר אסור

יעלת

המור ומדברך נאה : צחילי ודני פי בא

יט א יט א יט א

טאלך

וְאָלֶיךָ : יְיָ : שְׁשׁוּשְׁכֵחֵי יוֹנָתָן רַחֵם לִיעֲקֹב
 עֲסָחָה : שְׁמַע עֲלֵינוּ הַחֲנֻנִיךָ וְגַם יָנוּן וְאַחֲחָה : עֲוֹנוֹ
 שִׁיר מְסֻדָּר אֱלֹהֵי אֲהַבִּים וּפְצֹחֵי שִׁיר וְדָגָה צִוְּיָה
 קוֹלָהּ : יְיָ : רַחֵם יְגוּרֵי מַלְאָךְ וְגַם אֶת דְּמַעְתָּן
 מִחַי : רַחֵם אֶת יְשׁוּעַת מַלְאָךְ וּבְשִׁמוֹנוֹרָא תִבְטְחוּ
 אֶת אֲוִיבֵיךָ חֲסֵד לֹא יִשָּׂאֵךְ עֲלֵיכֶם וַיִּנְרָשֵׁם
 סַפְּנֵיךָ סָחֹב וְחֵשֶׁךְ : יְיָ : אֲדוּרֵי כַעֲוָיָה
 סַתְנֵךְ הַתְּנַחֲסֵי פְּלִיטָהּ : כִּי עֲרַךְ יֵשָׁא פְּנֵיךָ וַיִּשֶׁ
 שְׁמֵי לַפְּעֻלָּתְךָ : הַבְּשָׁחֵתוֹ יִשְׁמַר לִכְנֵי פְּנֵיךָ
 וְאֲדוּ אֱלֹהֶיךָ יִשְׁלַם פְּעֻלָּתְךָ : יְיָ : לְבָשִׂי אֶת
 הַפְּאֻדָּתְךָ כִּי הִנֵּיעַ עַת הַמִּינִי : אֵלֶיךָ יִשְׁלַח אֶת
 מְשִׁחוֹ וְאֶת דְּבָרָיו לֹא יִסָּר : הַחֵל וְגַמְדוֹ יִשְׁמַר
 אֶת נְדָחֶךָ וַיִּשְׁכַּח אֶת שְׂכֻתְךָ כְּבוֹדָה בַּת סֶלֶן

תם יעלה תם

להין פומון לתו ימשה כי כי

יְיָ דוֹדֶיךָ נִעְשָׂה אֵינִי מְעַלְלֹת
 שְׂפֵתְךָ עֹפֵר יָדִים אִפְּךָ מִן וְאֶחְלוֹת
 דוֹם קוֹמְתָה לְבָרוּשׁ דָּמָה שִׁירֵיךָ לְאִשְׁבוּלוֹת
 אֵלֶיךָ אֲדַמְךָ צִבְיָה בַּעֲבוּרֵי אֲוִיבֵיכֶם : אֵלֶיךָ
 יִשְׁמַר אֶת מִלְּחָמָה אֶת הַשְּׂפָפָה כְּמוֹ שִׁיר

הֲלֹא לֹאשׁ אֲהַבְתָּךְ לִבִּי כְּמוֹךְ נִחַי
 אֲדוּרֵי חֲשָׁבֶךָ וְשִׁנְיָךְ אֲלֵבִין כְּצֶנֶד צִוְּיָה
 עַד מַעֲרֵי עֲדִיךָ וַיִּצָּאת בְּתוֹפִים וּבְכַחְלוֹת : אֵלֶיךָ

תם תם

לוקח כוס אחד ואומר שבעה ברכות

כְּכִי מִרְגָּן כְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מַלְאָךְ הַשְּׁלֵם כוֹרָא
 פִּי הַנְּפִין : כְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מַלְאָךְ הַשְּׁלֵם
 שֶׁהַל פִּרְא לְכַוְדוֹ : כְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מַלְאָךְ
 הַשְּׁלֵם יִצֵּר הָאָדָם : כְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מַלְאָךְ
 הַשְּׁלֵם אֲשֶׁר יִצֵּר אֶת הָאָדָם מִצֵּלְטוֹ מִצֵּלְטוֹ דְּמִי
 מִכְּבִיתוֹ וְהַתְּקִין לוֹ סִמְנוֹ מִיָּד עַד : כְּרוּךְ אַתָּה
 " יִצֵּר הָאָדָם : שׁוֹשׁ תְּשִׁישׁ וְתוֹל עֵקֶדָה בְּקִימֵי
 בְּיַחַד לְתוֹכָהּ בְּשִׁמְחָה כְּרוּךְ אַתָּה " מְשַׁמֵּחַ צִוְּיָה
 בְּבִינָה : שְׂמַח הַשְּׂמַח רַעִים אֲהוּבִים כְּשִׁמְחָה
 יִצֵּר בְּנֵי עַד : סִדְרָם : כְּרוּךְ אַתָּה " מְשַׁמֵּחַ הַתֵּן
 וְכֵלָה : כְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹהֵינוּ מַלְאָךְ הַשְּׁלֵם אֲשֶׁר
 כָּרָא שְׁשׁוּ וְשִׁמְחָה חֲתוּ וּפְלָה אֲהַבָה אֲהוּבֵיךָ
 דִּצְרָה שְׁלוֹם וְרִיעוּת מִהֲרָרָה " אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע מִעוֹ
 הַדָּרָה וּבְחֻצֵי יְרוּשָׁלַם קוֹל שְׁשׁוּ וְקוֹל עֲסָחָה
 קוֹל הַתֵּן וְקוֹל פְּלָה קוֹל מְעַלְלוֹת חוֹפְרוֹת הַיָּמִים

מִשְׁטָחָה וְנִעְרִים מִגִּינֹתַם בְּרוּךְ אַתָּה יי' מִשְׁמַח
חַתָּן וּפְלֵחַ וּמַצְלִיחַ : הוֹדוּ לַיי' כִּי טוֹב כִּי לְעֵלֶם
חֲסִדוֹ : יִרְבוּ שְׂמֵחוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיְעֻסוּ אַנְחוֹת :

וְנִזְרָדִים נִיבַח לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל תּוֹכַח

וְיִשְׂרָאֵל חֲסִידוֹ וְנִזְרָדִים לְחַתָּן וּלְפֵלֶחַ וְכֵן שִׁמְעַת יִשְׂרָאֵל חֲסִידוֹת בְּמַעֲרֵית חַתָּן
כִּי יִזְכֹּר שֶׁכֵּן דְרָעוֹת שֶׁלֹּא הָיוּ מִזְמִין בְּכֹרֶת הַנְּשׂוּתָן מִבְּרַךְ הַגְּדוֹל שֶׁנֶּחַ
בְּמַעֲרֵית בֵּית הַחַתָּן מִצִּדְדֵי הַבְּרִיךְ לְאַלְהֵינוּ שֶׁחֲסִידוֹתָם בְּמַעֲרֵינוּ שֶׁאֵלֵינוּ מִשְׁלֹו וּבְמַעֲרֵינוּ
אֵלֵינוּ וְאֵם אֵת שֶׁעָרַח מִסִּדְרָן נִבְרַךְ שֶׁחֲסִידוֹתָם בְּמַעֲרֵינוּ שֶׁאֵלֵינוּ מִשְׁלֹו וּבְמַעֲרֵינוּ
חֲסִידוֹת וְאֵם אֵין עִם מַיִם חֲרָעוֹת מִבְּרַךְ בֵּיתָה אַחֲרֵיכֶם אֵינֶה כֹּהֵם שֶׁעִין וְלִמְסַחֵת

לְמַנְצָה עַל שׁוֹעֲנִים לְבָנֵי קִרְחַ מִשְׁבִּיל שִׁיר
יִדְוֹרָה : רַחֵם לְבִי דְבַר טוֹב אִמִּי

אֲנִי מַעֲשֵׂי לְמַלְכָּה לְשׁוֹנֵי עִם סוֹפֵר סְהוֹר : יִפְּיֹת
מִכֵּנִי אֲדָם הוֹצֵק הֵן בְּשִׁפְתוֹתַי עַל כֵּן בְּדַבְרֵי אֱלֹהִים

לְעֵלֶם : חֲנֹד חֲרָפָה עַל יַד גְּבוּרַת הוֹדָה וְהוֹדָה
וְהוֹדָה צִלַת רַבֵּב עַל דְּבַר אִמְתָּה וְעַתָּה צִדֵק וְתוֹרָה

נִזְרָאוֹת יִמֵּנֶה : חֲצִיף שׁוֹנֵי עִם חֲחִתִּיק יִפְּלֵ
כָּלכֹּ אֵיכִי הַמְּלָךְ : כִּסְאָה אֱלֹהִים שֶׁלֶם וְעַד שֶׁכֵּן

מִי שׁוֹר שֶׁכֵּן מִלְכּוֹתָה : אַהֲבַת צִדֵק וְהַשְׁנֵא רֵאֵן
עַל כֵּן מִשְׁחָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵיךְ שָׁמֵן שֶׁשֶׁן מִחֲבַרְתֵּיךְ

סִי וְאַתְּלוֹת קִצִּיעוֹת כֹּל בְּגוֹתֵיךְ מִן הוֹבֵלֵי שֶׁן מִי
שְׂמֵחוֹךְ : בְּנֹרַת מַלְכִים בִּיקְרוֹתֵיךְ וְצִבְרוֹ שֶׁל

לִימֵנֶה בְּבֵתָם אֹפִיד : שִׁמְעֵ כֵת וְרֵאֵי וְהַטִּי אֹזְנֵי
וְשִׁכְחֵ

וְשִׁכְחֵ עֲמֵךְ וּבֵית אָבִיךָ : וַיִּתְּאוּ הַמְּלָךְ יִפְּיָה כִּי הוּא
אֲרוֹנֵךְ וְהַשְׁפִּיחוּ לוֹ : וּכְתוּב צוֹר בְּמַנְחָה פְּנֵיךְ יִחַלוּ
עֲשִׂירֵי עִם : כֹּל כְּבוֹדָה בֵּית מַלְכָּה פְּנִימָה בְּמַשְׁבְּעוֹת
וְהֵב לְבִישָׁה : לִדְקִמּוֹת תּוֹבֵל לְפָנֶיךָ בְּרִגְלוֹת
אֲחֵרֵי הַרְעוֹתֶיךָ מוֹבְאוֹת לָךְ : תּוֹכְלָנָה בְּשִׁמְחוֹת
וַיֵּל תְּבִאָנָה בְּהִיכָל מַלְכָּה : חַחַת אֲבוֹתֶיךָ יִחַיו
בְּנֵיךְ תְּשִׁיחֶם לְשָׂרִים כְּכִל הָאָרֶץ : אֲבִירָה שְׂמֵךְ
כְּכִל הוֹר וְדוֹר עַל פְּנֵי עַמִּים יְהוֹזִיף לְעֵלֶם וְעַד :

תם תם

דעות לנסתל פומון להן יערינו

תנו פבוד לשוכן מעונים קהל קדוש אבות ובנים
שישנו גילו בשמחת התנים ירבו שמחות בישראל

נהללה לאלהינו תמיד ונשמחה בו

כי הוא חלקנו צורנו צור חסיונו

ובהר ציון אשר עכן בו יצין ופרח ישראל :

מהולל בשיר ושבחה צוה לחתן הפרכה

וישמע קול ששון ושמחה בערי יהודה וישראל :

תם שישו וגילו עם

פומון

אדונה כהנין גם בשיר ובצהלה

עוד ישמעו בהרי ציון	קול חתן וקול כלה:
יפרח חתן פשושנים	יבורך ספי עליון
ברעות שעשועים	כחופה ואפריון
וישר שיר שנין	לאל ברכה ותהלה
זמירות חובן ואיתן	לאל שחשיטחה במקעו
ישלים משאלות החתן	בחפצו וכרצונו
ולכל ישראל עמו	להפארת ולתהלה

הם עוד ישמעו הם

המה לטובת פוסמן לחן מתוק וכו'

מה נחמדו הודים	היום סתחברים
בגאון יקר חמדה	היום סתהדרים
בצל שדי מתכסים	כזוהר מאדים
החתן מכתן פאר	והכלה כספדים
שפתו ערה אמוני	בשמחת חתני
גדלי נאיתי ליי	נשמת כל חי תברך

הם שמך יי הם

להיון פוסמן רשות לטובת

ידמה ידד חשק לצמי	או לעופר האלים
לו יכסוף רוחו בקרבי	אף יהמה פחללים
מי בשחק יערוך אליו	ומי כסוהו באלים

בל נשמה לו תהלל	וגם שרים כהוללים
מי בשחק יערוך אליו	ומי כסוהו באלים

להיון פוסמן רשות לטובת

יפית ונעמית	צבית חן	עין לשם שבו
צא משכי	ושכי נא עם	סלכך במספן
אשים נוניך לקי	סרסס פרע	בל קודס נבו
שא זמרה כי קרובה	ישועתי לכא	תסת סאי

פוסמן רשות לטובת

יחודתי עוז חמדתי	מחר לעזרתי חושה
חגור חרבך עלי ידך	ודרוך נא קשת נחושרי
שפכי לבך לפני קונך	וישב על כס דם ונישא
שא זמרה נתע	מוב לו שורירי שדה חדש

פוסמן רשות לקריש

וישב כדום שמי קדם	לך ארין אשתחוח
מי מי כסכה באלים	למי תדמה ולמי תשוה
אתה סקור הפרכות	אתה לישראל מקוה
וממך אשאל כי חוד	וחדר עלי תשוה

פוסמן רשות לקריש

אל כטל אמרת מלכי	נשם נדבות יניף
עלי יארך ברכת דוד	ישים על ראשי צניף

זכור פי יושב הארץ
ישמח לפי אף בשרי
עלי חנוף יתגיה
ישכון לבטחו

פוסמן

ישמח חתני בקהל אמוני
שדי ימלא תאות לבו
ישא ברכה מאת יי
מגן וצנה יהיה סביבו
ויאר אותו וישד נתיבו
לראשו יצוה ברכות עצמות ויסע בכל עת פגהר ילומה
יזכה ויראה ישועת יי
ישא ברכה מאת יי

תם

תם

פוסמן

יעלה לקרוא חתני
לו אשר בניב הגיוני
שדי יפרך בבנים
תהיה רוב ימים ושנים
בתורת שכן מעוני
אלהו עמו

ראה חיים עם האשה
אלהי ימהר יחשה
לו אשר שיר עלמות
חן עלם למענתו
יגן עליו ויעלהו
עם כל עמו

11

תם יי אלהו עמו
תם פוסמן

קום חתני קום ירדו ובאו ותן לאלהיך שבת יהי
לך בניס ברת אל שונים
תחשוב לך זבח וזמן עיבה ולעמך ישראל פנה יה
והואל וציד נאמן להם שלח קום תם

פוסמן

דבן עלמין את ויצב כדילך וכדיל אבונא אברהם
סיב ופוד ית חתן לנא ויאריך זמין בינא ומסרעין
ומסותנא ישתויב כדילך וכדיל אבונא אברהם סיב
ויתב ליה כנין דכרין דירמון במוסק ויחדו בבנין
בית קודשך כדילך וכדיל אבונא אברהם סיב

פוסמן

חתן געיס עליה בתוך עם אמוני לקרא בספר
תורת יי וברכך האל משמי עליה בסמון
ובשם בפריה ורביה אשרה החיה פוסמן פוריה
כן יברך ובר ירא יי

התן געיס עליה

יעמוד ויעלה

ואברהם סיב עאל פוסמן בריך ירת אברהם
בכולא נאמר אברהם לעבדיה סבא דביתיה

כ א 20 ד שליט

וְשָׁלַח בְּכַל הַיּוֹם שְׁנֵי כַּעֲרֵי דָבָר תְּחִלָּתוֹ יָדָיו
 וְאָמַר עַל בְּסִמְרַת דֵּי אֱלֹהֵי דְשִׁמְרָה וְאֵלֵּיהּ
 דְאַרְעָא דְלֹא תִסַּב אַתְמָא לְבָרִי מִכְּבֹד פּוֹעֵמֵיהּ
 אֲנִי יָתִיב בְּיַדְהוֹן : אֲלֵהוֹן לְאַרְעֵי וְלִלְדוֹתֵיהוֹן
 וְתִסַּב אַתְמָא לְבָרִי לִצְחָק : וְאַסֵּךְ לִיה עֲבֹדָא
 מֵאִסְלָא תִיבֵי אֵיתְמָא לְמִתֵּי כְתָבִי לְאַרְעֵי הוֹמָא
 וְאַתְמָא אֲתִיב ית בְּרַךְ לְאַרְעֵי דֵי נִסְקֵי סַמְסוֹן
 וְאַסֵּךְ לִיה אֲמַרְהֶם אֲסַמְרֵךְ לְךָ דְלִמָּא תְתִיבֵיהּ
 בְּרִי לְתַסְוִי : וְאֱלֹהֵי דְשִׁמְרָה דֵי דְבָרֵי מִפִּית אֲמָא
 וְשִׁמְרָעָא לְדוֹתֵיהוֹן וְדִמְלִיל לִי וְדִקְרִיִּים לִי לְמִימְרֵי לְבָבִי
 אֲתִיבֵיהּ אֲרֵי עֵי הוֹמָא יִשְׁלַח מִלְּאֲכִידֵי קִדְשֵׁיהּ
 וְתִסַּב אַתְמָא לְבָרִי מִתַּסְוִי : וְסַמְלֵי סַמְסוֹן וְחֵסֶךְ אֲמָתִי

חוק וברוך פרוח סו שבור וכו' שנה כסו סו

לך חתני למקוםך	ידעה האלהים מעשהך
ברוך אתה בבואך	וכבודך אתה בצאתך
לך חתני אשמול פופי	קל פצבי ומשפרי
שוכן סנה וערפל	תמיד יהיה בעונתך
לך חתני חסוק תורה	כי היא תהיה לך אשה
ותעלה סבל צנה	ותוכה בלעם האל
לך חתני למקוםך	ברוך אתה בצאתך

הם

שית

פזמונים לברית מילה שח

שירי

יְדִידִים שִׁירָה וְזִמְרָה חֲזוֹם בְּהַמּוֹל אֶת בְּשַׂר שְׂרָלָה
 גִּלּוֹ וְשִׁכְחוּ אֲחִים וְדַעִים בְּהַמּוֹל יֶלֶד נְחֻמָּד וְנַעִים
 יָבֵה לְחַגּוֹת בְּרִית שְׁעֵשׂוּעִים אֲכֹנָה אֶצֶל שׁוֹכְנֵי מַעֲוָה
 יְבָרַךְ אֲתֶכֶם שׁוֹכְנֵי מַעֲוָה וְיִאֲרִיךְ לְכֶם יָמִים וְשָׁנִים
 וְיִבְרַכְכֶם יְסֻדְחוּ בְּעוֹשֵׁי שְׁנֵים וְעַרְשֵׁיכֶם רַעְוָה וְשִׁיר
 שִׁישׁוּ וְעֵלְצוּ וְרֵעֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַמּוֹל יֶלֶד בְּמִאֲכַר הָאֵל
 בְּזִמְרָתוֹ זֶה יָכֹא לְכֶם הַנּוֹא וְאֵלֵיהּ מֵאֵל שׁוֹכְנֵי מַעֲוָה

הם

שירי ידדים

הם

פזמון

שִׁמְחֵנו אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְהוּתוֹ וּמְשִׁיחֵנוּ בְּמַחְרָה יָבֹא אֵינֵנו
 לְקִיָּים אֶת הַבְּרִית אֲנִי חוֹן עַל שְׂאֵרֵי בְרִית

זכר הברית

ישב

2 20

ב ב

יֹשֵׁב שְׁחָקֶנּוּם בְּחֵלֶדֶד   קָיִים לָעַן אֶת הַיֶּלֶד
 וְחֹשֶׁעַ וְשָׁבִי חֵלֶדֶד   אֲשֶׁר בָּאוּ בְכַרְיִת : אָמֵן
 בְּרִיתוֹ שָׁם בְּכִי אֲדַנֵּי   לְחֹק לָנוּ וּלְבִנֵינוּ
 בְּשֹׁכֵר זֹאת אֱלֹהֵי צֹרְעֵי   פָּרַת עֲטָנוּ בְרִית : אָמֵן
 יִבְחַר אֶת נַחֲלָתֵנוּ   וּמַעַן בֵּית הַמִּאֲדָרֵנוּ
 כִּי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתֵינוּ   וַיְכַרֵּת לָהֶם בְּרִית : אָמֵן
 תָּם   תָּם

אָמֵן עֹנִים הַנְּמוּל לְשִׁמּוֹנָה יִזְכֶּה לְתַבּוּנָה וּלְעֵדוּת
 נְאֻמָּה וּלְחֹפֶת חַתָּנִים עֵינֵינוּ עֵינֵינוּ עֵינֵינוּ טוֹב סִימְנוּ סִימְנוּ
 טוֹב עֲלֵינוּ עֲלֵינוּ טוֹב נַחֲלַת יְיָ בָּנִים : רַחֵם אֱלֹהֵינוּ
 צוּר עֲלָמִים   יִזְכֶּה לְחַיִּים וְיֵרָאֵנוּ יְדֵידִים בְּנֵי
 תָּם   יְרוּשָׁלַיִם : יְרוּשָׁה   תָּם

פּוֹמֵן רֵשֵׁת

רֵשֵׁת מִשְׁמַח   פּוֹמֵן לֵחַן יֵשׁ מֵת
 מִלֵּאךְ הַפְּרִית שְׁלַח אֵל נֹרָא לְשֵׁה פְּזוּדָה
 יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ עֹמְדִים בְּגִלוּתָם שׁוֹמְרִים בְּרִיתָם
 כְּמִצַּת אֲבוֹתָם מוֹלִים אֶת עַדְלָתָם עַל פִּי הַתּוֹרָה
 לֵשֶׁת פְּזוּדָה
 לְאֲבֹתָם צִוָּה שׁוֹכֵן מְרוֹמִים לְמֹול אֶת הָעַדְלָה
 אֲבוֹת וּבָנִים בְּשִׂמְחָה וּבְנִעּוּגִים אֹמְרֵי טְרוּדָה
 לֵשֶׁת פְּזוּדָה

אֵרִים קוֹל בְּשִׁיר בְּבְרִית מִלָּה בְּתוֹפִים וּכְמַחְזֵלוֹת
 וּלְשִׁמְחָה חֲתוּן דְּמִים נְשִׁיר שִׁיר הַמַּעֲלוֹת
 אֲשֶׁר כָּל יֵדָא הַהוֹלֵךְ בְּדַרְכֵינוּ יִיעַבְּפֵינוּ כִּי יֵאֱכַל
 אֲשֶׁרֵנוּ בְּמַהֲלָכֵנוּ   אֲשֶׁתוֹ כְּגִפְנֵן פּוֹדֵיחַ וּמְרַבֵּר
 הַאֲשִׁמּוּלוֹת : בְּנִיךָ כְּשֶׁתִּילִי יִתִּים סָבִיב לְשׁוֹלְחֵנְךָ
 הַנַּח כִּי כֵן יִבְרַךְ גִּבּוֹר   יֵדָא יִבְרַכְךָ יִי מִצִּיּוֹן
 וְיֵרָאֵה בְּטוֹב עֵד הַרְחֹבֵרָה וּלְשִׁמְחָת חַתָּן דְּמִים
 לְמֹולוֹת נְשִׁיר שִׁיר הַמַּעֲלוֹת :
 תָּם   תָּם

פּוֹמֵן

מִיָּד חֵי שִׁשׁוּעָה לְעַם אֲמוּנְךָ   בְּזִמְרַת כְּרִית
 בְּרִית תְּמִיד לְפָנֶיךָ   וְשִׁלַּח מְשִׁיחְךָ נְרוּל וְעֹרָא
 תָּם   לֵשֶׁת פְּזוּדָה   תָּם
 פּוֹמֵן
 יְרוּשָׁה נַחֲלָה לְשֵׁם טוֹב וּלְתַהֲלָה בְּבִרְכַת הַתּוֹרָה
 אָמֵן

שַׁבַּת וּמִלָּה שֵׁם דֵּר מְעֻנָּה חֵלֶק לְשִׁבְעָה וְגַם לְשִׁמּוֹנָה
 אוֹתִיּוֹת שַׁבַּת מְצוֹת שְׁלֹשָׁה   וְכַתֵּב בְּהֵם אוֹרֵת
 לְאוֹמְרֵי קְדוּשָׁה שְׁכַת רֵאשׁוֹנָה וּכְרִית חֲדָשָׁה וְהֵיוּ
 תְּפִילֵינוּ לְרֵאשׁ אֲמֵנָה : שַׁבַּת וּמִלָּה שֵׁם דֵּר מְעֻנָּה
 חֵלֶק

ברית מילה

חלק לשבעה וגם לשמונה שתי מצות כעמודים
שניהם זאת החספה וזאת הלבוש שבת ומילה שם
יד משנה חלק לשבעה וגם לשמונה :

פוסקן דעות לנעמה

יהי שלום בחילנו וישלוח בקחלנו
בסימן טוב בן בא אלנו ומיצינו בא גואל

יהי שלום

הילד יהי רעון ובצל שדי יתלונן
ובתורה יתבונן יאלף דת לכל ישראל

יהי שלום

עד חוקנה וגם שיבה יהי דשן בכל טובה
ושלום לו ובדבה ובן אמר האל

יהי שלום

חי וזכא קדוש שמך ביד ימינה יהי סוחסך
ולחנות בועסך בקרב כל ישראל

תם יהי שלום תם

לחן ערתי פוסקן דעות לנעמה

ארנן לאלהינו בשיר תהלות אשר קדשנו מכל
סקהלות : דמי מילה כדס קרבן ועולות : לא גרע
בדעת הערלות : שקולה היא בכל מצות מעלות

שלוש

ברית מילה

שלוש עשרה כריתות כה פלילות : וצפורה בעת
כרמת בבחילות אוי ורפת חתן דמים למולות
אתנן לאלהינו בשיר תהלות :

פוסקן

אספו לי הסרי עם נחלתי כרתי כריתי
אכרתי עלם הסד בנתי בשביל ישראל ואספת חבנותי

חוקות שמים וארץ לא שמתו אם לא בריתי
לתשעים ותשע ומול אברהם
במדרו צח ישע לי עם נדחם

בנאסך אב דס קרובה ישועתי ואזכור את בריתי

אספו

בנות הרה אשון חסול לשמונה
דחיש יליון לעדת מימנה

ואמע יעקב שבהבת לוראשונה סברה את בריתי
אספו לי הסרי עם נחלתי כרתי כריתי

פוסקן

ברוכים אתם קהל אמוני ונתון חבא בשם יי
לה חילד יהיה בסימן טוב ועל ויהיה פוסקן וסתי
יעלה ויעליח יצל מקטוב אמן כן יעשה יי

ברוכים

חלק

חלק יתן לנו בועים ובימים נעלה לשלש תגלים
גדולים וקטנים לבית ופרוך הבא בשם

ברוכים

יעלה דרככם שוכן ערבות ופרוך אתכם
תוכו לחוזת בועים ופרוך הבא בשם

ברוכים

תפרח את ערתינו כגפן פוריה וקבץ גליתנו
תסילה ונאמר לפיך הללצה פי לשועתך קויתי

ברוכים

זכור דחטיך ודם הברית ופקוד את צאנך צאן
השארית על יד משיחך משים בן חוד ושלח את
אליה נביא

ברוכים

יראה ברית אברהם ועקדת יצחק

חטית יעקב תס פי אין לנו מובח לתקריב קרבן

ברוכים

חיים יאמר בתך
הילדה וכה לבריתו אביו ואמו יראו חופתו
תפלאה העל יבדך אותו וכה לחוזת בועים
ברוכים אתם קהל אמוי ופרוך הבא בשם

פיסון

בא יבא בריתה הילד כמקהלות קהלתו

פא חמתינה חתן דמים למולות
מחע בישש עד הנח הילד כמקהלות
לכן צאנה וראנה הנשים כמקהלות
פדועות ארכו פעמי חוסתרות סן השמים
התפרכו בשמחה וגילה בא יבא בריתה

כמא האשה עם הילד עמו חמט לומר ברוכים היוצאים והקטנים

פרוך חמט

פרוך אמה י אלהינו סלק העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על המילה

מאוכר אבי לכן

פרוך אמה י אלהינו סלק העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו
כשם שהכניסנו לברית כן תכניסוהו
לתורה ולתורה ולמעשים טובים

יאמר החתן

יהי דם הנמול בקהל אמוני כהח נידוח אשה ל
וברושלים כסא יקריב וברחים עולות ל
חמס בבשרנו לאות וירפית לנו ולבנינו לעולם
ויברח דמנו וידע פוני כי אנהו ודע כריך
יהי דם הנמול בקהל אמוני כהח נידוח אשה ל

תם

תם

לזכר הבת

פוסון

על הודים פלה באי לגוי פרחח הגמן הנני רמני
 חשש הלך הסמו עבר קוסי רעמי החשק וברי
 נצא השדה ללין בסדבר שם אתן לודי סחמד עני
 ידתי שפיה לרעת בניס באתי לראתך עניך
 ינים אריתי מודיעני רננים עד אם אשפתך תשפת
 מיני לבשי תפארתך צאי לקנאתי לודי בארתיך
 ונהתסתי בואי לנותך ואכל סודים לקודי ציון
 כי היא עת הודים עת הודים פלה באי לגוי פרחח
 הגמן הנני רמני :

ונתי בתני הסלע בסתר הפירנה הראני את
 סראיך השמיעני את קולך כי קולך עבד וסראיך
 נאות : ואם היא ראשונה אמר אחת היא ונתי הסתי אחת
 היא לאמה ברה היא לילדתה אוד בנות ואשי
 מלכות ופילגשים ויהללוה : ואמר ספרו זה בלע ויברכו
 את דבקה ואמרו לה אחתנו אתה היי לאלפי רבנות

כא ב 2 זי וירש

בית מילה

פרוק

אתה יי אלהינו פלה השלם פודא פרי
 הגפן : פרוק אמה יי אלהינו פלה העולם
 אשר קדש יד סכמן וחוק בשאחו שם ושאצאו
 חתם פאות ברית קדש על כן בשבר זיל הי חלקט
 צורנו צנה לחצול ידיות ורע קדש שארנו משחת
 למען בריתו אשר שם בבשרנו פרוק אמה יי פרוק
 חברית : אלהינו ואלהי אבותינו קיים את הבר
 לאביו ולאמו ויקרא שמו בישראל : פלו
 ישמח האיש פיוצא חלציו ותגל האשה בפני
 בטנה פאמור ישמח אביו ואמו ותגל יולדתה :
 ונאמר ואעמוד עליך ואראיך סתבוססת בוסת
 ואמר לך בוסת היי ואמר לך בוסת היי ונאמר
 וברי לעולם בריתו דבר צנה לאלהי הוד אשר ברת
 את אברהם ושביעתו ליעקב יעמידה ליעקב לתק
 לישראל ברית עולם : הודו ביי כי טוב כי לעולם
 חסדו : פלו הקטן אלהים יגדלו כשם שובנים לברית
 כה יפנס לתורה ולמצות לחופה ולמעשים טובים

אל המעלות אשרי כל ירא יי בסיון סנה וקרוש והא שלמה רבה ונחמה
 לעני ארך וסדאל סובב

לזכר

וירש וירעך את שער שונאיו

מי שמרד שרה רבקה רחל ולא חוסרים הנביא
ואביגיל ואסתר הפליטה בת אכיהווא הוא יבין
את הילדה הנעמה הואת וקרא שמה ^{מלכה}
במה טוב ובשעתי בנכה ועולה בנדיה
אלום מניחה ונחה לאביה ולאסתר ראת
בתוספתה בכניסו זכרים עשר וכבוד ישנים ורענים

אמן בשנה ובנה ורען אמן
אמן אמן אמן אמן אמן אמן
הילדה הנעמה טובה היא וטובה שמה
אמן אביה ואמה לדאות חופתה

אמן

עלה הן וקטנה ברה היא פלגור
מורע עדה נאמה הענים ככלים אמן
יברכך אל עדה לך ולכל ארת החברה
פנני בית המדרה ירא עיניו אמן

אמן

פרו דרכו ישראל וקו רחמי לאל
כי הוא ישרו לכם זמאל כמדה בימי אמן
אמן אמן אמן אמן אמן אמן אמן

מצלגין

מצלגין לחולי

הקדמה

אמר לבני יצחק ארבע רבנים מקצתן גור רישו של אדם אל
הן צדקה צדקה שיהו תשם שיגוי מעשה צדקה רבתי
וצדקה תציל ממות צדקה רבתי וצדקה אל יי בוד לחם סמך וחס
ועולם שינוי חסם רבתי שרי אעתיך לא תקרא שבת שרי כי שוח
שבת שינוי מעשה רבתי היא אלהים את מעשיהם כי שבו מרובם
וצדקה ינחם האלהים על חרעה אשר רבתי להם ולא עשה לך
מתללים על החולים ומותחן חתוכי וחבקי מרובי בער החולות
כאלו הוא קצמו מרובי עקתל ענים אחדיו כל חסדי וחדים
צדקה לעניים ולמענים מענים שם חתולו לכפל המדה מרובים
בען בצעו קצפתי ואנחו חסדי ומקצתן וילך שוב בדרך לבני

ורבוי האותי וארמאותו ונחמוהו ונשלה נחמוהו
לדואכליו ברה ויכ שפתים שלום שלום
לרחוק ולקרוב אשר יי ורמאותו אמן

תפלה

תפלה לעני כי יעסוף ולפני יישפוף שחר יי
שמעה תפילתי ושוועתי אליך הבורא : אל בארץ
תוכיחני ואל בהמתך תיטרני : אל בקצפת
תוכיחני ובחמתך תיטרני : קראתי עמך ספור
תחתיות : חנני כי אסל לאני דפאני ובהלה
עצמי : ונפשי נבהלה סאר ואתה עד סמי חנני
כי אליך אקרא כל היום : חנני כי צד לי עששה
בפעם עיני נפשי ובטני : הביטה עיני אליה
האדה עיני פני אישן חסות : למען שמך תחייני
בצדקתך תוציא מצרה נפשי : למען שמך וסלתת
לעוני כי רב הוא : אני אל אהים אקרא וישועני
אני אמרת חנני רפאה נפשי כי הטאתי לך : אל
בצרתה לי קראתי ויעני : אלהי שועתי אלהי
והרפאתי : רפאתי וארפא הושיעני וישעה פי
תהלת אתה : שמע קולי אקרא וחנני ועני :
שמעה סלחת הקשבה ועשה ל תאחר למען
אזי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך :

והי פסוקים דהמנא ויקבור סתומא ברה בנ

יעקב ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב : אשרי
משכיל אל דל ביום דעה ימלטהו : ישמרתו
והחזו

ויהו אשר בארץ ואל תתנהו בנפש אויביו :
יסעדנו על עדיש דיו כל משכבו הפכת כהליו :
זה עני קרא וישמע ומכל צרותיו הושיענו : כי
יהיה בכסלך ושמר רגלך מלבד : והסיר מטך
כל חלי וכל סדנה מצרים חרעים אשר ידעת לא
ישים בך ותתנם בכל שונאיך : קרוב לכל
קראו לכל אשר יקראו באמת : קרוב לנשברי
לב ואת רפא רוח ושיע : רחום והנח ארץ אפים
ודב חסד : גול על דרכך ובטח עליו והוא יעשה :
והחענע על יתנו לך משאלות לבך : שמך
צדק על יד יסוד ישמרך מכל דע ישמר את
נפשי : ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם :
כי אל רחום אלהיך לא ידבך ולא ישחיתך ולא
ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם : טוב
לקונו לנפש תדרשנו : קוה אל חוק ויאמן לבך
וקוה אל :

והי פסוקים דהמנא ויקבור סתומא ברה בנ

אל בצרתה לי קראתי ויעני : אלהי שועתי
וס צעקותי בלילה נגדך : ביום צדתי ארצי ודרשתי
די לילה נגדה ולא תפוג מאנה תנחם ונפשי : בצד
לי אקרא ואל אלהי אשוע ישמע סהיכלו קולי
ושוועתי

וְשִׁוְעַתִּי לִפְנֵי תְבוּא בְּאֲנֹנִי : מִן הַפֶּצֶר קִרְאתִי וְהָ
 עֵינִי בְּסִדְחֵי יָהּ : וְאֲנִי תִפְּלִיתִי לְךָ : יְיָ עַתְרֵצוֹן אֱלֹהִים
 בְּרוּךְ חֶסֶדְךָ עֵינִי בְּאֶסֶת יִשְׁעֶךָ : קִוִּיתִי קִוְיָתְךָ
 וּפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הִחַלְתִּי : קוֹה קִוִּיתִי יִישׁ אֱלֹהֵי יִשְׁמַע
 שְׁוֹעַתִּי : אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלֵא רַחֲמֶיךָ מִפְּנֵי חֶסֶדְךָ
 וְאֶסְתַּךְ תִּמְדִּי יִצְרוּנִי אֲמַר לִי מִחֶסְדִּי וּמִצִּדּוֹתֵי אֱלֹהֵי
 אֲבֹתַי : שְׁעִיתִי לְגַנְדִּי תִמְדִּי כִּי כִי־מִנִּי בִל אֲמוּט
 : אֶלְדִּיתִי לִי אֱלֹהֵי אֶתָּה הֵאֱוִינִי : קוֹל תְּחַנּוּנֵי :
 אֲמַרִי הֵאֱוִינִי : כִּי־נָה חֲנּוּנֵי : רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ
 בְּמִשְׁפַּטֶּיךָ חִינֵי : יִדְעִיתִי יְיָ כִּי צֶדֶק מִשְׁפַּטֶּיךָ
 וְאֶסְמְךָ עֵינֵי תִנּוּ : עֵינֵי תִמְדִּי אֵל יְיָ כִּי הוּא יִצִּיא
 מִרְשֶׁת רִגְלִי : חֲטָאוֹת וְעִוְיֵי וּפְשָׁעֵי אֵל תִּזְכּוֹר
 מִחֶסֶדְךָ זִכּוֹר לִי אַתָּה לְמַעַן שְׂמֶךָ יְיָ : לִישׁוֹעָתְךָ
 קִוִּיתִי יְיָ : הִי מִפְּקִידִים אֵל אֲסִים וְיִצְחָק
 כֹּל כֹּל יִצְדַּר עֲלֶיךָ לֹא יִצְלַח וְכֹל לִשְׁוֹן תִּקּוּם אֶתְּךָ
 לְמִשְׁפַּט תְּרִשִׁיעֵי זֹאת וְחַלַּת עֲבָדֶיךָ וְיִצְדַקְתֶּם מֵאֵת
 נֹאם יְיָ : אֲשֶׁר־יִשְׁאַל יִעֲקֹב בִּצְעוֹר שִׁבְרוּ עַל יְיָ אֱלֹהֵי :
 כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֵיךָ לֹא יִדְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחָתֶךָ וְלֹא
 יִשְׁבַח אֶת בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר וּשְׁבַע לָהֶם : גּוֹל עַל
 יְיָ דִדְפֶךָ וּבִטַח עֲלֵיו וְהוּא יַעֲשֶׂה הַנְּתוּ עֵין יְיָ אֵל יִרְאוּ
 לְמִי־הַלִּים

לְמִי־הַלִּים לְחַסְדּוֹ : לְהַצִּיל מִמּוֹת וּפְשָׁעֵי וּלְהוֹתֶם
 בְּרַעֲב : תִּחַוֶּת עֵינַיִם שָׁמַעַתִּי יְיָ תִּכְיֵן לְכֶם תִּקְשִׁיב
 אֲנִיךָ : גֹּל עַל יְיָ יִפְלִטוּ יִצְלָהוּ כִּי חֲפִץ בְּחַנּוּן יְיָ
 וְצִדִּיק וְאֱלֹהֵי מִרְחָם : כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסִלַּח וְרַב
 חֶסֶד לְכֹל קִרְאֶיךָ : יְיָ מִמִּית וּמְחַיֶּה מוֹרֵד שְׂאוּל
 וְעַל : כִּפְחָבִי וְעֵשָׂה טוֹב שְׂכֹן אֶרֶץ וְרַעַה אֲמוֹנֵת :
 וְחַתְעֵנִי עַל יְיָ וְיִתֵּן לְךָ מִשְׁאֲלוֹת לְבָבִי : וְיֹאמֶר אִם
 שָׁמַעַתְּ תִשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֵיךָ וְהִישַׁר בְּעֵינֵי תַעֲשֶׂה
 וְתִצְלַח לְמַצוֹתֶיךָ וְשִׁמְרָתְךָ כֹּל הַקּוֹן כֹּל הַמְּחַלְלֵת
 אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּמִצְוֹתַי לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ
 הוֹפֵאֶיךָ : בְּדוֹךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי וְהִיָּה יְיָ מִכְּטָחוֹ
 יִצִּיבֶךָ : וְיִשְׁמְרֶךָ : יֵאָדָּר : פְּנֵי אֱלֹהֵי וְיִחַנְּךָ : יִשָּׂא יְיָ
 פְּנֵי אֱלֹהֵי וְיִשֵּׁם לְךָ שְׁלוֹם :

הי פקוקים

מצלאין אֲנַחְנָא וְחַבְעֵין רַחֲמֵי מִן קִדְם אֱלֹהֵי דִשְׁמִיָּא
 טִיָּה דְרַחֲמֵי עִם סְפָרָא דְאֹרִיתָא דְהִדִּין דְכַרְתִּיבִין
 בֵּית תְּלַת עֶשְׂרִי מִכִּילִין דְרַחֲמֵי כְּדִכְתִּיב וְיַעֲבֹד יְיָ עַל
 פְּנֵי וְיִקְרָא : יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרַךְ אַפִּים וְרַב
 חֶסֶד וְאֱמֶת : נִצִּיר חֶסֶד לְאֵלִפִּים וְיִשָּׂא עֵין וּפְשָׁעֵי
 חֲטָאוֹת וְנִקָּה :
 עֵינֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתֵם עֵינֵי : עֵינֵי וּפְסוּדֵי יִצְדַק עֵינֵי :
 כַּבֵּ א א 22 1 עֵינֵי

עני אמר יעקב ענו : עני סגן דוד ענו :
 ענו אהי המר כמה ענו ענו הענה בעת רצון ענו
 ענו הענה בעת צרה ענו ענו הענה בעת רחמים
 ענו : ענו רחום רחון ענו : ענו ארון חי העולמים
 ענו : ענו הטמל טוב לחיבים ענו : ענו עוד
 לצבאים ענו : ענו סמך נפלים ורחפת חולים ענו
 סגן ומסי כסית ומחן פסי קמן שאול לחי עלמא :
 ברא כר חמי אשה לקה אביה דהם אטי
 לכבי עבדא דמרד נפיל בקלד למאריה תאמי
 יתבי קולדיה ברה מוכרד אגן וחסין קסרד התיא
 ופאן בני דין ומראדון הא עבדך אגן ומדדון קסר
 נמא בותא ושביתתא במל קומא בבוע מין בשמו
 סגן דרחמך ופישין אסי לכיבין דאתקפו על ע
 ד יא נחוי ומדא במותח : סגן ומסי וכו
 דאל המרד הוי שב על בסא רחמים הפודא עלמ
 במדת הרחמים ולו החסד והרחמים המתנה עס
 ביומי במדת הרחמים מטיה כלפי החסד והרחמים
 הפודה והפיל המפל אחסדיו לחי על אחר ואן
 זלמו ומישע אין בלתו חונד אסר וקיס גאוסו
 דאחד ואן שני עכו וקחם כל קוראי הענה לעת
 בצרה

בצרה את ידאי דוגי חסיא רחמים סגין עניו
 ועל כל עמו ברת ישראל ועל קהל ונת הפדש
 השתנים בצל ובצרה ובכלים הפוד ופסוק
 וחסול ארחם וציל ועי וישע ורחום ורחון ורפא
 ועוד על האיש סגן הפדו בעינ ובצרה שוב
 על ערש דוי ושואל סאת " אלחו צדקה וחסן וחסד
 ורחמים ומרפא וארוכה ושלום והיים סגן סלכי
 המלכים ברחמי דחסון וקיס בו סקרא עכמו
 פי אל רחום " אלהיך לא ידבך ולא ישדירך ולא
 ישנח את בריה אבותיך אשר ישבע לדם : וואמר
 ברהס אב על כנים רחם " על ידאי : רחום וחסון
 ארה אפיו ונול לרסד : סגן סלכי המלכים ברחמי
 ובסד ו ינחו סדכ רחוב ועוד " פיוס ארה ישנח
 עס אלהי יעקב : ישנה עוד סקר שומצין סעדה
 וכו כל סנהדה (אלהיך) ישנה סלה : יתן לך
 סלבה וכל ענתך יסלח : לא תאונה אליך דעה
 ונע לא יתב באהלה : פי דוגי יעלה כפתי קוש
 סדכ הוה סגן סלכי סלכי סלכי סגן וכו סדכי
 יסד סמע סל כיי חולאים רעים ופוד חוס סגן
 יתח חיתו במור הרמח יסד אל סגן ידעו

וירא פניו בתרועה וישב לאנוש צדקתו : פדה
 נפשו מעבוד כשחת וחיתו באור תדאח : להשיב
 נפשו סני שחת לאור באור החדים) עם המלכים
 ברחמי ובחסדיו גזור עליו גזרות טובות (נחמות)
 ובמל מעליו כל גזרות קשות ורעות ודפאח
 מכותיו ואת מכאוביו ויסלח לכל עונותיו ויכפר
 לכל פשעו ויארץ ימיו ושנותיו : ויהי כפשי
 בעדיו ויקיים בו מקרא שפתוב ותגור אוסר ויקם
 לה ועל דרכי נח אור : כי אורך ימים ושנות
 דיים ושלום וספו לך : ונאסר פי בידבו יסך
 ויספו לך שנות דיים : כי דיים הם למוצאתם
 ולכל בשרו מלפא אורך ימים אשביעהו ואדאחו
 בישועתו : סלך מלכי המלכים ברחמי ודפאחו
 דפואה שלמה וארוכה של המלך וחנה לדיים
 טובים ולאריכות ימים וצדקים) דיים של רחמים
 דיים של בריאות דיים של השקט ומנוחה דיים
 של שלום דיים של ברכה כדכתיב כי אורך
 ימים ושנות דיים ושלום וספו לך מלך מלכי
 המלכים ברחמי יפתח לו שערי אודה שערי ארוכה
 שערי ברכה שערי גילה שערי ישועת שערי צדקה

שערי יגור טוב שערי זכוות שערי דיים טובים :
 שערי ישועה שערי כפרה שערי לב שמח שערי
 סחלת שערי נחמה שערי סלחה שערי עזרה ש
 שערי צדקה (שערי) דפואה שלמה שערי שלום
 שערי תשועה כפתוב ותשועת צדיקים סני מעתם
 בעת צרה

מצלאין לאשה

בקראי עניי אלהי צדק בצד החסד ל חני
 ושמע תפלת : שמע קולי אקרא חני ועני :
 למען שמך " תחייני בצדקתך תוציא מצרה נפשי
 " אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני : אפסוני
 חבלי מות ונחלי בליעל בעתוני : הביטה עוני
 אלהי האודה עני פן אישן ופורת : כי אתח
 האיר נרי " אלהי יגיה חשבי : אך אהים יפדה נפשי
 מיד שאול כי יקרני סלה : " אלהי ישועתי אלקי
 ותדפאני : אני אמרתי " חני דפאח נפשי כי
 חטאתי לך : אשמ עני אל החרים מאן בא עורי :
 עדי סתם " עושה שמים וארץ : " שמעה וסי אל סלך
 וצק משה " לאמר " נא דפאח אלהי עני

אדה ישובך עם אלהי יעקב : ישלח עזרה מקדש
 ומציון יסעוד : יזכור כל מנחתך ושלחתך ודשנה
 פלחך : יתן לך כל בנה וכל ענתך וכלא : פי אל
 רחום : אלהי לא דפק ולא עשה לא ישבח את
 ברת אמתך : יצור ושבט להם : הסולח לכל
 עובי הרופא לכל תחלואתו : תואל משחת חייט
 ומעשור כי חסד ורחמים : המשבי עבטיב עדיך
 תתחדש פניך נעדיכי ותגור אוסר ויקם לקושי
 דרבך ונה אור : כי אצלה ארובה לה ומסבותך
 אדפאך נאם : ורח ביזשא אור לישד סחטן
 ורחום וצדיק : קום אור כי בא אורך וכבודך

עליך ורח : סקיס ויענה

מן תפוצ קראתי יהעני בפדחב יהו : ביצתה
 לי קראתי ויעני : בער לי אקרא וואל אלה אשע
 וישמע מהיכלו קול וישעתי באוני : ממעטקים
 קראתיך : שמעה בקולי : תהסד רביס
 במשפטוי חייני : אתי שועתי אליך ותדפאני :
 דפאני : וזרפא הושיעני ואושע כי תהלתי אמה :
 הוציאה ממסוד נפשי להידות את שמה : פי
 יבתירו צדיקים פי תגמול עלי : חושה לעדתי
 תשוועתי

תשוועתי : דעה : להצלני : לעזרתך חושה : אל
 תשכח אויבת לי כי נפלת קמתי פי אשם בחושך
 אור לי : ואני כי אעלוה אנלה באלה : שיעוואט
 כי אצפה אוקולה לאלה ישע שמיני את פי ליה
 תחלתי אתה תענה : אלהי לישועתך קדתי :

ספיקים אל תוד אפוס סחטן ויענה

ותסד : מספר כל חלי וסל סדורו מעדים תדעים
 אשר ידעת לא ישיסבך ונהנס בכל שואיך : כל
 כל יוצר עליך לא יצלה וכל לשון תקום ארתי
 למשפט חדשיני ואת נחלת עבדי : ונדקתם סאתי
 נאם : כח אסד : עשה : יוצר אותה להביעה
 שמו : חנוי מעלה לה ארובה ומרפא ונלתי להם
 עקרת שלום ואמת : ואסרת ביס סהוא אודך
 כי אופת בי ישוב אפך ותחמני : כי תהדים
 יסשו ותבועת תמוטעה ותסדי סאתך לא יפוש
 וברית שלום לא תמוט אסר סדחמך : לא
 האנה אליך דעה ונגע לא יקרב באחיקה : על
 כפיים ישאונך פן תגוף באבן תהיקה : אבייתן למוט
 דגליך אל יעם שומרה : חנה לא יעם ולא ישן
 שמו ישראל : שומרה : צדק על ד יסוד : יסמ

השמש לא יכפת יורה כלילה : " ישמרך סבלת
ישמור ארץ נפשך : " ישמור צאתך ובאך סענה
ועד עולם : מצלאין אנהא זכו עבד ענו אלהי אבותיה זכו

ענו הענה בצרות ענו ענו הענה במחלות ענו
ענו בורא רפואות ענו : ענו שומע הפלות ענו
אנא " און נא אתה יתה בקראת בלב און רפא
נא סנינתה שמעה " צדק הקשיבה רינתה : שומע
הפלה עדיך כל בשר יבוא : אנא " שלח סמען
שמך רפואתה לענה המיחלת רחמך כי שמך
נקרא על עדיך ועל עמך : שומע תהלה

האל המלך הוישב על בסא דם ונשא שוכן עי
נקדוש שמו ואת דבא ושפל רוח לחחיות רוח
שפלים ולהחיות לב נרצאים הוא יתמלא רחמים
סבין וקרבין עלינו ועל עמו בית ישראל ובכללם
יכור ויפקוד ויתמול וידהם ויושיע וירפא וישעד
את האשה ענובת רוח שוכבת על ערש דה סרה
סלגית השואלת סאת " אלהיה צדקה וחסן והסד
ורחמים ונרפא וארוכה ושלום וחיים סלך סלג
המלכים ברחמיו ובחסדיו הוא יתלצה הוא
יפליטה הוא ירמיה על פן הפדיאת ורחמים
והשלום

והשלום יציב רפואת רתה לשורה ושקו
בעצמותיה סמחה סיד סמחה כל סני חול איסרעים
בכתוב וחסיר " ססך וכו סמחה בטל סמחה כל
גורות קשות ורעה ורפא את מכותיה ואת
מכאוביה ככתוב הסולה לכל עונכי הרופא לכל
תחלואיכו : סמחה יוסיף ימים על ימיה ושנים על
שנותיה ככתוב כי אורך ימים ושנות חיים ושלום
ויספו לך : סמחה יסחה שעה אחת ותי קריס ורבות לענה און יסחול חוב

שנוי השם

ברשות סלך סמחה על העת המקום בה ועל העת
בית דין העליון ועל העת בית דין
המחתון אנו סחלפין וסמחין וסמחבין וסמחים שם
החולה הוא אשר כבר היה שמו סלג וסחחים
והלאה לא יקרא שמו סלג כי אם סלג יקרא שמו
בשם סלג יהיה ובשם סלג יקבר ובשם סלג יקרא
ובשם סלג יאמר ובשם סלג יבנה בשם שני שתנה
שמו סך ישתנה שמו ממורת לחיים ומולו סמרת
לחיים וסמדות ומסחלה לרפואת תעלה וממפה
אנשה לרפואת חבושה ומלג נספה ונכפה
כג א נ 23 1 לאחזכה

ונרפא ומצרים ומכאובים לרחמים טובים וקריבין
 עד רצון מלפניך יי אלהי אבותי שיהא שני
 שמו לחיים טובים ולאריות ימים פרבתים אורך
 ימים אישבי עתו ואראתו כישועתי : ונאמר כי כי
 ידבו יסיד ויקיפו לך שעת חיים : אנה מלך רחום
 ותנו רופא כל בשר ומפליא לעשות שלח רפואת
 שלמה ל... זה ותמנהו עם המנויים לחיים ותצדיק
 אותו בדין העדק ותכריעה לו פה זכות ותטה לו
 כלפי החסד והרחמים כי אל מלך רחום ותנו
 אתה המלך ברחמך רחמיהו ותשלח דברך וידפאנו
 וקיים בו סקרא שפתוב רפאנו יי וארפא כי אגלה
 ארוכה לך וממכותיך ארפאך נאם יי : וכל ישראל
 בכלל הרחמים והשלום ורפואת שלמה אמן :

נרבה לשון ישראל תוכי

הוא והאילך יאמר זה המסוק ב פעמים

ומפסח ומדאחו את תלך ותגד נער בכה ותחמל
 עלו ותאמר מלפי העברים זה :

מצלאין ליושבת על המשבר

אמר ותנו כל אמתוב למעלה בגלות חולת עי ויפטר חוביש ואחד בך אמן

זה

זה ענו אלהי אבותינו

ענו ארון הרחמים ותחליחות ענו : ענו העונה
 עלי משבר להלות ענו : ענו פודה משיח
 ומתייה מתים ענו : ענו פוקד עקרות ופומר
 רחמים ענו :

האל המלך הגדול הנכבד והנורא השונה לעתות
 בצרה את יראו הוא יקבל תפלתנו והפליח
 כל עמו בית ישראל ובכללם יזכור ויפקוד למנוחה
 ולרחמים לאשה עצורה וצרה במבכרות ולבית
 מצרה תחיל תועק בחבלית וצירה ^{למנו} אשר רבי
^{למנו} : היו שבת על המשבר שבת על יי אלהי הוא
 יראה צרה ודמעתו ויעתר לעזרתה והעלה
 לרצון תפלתה הוא ברחמיו הרבים יפלטת הוא
 בחסדיו הרבים יתלצת על כן הפריאות והחיים
 והשלום ישיבת ולאתנתה הראשון ישיבת רפאות
 תהי לשודית ושקוי לעצמותיה ממהם ששמע וענה
 תפילות האמהות הקדושות והטהורות שהיו
 בטבעם עקרות והפך ושנה מירכתם לטובת
 והשנית עליהן בסדר רחמים מני ים ארוכה ורחבה

וְחַיּוּ מֵאֲתוֹ נִפְקְדוֹת וְנִכְדוֹת כִּדְרֵי אֲנָשִׁים הוּא
 יִפְקֹד וְיִזְכֹּר לְטוֹבָה לְחַן וְלְחֶסֶד וְלִדְחִמִּים לְאִשָּׁה
 הַנִּזְכָּרַת הַיּוֹשֶׁבֶת עַל הַמִּשְׁכָּב לְהַנִּיחַ לָהּ מְרוּנָה
 הַקָּשָׁה וּמַעֲצָבָה וְלֹא תוֹסִיף לְדַאֲבוּרָהּ פִּי עֵינֶיהָ
 תִּלְוֶהָ לָךְ לְכַדֵּךְ בְּשִׁפְחָה אֲלֵיךְ וּבִדְתוּרָהּ עַיִן
 שְׂחוּצָה אֹתָהּ לְאוֹר וְלְרוּחָה אִמֶּן : קוֹפֵי אֹדֵי כִּי מֵ
 אֹרֶךְ וּכְבוֹד " עֲלֶיךָ זָכָה : וְנֹאמֵר וַיִּצְעַק מִשָּׁה אֵלֶיךָ
 לֵאמֹר אֵל נָא דַּפְא נָא לָהּ : וְנֹאמֵר וַיִּדְחוּ כָּל עַבְדֶּיךָ
 אֵלֶיךָ וַיְהַשְׁתַּחֲוּוּ לִי לֵאמֹר זָכָה אַתָּה וְכָל הָעַם אֲשֶׁר
 בְּדִגְלֶיךָ וְאַחֲרַי מִן אֲנָח וְיִצְחָק יִשְׁמַח וְהַמַּלְאָכִים לֹא
 רָחֲמוּ מִשְׁכַּלְחָה וְעִקְרוּהָ כִּי זָכָה אֵת מִסְפַּר יְמֶיךָ
 אִמְלֵא מִכֹּהֶם יֵאָדָר בְּחִמְלָתוֹ עֲלֶיךָ בְּפִירוּבֵי קוֹמֵי
 אֹדֵי כִּי בָּא אֹרֶךְ וּכְבוֹד " עֲלֶיךָ זָכָה : וְתַגִּיד אֲוִיךָ
 וַיִּקַּם לָךְ וְעַל דְּרִכְבָּנֶהָ אֹדֵי : מִמַּהֲמֵי יִבְטַל מִפְּנֵיהָ
 כֹּל גִּזְרוֹת קִשּׁוֹת וְיִדְעוּת וְדַפְא אֵרֶת מְבוֹתֶיהָ וְאֵרֶת
 מְכַאֲוֵבֶיהָ וּכְפֹר אֵת חֲטָאתֶיהָ וְחַדֵּשׁ כְּנֶשֶׁת וְעִנְיָתָהּ
 בְּכַתוּב כֹּה אָמַר " עֲשֵׂה " יוֹצֵר אֹתָהּ לְחַכְמָה " וְ
 שְׁמוֹ : בְּשִׁנְיָה קִצְף הַסְּתֵרֶת פָּנֶיךָ דָּגַע מִסָּךְ וּבְחֶסֶד
 עֲלִים רַחֲמֶתֶיךָ אֶבֶר וְאַלְפָּה " סִמְמֵי יִפְתַּח לָהּ
 שַׁעֲרֵי אֹרֶךְ וְכִי קָיִים וְהִי עֹבֵד לְעֵינֵי אֹרֶךְ וְיִשְׁמַח חֹבֵב

תפלה

לעת צרה או פחד מאומות העולם הו

ללן יראים מהמאס תהונה לשלוח צמד

אֵלֶיךָ וְשִׂאתִי עֵינִי לְהֵאדָרִי אֲנִי שֶׁפְּכַרְתִּי לָךְ שִׁיחַ
 דְּבוּרֵי אֱלֹהִים סָמַר מִפְּחָדְךָ בְּשָׂרִי שָׁמְעָה תְּפִלָּתִי
 כַּתְּפִלַּת הַיּוֹשֵׁעַ בֶּן נָאִחִי : בְּעֹמְדִי לִפְנֵיךָ מוֹשִׁיעַ
 וְנֹא בְּקִשְׁתִּי סִלְיָה לְעַד יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֶיךָ הַזְּכוּר
 לְעֵדֹת יְקוּתֵי אֵל שָׁמְעָה תְּפִלָּתִי כַּתְּפִלַּת יוֹאֵל בֶּן
 פְּתוּאֵל : וְגִשְׁתִּי לִפְנֵיךָ מוֹשִׁיב יְחִידִים גִּדְתִּי חוֹנֵנִי
 עִם מַלְכִּים וְנֹגְדִים גִּבְרֵי וְחֹזְקֵי בְּחֹדֶךָ עִם שִׁמְךָ
 מְגִלִּים שָׁמְעָה תְּפִלָּתִי כַּתְּפִלַּת עַמּוּס אֲשֶׁר הָיָה
 בְּעֻקְדֵימֵי : דְּלִינוּ מִבוֹר הַחֲתִימָה דוֹד שֶׁנּוּ כָּל עֲשׂוֹת
 תְּאֵנִיה דוֹדֵי נַחֲמֵם סוֹעֵדָה עֵינֶיהָ שָׁמְעָה תְּפִלָּתִי
 כַּתְּפִלַּת עֲזֵרָה : הֶאֱבֹד וְכִלְהָ מִצְנַתִּי הָאֵלֶרֶתִי
 לְדַבֵּר בְּלִשׁוֹנִי וּבִשְׂפָתִי הָאֵל תְּמִים דִּיכֹו וַיִּסַּד
 חוֹמֹתַי שָׁמְעָה תְּפִלָּתִי כַּתְּפִלַּת יוֹנָה בֶּן אֲמֹתִי :
 וְדוֹי לִפְנֵיךָ שׁוֹנֵתִי וְכַפִּי אֵלֶיךָ שְׂמַחְתִּי וְעַד בְּבִקְרָה
 נִצְהָרִים אֵלֶיךָ שׁוֹעֲרֵתִי שָׁמְעָה תְּפִלָּתִי כַּתְּפִלַּת
 מִיכָה הַמֹּדֵר שְׂתִי : וְעִקְתִּי וְנֹאקְתִי וְכַפַּפְתִּי דֹאשִׁי
 זָה הַיּוֹם עָנִיתִי בְּצוֹם נַפְשִׁי זָה אֵלִי מְחֹל וְסִלַּח לִי

תפלה על כל צרה שלא תבוא על הצבור

ברחשי שמעה תפילתי כהפלת נחום האלקושי
חתל רוע כאבי חדש לבי בקרבי חזקני ואל ימס
לכבי שמעה תפילתי כהפלת חבקוק הנביא
טהור הדר בשמי עליה טהרינו מטומאות וחסלה
חסאתינו בחתית מעכ פלול תישע ותמהר
לעניה שמעה תפילתי כהפלת צפניה
מפוזמד פנה חגיני יודע לפניך דם הרועי יחד
כפר ורני ושגיי שמעה תפילתי כהפלת חנו פוס
מארבע אום לך חבניה כונן שכלל ירושלים
הבניה כהרם תנאל איזמה ההחיה שמעה
תפילתי כהפלת זכריה לך אשפוך חגיני כחכי
למען שמעה צורי ומלכי לאור תוציא ותגיה
חשכי שמעה תפילתי כהפלת סלאמי ממלכת
ידיים תחיש לעמך תרופה מען בידך עליו
הופפה סלך סלכים לעמך בידך נאספה שמעה
תפילתי כהפלת שמואל במצפה נאמן המהר
לשובי סחוב תסחוב שאוני ואובי עוד ישועתך
תשגבני שמעה תפילתי כהפלת אליהו הנביא
פודה תשלח לנו צדיק ונושע צבי ארץ לעמך
חיש ישע קול סהלל תשמיע ותפילתינו תשע שמעה

תפילתי

תפלה על כל צרה שלא תבוא על הצבור

תפילתי כהפלת אלישע רם ונשא חהיש לנו גול
שעשועים להוות לעדת אריאל חוס ויושר יצרוני
בביאת נואל שמעה תפילתי כהפלת משה ושמאל

מהות העליות כשענין יש לשמע קולנו יאמר זה

שמע קולנו יי אלהינו וזוסורחם עלינו וקבל
ברחמים וברצון את תפילתינו תביט וראה בעיני
כי רבו מכאובינו וצרות לבנו חוסה עלינו בארץ
שבינו ואל תשפוך חרונוך עלינו כי עמך אוחנו בני
בריתך אל תעזבונו ביד אדונים ואל תך השקיפה
סמען קדשך וראה כי רחיינו לען וקלס כנאים
נחשבו כצאן לטבח יובל לחנו וליאכר חיינו
תלואים סנגד וליך תלויית עינינו אל רחום ותנון
עשה עמנו ברוב רחמיה והושיענו מידם למען שמך
זכור לנו ברית אבותינו ופרוס עלינו ועל כל ישראל
עמך סופרת שלומיך ורחסר ממנו דבר וחרב ושכי
ובוה ומשחיר ושטן וכנפה ומאורעות קשורת
ודעת ושמע תפילתינו כי אמת שומע רופלה כל
פה יענו אבינו ענו ביום צום וכו

אחר

תפלה על כל צרה שלא תבוא על הצבור

אמר העמידה יתחיל על ימי החמץ הרבים שנתו דף גא

קדש צום קראו עצה אספו וקנים כל יושבי
 הארץ בית "אלהיכם וזעקו אל": בקשו את
 כל עני ארץ אשר משפטו פעלו בקשו צדק בקשו
 ענה אולי תסתרו ביום אף: וקדשו לבבכם ואל
 בנדיכם ושובו אל "אלהיכם: כי חנון ורחום הוא
 ארץ אפים ורב חסד ורחם על הרעה: אם יתקע
 שופר בעד ועם לא יחרדו אם תקח רעה בעד
 לא עשה: קול על שפים ושמע בבי חתנו בני
 ישראל כי העו את דרכם שכתו את "אלהיהם:
 ושבבה בבושתנו ותכסנו כל סתנו כי לי אלהינו
 חטאנו מנערנו ועד היום הזה: ולא שמענו בקול
 "אלהינו ואין קורא בשםך מתעורר לחתיק בה
 כי הסתרתי פניך מסנו ותמונו כיד עוננו: פי
 רבו פשענו נגדך וחסאתנו ענתה בנו: כי פשענו
 אתנו ועונותנו ידעום: ידענו "רשענו עון אבותינו
 כי חטאנו לך: ולא שמענו בקול "אלהינו ללכת
 בתורתך אשר נתן לפנינו כיד עבדיך הוביאם:
 וכל ישראל עכרו חודרתך וסור לבלתי שמוע
 בקולך וחתך עלינו האלה וחסבותך אשר פתונו
 בתורת

תפלה על כל צרה שלא תבוא על הצבור

בתורת משה עבד האלהים כי חטאנו לו: ויקם
 אידברו אשר דבר עלינו ועל שופטינו אשר עפטנו
 להביא עלינו רעה גדולה אשר לא נעשתה תחלה
 כל השמים פאשר נעשרתה בירושלם: פאשר
 נתנו בתורת משה ארץ כל הרעה הואר באת
 עלינו ול אהלינו ארץ פנו "אלהינו לשוב מעוננו
 אחשכיל באמתך: וישקוד "על הרעות ויביאם
 עלינו כי צדיק "אלהינו על כל מעשיו אשר עשית
 ולא שמענו בקולו: ועתה "אלהינו אשר הוצאת
 את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך שם
 כיום הזה חטאנו רשענו: "ככל צדקותיך ישוב
 אל אפך וחסרתך מעידך ירושלם חר קדשך כי
 חטאנו ובעונות אבותינו ירושלם ועטף להרפת
 לכל סביבותינו: ועתה שמע אלהינו אל תפלת
 עבדך ואל החנוני והאר פניך על מקדשך העצום
 למען: הסה אלהי אונך ושמע פקח עינך וראה
 שטמתנו והעד אשר וקרא שכה עליה כי לא על
 צדקותינו אנתנו כפילים החנונו לפניך כי על
 רחמך הרבים: "שמעת "סלחה" הקשיבה
 ועשה אל האחר למען אלהי כי שכה וקרא על

תפלה על כל צרה שלא תבא על הצבור

עירך ועל עמך: תחנה

אלהי ארץ ישראל: אקרא בשם יי אלהיך: בקרוב

עלי מרעם ולעפה אחותני מרשעים:

זכרו ועלו על ראשי שופת חלצת נפשי: הוברי

שקר כל שונם תנה עין על עונם: הכוני פצעני

בעל זרתי איש חמה יצח מרון: ואף גם זאת

בהתי בצהר אלהים היית לי לעזרה: זכור עני

ועמי כי אשב בחושך: אור לי: חסול על גלתי

אך אל שח פורה ישראל: טרם יכלוני אנשי דמי

עבד אילים אלמים: ישימו ד על פתי ואני כי

אנפה: כי עליך הורגנו כל היום אל נזרא ואזנו

לקינו בעל גלות ושבות על אמה אנכי בוכיה:

מפדתנו חנם ביד זרים אהלי אדום וישמעאלים:

נחשבנו כצאן טבחת: תשמיענו ששון ושמחה:

סודו טמא קרא לנו: ונהי כטמא כלנו: עשה

עמנו את לטובה אל תרחק ממנו כי צרה קרובה

פיענו תכסה שוכן מענים: דתם עלינו כדחם אב

על בנים: עדינו בוססו את מקדשינו: הלא למשמע

אזן דאכה נפשנו: קנא לשם קדשך ותוקום וקם

יטו שונאינו ריקם: דוכב עין וערפל השפלה

הגבה

תפלה על כל צרה שלא תבא על הצבור

תנפה ותגבית השפל: שסחנו בבנין אפריון אמה

תקום תרחם ציון: תשמע שועתינו ותקבל נבינו

ידאנו עינינו וישבחה לבנו:

שבת יחודת אל סלך ויעבור שחא כרף

לכו ונשובה א"י כי הוא טרף ירפאנו יך ויחבשנו:

יחני מיוסים ביים השלישי קיסטו נחיה לפניו:

כצר פקדון צקון לחש מוסרך לנו: אלהינו מעלי

אדונים זולתך לבי בקדושך שטף: אל כהצפה

תוכיחני ואל כחמך תיסרנו: הלא אתה אלהים

ונחתנו ולא תצא אלהים בצבא היט: ה' שכנו

אחור מנו צד ומשנאינו שסו לנו: תתנו כצאן

טאכל ובגדים ורתנו: כי עליך הורגנו כל היום

נדשבנו כצאן טבחת: כל זאת כחתנו ולא

שבחנוך ולא שקרנו כבריתך: לא נסוג אחור לבנו

וחט אשורנו מני אדחך: למרה פניך תסתיר

תשפח עינינו ולחצנו: למה ידועמוד בהחוק

תעלים לעתות כצרה: למה תשפחנו תעובנו

לאורך ימים: למה יאמרו הגוים איתנו אלהים

למה תהיה באישודתם בגבור לא יוכל להושיע

אמה בקרבנו: וישמר עלינו וקרא אל תודתנו:

כד ב 24 א סקות

תפלה על כל צרה שלא תבא על הצבור

מקרה ישראל מ' שיש בעת צרה : למה תהיה פני
בארץ וכאורה נטה ללון : ענה למה רישון
הקיצה אל תנח לגנח : כי שחה לעפר ופשו
דבקת לארץ בטנו : קומה ערמתה לנו ופרנו למען
חסדך : אל תקצוף " עד סאר ואל לעד תזכור עון
הן הבט וא עמך פלנו אל הנאין למען שסך אל
תובל פסא כבודך זכור אל תפר בדיתך אתנו : כי
אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא
הפידנו אתה " אבינו ואלנו מעלים שסך : כי
עמך הסליחה למען תנורא : כי עמך סקור חיים
כאורה נראת אור : כי לא על צדקתנו אנהנו
ספילים תחננינו לפניך כי על חסדך הרבים :

11 שמעך וכו' ותנוג ארבע ל' וכו'

שובה ישראל עד " אלהיך כי בשלח בעונך : קח
עמכם דברים ושובו אל " אמרו אליו כל השא
ען וקח טוב ושלמה פרים שפתינו : שובו בני
שוכבים ארפא משוכותכם הגנו אתנו לך כי אתה
" אלהינו : שובנו אלהי ישענו ותפר בעסק עמנו :
שובנו אלהי ישענו על דבר כבוד שסך והוצילנו
נכפר על חטאתנו למען שסך : בער לך ומצאתך
כל

תפלה על כל צרה שלא תבא על הצבור

כל הדברים האלה באהרית הימים ושברת עד
אלהיך ושמעת בקולו : השיבנו " אלהיך ונשובה חרי
ימינו כקדם : דרשו " כהמצאו קראתו כהיותו
קרוב ושוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו ושוב
" וירחמנו ואל אלהינו כי ידבח לסלוח : השיבנו
" אלהיך ונשובה חדש ימינו כקדם :

11 שמעך וכו' ותנוג ארבע ל' וכו'

אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקוט אל :
כי הנה אויביך יהמיון ומשנאך ושאור ראש : על
עמך יערימו סוד ותיעצו על צפניך : אמרו לכו
ונבחדם סגוי ולא זכור שם ישראל עוד זכור " סת
היה לנו הביטת וראת את חרפתנו : זכור זאת
אויב חרף " ועם נבל נאצו שסך : " אלהים עד סתי
עשנת בתפלת עמך : למה " תאנף לגנח יעשן
אפק בצאן סרעתך : עד סתי אלהים יחרף צד
נאין אייב שסך לגנח : העידה ותקיצה למשפטי
אלהי " לריבי : אל יאמרו בלבם האח ופשונו אל
" אמרו בלעוהו : שפוך עליהם ועמך וחרון אפך
ישים : תרדוף באף ותשמידם מתחת שמי " :
תפול עליהם איסתה ופחד בגדול ורועה ידמו

כאבן

תפלה על כל צרה שלא תבא על הצבור

כאבן : כי הנה אויביך כי הנה אויביך יאבדו
יתפרדו כל פועל און : קשרת גבורים תמים
ונכשלים אודו חיל : עורנו כשם : עשה שמים
וארץ

ויצטו תמחגו מרשת אל בלך ויעבור

ועתה גדל נא כחך כאשר דברת לאמר : איש
מלחמה שמו : כגבור יצא באיש מלחמה
יעד קנאה ידע אף יצדים על אויביו יתגבר : יקום
אלהים יפיצו אויביו ויוספו משואו מפניו : כהנהוף
עשן תנרוף כהמס דונג מפני איש יאבדו רשעים
מפני אלהים : כילי סנעו ולקדוש ישראל מלכנו :
ייתנו מרבו עלו בשמים ידעם : ידן אפסי ארץ
ותן עין לסלבו וידם קרן ששיחו : עשו עצה ותופר
דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל : פי שפסנו
מחוקקט : מלכנו הוא ישיענו : קרוב לכל
קראו לכל אשר יקראוהו באמת קרוב : לנשבר
לבואת דמאדות ישיע : צבאות עמנו משע
לנו אלהי יעקב סלה : צבאות אשרי אדם בוטח
: הושיעה סמלך יעשו ביום קראינו : כי לא יטוש
: את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל : לעשות
אתבילו לעם : כי לא יטוש : עמו ונתלתו לא יטוש

אל

תפלה על כל צרה שלא תבא על הצבור

אל כוצאם מסצדים כתועפות ראם לו יאכל גוים
צרו ועצמותיהם גרם וחציו יסחין : ידעם כן שמים
ועליו יתן קולו : ויסעו ויהי חמת אלהים על
הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב
שמך נקרא עלינו : אלהינו : שמך נקרא בקרבנו
אל תניחנו : אלהינו : אלהינו כושנו במעשינו
ונכלסנו כעונותינו : אין לנו פה להשיב ולא מצח
להרים ראש :

אלהינו ואלהינו אבותינו אל תגש עמנו מלך

אלהינו תבטח למנוך תגלתנו : אשטנו מכל עם נאשנו מכל נה וכו

רבונו של עולם צופה כל נעלם : ונדע בלב וסעין
נעלם אלהים חיים ומלך עולם : אין לנו
פה להשיב : ולא מצח להרים ראש : כי עונותינו
רבו מעל ראש : על זאת חשקנו אויבנו : ענה
וראש : נחשכנו כצאן לטבח ונבל : על רוב סרד
ומעל : כי הטאנו לאלה ממעל : צדק הוא : כי
פיתו מריו : ואת הרע בינינו עשינו : כמעט כסדום
היינו לעמדת דמינו : על זאת ול עפה אחותנו
ופחד : ולכנו ביתר חר : כי איבנו נוסדו יחד :
חוסה עלינו כרהמיה : ואל תחננו בידנו עם ובל
נאצו שמך : חל לך שפנו למחאת כי עינתו לך

לברך

תפלה על כל צרה שלא תבא על הצבור

בית ישראל ותפר עצר אויבנו ובטל מחשבות
שונאיו ובלה כל צר ומשטן מעלינו ובלה דמי
וחרב וצר ואויב ומשחית מסביב ורענו ולא ישמע
בכי וצעקה כבתנו ולא שוד ושבר בגבולנו ופרח
עלינו סוכת שלום ושמע תפלתנו וקבל תחנונו
ודאח בעינינו ודמעת עינינו כי עת צרה היא ליעקב
ומסנה אישע : שמענו שומעי רפי דינו ואנחנו לא
נדע מה נעשה כי עליה עינינו : כפתוב ויאמר בני
ישראל אל יחטא עשרו אתה לנו בכל המצב
בעיניך אף הגילנו נא היום הזה :

אלה נשאת את עיני השכי בשמים : הנה בעיני
עבדים אל יד אדוניהם בעיני שפחה אל יד
נברתה כן עינינו אל יאלהינו עד שיהנונו : חנונו
חנונו כי רב שבענו בה : רבת שכעה לה נפשנו
הלע השאנונים הבה לנאונים :

ויאמר חסדנו צורנו עד סוף המשפחה

ערה חסוד : והא דחום : נבלת אפים : ומצואין ספר תורה וחולקין
אדוקת לעני ארץ ישראל חובב ולפרוץ שמחים וחומר ונא לציון
קיימתתקבל ומחורין חסוד לחיבל ויאמר קמור
לאסוף אלהים אל דמי לך וס :

ובתפלת מנחה יאמר כל סוד שחרית

תפלה

תפלה

עת

לשאלת סטר

לחשיבה תחינה לעליה עתה

ראח שני ואל תפן למרי : בעת קראי במד נפש
רעבה : סליחתך בלי ראשית ותכלית ואל
חובי פשעי קרן ועבא : לעבדך תאנת נפשי ורוחי
בכל פחי ודי לי פרת חרבה : בוכך יעלה לבי
בקרבי שונתי בי מתוקה וערכה : שמך נרא ואל
שדי בקוראי שנת אודה שלה לנו וטובה : ואת
קדמו ואת אחר ועליו אני אביון פערעד בערבה :
מסך אותי והסיד סחלתי ודמערתי אשר גדלה
דמתי : הלא כל עין יבכר לחורשיו ועין נודי בכל
יום וב תנובה : שעה שועת עשוקים ואנקים והקם
תלה ופקוד עובכה : וצר סוד ואויב וד ואכור : יהי
גור וחתו קטובה : ואיש דחום דמוס ולוח לרמים
ואל קמים תחום יחשוב לשיבה : נאין אונ שבוד
ופקוד ענים : עלי סונים בני חיל וצבא וסול ערים
ושא חטאת נעורים : בדית הורים שמור חסוד
באחבה : והנחם ושמח ונהם : זכור דחום ושא
חטאת כחובה :

תפלה לשאלת מטר

שמע קולנו יי אלהינו אב הרחמן חוס ורחם עלינו
וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כי אל
שומע תפלות ותחנונים אתה וכל פניך סלכנו ריקם
אל תשכנו :

ענו אבינו ענו בזם צום התענית הזה כי בצרה
גדולה אנטע אל תפן לד שענו ואל תתעלם
סלכנו מבקשתנו הירא נא קלוב לשוענו ופתח לנו
אוצר הטוב בנשמי רצון ברכה ונדבה ושבוע את
העלם כולו מטובה ומלא ידעו מברכותך ומעשיו
מתנות ידך שומרה שנה זאת סכל דבר דע ומכל
מיני משהית ומכל מיני פורעניות ועשה לה תקנה
טובה ואחרית שלום חום ורחם עליה ועל כל
תבואתה ופרותיה וברכת בנשמי רצון
בשנים הטובות לברכה אנא יי אלהינו נשמי רחמים
בקשנו ממך עשר עמנו למען שמך ותן טל ומטר
על פני האדמה ונזור עלינו גרות טובות ומלפניך
סלכנו ריקם אל תשיבנו סרס נקרא אליך אתה
תענה נדבר אתה תשמע כדבר שנאמר ויהי סרס
יקראנו ואני אענה עד הם סרסדים ואני אשמע
אתה פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוק
ושומע

תפלה לשאלת מטר

ושומע תפלת כל פה ברוך אתה יי שומע תפלות
אורי תפלת אמת עלות ענו

אתאנו להלות פניך כי חסד ואמת יקרמו פניך
נא אל תבישנו נא אל תשיבנו ריקם
מלפניך סלח לנו ושלח לנו נשמים סמיעות
אתאנו לבקש ממך בפרה איום ונדרא משגב
לעתות בצרה תחשנו תחנונו וכשמך
נקרא סלח לנו ושלח לנו נשמים סמיעות :

אל יי רחמיך הרבים שחננו דע סג

תפלה לדוד שמערה יי צדק הקשיבה ונתני
האזינה תפלת כל שפתי מרמה :
תפלה לדוד חסה יי אונך ענו כי ענו ואביון אני :
תפלה לכשרה איש האלהים יי מען אתה היית
לנו ברוך ודור : תפלה לעני כי יעטוף ולפני יי
ישפוך איהו : תפלה לתבוק הנביא על שגיונותו
חפשה דרכינו וחקורה ושובה עד יונשא לבנו
אל ספוס אל אל בשמים : להביא עליו צעקת דל
צעקת עניים ישמע : רעבים גם צמאים נפשם בהם
תחעטף : דבק לשון יונק אל חפו בעמא שללים
שאלו להם פורש אין להם : אכלה יחורה ושעריה
אמללו

אמללו קדח לארץ וצחצח דושלם עלחה :
 ואדירהם שלחו צעדהם לפים באו על גבים לא
 מצאו מים שבו בליהם ריקם בשוהכלמו חפו
 ראשם : בעבור האדמה חתה פילא היה גשם
 בארץ בשו אפרים חפו ראשם : כי גם אילת בעדה
 ילדה ועזוב כי לא היה דשא : ופראים עמדו על
 שפים שאפו רוח פתנים כלו עניהם כי אין עשב :
 אם ענינו ענו בנו " עשרה למען שמך כי רבו
 משובותינו לך חטאנו : מקנה ישראל מושיע בעת
 צרה למה תהיה פגר בארץ וכארח נטה ללון :
 למה תהיה כאיש נדהם כגבור לא וכל להושיע
 ואתה בקרבנו " ושמה עלינו נקרא אל תניחנו :
 אנה בקראנו לקול שוענו " שמעה אנה ברחמיך
 מטר חיינו " שלחה : ומסעך שטיך שמע "
 וגשם לעמך שלח " אנה ברחמיך מטר חיינו "
 שלחה : המיית העניים שמע " וגשם רחמים שלח "
 אנה ברחמיך מטר חיינו " שלחה : שועת לאומיך
 שמע " והמון גשמיך שלח " אנה בקראנו לקול
 שוענו " שמעה אל עם לך קראו שמע " וגשם
 וכל קוש יורה שלח " : אנה ברחמיך מטר חיינו

"

" שלחה קטנים צועקים שמע " ומים משחקים
 שלח " אנה בקראנו לקול שוענו " שמעה : לעם
 קרואים בניך שמע " וגשם מפעניך שלח " אנה
 ברחמיך מטר חיינו " שלחה : צעקת אביונים
 שמע " : ומים מפעלים שלח " אנה בקראנו
 לקול שוענו " שמעה " שמעה " שלחה " הקשיבה
 ועשה אל תאחר למען אלהי כי שמך נקרא על
 עירך ועל עמך : אל מלך ועמך וגשם גדבורת תניף
 אלהים נחלתך ונלארץ אלה כוננת :
 אלהים אלי אלה אשהודך צמאה לך בשרי כמה
 לך בשרי בארץ ציה ועירי כלי מים :
 אליך " אקרא כי אש אכלה ואור מדבר ולחבר
 לחטה כל עצי השדה היש בהכלי חנוים מן שימים
 ואם השמים יתנו רביבים הלא אתה הוא " אלהינו
 נקנה לך כי אתה עשית את כל אלה : כמו הרהר
 הקריב ללדת תחיל תזעק בתבליה כן הייט ספניך
 " אלהי עד מתי עשנת בתפלת עמך : " חוננו
 לך קונו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו בעת
 צרה :

דועבור אופי אמנות : גשם נקנות תניף

העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם

בצמא

בצמח וצמח אני יי אענם אלהי ישראל לא אעבם
שאלו מי מטר בעת מלקוש יי עשה חנוים ומטר
נשם יתן להם : עשה ארץ בכחו מכין תבל
בחכמתו ובתבונתו נטח שמים : לקול תתן הטון
מים בשמים ויעלה נשיאים מקצה הארץ ברוקים
למטר עשה ויצא רוח מאוצרותיו : המכסה שמים
בעבים חסכן לארץ מטר המצמיח הרים חצוד :
נתן לכהמה לחמה לבני ערב אשר יקרא :
השולח אמרתו ארץ עו מתרה ירוץ דברו : הנותן
מטר על פני ארץ ושולח מים על פני הוצות : עני
כל אלקי ישברו ואתה נותן להם את אוכלם בעתו
: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון : מצמיח חצוד
לכהמה ועשב לעבודת האדם להוציא להם מן
הארץ : ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח :
משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך רחשני
הארץ : עשה משפט לעשוקים נתן להם לדעבים
" מתיר אסורים : שומע תפלה עדיך כל בשר יבא
שומע תחנון אליך כל הרוחות יבאו : שמך נקרא
עליו " אלהינו : שמך נקרא בקרבנו אל תגזענו
אלהינו אלהנו בושנו במעשינו ונכלמנו בעונותינו

אין

אין לנו פרו להשיב ולא טעה לקרית ראש :
את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל
מעשה ידך : ונדעה נרדפה לדעת את יי משחד
נכון מוצאו ויבא בגשם לנו כמלקוש יתה ארץ :
פקדת הארץ ותשוקקת רבת תעשרנה פלג אהים
מלא מים חסכן דגנם פי כן חסונה : תלמיה רורו
וחת גרודה ברביבים תמוננה צמחה חבדך :
עשרת שנת טובתך ומעולך ידעפון דשן : ידעפו
נאת סדבר ונגל גבעות תחננה : לבשו פדים
הצאן מעסקים יעשפו בד יתרועע את ישירו :
החופכי הצור אגם מים הלמיש למענו מים :
הורעים בדמעה בדינה יקצרו : הלוד יקה ובכח
נשא משה הורע בא יבא ברנה נושא אלפותיו :
שכה יי את שכיתנו כאפיקים בונב : שובה יי
עז מתי והנחם על עבדיך : שבענו כבקר חסדך
ורננה וגשמחה בכל ימינו : שמהנו כימות עניתנו
שנות ראינו דעה : יראה אל עבדיך פעלך והדרך
על בניהם : ויהי נעים יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו
כוננך עלינו ומעשר ידנו בוננה :

בקרן חזון ית שבע

ענינו

לך צפירה ענו משמי עליה דעני
לאברהם אבינו בחד הסודיהו
שפכנו רון ושיחה אולי נמצא סליחה דעני ליעקב
על גבי מדבחה : עוד פודה ונאל דופקים דלת
כשאל האל אשר ענה לעקב בבית אל : לקראתי
הקדח בגשם סלקו שוחדה האל אשר ענה ליוסף
בבית אסדיו : סחף לישע ומסוף בדעב אל יטוף
דעני למשה ואבותינו עלים סוף : הואל לקים
דבר עמקים עמפו בר האל אשר ענה לאהוב
במדבר : בעבוד שמרי תעד חזקה צמאה ודוה
דעני לפתחם בקומו סתוף העדה : דחוס עמלי
זסור פושם עבי עלול האל אשר ענה ליהושע
בגלגל : ישע משמי דומה שלח להנות פני אדם
האל אשר ענה לעלי פרסה : המם לנפש נספה
נשמי : עברו מצפור האל אשר ענה לשמואל
במצפה : ופיתח אוצרות שמים לשופכי לב פטים
דעני לרוד ולשלמה במו בירושלים : עם דל ונפש

עמל

עמל היה חזון וחזמל דעני לאליהו בחד הפרמל :
שעה קולו בפיוחו לפניך ישפוך שיחו האל אשר
ענה לאלישע בדיחו : גשם לסובלי תונה תודיע
ותסיר דאנה דעני ליענה במע הדגה : לפניך סכון
תפלתו קטורת ושושנתו דעני לחוקיהו בחלונותו :
אל תחידו לסחתרה לנפש בך רחמלקה דעני
לחנה פו צנו אתון נורא יקידתא : תענה לנפש
פלה לישועתך פיה פנתה דעני לדניאל בגובה
די אריותא : תפצא בצדה למען שופכי מערה
דעני למרדכי ואסתר בשושן הבירה : תודיע
לסור הוגל דגשם בשמי וכולה האל אשר ענה
לעודא בגולה : קפין נפעים כמגל נפועים מגל
אל גל דעני לחזני במעגל : שועתו סבל אור
נאדר בשמי עליה דר דעני לצדיקי ותסיד די פכל
דר ודה :

אנא רבון כל העולמים ואדון הארונים אלהי
הרחות לכל בשר חזן סקרני דאפוס ועד
פני כינים ואין ביד שום מלאך ושר יכולת לזון
ולפרנס ולכלכל כל בלתיך כפר רוב על ידי דוד
עבדך עני כל אליך ישפדו ואתה טמון להם את

אכלם בעתו פותח ארץ ידך ומשביע לכל חי רצון
 ונתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו ומפתח זה
 צידך לצרף וללבן בני אדם לדאות אם יבטחו בך
 וידעו כי מושיע אין בלעדך ונואל אין ולרדק עשו
 ורחמנו ורחבן סוגרנו ופרנסתנו פי לך עינינו
 ולכה לשענתנו סומור לדוד יי רוע לא אחסור
 צנאות דשא ידביצני על מי כנחוחת ינהלני נפש
 ישכב יחגי במעלי צדק למען שמו וגם כי אלה
 בנאי צלמות לא אירא רעפי אהתה עפדי שבטך
 ומשענתך רמה יחמוני תערוך לפני שאלחן נגד
 צודרי דשנת בשמן ראשי כוסי דויה אה טוב וחסד
 ירדפני כל ימי חי ושכתי בבית יי לאורך ימים

ענו אלהי אבותינו וכו' ועכו' וכו' גשם ברכות וכו'

י צבאות עכנו כישגב לנו אלהי יעקב סלה
 י צבאות אשרי אדם בוטח בך י הושיעה חסדך
 י ענו ביום קראיני אל העט ענו בלה חבוא לפניך אשמו סלוקס
 רבוץ של עולם גדלה ועלם שכחו ונבותרו מלא
 עולם שעה שועת צאנה הנשארות י
 דברי הבצרות כי בעונתיני יי הויה וימנע
 רביבים ומלקוש לא הויה והמון חפארתנו ויש

עזר צנור וכלא הנשם והמים היו הלוקה וחסור
 וכלא הנשם סחסור כל עין נשיאים ורוח וגשם אין
 והשמים התקדרו בעבים והארץ יבשה ומטר לא
 נתן ארצה על זארז שופכים נפשים ומשתחיים
 אפים ויסס לב העם ויהיו למים יהי רצון סלפנד
 צור מפליא לעשות ושולה מים על פני חוצות
 לקדש שמה ברבים והשמים יתנו רבבים ולכה
 האלמה ותוצאותיה תלמיה ותהנחת גרוביה
 יתן סטר על פני חוצות ודך ברבבים תסוגננה
 נמחה חבדך ול שוקד דלחך לישועתך כמתיים
 נשם נדבות תנוף אלהים ומטר גשם שלח צור
 שוכן רומח והשקת את כל פני הארצה וטמרומך
 תפלתנו תרצה ומען מבית יי צא לתהור
 ויעים ותבואה שרופח מים קרים על נפש עפה
 יעשה למענך עושה נפלאות לבדו בתענה על
 כי סגדו לסה יאמרו הנשים איה נא אלהיהם
 ומטר גשם יתן להם יפרו כל יושבי חבל ולאומים
 הוש בהכלי הנשים מגשמים והמה אנה ושמע אל
 דל מחטאתו נוחם ומודר ויעזב ירוחם

אשכנז סגדו וכו' ומתולתן ומטוננו צודנו עי סוף התפלה

תפלה

לזמן כניסת גולה יבוא ולא ידע

בקשה

אלהי עמי תחלתו רפאני וארפא
ותן סרפא לסחלתו לבל אמות ואספת:

אלהי

לך אודה בשירי חייך בתוך רעי וגם אחי
וארפה סחלת שירי בקול ערב וגיב יפה:

אלהי

ישועתך תבואני ועל רגלי תקיפני
בשובי עוד אלי בני לטובתך אני צופה:

אלהי

קשוב כי רב באב לבי באש בוער בתוך קרבי
ולא נותרה נשמה בי זכתי הוא סאר רפה:

אלהי

יהי נא הסדק עלי לסמכני במעגלי
וכל ימי וגם לילי אהל לך בועס פה:

אלהי

מחה פשעי כמו עני יושב בסתר יתלונן
ואראה ואתבונן סקור ספיר וגם ישפה:

כשיגיע

לזמן כניסת גולה

קד

כשיגיע שירה נכבד לשמע קולנו יאמר וזו

שמע קולנו יי אלהינו אב הרחמן חוס ורחם עלינו
וקבל ברחמים ונרצון את תפלתנו כי אל
עומע תפלות ותחנונים אמת ענו אבינו ענו ביום
צום התענית הזה כי בצרה גדולה אנהנו ומדת
הדין סתוחרה עלינו בעשורינו ובעונות אבותינו
הדבר עינו ובית תפלתנו ואין לנו כוח ולא
מחנה לא מונח ולא קטורת חסמים לעמוד
הסנפדה בעלינו לא נשאר לפנינו בלתי תפלתנו
ושיר שפתורינו שהבטחתנו עלינו הושע חונן
כאמר קחו עמכם דברים ושובו אל יי אמו אליו
כל תשא עין וקה טוב ושלמה פרים שפתיו:

לבן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואת אבותינו שיהיה
זכרון פינו חשוב ומקובל ומרועה לפני כסא כבודך
כאלו הקרבת לפניך קרבן והקטרנו קטורת
חסמים לפניך והוס ותמול עלינו ועל כל בית ישראל
והצילנו טועמך והסר ממנו טפלת הסנפדה ונותר
קשר ואל תתן הכשחית לבוא אל בתינו לגוף
ושלח רפואה שלמה לחולי עמך והעלה אונסיה
ומדפא למיחלים דחמך כי רחום אמת אל תטן

לדשעו

לדשענו הירח נא קרוב לשוענו מרם וקרא אליך
אתה תענה נדבר ואתה תשמע כדבר שנאמר
והיה טרם יקראו ואני אענה עד הם מדברים ואני
אשמע פי אתה פודה ומעיל ועונה ומרחם בכל
עת צרה וצוקה ושומע תפלה כל פת צרון אתה
שומע תפלה

אחד העשרה תהיה עלי ימי השובה חובין ויעמוד אומר כי יאמר את

לכו ונשובה אל כי הוא טרף וירפאנו ו
יחבשנו יחננו סומים וביזום השלש
יקיסנו ונתחיה לפניו נחפשה דרכנו ונתקודה
ונשובה עד נשא לבבנו אל כפים אל אל
בשמים קדשו צום קראו עזרה אספו זקנים כל
ישבי הארץ בית אלהים ויעקו אל תנו ל
אלהים כבוד בטרם יחשיך בטרם יתנוספו דגלכם
על גרי נשף אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרו
אם תהיה רעה בעיר לא עשה על זאת תנו
עקים בואו ויללו כי לא שכחון אף כסנו
בקשו ארץ כל עמי ארץ אשר משפטו פעלו
בקשו צדק בקשו ענה אולי תספרו ביום אף
וקדע לבבכם ואל בנדבכם ושובו אל אלהים

ידע ישוב ונתם ושב כהרון אפו ולא נאמר
אל באפך תוכחני ואל בהסתך תיסרני אל
בקצפך תוכיחני ובהסתך תיסרני אל תקצוף
ע מאד ואל לעד תזכור עון אם עונו ענו בני
עשה למען עמך אם עונות תשמור יהי סייעמוד
כי עמך תפליחה למען תנצא כי עמך מקור חיים
בארץ נראה אוד כי לא על צדקותינו אנהנו
ספלים תרנונו לפניך כי על רחמך ידבירם
עמעה סלחה תקשיבה ועשה האחד למענך
אלהי כי עמך וקרא על עירך ועל עמך השיבו
אלה ונשובה ודש ימינו כקדם ורפאו ותרפא
הושיענו ונעשה כי תחלתנו אתה סכס יחדת אל סלך
והוא דחום יכפר עון ולא ישחית
דגלך להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו ונאמר
ואתפלל אל ויאמר אלהים אל תשחת עמך
ועלית ארץ פדית בגדלך אשר הוצאת מספרים
בד חוקה שוב כהרון אפך והתקם על הרעה
אמר ונאמר ויאמר דוד אל נד צר לי מאד ופלה
אמר כי דבירי דחמו וכד אדם אל אפולה
אמר ולא אבה להשחית את יהודה למען חו

תפלה לזמן טנפה שלא יבנו ולא יהיה

עבדו כאשר אמר לתת לזנור לבניו כל הימים ו
שוכנו יהי ישענו ותפי כעסך עמנו וקולי יי אלקינו
א אתחננו קרוב ללב קראו לכל אשר יקרא
באמת קרוב לושבר לב ואת דבאי רוח ישע
צננו שמע ומכל צרותינו הצילם ויצעקו אל
בצר להם ממצוקותהם ושיעם שלח דבר
ודפאם ושלט משחתותם הרופא לשבור לב
ומחבש לעצבותם וירא בצר לחם בשמעו את
רינתם ויזנוג להם בריתו וינחם כרוב חסדיו
שומע אל אכזבים ואל אסריו לא כוח סוס
לכל הטופלים וזקף לכל הפופים ויקר פרו
נפשם וחדל לעולם להציל ממות נפשם ולחיותם
ברעב צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה
צבאות אשרי אדם בוטח בה הושיעה המל
יענו ביום קראנו בחננו ויעמד שיהיה בך כל רפאנו וידם
אל משה לאמר פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן
השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאת
בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי ל
אמר חנוני נתן לו את בדיתי שלום וידבר א
משה לאמר כי תעשה את ראש בני ישראל

לפקודיה

תפלה לזמן טנפה שלא יבנו ולא יהיה קו

לפקודיהם ונתנו איש בפר נפשו ליי בפקוד אותם
ולא יהיה בהם נגף בפקוד אותם
ואמר אל משה קח לך כמים נטף ושהלית
וחלפנה סמים ולבנה ופנה בד בכר יהיה
ועשית אתה קטורת חוקה מעשרה חוקה סמלה
טהור קדש ושתקת ממנה הדקונתה ממנה
לפני העדת באהל סועד אשר אועד לך שמה קדש
קדשים תהיה לכם ונאמר וחקטוד עליו
אהרן קטורת סמים בפקוד פחיתו ארת הנרות
קטידנה ובהעלות אהרן את הנרות בין
הערבים יקטידנה קטורת חמד לפני לדרתיכם
והקטורת אשר תעשה במתכונתה לא תעשו לכם
קדש תהיה לכם ונאמר משה אהרן קח את
הפחתה ותז עליה אש מעל המזבח ושים קטורת
והלך משה אל העדה וכתב עליהם כי יצא הקנף
מלפני החל הנגף וקח אהרן כאשר
דבר משה וירד אל חוף הקהל והגיד החל הנגף
בעסויתן את הקטורת וכתב על העס ויעמוד
בין המתים ובין החיים והעזר המנפיהו וישב אהרן
למשה לפתח אהל סועד והמנפת העדה ויעמי

כנ ב 27 פנחס

תפלה לזמן מגפת שלא יבא ולא יהיה

פנתם ויפלל ותעצר המגפה ויבן שם דגור מזבח ליה
ועל עלות ושלמים ויעתר לך לארץ ותעצר המגפה
מעל ישראל : ומעשים : ונאמר ואחזה ארץ הלויים
נתונים לארץ ולבני סמוך בני ישראל לעבוד את
עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל
ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל
הקדש : ומעשים : ונאמר יהוה משפטך ליעקב
ותורתך לישראל ישמו קטורה באפה וכל לעל
מוכזה : ונאמר ושחט איתו על יד המזבח צטת
לפני וירקו בני אהרן הכהנים ארז דמו על
המזבח סביב : שובת ישראל עד ואלהך כי
כשלת בעשה : קחו עמכם דברים ושובו אל
אמתי אליו כל חשא עין וקח טוב וישלטה פרים
שפתו : דהמקד רבים כמשפטך חייני : לחום
ותנון וירך אפים ורב חסד : רחמים בקשנו ספק
כי רבים רחמים עמך צדקה עשה עמנו למען עמך
אנא חסד פמנו ומבתינו ומפרי כל עמך בית
ישראל בכל מקום שהם דבר וחדב וירעב ורעה
ושבי ומשחית ומגפה ושטן ויצר הרע וחולאים
רעים וצר מעמך : אל סוף ויעמד : ומעשים : אנשי אבות אל סוף

ויעבור

תפלה לזמן מגפת שלא יבא ולא יהיה קו

ויאמר אלהים ישראל אביהם אם כן
אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכלי כס והודו דו
לאיש מנחה מעט צדי ומעמד כש נכאת ולט בטנים
ועקרים : ונאמר ויחל משה את פני ויהו ויאמר
למה ויחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ
מצרים בנח גדול ובד חזקה : זכור לאבותם
לצחק ולישראל עבדיך אשר ועבדתי להם בך
ותדבר אלהים ארבה את ורעכם ככוכבי השמים
ובל הארץ הוואת אשר אנדתי אתן לרעכם ויחלו
לעולם ויניחם על הרעה אשר דבר לעשות לעמו
ויסור להם בריחו ויעדם כחוב הסדיו : ונאמר ו
אלהים חדל ואני יקום יעקב כי קטן הוא : והם
על זאת גם היא לא תהיה אמר : ונאמר וירא
אלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה ויחם
האלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא
עשה : שובת ויע סתו והנחם על עבדיך : השם
נפשנו בחיים ולא נתן למוט דגלנו : הלא אתה
תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך : תודיענו אודה חיים
שובע ששחות את פגך געמות בימיה געח : חיים
שאלנו ספק כי סקור חיים עמך צדקה עשה עמנו

למען

תפלה לזמן מנפת שלא יבא ולא יהיה

למען שמך אנא הסר ספנו ומפרינו ומפרי כל
עמך בית ישראל במקום שהם דבר וחרב ורע
ורעה ושב ושמחית ומנפת ושטן ויצר רע וחולאים
רעים ויצר מעמך : אל בלך ויעבור : ונאמר : תפלתו מרעה אל סוף
יעבור : וישנו : ועתה גדל נא כתיב כאשר דברת
לאמר : " ארץ אפים ורב חסד ונשא עון ופשע ונקמה
לא יקח פוקד עון אבות על בנים על שלשים ועל
רבעים : סלח נא לעון העם הזה כגודל חסדך
וכאשר נשאתה לעם הזה כפצרים ועד הנה ויאמר
" סלחתי כדברך : והם עמך ונחלתך אשר פדית
בפתך הגדול ובזרעך הנטעה : ונאמר ויאמר אם
נא מצאתי הן בעיניך " ילך נא " בקרבנו כי עם
קשה עורף הוא וסלחת לעונו ולא חטאתו ונחלתנו
: ונאמר ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך
וקראתי בשם " לפניך ותטרוני את אשר אחו
ודחסתי את אשר ארחם : ונאמר כי אל רחום " ו
אלהיך לא ידבר ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית
אבותיך אשר נשבע להם : ונאמר והסיר " מסך
כל חלי וכל סדוה מצרים הרעים אשר ידעת לא
ישמם בך ונתנם בכל שונאיך : ונאמר ועבדתם
את

תפלה לזמן מנפת שלא יבא ולא יהיה קח

את " אלהיכם וברך את לחמך וארז סימך
ותסירותי סחלת סקר בך : ונאמר ארפא משונתם
אחכם נדבה כי שב אפי ספנו : כי אעלה
אחזקת לך ומספרתיך ארפתיך נאם " :
ונאמר כה אמר " רם ונשא שוכן עד וקדוש שמו
מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח להחיות
רוח שפלים ולהחיות לב נדבאים : כי לא לעולם אר"ב
ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני יעמוף ונשמרת
אני עשיתי : בעון כצע קצפתי ואפתי הסתרו ואקצוף
וילך שוכב בדרך לבו : דרכיו דאיתי ואדפאתו
ואנחהו ואשלם נחומים לו ולא אבלי " : בודא נ"ב
שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר " ורפאתיו
אל ארץ אפים אתה וכעל הרחמים גדולת
רחמיה וחסדיך כמו שהודעת לעניו סקדס
ובן פתוב בתורתך וידך " בעני ותיצב עמו שם
ויקרא בשם " ושם נאמר : ויעבור וכו' " אל דפנו " "

וסמן לתן למען

שם תר ציון בשענת אבותינו לא מקדש ולא
כהן לכפר על עדתנו הביאנו דברים
בחת קרבנותינו ונשלמה פרים שפתנו :

חוב

תפלה לזמן מנפתה שלא יבא ולא יהיה

חרב מקום שבת וישב בית הפארתו אפס עין
קטרתו וסוכת אין אתי לא ושאור בלתי תפלה
בגשתי שאמר וכשתי כמו כד עמי תשוב תרחטט
תכבוש עונותינו וכלל עמ גרפס ונדלח
דעה את טוב וסלח ושועתם תעלה בקטרת מסלח
ורב כפר תשלח לכל עין ואלה ותטאתם תסלח
בעל שער ספולח בער רצון ענו ואל תבנה
ענתנו ותשלח פרים שפתנו

ועבוד וכו' וטאו יי אל העש ענו בלה חכא לפניך תה' לתנו' אטמו סכל עמ'
רבונו של עולם בישא ונבלמו לחרים אליך ענים
ולפחוש אליך בפנים כי אשפתנו נדלח עי
לשמיים דמעה ילנו עינו כי על רוב עוננו ופישעו
עלה סות בהלוננו על זאת כסתה פנינו הרפה
ובושה כי כרת חדי ועלנו קשה והנגע פשה
שבת משוש לבנו ונהפך לאבל כי הדבר חולק
ונדל הקנה יצא סל פני אלה נגף חמל על זאת
ושכבה בבושתנו ותבסנו פלמתנו כי דמאנו לי
אלהינו אטחו ואפוחנו וקרע לבנו בידנו עי
כי הזיל דם מעינינו כי חמת דאל נתכה עלינו
נהמה כדובים על מכותנו כי אף אלהים ירה

עלנו

תפלה לזמן מנפתה שלא יבא ולא יהיה קט

עלינו ותמוגנו ביד עוננו : מה נתאנו ומה נאמר
נצעק יחד בקול סר הושיע יי כי חסיד גמר : חוסה
יי על שארית עמיד והצילנו סועסך ואמר לסלאך
המשחית הקף ידך : שוב סחרון אפיק והנחם על
הרעה לעסך אהה יי לא תכלה רחמיק : צוח
לסלאך אשר הרבו שלופה ישבה אל נדונה
והעלה לעסך תרופה ותעצר המנפתה : קבל שועת
מוכים ומעונים פריח קטורת הסמים על ידי
אחרן וכניז הכהנים : תתמלא עלנו החמים והסול
על מוכים ומעונים : המתודים לפניך ואומרים :

אטמו נטרנו וכו' לעינו עשן עמלנו יי ירה בלחם ותחול חטאנו צורנו יי
סוף חכא ספרה

ואמר באין קודש כיו כל סדר טעם הקטורת ומסוד וידו ויעם ומופתי ליה
לחומר ומסוד יי אחדי וישעו יי עירי גם יי שרי גם יי עירי גם אחת ספר
לי גם ספרו כיו גם יי עירי גם קוד אל יי חוק ויאמך לבך וקנה אל יי גם כי אחת
הקטור יי אלהים מבטחי סר ער גם יי קוח קיונו יי ויש אל ויאמך אשתי נעמי
קיתו יי קוח גם יי הרבו חוללותי גם ליסועת קיתו יי גם קודש ברכו עלנו
ובחמיל סתח יאמר כל סדר שותית

ע סת חמלולות ויתמו חסדת יכו רצון סלמנו אלחינו שלעמינו שיתחם
סוכת שלוש עלינו ועל כל עמ ולא נאמר לזעוק ולצעק כי אם בנות
בשלות חסד לתול לשנו כדכתיב וי יי סמנו חום גם לבנים ירדע אל אטיתך

תפלה

תפלה ומחנה לידדו חים וחולם חכמות אשר חזק חסדו על כל עמל לומר
תפלה אשר לא יעשה חם וטובות

אנא תאל תהול הוביר ותערא עשה גדלות
עד חקר ופלאות עד אין מספר הבורא כל
נברא המפניא יש מאין ותשועתו כהרה עין הנפש
תבל על תהו ומקור פים על פני בתו הנור
באוצרות תהו סודות ופונס בלוי כל המינות הנור
פיה דרך וגמול עים נתינת ויהי המבורח תעור
היודים אל סתח חפצם וידו לי דסור כי רגם
נפל אורתי לבני אדם כי תמח לא מעשה
ונפל אורתי במעלה בשלחו חציו וברכי נורא אורתי
נדא אפיס מיסוי גלות סודות תבל לשעור אורתי
כי תמח תבל שקר תפלה חים להשועה והכלת
החובל אם חו" לא יעשה נס שוא עמלו טוה
במורן וכוס נאם כרוב רחמי וחסדיו לא יגיע חו
שוא שקר תשנין והמנהגים כי קולו שובי אורתי
וחכמת חכמי תרחבי עובלם הוגים יעמד חו
סערה וירקודס כמו על יצקו וישקיס שאנס ויהי
יעבות כדגל כי למיין היראודת כח מעשו ליה
העמים

תפלת חים לתרמבז

קי

העמים יצר אדם עובד אורחות ימים חכן את דת
אם מעט ואם סרוח מי המשביח בשוא וגל שאנו
מי הנוריתן חול גבול על פניו מי המשקים המסו
לדועס ויקרעו לשנים עשר קרעים תלא אלה
ישראל מושיע וזוא ישקוט ומי דשיע אמה תאל
עשה פלא אשר הכל בודעו תודה תנוטה כדוק
שמיס יבא אל המתחם ובאחריתם כעשן תמליחם
הנוריתן שמש לאור יומם תוקורת דת וכבבים
באסירתך תוריהם תוציא מרות בעתם ועיש על
בניה תנחם אמה הוא האלהים אשר נהרת
בפש אלה חים ואל ישראל קדושו המעבד
בס צאנו ורכושו דאוד פים יחילו וירגו אף כי
לפית בני אדם ופל אורתי חו בראותם פים דרבה
ובסיס דבים סחלבד ועקבותיה לא נודעו אכן
דבקוד בה נושעו חושיעו מטיט ורפס כי באו סים
עד נפש למען ישמר אלהי השמים אנצלה משונאי
וסמעמקי ימים קרבת אל נפש נאלה ואל השמפני
שכולת סים ואל תבלעו מעולה ענוי כי טוב
חסדה ואל תסרתו פניך מעבדך וחסאוד נערה
ופשע אל תזכור ונפש תורק אל תזכור ומשאון

פִּשְׁעֵם אֲרֵךְ אַפַּיִם לְעֲדֻקִים וְלִרְשָׁעִים עֲוֹנָה בְּעֵרוֹת
וּמִקְשֵׁיב עֲוֹנוֹת לְיֹדְדֵי הַיָּם וְלַעֲוֹבֵבֵי עַל עֵרֵשׁ הַיָּם
בְּחַלְיִים לְאַסְרֵי עַנְיָ וּבְרֵחַל לְהַצִּיל גּוֹל מִיַּד גּוֹל
וּלְהוֹלִכֵי בְלֹא כֹחַ לִפְנֵי הַיָּם לְהוֹשִׁיעֵם מִיַּד רִוּחַ
מִרְחַם עַנְיִים וְאֲבוֹנֵי סוּקוֹרָא אֲדוֹד לְשִׁבוּיֵי סוּלָגִים
וּלְחֹשְׁבִים לְכֹדְמִים וְלִזְנוּכִים וּבְמֵאֲמֹת הַשָּׁמַיִם
יְהֵוּ רַב־יָבִים לֹאֵל כִּי תִתְרוֹת עַל אֲפִיקֵי סֵם לְעֹרֵב
כִּי יִלְדֵוּ אֵל אֵל יִשְׁעוּ וְעֵינַיִם יִשְׂאוּ אֵל אֵל בְּשָׁמַיִם
אֵל חֵירוֹ וְאֵל הַבְּהֵמָה רָמֵשׁ וְנִפְוִרִים וּמִי־יִסְלַל
גְּבוּרָתוֹ וְהַסְדִּיק יִסְפֹּר כִּי מַלְכִים וְשׁוֹפְטֵי אֶרֶץ
תִּפְלַחֶם כִּדְנוֹעַ תִּקְשֹׁב אֵל תְּבוּחָה וְאֵל תִּשְׁקִין תִּבְאֵ
אֵלֶיךָ תִּפְלַחֵתִי וְשׁוֹעֵתִי כִּי נִגְדָה כֹּל תֵּאֲמֹתִי הָאֲמוּסִים
כִּי אֲנִי כֹנְסֵלָה וְאִין בְּפִי סֵלָה אֲתָה לְכֹל הַדְרִישָׁן
מִהִסְתַּוְעָה מִגְדֵל עַוֹנוֹת עֲבָחַת בַּעַת יִקְוֹ
הַקֹּדוֹת עַל כֵּן לֹא אֵרָא בְּהַסִּיד אֶרֶץ וּבְמִטֹּט הָרִים
בְּלֵב יָמִים כִּי אֲתָה סֵלָה רַחֲמִים: וּמֵאֵן בְּרֵאֵת הַכֹּל
בְּלִי עֵסֶל וְיָדִים זֶה הַיָּם גְּדוֹל וְרַחֲבֵי דִיּוֹסְגֻרֵת אֲמוּסִים
כִּי שֵׁם אֲוִיּוֹת יִהְיֶה כֹּסֵן וּמֵאֲמֵרָה קִים לְעַד וְלִגְזַח
וְצַחִים וְעֵלֶיךָ כֹּל בְּאֵי הַיָּם לִבְנֵי תִשְׁעֵתֶם לָךְ וְאֲתָה
וְלָךְ נֵאֲחָה לְהַשִּׁיב לְבַצְרוֹן אֲסִירֵי הַתִּקְוָה אֲשֶׁר שִׁתָּה

כִּי בְּמַחְוֵנִים וְאֵלֶיךָ נִשְׂאוּ עֵינַיִם וְאִם נִפְשֵׁי בְּחֹךְ
לְבָאִים אֲשֶׁכְּבִיחָ לִוְהַטִּים אֲשֶׁר עִקְלָקְלוֹת כְּטִיִּים
מִשׁוֹמְרִים הַכֹּלִי שׁוֹא וְלֹא אֲמִינוּ בְּשׁוֹא אֵל הָאֲמוּסִים
עִם הַטָּאִים וְנִפְשֵׁי וְעִם אֲנָשֵׁי דְמִים חַיִּי כִּי אֲתָה
הַמְבַטֵּחַ אֲשֶׁר לֹא יִבוֹשׁוּ קוֹיֵךְ יִבוֹשׁוּ הַכּוֹנְדִים
דִּיקֵם וְאֲבִלוּ אֵת חֲקֵם עַל אֲדַמְתָּם וּפְרֵי מַעַל לֵיהֶם
כִּאֲשֶׁר הֵם רֵאִים וְתוֹמָל בְּכֹל חַגִּוִים וְתֵאֲרִיךְ אֲפָךְ
עֲמָתָם וְתוֹשִׁיעַ לְעַבְדֶּךָ זֶה אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ הַגְּדוֹל קוֹרָא
כִּי עֲמָךְ הַסְלִיחָה לְמַעַן תִּוְרָא:

דאמר ויעבור

וְיִתֵּן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֵלֶיךָ אֲבֹתֵי הָאֵל
הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא הַטּוֹבֵרֵת בְּאֵלֶיךָ
הַשְּׁפוֹרֵת הַקְּדוֹשִׁים שֶׁ-תִּלְכְּנֵי אֵל מִחוּץ חֲפְצֵי
לְטוֹבָרֵי וְתַעֲשֶׂרֵת דְּצִוֵּן לֵב וְדוֹעַמִּיד הַיָּם מוֹעֵט
זֶה שֶׁנִּלְוֵי כִּאֲשֶׁר בְּיַד לְעִשׂוֹת וְשִׁמְעַת תִּפְלַחֵתִי וְעֵנִי
בַּעַת וּבְעֹנָה הַזֹּאת שְׂאֵנִי כִּתְפִלָּה וּמִרְחֹחֵי לְפָנֶיךָ
כִּאֲשֶׁר וּבִירָאֵת וּבְרַעְדָה בְּכַח שִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשִׁים
שֵׁם הַשְּׁפוֹרֵת שֶׁ בְּכַחוֹ וּבְגִבּוֹרָתוֹ וּבְקִדּוּשָׁתוֹ שֶׁל שֵׁם
הַשְּׁפוֹרֵת תִּלְכְּנֵי בְּנִחַת בְּרוּחַ טוֹב בְּכַף
הַצְּוֹרָה עַד מְקוֹם חֲפְצֵי כִּרְבֵה יִשְׁרָה וְתַסְמְכֵנוּ בְּרוּחַ
דִּיבָח כִּי אֲתָה הַנּוֹתֵן בִּים יִתְּךָ וּבְמִיִּם עֵינֵי נִתְּבַח

אנא יי' הצילנו היום ובכל יום ויום משטף מים
ומרוח עז וימבל דבר המזיק רשענו ועל
מנוחות תנהלנו ושטרנו ומשאון משכר יים ומחמ
גליו סתח סועה כסעך ומצער ומקלקול עתים
ומחלוקה זמנים ומחכריות הרעות הגדלות בים א
ביבשה ומכל נזק והפסד ואל יעכבנו לא משכה
ולא מבריה לא משטין ולא מצד ולא סוין ולא
מציק ולא מבלבל ולא מקל קל לא סחרים ולא
מאיים אין שטן ואין סנע רעות וציה רחם טוב
סאי צרותיך והנהג הספינה וכל אשר ברה לרצונ
ולטובתנו וכל רחופשי משוט ומנהיגה ומלחה
והובל הוא ומניה שנהנו אותה כראוי בלא עזלה
וכל אבטול ובלא חשות כח ורהנענו אל סחו
הפצנו בלא שום נזק ובלא שום צער ובלא שום
הפסד כדכתיב אתה מושל בנאות היסו וכו' הקס
סערה לדמכה ויחשו גליהם : שמרה נפשי והצלו
אל אבוש כי חסיתי בך ואנחה גברך יהי מעתה
ועד עלם הללויה : וקיים בני סקרא שכתוב כי
תעביה במים אתה אני ובנהרות לא ישמפתי כי
תלה בט אש לא תפוח ולתכה לא תבש בך :

אני

אניי' אלהיך קדוש ישראל מושיעך ונתתי כפרך
סגרים בוש ושבא חתיה : כי אני יי' אלהיך סחויק
סיעך האומר לך אל תירא כי אני ערתיך : אל
השטפני שבולת מים ואל תבלעני מצולה ואל
תפתח עלי באר מיה : ולמען שמך הגדול הנבוה
והנודא היוצא כפסוק זה : ויקרא אל משה וידבר
אליו מאהל מועד לאמר : תרחם עלינו ותשלח
חנך הטוב להנחותנו למחונת הפצנו לחיים ולברכה
ולשלוס ורחם עלינו למען שמך הגדול והנודא ואל
תסור לנו ענות ראשונים סרד יקדמוס החמיק
ואמר יי' אל שדי צבאות עמנו סלעב לנו אחי יעקב
סלה : אל שדי צבאות אשרי אדם בופח בך :
ו פסוקים יי' אל שדי הושיעה חסלק יענו ביום קראנו
נ פסוקים אתה סתר לי : נ פסוקים אלמטר נ פסוקים בסחו כי
ערי עי כי ביה צור עלמים : נ פסוקים עו לעם
יהו יי' יברך את עמו בשלוס : נ פסוקים

סוחר לרד תנו לוי וכו' פסוקים בקראי עני וכו' אלהים חתנו וכו' שדי
לסלוח אשא וכו' וכו' לומר קלות וכו' :

והוא שפעל ופתיס ס סכנת והתנה סתח סן ראמי קראתי בנצח עי יתועת
לוי ומסור סט חשיעני אלהים ומסור ויסע ויבא ויט נ פסוקים :

בשעת היום כמקום הקהל או החייבים ישאלו דחוי שמים עליהם לעת אחרת
כפי תורת שני החסדי וסע

שומע תפלת עדיך כל בשר יבוא: כי שומעאל
אבינוים יואל אפריו לא בזה: קדוב
לכל קראיו לבל אשר יקראו באמת: קדוב
לנשבו לבואת דבא רוח ושיעו צעקו בני שמע
ומכל צרותי הצילם: כוסף לכל הצופלים וזקק
לכל הפושטים: תאות עניים שמעת תבין לנס
תקשיב אותך: כי עסק הפליחה למע תורה: כי
עסק סקור היום באורך נראה אור: כי לא ע
צדקורנו אנתנו מפלים תחננינו לפניך פוע
דחמיה דרבנים: שמעה סלחה תקשיבה
ועשה אל תאחר למענה אלהי בני שסך וקראע
ערה ועל עסק: תענה וצעקו אל בניך לנס
מבנין דהם יושעים: יקם סערה לדממה ותש
גליהם וישמחו כי שתוסו וינתם אל סחה הפנים:
קדו ליתסרו ונפלאותי לפני אדם: כי לא בור
ולא עקן ענת עיולו הסתיר פניו מפני ובשר
אליו שמע: יחוס על דל ואביון ונפשות אביונים
יושיעו סתור וסחמם ואל נפשם ויקר דמם בעיני
הנה

תנה עין אל יראיו למיחלים לחסרו: וזקו ויאמין
לבבכם כל המיחלים לני:

שעה שונת דלים ובכיים והושיעם כמנעולות ים
למענה סלך דם ונשא כל עין השא סחה
מצעם ועונם ועשה למענה את לא למענם הפנא
עליהם רחמים אל סלך ועב על כסא רחמים:
תסור וכו אשרי שאל יעקב בעשו שכחו על יי אלהי:
עשה שמים וארץ את הים וארץ כל אשר במ
השומר אמת לעולם: נוטה שמים לבדו דרך
בסותי ים: הנותן בים דרך ובמים עים נתיבה:
סקולות טים רבים אדירים משכרו ים אדיר בפרוס
י: נראות בצדק תענו אלהי ישענו ככסח כל
קני ארץ וים רחוקים: אשרי העם יודע החזקה
באר פניה יתלבון: ידך עניים במשפט ולמד
עוים דרכו: ישראל נושע בישועת עולמים לא
תכישו ולא תכלמו עד עלמי עד: כי תעבור במים
אמר אני ובנה דורה לא ישטוף כי ילקח בסו אש
לא תכוח ולקחה לא הפער בך: כי אמי אלהיך
סחוק יסוך האוסר לך אל תירא אני עזרתך:

כצלין אנטא ותבעין דחמי וכו

מלך רחום ורחוק ורחוק היושב על כסא רחמים
 הבורא שלמו במדת חסד ורחמים הושיע
 ימנה ויענו בעת ובעונה הזאת שאנו מתפללים
 לפניך ומבקשים רחמים על פלתי ומלתי וכל חברתי
 שהם באונו בתוך הים במער ובצרה עיניהם
 תלויות אליך להוציאם מצרה לרחוק ומאפלה
 לאור גדול אנא אבי שבשמים רחם עליהם כבוד
 הסוד ועשה וסלא רצון לבם להביאם אל סוף
 הפצם ותאותם לטובה כאשר בידך לעשות
 וחול ככם בחרת רחם טוב כפי הצורך ותשבותם
 סחמו גלים ומשאון משברי ים ותוציא הים טוב
 מאוצרו לתועלת הספינה כראוי ותעלה ספינה כל
 אויב ונגב יאודב בדרך : תפול עליהם אימתה
 ופתח בגדל ויועך ידמו כאבן : עד יעבור עמך
 עד יעבור עם וקצית : כי אנו וישתחונו לפניך
 וכבוד לשמך : אלהינו שבשמים יפתח להם שער
 אורה וכוונתים לטהרת השעתי צדיקים סיי מעוים בעת
 צרה ויעזרם ייפלטים יפלטם מרשעים וישעם
 חסו בו :

תפלת

ודרך מסוכנת ובה נהנו פטוקים ובהן רצו תיבות

הנה

נא העד הוא קרוב לנו שמת והוא מצע
 אמלטה נא שמה הלא מצע היא ותחז
 נפשי : אל תאחר אותי ויי הצליח דרכי שלחוני
 ואלכה למקומי : ודנה אנכי עמך ושמרתיך בכל
 אשר חלק והשיבותיך אל הארמה הזאת כי לא
 אשכח עד אשר אם עשית את אשר דברתי לך :
 ויעקב הלק לדרכו ויפגע בו מלאכי אלהים : ויסע
 ויהי חמת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא
 דרכו אחרי בני יעקב : ויסע מלאך האלוהים ההולך
 לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן
 מפניהם ויעמוד מאחריהם ויבא בן מחנה מצרים
 ובן מחנה ישראל ויהי הענן והחושך ויאר את
 הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה : ויש משה
 את ידו על הים וילך : את הים ברוח קדים ענה
 כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקע המים
 הנה אנכי שולח מלאך לפניך לשמרך בדרך
 ולהביאך אל המקום אשר הכינתי : את אמת
 אשלח לפניך והסתי את כל העם אשר תבא בהם

ונתתי

ונתתי את כל אויביך עליך עקף : ושלחתי את
הצדעה לפניך וגרשה את החי ארץ הפנעה ואח
החתי מלפניך : אל תיראום כי יי אלהיך הוא
ההולך לפניך : לא תערוץ מפניהם כי יי אלהיך
מקרבך אל גדול ועודא : לא יתיצב איש בפניכם
פחדכם ומוראכם יתן יי אלהיכם על פני כל הערוץ
אשר תודרכו בה כאשר דבר לכם : ויכוין עב אהבתו לנו
עוד למעלות אלה עניו וכו' עש יסודות מנוי עש קצוות ויהי נעים וכו' והתקן
בו מלאכו ואמר : סעדים

יברכה יי וישמרה : יאר פניו אליך ויחונק ישר
פניו אליך וישם לך שלום : והמנפת אשר אפי
יעף יי בניו וביניהם כי יסתר איש מרעהו
איש יסתר כי יבניה בני יי יצא אפי והמנפת
ואת האנשים אשר פתח הבית רחבו בסטרים
מקטן ועד גדול וילאו למצוא הפתח : הפתח
למצוא וילאו גדול ועד מקטן בסטרים רחבו הפתח
פתח אשר האנשים ואת : תפול עליהם אימת
ופחד בגדול ורועה ידמו כאבן : כאבן ידמו והעש
בגדול ופתח אימתה עליהם תפול : על מנויה
לי לבנו : על צבא יהוה לי לצבא : ציה פחד על כל

לב זר אלהים יחננו וכו' בקורא עניו וכו' לי שונעתך קוית יי : ומעשים
אל שדי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה
ומעשים יי אל שדי צבאות אשר אדם כושח בקד גמעים
אל שדי הושיעה הפלך יענו כיום קראנו : ומעשים
אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה :
ומעשים סלה תסובבני פלט רני תצרני סצר לי סרר
אתה : מעשים בשחו כי עדי עד כי ביה יי צור עלמים :
ומעשים יי עזו לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום : ומעשים
יהי רצון כל פניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתוליכנו
לשלום ותסעדנו לשלום ותסמכנו לשלום ותצילנו
מפני כל אויב ואורב בהרה ומלסטים ושוללים
ושודדים ונבכים ונולגים וחססנים וסרסאים ומשוסים
דרבים בין ביום בין בלילה ושכור ונער וסטר וסגר
וכבוש תחת רגלינו כל החוששים עלינו רעה והפר
כל עצתם וכטל כל מחשבותם וכל דבגעין בי יחון
מושבעין בשם אהיה דלא יבא שין לי ויראסרון
פוסתון כאסרון דנחשנא וכשל של אין דפחלא
ויסתמון עניהון בעוקתיה דאל שדי מאל מנה
שפתותיהם מדבר תחשכנה עניהם מראור
וכתניהם תמיד המעד מעמוד ומדבר ומסתרים

פגודנו ונגד כל אשר לנו תפול עליהם אימתה
 ופחד גדול ורועה דמו באבן : ואמר גם כן לחסד וכל
 שגלה ונבא תהא הליכתנו לטובתנו ולזכותנו
 ולהנאתנו ולתועלתנו ותוציא למרחב אותנו
 ותביאנו אל סוף הפצנו כל שאם נק וצער וכל
 חסרון והפסד ותכניסנו בני ובנועים בתן ובחסד
 ובכבוד תבא בשלוח ובמשמני מדינה ומצא תן
 ושכל טוב בעיני כל הואינו ובעיני כל שומעני
 ישיש וישמחו לקראתנו להזמין לנו רצנו
 ולהשלים לנו הפצנו והעמידנו בשלום ובירשקט
 ובבטחה וקיים בני מקרא שבתוב " ישמרך סכל
 דע ישמור את נפשך " ישמר צאתך וכאך מעתה
 ועד עולם ושמע תפלתנו כי אתה שומע תפלת
 כל פה בתוך אמה " שומע תפלתו :

ואמר בכל יום שהוכרח ביום סן ואמר מעתה אל י דאח אמה סגא
 בני תשא עד אמה אני עשה עמך " וביא סת " למען ביום צרה ותן
 יוציני בני טוב ויחיל רחם לתשעת " אלהים " חלי חסד גנלי סגולתך כל
 קדשני למצות טובות ומצוה סג אלהים אלי אמת אסורך צמא לך ותעני
 ויהיה סמוקס : וידע לעני ארץ ישראל תובכ סת סלכ חסן

תפלה

לעת הצורך החובל סגלים נדמים כדום

עוד " ביום צרה ישנבך שם אלהי יעקב : ישלח
 עזך סקדש ומציון יסעך : יתן לך כל בנה
 בכל צעקה וסלה : כל בנה לא יצר צעך ואם
 תרוץ לא תבשל לא תידא ספסוד פחאים ומשואת
 דשעים כי תבא : כי יתיה בססלק ושטר דגלה
 סלנד : לא תאונה אליך דעה ונגע לא יקר ס
 באחלה : כי סלאביו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך
 ובכל דרכיך דעה ותוא ישד אודותך : סגול
 עת שם " בו ירוץ צדיק ונשוב : כי עפק הסליחת
 למען תורא : כי עפק סקוד חיים באודך וראת
 אוד : כי לא על צדקותינו אנהו ספלים תחננונו
 לפניה כי על רחמך הרבים : אל סלך וסבד " אמר
 ואלי " אשר נאלט סוד צר : ומאד צונו קבצנו
 פסוקה ומסערב סצפון ומים : פיע בסדבר בישמון
 דך עיד סושב לא סצאו : רעכיס גס צמאים ופשים
 זחם תתעטף : ויצעקו אל " ביער להם
 ספעוקותיהם יעלם : צעקו וי שמע ומסכל צרותם
 העלים : אליך ועקו ונמלטו בך בטחו ולא בישו :
 דך עיים בסשפט וילמר עניים דרכו : וידרכם

ל א א 30 א ב דה

כדרך ישרה ללכת אל עיר מושב : יודו לייחסו
ונפל אותו לפני אדם : ידאיי בטחובי ערסו וסגס
היא : פדת אלהים את ישראל מכל צרותיו :
לא תפוזן תעצמו ובטעסיה לא תלכוני פי חוקי
לפניכם : ומאספגס אלהי ישראל :

אל ארץ אפים אתה בעל הרחמים שיעה שועת
עניים סרודים יראים מפתח אויבם וחרדים
לקוים ענה טשמי סרודים עיניהם ולבם ל
תלויים להצילם סחרב ומבוא ברסם : רחם
עליהם כרחם אב על בניס אל סלק יושב על כסא
רחמים ויעזרתי : אשר העם יודע הרועה : פאז
פניו יתלכוני : כי סיני גרול אשר לו אלהים
קרובים אליו פי אלהים בכל קראתו אליו : קוסה
: ויפוצו אויביו ועסו משנאוי ספניו : תרום יד
על צדק וכל אויביו כרתו : להדוף את כל אויביו
ספניו באשר דבר : לנו אשר דויכו נסתרת
ונסד אלה ישר : גל עיי דרסבו פוטו סחשבותו
: כי הוא יצילך מפי יקוש סדמי חות : באברתי
יסר לך ומחת כופיו תהסח צינה וסידרה אסיהו
לא ידא מפתד ללח סתין ערף ומס : יפול סענה
אף

אלה ורכבה סיפניו איד לא ישרק בעיניו חביט
ושלומת רשעים הראה : וקווי יחלפו כח יעלו
אנר פושדים ידועו ולא יעו לנו ולא יפחנכל
צרתם לו צר ומלאך פניו דושיעם באהברו
ובהמלתו הוא נאלם ונמלס וינשאס כל ימי עלמו
עלה הפירין לפני הם פרצו ויעברו שער ויצאו בו
ועבור מלבם לפני הם : בראשם : ואורה צדקים
כאר ננה חוקי ואור עד גכון היום וישרו בדרך
: כי גדול כבוד : אשר חסימי דרך ההולכים
במורת ייכו חלק : עמו יעקב חבל וכלתו יסצאהו
בארץ סדבר ובתחו ליל ישיכון יסוכננהו יבנהו
ענתו כאישון ענו : כנער יער קט על נמלי ירחף
ישוש כופיו יקדו ישאחו על אברתי : כד יתנו
ואין עמו אל גבר : ענו אלהי אברהם וסו מלאך אברהם ותבעו דחסי

כל סוסר ישראל ססוד שאית ישראל

האל המלך הגדול והקדוש הישב על כסא
רחמים הגדול שלמי במורת הרסד
והרחמים מטה כלפי הרסד והרחמים הוא יחמלי
והמים טובים עלינו ועל עמו בית ישראל וככלים
דחסי וישע ויציל ויגן פרוש סופת שלוכו על סלתי

וְכָל הַחַלְכִים עִמָּם בְּיַד יְשׁוּעָה וְלֹא
 וְחָרָדִים סָפְדוּ אֵיךְ אֵלֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ
 יְעַלְהוּ וְיִבְרָא וְיִכְלֹמֵנוּ לִפְנֵי כְּבוֹדְךָ לְהַעֲלִים
 מַעַל נְחֻסֵינוּ וְהוֹלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְהַדְרִיכֵנוּ לְחַיִּים
 טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם בְּרִישׁ לֵבָב וְהַעֲלֵנוּ בְּאֵיבֵינוּ
 וּמְאֻדֵינוּ וְשִׁמְעֵנוּ תְּפִלָּתֵנוּ וְשׁוֹמְעֵנוּ וְתוֹאֲמֵנוּ
 לְרַחֲמֵינוּ לִפְנֵי כָּל רִאשֵׁי הַשָּׁמַיִם כִּי הוּא פִּידֵנוּ וְיֵעָמְדוּ
 בְּכַחוֹב וְיֵרְאוּ כָּל אֲפָסֵי הָאָרֶץ פִּי שֵׁם יְיָ וְלֹא יִעָלֶה
 בְּרֵאוֹ סֶסֶד וְנֶאֱמַר וְתִגְדַּל אִשְׁרֵי וְיִקַּם יְיָ וְעַל זֵדֵינוּ
 עֲשֵׂה אֵד בְּרַעַב פֶּדֶה מִסִּוֹת וּבְכַלְחָמֶךָ מִיָּד רָבִי
 מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּחַמְצוֹ שֶׁלְחַמְלֵנוּ לִמְנוּחָה
 לְהַבִּיאֵנוּ לְסוֹתוֹת הַפְּעִים בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלוֹם כְּכַחוֹת
 הַיָּד הַיְמָנִית שֶׁלְּהַמְלִיךְ לִפְנֵיךְ לְשִׁמְךָ בְּהַחֲזִיק
 וְלִהְיוֹת אֲדָמָה הַסְּקוֹם אֶת הַבְּנוֹת וְהַאֲמִיר
 בְּיָצוֹת יְיָ דְרִי אֵשׁוֹם אֵינִי יְשׁוּעָה אֱלֹהֵינוּ וְהַאֲמִיר
 וְהַדְרִיכֵנוּ בְּיָד הַיְמָנִית וּבְשִׁמְךָ יִתְהַלְכוּ נַאֲמֵנוּ
 עֲבָאֵת אֶן עֲלֵיכֶם עֲבָאֵת לִי עֲלֵיכֶם עֲבָאֵת אֶן
 עֲלֵינוּ מִסְחָם יִפְתַּח לָהֶם שַׁעַר אֲוֵרָה שַׁעַר בְּרִית
 שַׁעַר יְהוָה שַׁעַר דִּיעָה שַׁעַר הַדָּבָר וְהַמְּשַׁעֵר אֶת הַלֵּב

תפלת הדרך

בְּיָד הַיְמָנִית וְהַדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְהַדְרִיכֵנוּ לְחַיִּים
 טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם בְּרִישׁ לֵבָב וְהַעֲלֵנוּ בְּאֵיבֵינוּ
 וּמְאֻדֵינוּ וְשִׁמְעֵנוּ תְּפִלָּתֵנוּ וְשׁוֹמְעֵנוּ וְתוֹאֲמֵנוּ
 לְרַחֲמֵינוּ לִפְנֵי כָּל רִאשֵׁי הַשָּׁמַיִם כִּי הוּא פִּידֵנוּ וְיֵעָמְדוּ
 בְּכַחוֹב וְיֵרְאוּ כָּל אֲפָסֵי הָאָרֶץ פִּי שֵׁם יְיָ וְלֹא יִעָלֶה
 בְּרֵאוֹ סֶסֶד וְנֶאֱמַר וְתִגְדַּל אִשְׁרֵי וְיִקַּם יְיָ וְעַל זֵדֵינוּ
 עֲשֵׂה אֵד בְּרַעַב פֶּדֶה מִסִּוֹת וּבְכַלְחָמֶךָ מִיָּד רָבִי
 מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּחַמְצוֹ שֶׁלְחַמְלֵנוּ לִמְנוּחָה
 לְהַבִּיאֵנוּ לְסוֹתוֹת הַפְּעִים בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלוֹם כְּכַחוֹת
 הַיָּד הַיְמָנִית שֶׁלְּהַמְלִיךְ לִפְנֵיךְ לְשִׁמְךָ בְּהַחֲזִיק
 וְלִהְיוֹת אֲדָמָה הַסְּקוֹם אֶת הַבְּנוֹת וְהַאֲמִיר
 בְּיָצוֹת יְיָ דְרִי אֵשׁוֹם אֵינִי יְשׁוּעָה אֱלֹהֵינוּ וְהַאֲמִיר
 וְהַדְרִיכֵנוּ בְּיָד הַיְמָנִית וּבְשִׁמְךָ יִתְהַלְכוּ נַאֲמֵנוּ
 עֲבָאֵת אֶן עֲלֵיכֶם עֲבָאֵת לִי עֲלֵיכֶם עֲבָאֵת אֶן
 עֲלֵינוּ מִסְחָם יִפְתַּח לָהֶם שַׁעַר אֲוֵרָה שַׁעַר בְּרִית
 שַׁעַר יְהוָה שַׁעַר דִּיעָה שַׁעַר הַדָּבָר וְהַמְּשַׁעֵר אֶת הַלֵּב

נוסח וידוי שכיב מרע

רַבּוֹן הַעֲלֵמֵנוּ בְּעַל הַסְּלִיחוֹת וְהַרְחֵמֵנוּ יְיָ רַחֵם
 מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֱמֵת שִׁיעָלֶה
 וְכִרְעֵנוּ לִפְנֵי כְּבוֹדְךָ לְטוֹבָה וְדֹאֵה בְּשׁוֹנוֹ פִּי
 אֶן מַחְסֵנוּ בְּבִשְׂרֵי מַפְנֵי וְעַמְּךָ יְיָ שָׁלוֹם בְּעַמְּךָ
 מַפְנֵי הַמַּחְסֵנוּ וְעַמְּךָ אֱלֹהֵי הַסְּלִיחוֹת הַטְּהַר אֶת הַסְּפִידֶךָ
 וְאֵל תְּנֵה בְּמַשְׁפַּט אֶת עַבְדְּךָ וְאֵם קָדְשְׁךָ עַתָּה
 פְּקוּדוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֲחִיזוֹתָ לְעַד מִפְּנֵי לֹא יִסּוּשׁ כְּכַחוֹב
 בְּתוֹרָתְךָ שִׁמְעֵנוּ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲחִיזוֹת בְּרִית שֵׁם
 כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעֵלְמֵנוּ וְעַד מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵלֵינוּ אֱמֵת יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַדְּחוּת לְכָל בִּשְׂרֵי
 שִׁמְךָ אֶת בְּרִיתוֹסֵינוּ בְּיָדֵינוּ יְיָ רַחֵם מִלְּפָנֶיךָ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ שִׁמְךָ יְיָ וְפִיךָ שְׁלֵמָה בְּאֵשׁ בְּיָדֵינוּ
 לְעֵשֶׂת וְתִעָלֶה אֲוֵרָה וּמְרִיבָה לְכָל תְּהַלּוֹתֵינוּ
 אֶת יְיָ רַחֵם יְיָ וְאֵם דּוֹפָא תְּנֵם אֶתְּךָ וְאֵם קָדְשְׁךָ עַתָּה

פקודתי

פְּקוּדוֹתַי לִמּוֹת יְהוָה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׁתַּהַל מִתַּחַת
 בְּפִרְהוֹעַל כָּל חַטָּאתֵי וְעַל כָּל עֲוֹנוֹעַל כָּל פֶּשַׁע
 שְׁחַטְאֵתִי וְשִׁפְשִׁיעַתִי לִפְנֵיךָ מִיִּסְהוֹתִי כִּי אֵל מִלֵּךְ
 חֲטָן יִרְחוּם אֵתָה וְיָתֵן חֶלְקִי בְּגֵן עֵץ הַצִּפּוֹן לִצְדָקִים
 תִּדְעֵנִי אֵירַח חַיִּים שׁוֹבֵעַ שְׂסַחֲוֹת אֶת פְּנֵיךָ נִעְמֹת
 בִּמְיֻנְךָ נִצַּח יְהוָה לִרְצוֹן אֲמַר פִּי וְהִגִּינוּ לִבִּי לִפְנֵיךָ
 צִדִּיק וְנִצַּח לִבְדָּךְ אֶפְקֹד רַחֲמֵי פִדְיֹת אֱלֹהֵי
 יִי אֵל אֲמֵת :

סדר אבלים

תוֹמָא הִיָּה דְבִי פִּאֲרִי אֲוֹנֵי מִנֵּי לִלְבָּה אֵל כִּיָּה אֲבָל מִלִּכְתּוּ אֵל בֵּית מִנְחֵה
 בְּאִשְׁרֵי סוּךְ כָּל הָאֲוֹנֵי חֲוָנִי יִתֵּן אֵל לִבִּי מִדִּין אֵל לִבִּי דִּיבְרֵי אֵל
 מִיָּה דִּיבְרֵי יִבְרֵי דִּיבְרֵי דִּיבְרֵי דִּיבְרֵי יִשְׁעוּנִיָּה דִּיבְרֵי יִלְבִּיָּה דִּיבְרֵי
 פִּרְיָה דִּיבְרֵי וְלִי חַיִּים קוֹלֵי גִבְרִי לְחַסְפִּיָּה לְאֲחֵרִים אֵת הוּא יִלְבִּיָּה עֵב וְשִׁחַת הָ
 יִמָּד בִּי מִעַד קוֹדֵץ וְעַל עַד יִצְוֵי דִּיבְרֵי לִבִּי לִיָּה יִמָּד קוֹדֵם מִיָּה וְיִתֵּן
 צִדִּיק וְנִצַּח לִבִּי בְּשִׁלּוֹם אֵל מִנְחֵה

צדוקהדין

צְדִיק אַתָּה יְיָ וְיִשָּׁר מִשְׁפָּטֶיךָ צְדִיק יִבְבֵּל דִּבְרֵי
 וְחָסִיד בְּבַל מַעֲשֵׂי צְדִיקֶיךָ צְדִיק לְעוֹלָם
 וְתוֹרַתְךָ אֲמֵת מִשְׁפָּטֵי יְיָ אֲמֵת צְדִיק וְיָדוּ בְּאִשְׁרֵי
 דְבַר מֶלֶךְ שְׁלִטוֹן וְיִמִּי יִאֲמֵר לוֹ מַה תַּעֲשֶׂה וְהוּא בְּיָד
 יִשְׁבֹּעַ וְנִפְשׁוּ אֵי תַּח וְיַעֲשׂה הַצִּדִּיק הַמִּסִּים פְּעִלֵי פִי בְּלִי

דְּרָכֵי מִשְׁפָּט אֵל אֲמֵת וְיִתֵּן עַל צְדִיק וְיִשָּׁר הוּא
 וְהוּא אֲמֵת וְיִשְׁמוּ אֲמֵת וְתוֹרַתוֹ תוֹרַת אֲמֵת וְיָדוּ
 דִּבְרֵי וְיָדוּ דִּין אֲמֵת דִּין אֲמֵת שׁוֹפֵט צְדִיק וְאֲמֵת בְּרִיךְ
 דִּין הַיָּשָׁר כִּי כָּל מִשְׁפָּטֵי צְדִיק וְאֲמֵת :

קכ

קוֹל יִלְלָה אֲשֵׁמִיעָה וּמִסְפָּר מִר אֲבִיעָה וְכָל
 עֵץ אֲדַמְעָה : מִי יִתֵּן רֵאשִׁי מִיָּס וְעֵי מִקוֹד
 דְּמִיעָה : קוֹל יִלְלָה אֵיךְ צוֹעֲקִים בְּרַחוּבוֹת בְּשׂוֹקִים
 וְנִאֲקָת חֲלָל וְנִאֲקִים קוֹל שׁוֹעַת בַּיָּת עִשִׂי מִיָּה
 מִדְּחִקִים עַל כֵּן לֹא אֲרִיבִיעָה : מִי יִתֵּן קוֹל יִלְלָה
 וְקוֹל שִׁבְרֵי אֵיךְ נִשְׁמַע בְּכָל עֵבֶר וְגַם יָד עַל
 חֲלָעִים רִאשִׁי בְּלִגְבֵי עַל כִּי נִמְלֵאת עֵרֵי חֲלָלִים
 שׁוֹכְנֵי קִבְרֵי לֹאֲתֵי דִּיבְרֵי אֲנִיעָה : מִי יִתֵּן קוֹל יִלְלָה
 אֵיךְ מִקוֹנֵי יָחַד אֲבוֹת בְּנִים אֵיבָה לִידִקָן וְהַפְּסִי
 כָּל פְּנִים כִּי חָרַב הַשְּׂבִיעָה עַד צִוָּר הַגִּיעָה : מִי יִתֵּן

תחנות

אֱלֹהֵי תְּהַלְלֵנִי מִאֵין בְּרִאשִׁיתִי וְלִחְמִית תִּאֲוִתִּי
 בְּעוֹלָם הַחַיִּיתִי אֲדֹאג מִחַטָּאתִי יוֹם
 לְמִשְׁפָּט קִדְמִיתִי אֵלֵי וְכֹד נִאֲכִי בְּחוֹמֵר עֲשִׂיחִתִּי :
 מַה פָּעַע בְּדַמִּי יוֹם יִחַרְתֵּי אִפְרָךְ וּמַה הוֹעִיל בְּמִתִּי :

יום יעלה קצפה ויביא את ית ישיב עליהם ויכסו
 הטוב להם כי חסאם את יגיע כפר פרד העט יהיו
 חעם מלא רגבי : עדי עמאה נפש וכפרה לה
 בשרי כי רדפת שרדות לכי וחפץ יצרי מה פתוק
 מדבש מצאה וסרה עו סארי : נדה דרס שקלי
 וחכא שני כי צרי אהה יצרי עכרתני ולדיק פתותני
 אל רחום אשר על חטאי ועני לאנסל חמט כי אית
 בתבל לדיק יחד ועל : וכי הוא כחצר גוהת
 אשר לא צין ולא גמל : ויבש בעשב הפודה כצין
 יצא גמל : בשר כי רציתני וסוד צר פדיתני :

והנה

יום הפקוד בהכח גו עפר ידמה עפר מן האדמה
 על הטאין גבר : אש : ובעפר ימות גוה בלא
 דמות לא ישאר כמות בואו מן השבר : אש : מות
 גאוה העפיל : והיסודות העפיל : הירק לגמל
 הפחד כל בני עבר : אש : מפלו שקר בולס : יום
 פתם כר צלם וחה החלם יודעי שוד ושבר : אש :

קנה

אצדיק דין עליהן רוכב על עגלים אשר נהר מיתה
 על

על כל המונים : אצדיק
 נעדים חקנים : חכמים ונבונים דלים ואבותם
 עתידים ליתנדין לפני ארון האדונים שיהי לא
 לא יקח ולא ישא פנים : עתידים : נדיבים גם שועים
 והמונים חורבות : נבדלים גבורים גם חופשי
 חרבות : ובעלי כל עצה וחושבי מחשבות יחד הם
 נסעים לארץ תלאוכות ספונים באדמה ובעבר
 פסונים : שוד לא : ומת יועיל כסין רוב קנין ועושר
 אשר פתע פתאום יעוף כנשר : בלתי עשוח הסד
 וצנקה וכושד הלא חסיה יהיו למליצי יצד
 בחבוט הקבר בעומדו בהטונים שוחד לא יקח ולא
 ישא פנים : עתידים :

והנה

האל יהרומם ויהושא : כנוס סות כל
 היצודים מנסה : וכפשפט ביאם על כל
 מעשה : הוא הטוב בעינו יעשה : וכמשה :
 קנין אנוש ורבושו וכל חילו : כבוא יסו והונו לא
 יועיל לו : ומיזם מות לא יוכל להצילו : נדקיתו
 לוהו מכל עמלו ולבניו אחריו יהיה סתסה : יי חמ
 אשר אנוש משכיל בחייו יום מותו : וחולעה ירמה
 לא א : 13 : יהיה

יהיה כסותו ועמד לדין על כל פשלוותו
 בלך יושב על כסא : חא : הן יעע כל בשר יתן
 זה הכאב האמת והפחד כי העד והדין הוא
 האל המיוחד אין לפניו עלה ולא סקה שיה
 הוא החוקר והבוחן והמנסה : חא : לוה
 והגבירה אשרי אנשיך בדרך ישרה
 האל הגדול והנורא הסביא במשפט כל מעשה
 הוא המוש בעניו יעשה : חסח
 זה אפק השב מגולת ארצו קדוש יושב תהלה
 ישראל : קדש : הלעד נחת עם זו ביה
 ול שבי מסדת צבי ישראל : קדש : מהמד מעונע
 ירשו סונים : הצור הבנים אין לישראל : קדש
 שידדו אהלי על הוע מעללי ובזו חלי
 ישראל : קדש : לעמד הפד יעין ואין מסר לפ
 כמר לעמד ישראל : קדש : דוכב ערכות רפא מש
 שובה רבבות אלפי ישראל : קדש : השב עם אבו
 לטה אפריון עד ציון בתולת ישראל ייה לבי
 גישו ושם עד לך יחדשו שיר והקדישו ארת קדש
 ישראל : קדש
 רצו שונים התמהמהו ותמהו יום אסון זכות ואש
 תגבות

אוי כי יום אוי כי יום עברה היום ההוא
 כי נסרוד איש מדערו : חא : נוצרו לדורת יגון
 ואנחה ועסל וכחציד אומלל כל חי וקסל כמעט
 קט כצין יצא וימל ולא ידע כי חסד יבואהו סרה
 גלא יום האלהים יגטול ואם יפקוד פשע עשיתו
 אטמול ואין דרך לנטורת יסין ושמאל עת איש
 פדיו יאורחו : סח אדם עשירו וגבורתו עת
 יסע אל עפרות קבורתו וכל אוהביו וכל אנשי
 ביתו לפור שאין על פתף יסבלוהו : סו : בשומעו
 קול מות לבו נשבר קום יצא אל תלאובות וע
 מדבר קום נא כי עליך הדבר ועמוד לדן וחשב
 עם קונתו : חא : אל טוב וסלת שבט עברה הסד
 ולתנמר בחמתה אל תיפד ומפרום ישמע קול
 שר נאם כי בי חשק ואמלטהו : סו :

תגבות

אחבתו צדק ומשפט לכל העשוקים עשה
 טעמם נקדש בצדק ונברה במשפט כי
 לאהים הוא המשפט חי העולמים הצור תמים
 פעלו כי כל דרכיו משפט : סעל :
 ומשפט כל דרכיו חסד ואמת כל אורחותי
 לא ב
 2 13
 משוא

משיא פנים אין לפני כי בלנו מעשה ידיו : חסדו
אדם אם בן שנה יהיה : או אם אלה שנים יהיה :
יתרון לו ונסופו באלו לא היה בדרך סמית

תוכחה

זוכרי יום מית יתעצבו וליום המות יתאבו ית
על עפר ישכבו : ית : איפה הנדבנים
והשרים ואיה הרשים והעשירים תלא יחד הלא
ולא שבו : ית : מה נאדרת לוד אשר וסרה הו
תלש יום אידו מכבודו הלא יסיו יקצרו ויתרמו
ית : קומה ותנצל וקח צידה טרם בו יום הפקעה
ותעצבות יכלו ונדקבו : ית : עטו הנדבנים
משכנותם יצאו מקולם ומירוחם : ובארץ צלמות
גישבו : ית :

תוכחה

שכחי ינונה נפש חומיה : למה תפחדו סמאן
נשיח : פחד נופך ישבו תחתיה : הכל
נשכח באלו לא היה : ית : הוחיל וממות חילי
איה תועיל ונשכה תועילי : בשובה אל קנה יום
הצפי פיעלת קנהך יום תצפי :

תוכחה

כל יצור נזרת צוד קייסת ליון אסרת שופט
צדק ואסת : ית אסת : אל דינה צדק ואין בו
לשע תרשיין במשפט רב פישע : הצדיק תצדיק
ומצא ישע על עובד דתך יומת המת : ית : בכי
נפשי והתפלשי באפר : מעשיך כתובים הם בספר
אם תרשע לא תשיגי בופר : כי ששית תחת אל
ית : נטמאת : ית אסת : המות שליט על הכל הוא
אם ינוס חנם ישנהו כי הוא כוס כל נלד ישנהו
בבוא ימוני אלהים אסת : ית אסת :

תוכחה

יסים מה לכם כי תלכו במנוסות : אתם חרפים
ונסים לא טוב בכם לחסות אתם שוחטים
בני אדם כפי שבים ובבשות : וכל היצורים עתידים
עפר ארץ להעשות כאשר ישר בעיני הושר
לעשות : כאשר יצר בעיני הושר לעשות : בני אל
חי איך לא תדא סות והוא לפניכם : ועניכם על
פניכם ולא תדא חייכם : דברי חיי שעה אל
תהצטו כל בכם : ובאו נח נדרכי אל לחשוב
סחשכות לעשות : כאמר :

תוכחה

מי יגלה מצפוני אם לא סכתב עטף מי יגלה מצפוני
 אם לא סכתב עטף ומי ייסר על שני דק מוסר
 שבטך ומה יחשבון רעיוני וכופר אל יסך צדיק
 אתה יישר משפטיך וימין שפתי ענות בנפש
 טוים ויין לכרות וצאת סמט הפשי לא אמצא
 סנוח נלכדתי בפה סוקשי ושטח לי שטוח
 חסדך איך אשיא ואיך אוכל שחוק עטרת עבדו
 ראשי אתה מרפה לסלות בפני יענה בחשי
 ותניף ידכה ישוח וכל סאפני כח עטרו למשפטון
 ייך התבוננתי בתבנית גוף מחופר ביסודות ואת
 תותם תפנית הבחות והתנוחות ונשמה עליונית
 בפעילות נכבדות בנו חופר תבנית תלפיש ססך
 חרדות סעור חכמה פניעת ירדת לעבוד עבודות
 ואל סכה קדמונית פנית פועלות חרדה סאש
 פלדות ומיקוד משפטיך ייך אתה
 אלהי קדם סעונה ישובב יונה הנלח אשה
 פעם ראשונה נשר גדול החלה וגם פעם
 אחרונה חור יער הבחילה ולא סצאח היונה
 סנוח לכף רגלה בין שפתים תחת האפה
 נדמסה ובשוב מראה משחת לכל עין ומאסת
 ובעבדך

ובעברי פי פחת להטלטקן עשה היא ירדה
 לשחת וכל עוף ראשו נשא וסקול צפור תחת
 ועקקה זים ותפשה פשו נערה סאורשה אשר אי
 מושיע לה סרטו כל שמינה פנפיה בצדיה גם
 ידקו בפניה וי שם תיה לסח לא תחנית צור פי
 כף הסיה לתיה אל תחנית עד מותה בשביה
 אם היא כשפחה קנייה ואם בת היא ותיה חכור
 נבואת ישעה התשפוח אשה עלה ושובבה אל
 נבולה וחוסת אש תתיה לה ואו תסצא היונה
 סנוח לכף רגלה

חזונו

ישני לב סח לכס לא תתבוננו בכלה סח חיתה
 ראשיתכם וסח תתיה אחריתכם את
 פשכם ראשונה בינו באחרונה ותדעוני מוראכם
 ותחוו מבשרכם ובעם תבנית עלים דמית
 הדברים כלם ותחת ידו נפשכם תחיה אשר
 בלבבכם קחו סלי דלב ותראו הדברים אין
 נכראו והפירו חמרא מי פסוהו סרת
 אל בית הסך לביא נקראתי רעה אחותי
 כי פיו הסרתי ושמעתי שמעתי דאתי
 סמת

בכה יחדתי להנצל חובלי יום על סף סאון
 המשפט העל סה חלוניו ואל בדרך שם כל
 להטיב ואת תרשיע ובהבל תהבלי וכל
 לא תחשבי בשכלך לא תשכלי לאמר סה זה
 ואך ולסה נבראתי רצית ללכת אחר האות
 תתעני פה ולא זכרת אתריתך יום אל יפריד
 מעל גייתך ואל חיקך ישיב תגמל פעליתך פ
 בספר רשום תקוקה אשמתה היום לעמתך יתני
 תום הודתי הלק רבש ראת בנות איה
 אבל תוהטמא ולא אמרת את אלהי המשפט
 יום יאסוף גי הארצות לדין והמתים יחד
 אמרת בלבך אזי לא יהיה אדווש סמאני לה
 זכרתי מראות עיניך בשאל ישל כוק
 ותאמר לדרך רעידתי כוק לא יעלוך אהל
 לתופת וליכונך מקום גחלי כידודי איש יתיכונך
 ומאודות הלקך במשפט השיכונך תנחמי תאמר
 אי כי מדיתי

סה יתרון לאדם בכל עמלו והמורה נודד דרמי
 עבילו וחסות אם האדם בעשר ובטוב
 מישראל וקל הוא שחוד בעולם ואם ישכה היום

בבני בשכחה פתאום שוריה פוס תרעלה
 באותה לכן אנשי לב ותעודה עבדו ארני
 וילו ברעדה למ שמוע סוסר וקבל ענה ואל
 תפרע שומר מצוה לא ידע דבר רע ירא את בני
 ואל תודים את מצותי שכור כי זה כל האדם יום
 כי כצל עובר וגם הושך ישובני ועם שובכי קפר
 שם ידך תנחמי ואם עוני גובר כי סוף
 האחוזי גם יש לי שבר דרך א אלה תודיעני
 בבטני מעני ומחשאתי מהרגי כבתי ובוים למשפט
 תביאני לשקול כמאני עונתי כמפעלי אל
 חדני ואל תחשוב ודונתי הסודך יבואני ואל דמן
 אל שנותי חן בעת חוללתי ובהנא אמר ידברתי
 סדאני בר ומת אומר יום אעבור כבני כידו ופתח
 הסאת ושכר עמדו ליום אחרון ואם דיני נוסר
 ואקאני נטוי גרון אל בשכך הושיעני ואל בנבורתי
 חדוני כבטי בכל לב דרשתך לקיים מצותך
 ותשוב לבב אמצתיך כי עפנותי אכרתך עבע
 בוסתליתך שמתתי באמונתך העבר עוני
 מראות שוא בדרךך חייני

והנחת

וְיֵשֶׁר בְּאֵרֶחַ נְתִיבוֹת תֵּיטֵב מִיִּשׁוֹר וְהַבְּשִׁירִי
 לְחֻלְכִּים בְּלֵב טוֹב וְיֵשֶׁר וְתוֹמְכִיהָ מֵאִשְׁרָה הַעֲלִים הַתּוֹ
 עֲלִים צִעֲקָה : סְתֵמֹת הַנְּאֻת הַגּוֹף בְּחֻזְקָה אוֹתָהּ
 בְּבִצּוֹס וְצִעֲקָה : אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה טַמֵּא לִנְפֶשׁוֹ
 בְּדַרְךְ רְחֻקָה : הַעֲלֵם הַבֵּא עֲלֵם וְכִיִּים : אִשְׁרָה
 שְׁנֵי לֵד שְׁחַלְדוּ עִם הַצְּרִיקִים : עוֹשִׂים כְּשֶׁשֶׁטֶם
 שְׂרִים וְחֻקִּים חֲמוֹ מִמִּתְקִים : הַעֲלֵם הַזֶּה עֲלֵם
 אִישִׁים בּוֹעֵר בְּתַנּוּר לְהַמִּית אֲנָשִׁים וְנָשִׁים יְחַוּוּ
 יִרְדְּמוּ עֲשִׂירִים וְרִשִׁים : וַיִּקּוּ לַעֲשׂוֹת עֹבִיִּים וַיַּעַשׂוּ
 בְּאֲנָשִׁים : הַעֲלֵם הַבֵּא עֲלֵם קְרוֹשִׁים שֶׁם יַחַוּ
 מִסְדֵּר עֲלִיוֹן וְשִׁישִׁים וְלִנְפֹטֵר בְּתוֹמְכֵי שִׁים שְׁמֵחִים
 בְּצִאתָם שִׁים :

תוספת

שׁוֹבְנֵי בְּתֵי חֹסֵר לְמַטָּה תִּשְׁאוּ עֵץ וּפְלוֹתֵר הַאֲדָמָה
 כִּן חֲבֵמָתָה אֵין : לְנִישׁ לְדַעַת : כִּן
 אֲנַחֵט תּוֹלַעַת לִבִּי חֹסֵר גְּבִישׁוֹ : וְאִךְ יִבְחַל לִבִּי
 : כִּי יִתְרוֹן לִגְבִיר : וְאַחֲרֵיתוֹ לְקַבֵּר תָּהָה יִתֵּן לִי
 חֶלֶף לִנְחֵי שְׁנַיִם אֵלֶיךָ : הַלֵּל אִם יִלְךָ כְּרִי : יִבְחַל
 בְּחֵמַת כְּרִי וַיִּשְׁתַּף בְּלֵבִי : וְלֹא יִעַל הַחֶמֶךְ :
 הַאֲדָם הַנִּבְכָּאָה פָּקַח עֵינָיָה וְרָאָה : כִּי אֵין בּוֹאֵר
 (ואנה)

וְאֵנָה מִיִּצְאָה : קָנָה עֵינֵי וְאֵבִיוֹן נִמְשַׁל לְקִיקִיּוֹן
 שְׁבִין לִלְחָה הַיְדֵה וְעַד בְּקָר לֹא הָיָה טוֹב אִשְׁרָה לֹא
 נִצְרָתָה וְעַכְל לֹא קִצְרָתָה : וְאִיכָּה נְדוּלוֹת הַבִּקְשׁ
 וְאִתָּה בְּתוֹךְ הַמְּוִקָשׁ : נִפְלֵל אֶת מִרְחָם : וְתִפְשַׁע עַל
 פֶּת לֶחֶם : וְאִם יִתְמַחֲמָה הַגֵּעַ : אִוִּי הַכִּנְיָא כֹּל נִגַּע
 : וְנִשְׁדָּךְ כְּאֹרֶךְ יָרוּחַ : כְּעוֹד יֵשׁ בּוֹ הַרוּחַ : וְעַתָּה תִּנְצַח
 הַנֶּפֶשׁ : וְיִשְׁאֵר טֵיט וְדַפֵּס : דָּאָה כִּי אֵין בִּידָךְ
 מֵאוֹמָה בְּכִבְדָּךְ : לְיִדִים חֻזְקָה יִקָּם וְאִתָּה תִּלְךָ
 דִּיקָם : הַפֶּקֶה חֲבֵלְתָךְ : לְעַם הַוּפְקִי דְלִתְךָ : כִּי
 אִתָּה אֲחֻזְגֵינוּ : וְעֲלֶיךָ שְׁעֵינוּ :

תוספת

הַעֲלֵם הַזֶּה מְעַדְכָתָה סְרִיכָה : אִשְׁרֵי הַעוֹמְדִים
 כּוֹנְנֵי הַמַּצְבָּח : בְּמַדָּם בּוֹאֵר הַצְּבִיבָה
 וְיִדְפֹס עַד חוֹבָתָה : הַעֲלֵם הַזֶּה עוֹלָם נִמְאָס הַשְּׁפֵל
 מִיִּשְׁלֵל וְהַמְּשַׁכֵּל לִמַּס : הַוְטִיט כִּמּוֹ וְהַמְּנִרְטָם וְחַם
 הַשְּׁמִישׁוֹנְמָס : הַעֲלֵם הַזֶּה גִישׁ רַעֲשֵׁי : נִחַר
 עֲמוֹק וְחֲבֵל פְּרוּעַ : הַדּוֹלָה עֲצֵל וְדִלִי קְרוּעוֹת שְׁבוּר
 כִּי עַל הַמְּבוּעַ : הַעֲלֵם הַזֶּה עוֹלָם עֲקוּבָה בְּבוֹאֵיךָ
 אֵלֶיךָ בְּתוֹךְ הַבֵּא : וּבְלִכְתָּךְ סָטֵעַ בְּכִיחַ דְּבָה
 גַּם וְרַעַתָּה הִיא חוֹלָתָה : כֹּל עֵימַת שְׁבִיבָה הַעֲלֵם הַזֶּה
 עֲלֵם

עולם אשם והעולם הבא לכפר אשם אשר
שגגו לבנים בלכתו שם ורחץ בסיים את
בשרו ולבשם :

תוספת

אתה מיום הרוח ומחר דת סת אשר אין
פריו וכופר סמור ואין שלטון מצל
מטעם המור אח לא יפדה איש סמכת סת
בוסעו אל ארץ ציו וצלמות מי גבר יחיה ולא
סת אתה מיום אסון כבאו על גבר אשר שגג
בטח בשלוה ובשכר ולא יועיל אצלו ביום שח
ושפר ולא יד אחדו כבודו בקבר : בוסע עמיה
האחד בספר וקנינו השני אשת בדיהו ובנו
זה שלישי פעלתו וכוסר ענינו והוא ילונג יום
שאנו ואסונו : בוסע הלוא כל קנינו יענו
לאחרים ובנו ישאלוהו והוא בקברים ולא יועיל
עשרו בוסעו לקברים : אבל חוס מפעלו ודרמו
הישרים יליצו טוב בעדו והיו נקברים :

תוספת

אך תנואה גבר שתו לענת ורוש ומחר יקרנו
על כל פשעה לדרוש ושמו יכאבוד ספריה

וע

ועד ראש שוב הכנוע לפני קורא הדורות
מורכב בארבעה ומחר יעמידוך לדין על כל תועה
ושם לא יעלוק קול תחנון וקול שועה שוב טרם
יבא לך ימי הרעה : הבנוי להפיר ומחר יעני שוק
על כל הטא ומרד ושם מעלתך לשאל תחתיה
תחת שוב טרם נפסק סנופק תפיר : מטפה
סיוחה ומחר יעלוק אל תוך עפר לשוחה ושם
מרתך לא תמצא רוחה שוב על נפשך לתור לה
מנוחה : השפל נא נאומך ומחר יעני קוק שכר
שוב פעלתך ושמה השכב ותישן וערבה שנתך
שוב ומקום יבין ילמחתיך :

תוספת

יום צאת נשמת סבית תענוגה יום בו נקראתי
רבו יגוניה על כי חטאתי ביד נחמכת דין
אמת שופט צדק ואמת : שופט צדק ואמת צדיים אחוהו
וכולדה חבליה יום הקימות לדין על כל מפעלית
אך יצדיקות והיא כחטא נטמאת : יום חטאת
נעריה בעט ברזל נכתבו משיו אשריה ועצמיה
נבאבו בהגלות סתריה וכל דבר נעלמת : יום דלו
עני למרום לאל שוכן מענה הוא יסתידני תחת

כָּנָפֵי הַשְּׂכִינָה הוּא יְקִימֵנִי לִקְרַן סִימִן וְסִתְּמֵת לִי

תולדות

יִכְצָא וְחַת מִכָּל עֵבֶר אִישׁ אֲשֶׁר קָנָה אֶתְּחַת קַמִּי
לְמַחְלַת עַד בְּלֹהֵיטָן לְאַשְׁמֵתוֹ מִחֵלֶה
וְסִלְיָתָהּ בְּלִכְתּוֹ לְמַעַד הַמִּכְפֵּלָה לֹא יֵדָא
סִפְדָּר וְשִׁבְרֵי יִשְׂרָאֵל אֵל רֵם עַל כָּל רֵמִים לִישׁ
בְּאֵי בְּיָמִים לְנֹחַ כְּסֻנּוֹחַת הַתְּמִיטִים בְּיָשָׁרִים יֵלֶךְ

אמר ו יסג

תולדות

אֵין אוֹמֵר וְאֵין דְּבָרִים פִּיֹּם וְעֵשׂ וְעִבְרָה כִּיטָּוּא
זֹאת כֵּל נוֹצֵר וְכֵל נִבְרָאוֹתֶיהָ עֲלֵיכֶם פִּתּוּ
וּמִוֹרָא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יִהְיֶה לְהַנְדִּיף וְהַנְדִּיף לִי דִין
אֶסְדֹּר עַל הַכֵּל דְּסִדְרָה הוּא בִּיעַל דִּין לְמַשְׁפָּחוֹת
הָאֲדָמָה וְכִי יֹאמֵר לוֹ מַה תַּעֲשֶׂה גִוְרֵיהוֹ לְכֵל
סְקוּיִיטָה אָדָם לְדָבָל דְּסָה זְכוּתָא וְהַתְּאֵא שְׁעִי
כֵּל טוֹפֵלִי שֶׁקֶר וְתַפּוּל טָרָם בּוֹא עֲלֵיכֶם יוֹם עֵן
וְעַרְפֵּל חֲדָלוּ וְעֵבוּ כֵּל שׂוֹא וְהַפֵּל בְּיוֹם לִי
צְבָאוֹת עַל כָּל גֹּאֲה וְרָם וְעַל כָּל נְשֵׂא וְשִׁפְלֵי

הַשָּׁמַיִם בְּן אָדָם סְחִיצוֹן וּמִבֵּית וְאִם תַּעֲשֶׂה חֲסִד
תְּנוּס וְתִתְרַעַן כְּמוֹ זֵית טָרָם לְכַתֵּךְ לְסִקּוּס שְׁמִי

ושית

וְשֵׁית בְּיוֹם שְׁלֹשֶׁת שְׁמֵי הַבַּיִת

תולדות

וְחָקִי בְּמַעֲלֵי יָמֵי פְרוֹת וְחוֹשֵׁשׁ אֵיךְ יַעֲרֹבוּ הַיָּמִים
לְפָנַי וְנִפְשׁ אֵיךְ יַעֲרֹבוּ יְבִלֵי דְמַעֵי פְרוֹ
בְּיַמֵּי שִׁחֹת סוּס הַמּוֹנֵי גִדּוֹ לְאַרְבַּע רוֹחוֹת שְׂאוֹ
נֹאחַ יִהְיֶה וְשִׁכְחוֹת יִפְגַּע בִּי וְרֵים וְעֵי נִפְשׁ
אֵיךְ יַעֲרֹבוּ

תולדות

אָדָם לְהַכֵּל דְּמָה סוּפּוֹ כִּי לֹא יִעֲלֶנּוּ זְהִבּוֹ וּמַסְפּוֹ
כְּבוֹא הַכֵּל אֶךְ לְאִסּוֹר כְּאִפּוֹ כִּי לֵךְ פְּהוּסִי
לֵךְ פֹּה בְּעֵתוֹהוּ כְּלָחוֹת נַפְשׁוֹ וּבְחֵלָה נִתְּפֵךְ לוֹ
הַשְּׁלָם לְחוֹשֶׁק וְאֶפְלָדָה בְּשִׁמְעוֹ אֵת דְּבַר הָאֱלֹהִים
וְחָדַד חֲרִידָה גְדוּלָהוֹ גִּישׁ וְיַחַל חֲרָף נֹא קִצְפָּה
וְאֵל נֹא תִשְׁקֵנִי טִיפָה מְרִיחַ מִסִּיפָךְ חֲרָק מַעֲלֵי
כַּפְךָ וְאֵל יִתֵּר אַפְךָ דְּבַר מַה חֲצַעַק אֵלֵי אִישׁ עֵנִי
כִּי תֹאמֵר אֵלֵי חֲרָף סִמְנֵי פִי צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי
וְתִנְבְּאֵתִי כְּאֶשׁ צוּנִי מַה הָאָדָם וְהַדְּעִתִּי לְפִקּוּדִי
עֵן עֲלוּמִי סֵלַח לֵנוּ עוֹנֵינוּ וּמִעַל יְדֵי אֵל תִּתֵּן
לְחַטָּאתֵינוּ פָּלֵם וּמֵאֲנֵינוּ מִשְׁפָּט לֵנוּ

תולדות

תמים פעלו אומר ועשה מי יאמר לו מה
תעשה: כל פעלותיו באסת צדקו
וסת שבותיו מה סאר עסקו על כל בדותיו אם
גברו ועתקו עליהם סתרום ומתנשא: האל
פבורו לעד לא ידל טובו וחסדו תמים לא יחול
גשגב לבו פשו לבל וסעו לאביו בעד לו
וסתסה: תלם: אשרי אדם לא יעקש ישרה שום
חק המעורר והתורח סוף דבר הכל נשמע את
האלים ירא כי במשפט יבא על כל מעשה: תלם:

תלם

אף כי תפתי לינוי לעלם לא תראו: אי עלו
הייתי בבית שקט ושאי עם בני ואשתי כזית רען
נחח עלי גודתי ערפל ועון יושב בסתר יתלתי
במרה חבני: דרך פאויב קשתו אל הי צור
עלמים הלוא הוא מאתו ברוגז ורעמים קרובו
ואשתו במר גפש הומים דחורעת רוח רעה
מבעתו ערבה כל ששנוי: כל אנשי עזתי קרא
לסקוננות לספור על פרדתי חנה נהי וקונות
כי שתאם עתיתי פוס דעל ולענת בשמע קל
ענת פחד קראני: גרע באף וחדו צורתי
הועמה

הועמה בקטב סרדי תעם וחספה דאה לא
נסצאת צרי למכתו הועמה נפלה כל הקומת
קדמוני מי עני הדומא לאמללים וסחבש
לעובותם יעם לאבלים סאבלים וחונתם
סדונכאים ושפלים מינונות וצרותם ולנסטר אצל
איש תם ישים ואל בני עדנים: תלם:

קטב

אחכה לא עלתה לסחלתי או לי על שבדי
נחלה ספתי: איה: אליכס רע וקרובי
אספר קודתי ומכאובי ד אל יצאה במעי וקרובי
ישפוק לארץ מרדתי: איה: שאלו לדפאים
שאלו על והדאחיה או אמות סחלי והויענאותי
סח: או שלא ארפא ססחלתי: תלם:

קטב

אעורד מספר כהנים ואבל כבנות יענים על
איש וקן ונשא פנים כי נסע ונגלה ססניו
קול בכיה אעדרה על שומרי סצח ומורה כי אף
"בהם חרה פנה ויח פמה הדרה על אלה
חשכה עני: קול בכיה הריסות ומספר סס
אעיסה על שיכה וועמה ל איה: ס נפלה עטרת

ראשט וערמח כל שמחנה נהפך לאוי ואבוי כל
ישווי : האל השוכן בזבולו יפיל בנעשים חבלו
עמידהו לגורלו ולאבלו בגילו יגיל ישיש אל
שובן קעני :

קמ

על סת גרש מנאץ על סת מער יי שמה : ידוף
אריה צבית ארמון יחדוף עופר בתיקור
אמן יחלוף רקה כפלה הרמן שמה נתן דבירה
נת דבירה שמה ונדב בגיל אשמה : שמע
עופרה וקמי אונד מנעי דמינו נדור מעינה ידעו את
פתנות משכנה תמה תמה הן העבודת תמה

אודי כאוד החספה : איני מאור חלפה סוד החספה

קמ

אל תידום בת עיני על גורי ונאני כי גלה מסנה
ארחוב בנפיל דגלי פנשר קרחתי וכימי
ולילי על לתי דמעת : אין מליה בלישוני : כי גלה
סמני אוד בתיך איך אמל איך עפה פוככו בליל
ערק איך נדפה איך נהרפ מצכו דב אבל ועתה
כי גלה מניי כניס אל דור אחרון כתבו זאת ופרת
על שכתון בלחודת ובנסוע תלדו איך קר
החכמוני

תחכמוני : כי גלה מניי : מלאך סליץ לליץ לפני אל חי
ערכו ויאהו צדיק דרכו לאור כאור פני מלכו
נאם : לאדוני סודת שב לימיני :

קמ

אחתי וברח ועצמה חונתי על כזבר ודוני ופשיע
וחטאתי במר אשא קולי ואגדיל צעקתי
אוי לי על שבדי נחלה מבתי : סקויע דוד
דוב יענותי חלתי ונחלתי וחשכו סאודותי
ונחתי אל ירבי צרותי ובהלתי מראות ימי
נחמות יהושטו יגיל בקרב קהלותי :

קמ

אניש טרם תאסוף צדוף נפשה ככסף כדרכי
אל תהי כוסף לא רהגיע ולא תוסף
יא האל עושה ועוזב את שבי סף זכור כי תולע
מכסף וחטא ופשיע אל תוסף : חסדו וטוב
פעלו זכור קדוש ושא מעלו סחול עוט ונסלח
לו ובין קדושים ואסף : מחל :

קמ

יחם על נפשה צוח שובו סרוסים ולא שתך
ולבינה אשר עליך עובדים יחם
אלהך

אלהיך וישקם פוס הנחומים לא יבוא שני
שמשך ירחק לא יאסף עוד ואתה לך לקץ ותנוח
ותעמוד : ומת לי :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר אתכם
בדין ורחימה אתכם בדין וזון אתכם בדין
וידע מספר כלכם והוא עתיד לחיותכם
ולחייכם בדין להי עלם הבא באי מהיה המות

תקנות

לחם נא עלי אל אלהים חיים ומלך עולם ביעקב
כקוד חיים ותמיד יתהלך בארצות החיים
ותנוח נפשו בצרור החיים : ומת :

חנן ברוב רחמיך כפר את עניו ומעשיו הטובים
יהיו לנגד עניו ויהיה לעומתו עם כל גאמו
ותהלך לפניו בארצות החיים : ומת :

זכרון טוב יהודי לנו לפני צורו להנחיל חיל וזמן
להגיה אורו לקיים חיינו והגיון מאסרו כי
בריתי היתה אתו חיים ושלוש ותנוח נפשו
בצרור החיים : ומת :

שערי שמים תמצא נפתחים ועד שלום תהיה
ומשכנת סכנתו ומלאי השלום לקראתך שמים ונתן
הנדון

הנדון לקבלה יעמוד ואתה לך לקץ ותנוח
ותעמוד : ומת :

ונשמתך תלך למערת המבטלה ומשם לברזלים
שם אל ידעה לה ושם פנקס תקבל לנן
עין שבידה ושם תחזה עמוד משוך מלמעלה
ושם תעלה מרום ולא בחוץ תעמוד : ואתה לך
לקץ ותנוח ותעמוד : ומת :

שערי המקדש יפתח סכא ויקריב נשמתך
לקרבן לפני אל ויתחבר עמה המלאך
הגואל עד שערי ערבות אשר שם ישראל בעולם
נקום זה חתי זכרה לעמוד ואתה לך לקץ ותנוח
ותעמוד : ומת :

חתי נפשו צרורה בצרור החיים עם ראשי
ישיבות וראשי גליות ישראלים וכתבים
ולויים ועם שבע ביות של צדיקים וחסידים ומן
עין תנוח ותעמוד ואתה לך לקץ ותנוח ותעמוד : ומת :
סחה פשו ושם חובו צור שוכן עלומתו על רמה
ותולעת אל תדיעהו כאשמתו ומלאכי
השלום הם יצאו לקראתו ובצרור החיים תחי
עזרה נשמתו : ומת : רגע יחלש אדם ויעזב רעו
ועמו

ועמו ופתאום ידרם וינדודו ממקומו כי רוצה
האדם אל בית עליו שם יקבור אשר ירעה
מעליו וצדקתו ואלו יגבר חוק הכל
ופתאום ימוא אידו וכל שמחתו אבל ודל כל
כבודו אם לחסד הוא סובל יתן מעליו כבודו
בקומו לדן יצרו ולא יערך כל חמתו ואלו ימשו
בשוב תלין ורע ירשארן עם ילאו ועברו
יהללו שוכן עדין לקץ היסין יתירו ויסלח
לאשפתו וסלאכי השלום יצאו לעומתו

בספרות המה לקבר יאמר חתן

צור מסעט צדיק הוא וצדיק דינו אל יחד
ומיוחד אשר לא יקח שוחד צדק סלאח ימינו צדק
הוא וצדיק דינו שופט בצדק דלים יתום אבלים
והסת יזכה בדינו צדק הוא וצדק דינו דין אומר ועושה
מי יאמר לו מה מעשה הן כל ראתה עינו צדקתו
הנה מקום הנה מלון הנה מעוה הנה
נהלה אשר מי שיאמרו לו בא צדקתו שלום
באך סלאכי צדק הממונים על החסד הם יצאו
לקראתו ויאמרו לה בא צדקתו שלום באך
והוא מרחם על חי ועל מת ידענו כי הוא אדבתי
ואמת

ואל ידן אנו ש כאשפתו ולא יערך כל
חמתו והוא מרחם על לב אנון ידענו כי הוא אל
רחום ורחמן ואל ידן והוא מרחם על בני תמימי
ידענו כי רביש רחמי ואל והוא מרחם על עתות
בשרת ידענו כי הוא א גדול ונורא ואל והוא מרחם
על עניים מרודים ידענו כי הוא א גומל חסדים ואל
והוא מרחם למת ישע ידענו כי הוא א נושא עון ופתי
והוא מרחם על נפש עיפה ידענו כי הוא יצוד
המפסח ואל בוכתים והוא רחום ואל חשכבה צדק חתן

והחכמה סאין תמצא ואיזה מקום בנה אשר אי
מצא חכמה ואדם יפיק תבונה מה רב
מוכח אשר צפנתה לדאך פעלת לחוסים בהגוד
בני אדם יקר חסדך אלהים ובני אדם ביצל סופד
חסיין ירוין מרשן בידך ונחל עדניך תשקם טוב
שם טשמן טוב ויום המות מיה הולדו סוף דבר הכל
נשמע את האלים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל
האדם יעלו חסידים בכבוד ידנו על משכבותם

בספרות אבלים הכל לגי סח שחזא ארס ואחר כך אומרים

מנוחה גבונה בישיבה עלינה תחת כנפי השכינה
במעלת קדושים וטהורים כוהר הדקיע
לד א 34 מאדים

באיריס ומוחיריס וחלוצ עצמיס ונפידת אשמיס
 ותרחקת פשע ותרבות ישע וחסלה ותניעה כלפי
 שוכן מענה ותלקח טבא לתי השלם הבא שם
 תהא טנת ומחיצת וישבת נפש השם הטוב : פ
 רוחי תנינו בגן ען דאתפטר מן עלמא הדון
 פרעת אלהא מדיח שמיא וארעא מלך שלי
 חמלקים כרחמי דחם עליו וחוס וחסל עליו סוף
 כלכי חמלקים כרחמי סתרהו בעל כנפי ובסת
 אהלו לחות כנעם יאנקר בתובלו לקן היסין
 יעס דהו ימטול עדני ישקו ויערוד בעד ^{הו ימטול}
 וישם כבוד מנחתו יתוא נהלתו ויליהו אלו
 השלום ועל משכבו יהיה שלום כדבתיב יתוא
 שלום ישחו על משכבותם הולך גבוהו הוא וכל
 שוכבי עמי ישראל בכלל החמסים והמליחות וכן
 יתו דען ונאמר אמון : כל עתמות לנעז ומתה
 איהוים דמעח כמל כל פנים וחרפת עמי יסיד מעל
 כל הארץ כי ידבר : יהו סתיד גבלתי יקומין
 תקיצו ידעו שוכבי עמי כי טל אורור טלך וארן

דפאים תפיל : יהוה דחום ימלי וכו

תגדל ותקדש שמיא רבא יהוה עדי
 לתהא

להתא עלמא ולאחאה סתיה ולשכללה
 תכלא ולמפרק חייא ולמבוג קדתי
 דיושרים ולמעקר פולחנא דאלי ליה מארעא
 ולאבא פולחנא יקרא דשמיא להדריה וזניה
 יקדיה בתייכון וכוסמכון ובתי דכל בית ישראל
 בעלא ובוסן קריב ואסרו אמון : יהא שמיא רבא
 סנדך לעלים ולעלמי עלמא תברך : וישתבח
 ותפאר ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה
 ויתהלל שמיא דקודשא בריך הוא : לעלא מפל
 ברכתא שרתא חושבחתא ונחמתא דאמון
 מילמא ואסרו אמון : תתפל חרבא ובפנא
 ומותנא ומרעין בישין יערי סננא ומכוסין ומעל
 עטיה ישראל ואסרו אמון : יהא שלמא רבא מן
 שמיא הים ושוכעי שועה ונתמא ושוכא
 ונפואח ונאולה וסליחה וכפרה וריוח ותעלה
 לנו ולכל ישראל ואסרו אמון : עשה שלום כמרומי
 הוא כרחמי עשה שלום עלינו ועל כל ישראל אמון
 שמע זאת כל העמים האוינו כל ישרי חלד : גם
 בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון : פי
 יצר הכמות והנות לפי תכנות : אקרה למשל

אָנִי אֶפְתָּח בְּבֹר חֵדְתִי : לִפְתּוֹ אֵרָא בִימֵי דַעֲשׂוּ
 יִקְבִי יִסְכְּנִי : הַמְטִידִם עַל חֵילִם וּבְרַכְ עֵשְׂרִים
 יִתְחַלְּלוּ : אַח לֹא פָדָה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא יִתֵּן לְאֵלֵהֶם
 כְּפָדוֹ : וַיִּקַּד פְּדִיּוֹן נַפְשָׁם וְחִדְלַל לְעוֹלָם : וַיְהִי עוֹד
 לְנִצָּח לֹא יֵרָא וְנִשְׁחַת : כִּי יֵרָא אֶת חֲכָמִים יִסְתּוּ
 יַחַד כְּסִיל וּבַעַר יֵאָכְרוּ וְעֹשֵׁי לְאַחֲרִים חֵילָם קָרְבָּם
 בְּתִימָו לְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתָּם לְדוֹר וָדוֹר קָרְאוּ בְּשִׁמוֹתֵם
 עַל אֲדָמַת : וְאָדָם בִּיקַר כֹּל יִלֵּן וּנְשִׁיל כְּפָדֻמוֹת
 נְדָמוֹ : זֶה דְרָבָם כְּסִיל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יֵדַע
 סֵלָה : כִּנְאָן לְשִׁאוֹל שְׁתוֹ מוֹת יִדְעַם וַיִּרְדּוּ בָּם
 יִשְׂרָאֵל לְבִקַר וְצוֹרִם לְבִלּוֹת שִׁאוֹל מִזְכּוֹר לֹא יֵרָא
 אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשֵׁי מִיַּד שִׁאוֹל כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה : וְאֵל
 תִּירָא בִי יַעֲשֶׂר אִישׁ כִּי יִרְפָּח כְּבוֹד בֵּיתוֹ : כִּי לֹא
 בְּמוֹרָטוֹ יִקַּח דְּוָל לֹא יֵרֵד אַחֲרָיו כְּפָדוֹ :
 כִּי נַפְשׁוֹ בְּחַיֵּי יִבְרַךְ וַיִּרְדֶּה בִּי פְּטִיב לֵךְ אֲבוֹתִי
 עַד הוּא אֲבוֹרָתוֹ עַד נִצָּח לֹא יֵרָאוּ אֵלָיו :
 אָדָם בִּיקַר וְלֹא יִבֵּן נְשִׁיל כְּפָדֻמוֹת נְדָמוֹ

רַב לָכֵם חֲבִבֵי אֲבָלִים נְדָחִים : כִּי הַיּוֹם הַזֶּה
 לָכֵם שְׁבַע יָמִים : אֵל תַּעֲשׂוּ אֲבָלוֹ וְאֵל
 חֲשָׂאוֹ נִהְיָה : כִּי לְמוֹעֵד הַיּוֹם נִצָּר כָּל בְּכִירָה צְדָקָה
 עֲלֵיכֶם דִּין שׁוֹכֵן עֲלֶיהָ : וְשָׂאוּ יְדֵיכֶם לְאֵל שׁוֹכֵן
 מְרוֹמִים : הַתְּנַעֲרוּ סַעֲפֵר וְשׁוּבוּ לְבֵתֵיכֶם אֵל
 שְׂדֵי יֵאמֵר דִּי לְצַרוֹתְכֶם : וְכּוֹס דְּנַחֲמוּמִים יִשְׁלַח
 לְהַשְׁקוֹתְכֶם : וְנַפְשׁ הַנּוֹפֵטָר בְּחֵבְרַת הַתְּמִימִים : וְכּוֹס
 נַפְשׁ אֲשֶׁר לֹד אֹתָהּ הַיּוֹם כְּפִתָּה תִנְהַר יֵצֵא מְנוּפָה
 שְׂכַנְתָּה וְעֲלֵתָה מִיַּד לְהַר : וְרוּחַ מִיָּם
 מְחַדְרִים עֲלֶיהָ כְּמִי נִהַר : וְסִפְרָה לָהּ שְׁבַע יָמִים
 וְאַחַר תִּטְהַר : וְנַפְשׁ הַעֲזוּמָרַת הַגּוֹף בְּרִחוּף
 הַקָּבֵר : הַפֶּקֶל לָהּ תִנְחַוּמִים סְבִיב כָּכָל עֵבֶר : וְלֹא
 תִרָּא הַשְׁחַת : וְלֹא תִירָא מִשְׁכַּב : וְנַחֲוֹשׁ דְּהַנּוֹפֵשׁ
 בְּנִתָּה : וְהַגּוֹף מִזְהִיר כְּזוֹהַר : וְסִפְרָה

לשבעת ימים או לחמש או לשת

תַּעֲנֵג נַפְשׁוֹ מִיַּד הַשְׁכִּינָה כְּגַן עֵדֵן בְּמַנְחָה נְכוֹנָה
 בַּיּוֹם זֶה שְׁבַע יָמִים יִפְתָּחוּ לוֹ שְׁעָרִים
 לְנוֹחַ אֵעֵל צְדִיקִים נְמוֹרִים וְזִהְיֵד כְּזוֹהַר הַמְּאֹרִים
 לְפָנֵי הָאֵל שׁוֹכֵן מְרוֹמִים מַעֲנֵה : בַּיּוֹם זֶה הַדֵּשׁ יָמִים
 יֵעֲלֶה לְרוּחַ חַבִּיּוֹן : שֶׁם יִתֵּן לוֹ מְרוֹר וְאַפְרִיחֵן
 לְפָנֵי

לפני אל שוכן בציון שם ימצא חן וחסד ותענהו
ופשו פשו תליו וקדש יאריך ימים כי הוא הו
איש בישר ובתמים וכל מעשיו ישרים ותמימים
אצל צדיקים תהא ופשו עדינה

לחם

פקדוני רעי ואל תהיו לי פנושים קרובי ומתע
לקברי הודור שים אנשי שעשועי אנשים
ונם נשים החרש הזה לכם ראש הדשים :
הצור תמים שוכן במרומים הוא חי עלמים רוס
על ענומים רם על פל רמים שלח מלאכי רחמים
לרבר תנחומים לאבלים שוממים ולנפטר
ישים בתוך תבית קדושים :

לחם

במלאות שנת ימים לאיש ישר ותמים נשמתו
תעלה לשמי מרומים : זכרנו יעלה
לפניך לנוח במנוחת חסידך אצל צדיקים עשי
רצונך אצל אבותינו התמימים : יחליץ ענוותינו
אל שוכן מעונה : וישם נשמתו במנוחה נכונה
ולאבליו ישיש ברינה ישקה להם כוס תנחומים :
אחלה פני אל שוכן מעונה ישם נשמתו בישבת
עליונה

עליונה להתעורר כגון ערן סונו השכינה עם צדיקים
ישרים יתה חלקו למנה ביום מלאה לו שנה
תמימה :

לכם עשות כבית ומספר פר ותאניה את
אשר כבר היה אל יחד בימי שנתו עד יין
אזעק בשפה על נפש הומיה וכבר עלתה לפרוס
להקופת השנה : די לכם נתי נתיח על שובע
תלמיה בארץ ערבה וציה עד מלאה לו השנה :
בקשו סגל מעונה רחמים חסלה ותנינה פתח
לו עבר טוב לשנה כשכיר שנה בשנה : אמני
שלושי אמני חסוני דרשו שוכן מעוני ימתח בעב
עוני סדי שנה בשנה :

קיעת לנשים

ארושה כל עמה וכל אנשי קהלה במעשים טובים
תכבוד לשם טוב ולתהלה : לה נאה
כל טוב והכל מתוקן לנחלה אשת חיל עמרת כלה
זוכרת בחכמה כפי אנשים לכבוד הגיון פיה
כפי תל אים לזכור זמם ולילה את האהים לעבוד
אשת חן תתמוך כבוד : יקרה נפשה ככל אשר
אתה בכורה בת סלף פנימה בעניעותה : לחם

עצלות

עצלות לא האכילה לביתה

בנתה ביתה :

נפש שהורה היא עליה לזוים הביון

מעונתה סתרה בצל עליון :

צרה היתה לבל עני אשה בימיה עמדה בנסיון :

נצר תאנה היא תאכל בטוב פריה בהיות סתיה

לא שכחה אביון : נפשה בטוב בטוב תלין ורעה

ידש ארץ יעו פי בעלה עבדה בנקיון :

התמימות שם שרה וגם רפקה רחל וגם לאה סתיה

ואפריון

זום בוח נגור על כל עשיר ומלך למקום ארץ

הכל הולך : בוס זה שותים בכל סוהו ופלך

כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך :

יתחלק איש ובהכל יתעטף המות על כהפו קשו

בטוטף יארוב במסתר ועבר ושטף האנשים

והנשים והטף : שמחת תבל הכל בלה לטוה

לטרופ פרף אדם אכלה ונהג גם היוס דגרה

בצלה אשת חיל עטרת בעלה : שמחת תבל

הכל בלה : אקונ הזים כי אשת חיל אינה הטוה

לקחה ותוליעה תוכנת מה תאמרו בתבל ות

לכות

זכות כחנה וכהנה טוב לפני האלים יטלט סמנה

אנית לי אשתי הנדלתי יעוני המות הפרי בינה וכיני

הקוים בכבי אמר כי גדלה תונתי על אשתי

רעתי יונתי תמתי נדדה ותלכה סתוק חדר ביתי

על סותה אכבה ואיב כאוני :

אשתי עסרה בפני תרדנה דמעה שתי עיני אין לי

מסך עד כי אם ראומך ברעוני אוכל לחמי כיון

על שלחתי : אשתי אם חשק האל לקחתך

ואם דעה לקרבן סתמך הוא ברחמי יצור

ושמך עם אסתר המלכה בת ימיני :

אך נפלרה כתרתי ונגדעה צמדת נבירתי

הנפמרת אשת חיל עטרתו על סות אשה

חשוקה ביון ואנסה ארים קול כועקה כי סונתה

נודתו חודידי עני דמעה על מפקד הצנועה אשר

בפתע נועשה ביום ועם נעדרת : צוד אשר אין בו

עלתה ישים כבוד מנחתה וידהם על נשמתה

לאכסניא שלה חוזרת :

אשה כשרה בנשים מאושרה נקיה וטהורה

אלהים ינאור בנבורה ישים חלקה עם

שרה אשה כשרה בנשים חשוקה נר שבת הדליקה

בְּהוֹקָה הָאֵל הַנִּקְרָשׁ בְּקְדוּשָׁה יְשִׁים הַלְקָתָהּ עִם
 דְּבָקָה : אִשָּׁה פְּשֻׁרָה בְּנָשִׁים נֶאֱמָר הַלְקָתָהּ קוֹעָה
 רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ : דָּוָא אִשְׁרֵי נֶאֱמָר גִּיחָה יִשָּׁם
 הַלְקָתָהּ עִם לֵאמֹר : יִמְנָר לֹחַ דְּחֻמְיָא יִזְמַל וְסוּחַ
 עִם כְּבוֹדוֹת וְעוֹשֵׂת נִחְלָתָהּ יִחַל וְשִׁלּוּם תְּהֵא
 בִּיאָתָה לְהַחֲנִיחַ לְהִזַּת מִנְחָה עִם רִחַל : ^{וְשִׁלּוּם}
 יִנְחַר תְּמָה חֲתוּמִימָה כְּבוֹדָהּ בַּת מִלְּךָ פְּנִימָה
 הִיא הַלְכָה לְעֵלְמָה לְשָׁם שָׁבוּ וְאֶחְלָמָה
 שָׁמַע בַּת דָּוָא וְרַחֲמֵי אֲנִיךְ וְשִׁכְחֵי עִמָּךְ וְנִנְיָךְ
 וְשׁוּבֵי נֶאֱמָר סְקוּסָךְ סְקוּסָךְ הִיא מִשְׁבֻּגָה וְשָׁם
 חֲתוּי וְתַתְּעִינִי : מִי זֹאת עֲלָה מִן דְּחֻמְדִּי עַל
 דְּזָרָה הִיא מִתְּדַפְּקֵת כֹּל יְמִיהָ וְשִׁנְתֵיהָ לְשׁוֹבֵי
 יוֹצְרֵת חוֹשֶׁקֶת בְּתוּמִימָהּ וְעֲדָקָתָה שְׁעֵרֵי גוֹעֵה
 דּוֹפְקֵת פֶּתְחוֹ שְׁעֵרֵי סְמִינָרִים וְתִרְדְּעוּן הַנְּשִׁימָה
 הַתְּמִימָה וְתִרְאָה אִזְרֵי מֵאֵל נֶאֱמָר מַעֲיֵי כָּל הַ
 וְעֵלְמָה : ^{וְתוֹמָה}
 שְׁמֵשׁ עֲדָקָה וְסִדְפָא בְּכַנּוּפִיהָ יִתְנוּ לָהּ מִפְּנֵי
 יְדִיהוֹן בְּתַפְּלֵתִי לֹאֵל אֵתֵל יִצִּיל וְשִׁכְחֵתִי
 מִלְּהַב וְנֶחַל יֹאמֵר בְּנֵהר שְׁלוֹם וְכִנְתֵּל כְּבוֹד הַנְּשִׁי
 עֲמִתָּה אֵלֶיךָ : אִשָּׁה פְּשֻׁרָה יִקְרָה וְסוּחַ לְלֵחָה תְּמָה
 טוֹחַ

טוֹחַ לִכְפֵּי תְּנִיחָה חֲנוּחַ וְתַעֲמוּד לְגוֹרְלָהּ וְכִכּוּד
 יִיאַסְפָּה : עֵקֶב עֲדָקָתָהּ וְתוּמִימָה בְּנֵי עֵדוֹ תְּהֵא
 סוּחַ וְתִרְדְּעוּן וְסִדְפָא הַשְׁלוֹם יִצָּא לְקִרְאָתָהּ לֹא
 יִעֲזוּבָהּ וְלֹא יִדְפֵּיהָ : ^{וְשִׁלּוּם}
 אִשָּׁת חֵיל מִי יִמְנָר וְרַחֲמֵי מִפְּנֵינִים מְכֻרָה :
 בְּטַח בַּת לֵב בְּעֵלָה וְשִׁלְל לֹא יִחְסֵר :
 עֵת פֶּתְחָהּ בְּחֻמְמָה וְתוֹנִית חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה : רַבּוֹת
 בְּטוֹחַ עֲשׂוּ חֵיל וְאֵת עֲלִית עַל כּוֹלָנָה : שְׁקֵר דְּהוֹן
 וְחַבֵּל הַיּוֹפִי אִשָּׁה יִרְאֵת יִי הִיא תִתְחַלֵּל : תְּנַעֲלָה
 סְפָרֵי יְדִיהָ וְיִחַל לִוְהָ בְּשַׁעֲרֵי סְעִישִׁיהָ :
 חֲסוּמָה דְּחֻמְנִימָה דְּלִיָּה הִיא וְבְּמִימָהּ
 אִתְּבִיאוּ עֲלֵמָה עֲלֵמָה חֲדָיִן וְעֵלְמָה
 דָּאֵת וְנֵנוּ בִּיהַ עֲדָקָנִיּוֹת וְחֻסְדָּנִיּוֹת דְּעַבְדֵּן דְּעִתִּיהָ
 וְנִמְיָמִיהָ וּבִיקְרֵיהָ וּבְתוֹקְפֵיהָ יֹאמֵר לְמִיעַל קְדָמוּהִי
 חֲכִינָה אִשָּׁה הַכְּבוֹדָהּ וְהַצְנוּעָה וְהוֹכְבָּדָת מִדְּרַת
 רַחֲמֵי תִנְחַנְחָה בְּנֵי עֵדוֹן דָּאֵת פֶּטְרָת מִן עֲלֵמָה
 דִּין כְּרֵעֵת אֵלֶּה מְרִיָּה שְׁמִיא וְאֵת הַמֶּלֶךְ בְּרַחֲמֵי
 רַחֲמֵי עֲלֵיהָ הַמֶּלֶךְ בְּרַחֲמֵי יָחוּס וְיִחְמַל עֲלֵיהָ
 אֵלֶּה אֵלֶּיהָ הַשְׁלוֹם וְעַל מִשְׁכַּבְרָהּ יִהְיֶה שְׁלוֹם
 דְּנִתְּבִיב יִצָּא שְׁלוֹם עֲשׂוּ עַל מִשְׁכַּבְתֵּם הוֹלֵךְ
 לָהּ ב' 35 2 35 2 35

נְכוּחָהּ הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל עִמָּה בְּכָל לַיְלֵי הַרְחָמִים
וְהַסְּלִיחוֹת וְנֹאמַר אָמֵן :

לז' שלומים של נשים

אִשֶּׁת חֵיל הַנְּאֻמָּה הַיּוֹם תִּתְעַדְנִי כַּיּוֹן הַשְּׂכִינָה
הַיּוֹם בְּמִלְאָת לֵה שְׁבַעַת יָמִים אֶבֶךְ
וְאֶמַּךְ עַל יַד הַזְּמִים וְלֹא קָבְלוּ תַנְחוּמֵי יַחֲמִם אֵל
אֲמוֹנָה : הַיּוֹם בְּמִלְאָת לֵה שְׁבַעַת יָמִים נִשְׁמַחְךָ
תַּעֲלֶה לְשֵׁמי מְרוֹמִים כְּהֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים כֵּן
יַעֲשֶׂה אֵל אֲמוֹנָה דִּילְכֶם עֲשׂוֹת מִסְפַּד וְקִינָה
עַל בְּתָכֶם הַנְּאֻמָּה כִּי אֱלֹהִים שׁוֹכֵן בְּמַעֲוָה
יָשִׁים נַפְשָׁה בְּמַעֲוָה נְכוּחָה :

אֶקְוֶן קִנְיַת בְּנַפְשׁ מְרָה עַל אִשֶּׁת חֵיל הַגְּבִירָה
הַעֲלֵם הָזֶה עֲלֵם דְּאֵנָה אַחֲרִית כָּל
שְׂמִיחַת תּוֹנָה הִרְכָּה בָךְ וְהַעֲנִיגָה הַיּוֹם בְּתִים
וּמְחַר בְּקִבּוּרָה : אֶקְוֶן תִּנּוּ לֵה שְׂבַח וְתִהְיֶה אֲנִשִּׁי חֵיל
יְחִידֵי סְגוּלָה עַל כִּי נִודַע בְּשַׁעְרֵים בַּעֲלָה שְׂאוֹ קוֹלְכִי
לְהַגִּיד יוֹשְׁרָה : אֶקְוֶן אֵל נְאֻדָר רוֹכֵב עַרְבוֹת עַל עֵבִים
זְכוּר לֵה מַעֲשֵׂי הַטּוֹבִים וּבְגוֹן עֲדוֹן עִם נְדִיבִים יָשִׁים
נִשְׁמַתָּה הַמְּהוּרָה : הַיּוֹם בְּמִלְאָת לֵה שְׁבַעַת יָמִים
צְנִיחַ חֶסֶדְךָ עַל עַגּוּמִים הַשְּׂמַח לָהֶם כּוֹס תַנְחוּמִים וְהַעֲלֵם מִכָּל עֲוֹנוֹתֵיהֶם

מתחלת

מחלת
במדת כלבי שלא לעלות על ספר זה הקינות והאלו כרי שלא אפרוח פי
לזמן ואחית במבשר רע וכעשה ארונות מוקדמות אחר כך ברגיע
שלאות הרפוס ער חנת נתיעצתי עם אנשי לבב ועליהם בראש הרב המגיד נרו ואמר
לי כי אצדבב נכון לעשות הרבה כרי שלא יאמרו העיקר חסר כן חספר כי יש זמן שלא
ומא ולא יחיה כי התעוררות הבכיה היא כמו חצי נחמה והרשת פרושה על קצון גדול
אין שלטון כיום חמות וזה אינו סבה כלל : ועוד כי מה לי ישתי רפוסות מה לי שיהיו
מסביבה יד כיר שלוחי צבור : ועוד כרי ליתן מורא לכל מי שיקרא בו שחמיתת כרוכר
אחרי בכל עת : לכן הסכננו לרפוס אותם מאותיות קטנות כרי להסתירם קצת מעין כל
ואהם ויטכ בעיני השם שלא יעלו ולא ישמעו על שעת איש בשלות והחובות בעפרה
דארעא אמן :

קננת שלא תבא ולא תהיה

פי בני אחובי קודות לבכי אשתה כוס תרעלה בחפרוך מסביבי אשתה
חלשתי לדאונה שמח בחלקך כמשוש חתן על כלה לטוש ענך בא עת הפקודת
עונתי עני כי אשתה כוית רענן חיות בביתי שקט ושאנן לכלל את שבת
עמא אשבע יגון נמס לבי בקרבי אשתה מה אעשה בני לתאונה יען לא אראה עור
ונעם צורתך אמרד סכבי כל עור נשמת כי אשתה צורתך תענימח כסחו וחמה
חולבת להקוס עזר הולעת חרמון אכמת על פרוצתך ברמעות לבכי ואשרתה
לך בשלום בני לבית עולמך יען לא וביתי ראות חופתך תתערן כגן עין עם אל צור
לבכי תתערן כגן עין

קננת שלא תבא ולא תהיה

העתי כשה אובר בקש את שאחבה נפשי אנכי מוקט חגירי לי אנשי אמונה
חירעתם בני אנא פנה כי חיוס כמות ימים יש נה לא עפתי כל הארץ לבקש
תעתי את שאחבה נפשי בקשתי ינעתי ולא מוצאתי לא אפתח פי נאלמתי אנא
אשאל ואנא אבקש : תעיתי עורגו באכו בתוך חכהורים הלך לארץ צלמורת ולא
סודים אעשה על מותו בכי תמרודים כי גפל בתוך פח המוקש תעיתי מח
חנקו ומה תרדוים כי בנך היה ריען כפרוש גלאך מות בא וישקחו מי ראש ורדפי
נחיותו עקש תעיתי האל אשר ישמים שפרת ישים נשמתו כגן עין צורח
בתך ערה קרוישה וטהורת ולא בלוי ישמור כפח ומוקש : בתוך
קננת שלא תבא ולא תהיה

על בני אשר אכרתו יום מנוחה לא מוצאתי על מקרי הזמן מצאוני השב דוחי
לא יתנוני מפל צר ופנה סכבוגי ביון גנולח טבעתי : על השאת נעווי זה פרוח
ישכ בני בארץ מאפליה על אלת עינו כוכית נגרה עינו ברמעותי על לא ארפאך
עוד בני חי עליך יכבוד עי ואחי ולשוני מודבק מלקוחי ועוד יאשאי חשאתי על
אחי ואחי למח תכבוגי עוד כל ימיכם לא תראוני סקברי לא תעלגי ער כוא זמן
תחיתתי על אחי ישוא ינחמכם ומוחה רמעת מעל פניכם ומותתי לקרנן בערכם לבני א
ישועתי

סדר אבליים

יבועתו ומיתתו קינה של אהבה ולא תחיה

אין יעזוב אב תבן ואין יכבה יקר אשו וחיו בחיו תלויים ונפשו קשורה בנפשו
ו חיו: מאר נעצב אב זה לא ידור חמור ויום שמכיתו נסע ראגות חנו סבינו
גהמך שירו לאכל וקרד מאור שמשו וחיו עשו מנו כל דעי אמר בכבי אל
חאצו לנהגו כי מד לב אנבי ואומרת לנשיו עד אן תחמי כהובכי וענתה אמרת
על כן שגבל כפרד טוקישו וחיו כמלאח לו החדש אנכה כי עכשו פרודת וקעות
אחרט מקום שיד ידיות כי תהה שיש ורקמה גוש וימה לנשיו וחיו אמא חאל אשר
בקרובי מתקדש בחס את האבליים החאגלו זה חחדש ובימי קדם ימיהם חחדש
ולתל מיד הנפטר עם צדיקים השים נפשו

קינה שלא תבא ולא תחיה

אנכה על בחור רכוש מעינתו אוי כי לא זכה ראגות חופתו אביו כינה ברטעת
עניו כי חיש מחרת לוקח מפניו בחור נחמר נעים ועניו אוי כי לקחותו מביטו
אעשה גבי ותסודרים על בחור נחמד בתמרים לא זכה לשמחה כבתורים עני
ראכה על מיתתו עליו יכמו אוחביו ודיעו אביו ואחיו וכל יודעיו כי נפקר סכין ידעו
ולא ישוב עוד לכיתו אעשה מספר מד זיללה כי לא זכה לראות שמחה וילת
לשמחה כמשויה חתן על כלה תגלו כות אחו אותו הא הנמר מות עליו יעלה נחמת
ללב אמליו רשים נפשו בגן חלוליו כלאני שלום הם יצאו לקראתו וישים

קינה שלא תבא ולא תחיה לארזים

אנעק בר ואגיד קול נוחה ואנכה וארזים קול באנוחה על בחור קושה משוכחה
אשר ארז אשה ולא לקוח אראג ואחפלוש באפר עה כאבי אמתוכ
בסער כי מה בדונו אשכול חסוד: הנכה ארוקתו באנחה כט גיא חבריו על יום
מותו ואשר עב כתאום ארוסתו וחזכרו ישרו ותומתו ויראנו כל המשפחה
הגמל הדג לחייבים יגמול טוב לאבליים הנעצבים ומעינים וימעה חסם שיהאבים
חשניעם נא קול שמחה

שבע פרשות שלא תבאנה ולא תהיינה בעולם

אבי ואמי בקינות ערוכות הקבצו השמעו שכע כרבותי אבי כואו על קבורתי
ברטעת עין חזרתי רמעה כטומי עין ושמעו ברבה לא על תיק לאל משרד
המעדימות אני אמרו לאל מחוח הויות נמיה תקווגה כל מית איש קרשע על
דעיתו התיד לנדב שואות במימות אני צויקתו יחלל בידו כמרה תקונת כל
פיות כסה שמים חורו שחבל כרא לכבוויו לוקח נפשות מרת וכחלכות אני
מנערתן א רבובוס נודם וכל איש אישחת שרם כרוך אתח יוגר הארזים כנקבים
אבדים וחתיות אני חזיקו רין אל הי יי שמו סמית ומחית חבדיקו רין אל
אהר כל בני עכו סמית ומחית יי שמו אשר יגר את הארזים כגלבו כגלם המות אלהים
נפשות נערבות

קינה

סדר אבליים

קמ

קינה על חרונים יגחורו בשאלניקי לחמדור אליכם עת קרשית

ארים במר נאומי על חללי בת עמי

והם בכבי תמרורים קול שועת בת עמי

ארים

אנעק בלב מר נשבר בזוכרי ויום צר נבר
ומאורי קרויקרד חפן לתושך אור ימי

ארים

יחד תכלנה עינם אל עורתם ואין
כי שוכ אל בעני שערי רחמים
וגלברו בעונם ועין רודם כפלים
עני תרדנה מים על שבר בת עמי

ארים

כה עמי הבכי דם על חמורו עינים
אשר תלכו לירורים כהחולת כחנים
וכסוכם הון חרובים יאן אוכרות חיו עמי

ארים

כי קול נחי וראנה נכחלתו בלי כח
על צאן החרונת מלאו ימיכם לטבות
קרן שמע כשאנה ואויב וכח זכות
כוכר הצאן נחית קרא שמו לא עמי

ארים

גרה חרון ועכרת כושמים נגורת
לאנו צאן והדרה ולהסתהית התפארת
בי אויב כמרין זכה וכלו ער תומי:

ארים

לחורגם בלי המלה החלו לפי חרב
חרבט כאש אנלה דם כליות וקרב
חשקים כוס התרעלת שוכל איבר את

ארים

ורנו חנים צודדים וישבו כמארכ
לשפוך דם הסודרים כטוי מעין לחורב
נשנת ה אלפים כנרט נגלי בחרב
אוי צורר נוכרת לשפוך לארץ דמי

ארים

מכרקי מדורים ומכלי חבלע
בחרב מרוקרים חצים ואנכי קלע
וינמצוס לסלע ויחפרו את עמי

ארים

ואספו פה כל ויא חיום הזה וחלילו
כי נאויכע עשרת יום לחדש אליל
נשמע כי ביעים כרם חמר חללו
על זאת מעו יחילו כי נשכרה בת עמי

ארים

נאקת חלל נשמע תוך חחרים עלי דרך
פוע כא השנאעיה כי חכום ראש על כרך
חציו ורק חוזך ותצודרת עמי

ארים

ונגאם לתוכם נאיש אחר חכדים
לא ידעו כי לדמם יארובו אבורים
לחגם ולחוסם שאנו ככפרים
ולקום על חחרים וירדנו את עמי

ארים

סמר בשר שומע ואיש כקרבו חפער
וכל פח מר צוח יחר ישיש רצער
ותחום כל חעיר כי לא עלתח ארוכח
בת עמי

ארים

ולעשה אחותם ולבם נתר יחד
כממעס קול חרכתם ועו כלם בפחד
עו כלם יחד בא הקין אל עמי

ארים

עלו עמר על ראשם קראו המקוננות
ויבכו כמר נגשם וללו קול יגונות
חחילו לכנות ארונות ולחנור שק כח

ארים

חלחלה ויערה וגם שבירן מתנים
נלח על כל תחברה עינם כרם מים
אמר חיות ועכרת כאח מן השמים
אית יראו עינים אשר ימצא את עמי

ארים

פחד ומורא לבינו זקנים ואנשי שער
ידם לזקנם פדשו וימרטו חשער
על כי אריות ביער סמו חמו את עמי

ארים

שמיים עת פגע כמהנת חעכרים
לשיות שאנו לצורם כעפודים

ארים

צווחת אמת שבויות בקרובם איש נחלת
כוער תוך חלביות כי נאמרה החוחלת
פל פח מר כיללת מרות כמר נעמי

והם

ארים

ארים
 קרבו ל בני דתרגו וקדו פניהם
 נקובים ככבדה מצאו את פניהם
 קול צרת כמכבילה דריתו קול עליהם
 להכיאם העירה ורנו אמרו עמי
 ארים
 רינו אחו פולם קטנים וגדולים
 קטא העדה קולם כיללת אנלים
 על כי באשם עלה וירוס הולעים
 לא חכרים עינים קדו פני כה עמי
 ארים
 שמוס תוך אחותם ויכסו דם נקי
 אל קבר בני גלותם בארץ שלוניקי
 נשו קול בכמיתם ילדי וגם יונקי
 על כי ביר עישקים חנם לוקח עמי
 ארים
 תמחו כל הנשארם נהו ויללח הונים
 לבוש ולכב שכורים על מספר התרגום
 קרוב למאה ועשרים היו הללי עמי
 ארים
 יחד נאספו חנם בסועל ידיהם
 ודצריקו את דגם משפט אלהיהם
 אמרו כי לא לחנם כל זה בא עליהם
 כסה בלמת פניהם כי גדל עון כה עמי
 ארים
 נעתה אלהינו וזכור דם הזבוחים
 ומחר לעינינו קח נקם מן הזבוחים
 כל בשרם לנתחיהם על נקמת בני עמי
 ארים

ובהסדיך שלחח נחמה לאומביך
 וקיים ההכטחה נאנוי נכואך
 אזי את שם קדושך תודיע בתוך עמי
 ארים
 פורח דודך כדורכים ובה תמוץ בנדים
 לרנוס ראש קיסת דורכים מול אבנים
 גורדים בלו עצרת בוגדים אשר בלה
 את עמי ארים
 שעה דם התרגום כמו דיה גיחות
 ושים בתענוגים לנשמתם בנות
 זכור חילתם נמוגים לפני אויב בלי כח
 וישתחום שמוח נועער שער עמי
 ארים
 לפניך זכרו תמיד לשך לעולם
 לקץ ימין יעירו נבילתם בחילם
 פניהם יזהירו בלשונם והילים
 אל תוך היכל ואולם חשב את שבות
 עמי ארים
 ואז כך תבלנה עצמות רבות
 ופיוח תרגנה מעם אשר קנית
 וחורכות תכננה מן עין נמית
 ודבר אשר צוית אמרו לאחיהם עמי
 ארים
 מבשר טוב תנמיה לעני עמך
 וכדוב טוב חשביע לימאי פניך
 וככבוד כצמיה קרו דוד עכרך
 אזי יאמר לבניך נחמו נחמו עמי
 ארים

מקומות שנותנים כאלו שלוש שבתות דברי שמע איכה לאחר המנחה
 חולמים לאחר מן בתי חכמים שבעיר ושב בנהי חגיון מקוננים לשמחת ציון
 הלל עד אגלים על הרוב יושלים ותרב חסיד ועניו כמחר יוסף פארדו ול חיה מחב
 אמוך בוח שלא לולל ככבוד יום הלשכה וחקן ולמד את העם לישב בבית חכמרת יום
 השעה כאב מחבקר עד הערב ומי שיש לו איקה דבר לעשות לצורך חיוכ חולק וחיד
 לחסיד וקודין כל הקינות כמו שהורה נהג מתוך יצחק הלוי ול בקהל קדוש פרום
 עמי יש שב שלניקי וכן נהגים חיים בקהל קדוש בידת יעקוב כאמלסרד דאם כמנהג
 הרב ול :

דברי נביאי מאסתי אני מאם אלה בי ולעד
 מכרני גם עתה בגלותי אענה בהגיוני
 גו ימחרף לא בשמי קראני :

דברי דברי דברי דברי דברי דברי משורר מרו
 לחכו מרו אמרו מלענורת שנה בשנה
 תמו מבכות לש דבריו מלענות : ירח אשר בו
 חמש דברים ארעו בהיכל ופדביר התאושו
 אתם הגבירים כי אתרי דגא יבוא תביר : שמחה
 בתמו דבר והפכו שחו וישחו בבנות השיר
 ונחרב היכל וסוכו ויפרוץ ונהרס מאן בנות :
 ימים קדמונים אנוד ואבכה ימים נעים אשרי
 מחכה אל יום פקודת הלוחמים חסד ומשפט
 שיר מדוכה על טוב ועל רעירתו למלכו עוז כי
 ירחם משכנות יעקוב אשר סר משושו מתוכו :

לנשי שלא יבוא ולא יחיה וחשבה לקטנים
 אצא עיר ושער אצעק בקול צער אשאל רב וער השלום לכער אומרם לכל דעי חברי
 ומידעי אם תמצאו בן מעי שמרו לי בנער אשא קול יללח כמו הירח חוללה
 כי לא אשמע מלה ולא קול הנשי עליו אשא קינת בצדה ומגינה לא אמצא הנינה כי
 אבר הנער אחלה פניך אל דחם על גפש עלל בנות נן לטייל חנוך לנער
 רחמנא רדיחם על אבהתא צדקיא הוא ירחם על נשמתא דעלכא פלתי חרין ועיל
 יתיהו בנינתא דערן לחשתעשנא בהרי צדקיא ויהא מסרה על אבני וע
 אמי כקרבן רמתקל ברעוא קודם מדיח עלמא ויסריך הוכחה ויתן לתוך בניך רבי
 ו יחיון ויחון עסקין באוריתא קדישתא ויעדי מניחון ינון ואנחה ומעמיה ישראל
 ונאמר אמן

קנינות

משפט גאולה לך לקנות : משפט

קנה

דכיתי מצרים ואתם ראתם ושקעתם בים ואתם עליהם ובכל זאת הטאתם ועל ים סוף מריתם ולא שמעתם בקולי מה זאת עשיתם ועניי כבוד בתוכם הניתם ומצור חלמיש מים שתיתם ותנסו אותי וכבודי כזיתם ודגן שמים לאוכלו זכיתם אני ארבה את טובי אם טובו ושמעתם בי אני לא שנית ואתם בני יעקב לא כליתם

על גלותי מעיר קדשי כאנה הנחם נפשי יד יצארו בי באפס הודי וטובי ואני לשמרה לאויבי עור ותחש שש ומשי הן לבוש אלמתי לבושי : מאנה עת עלותי מהר לבונה בעניי וזו שכנה שכנה עלי עונה אפלה מאור שמש ופלה עפרת ראשי מאנה : שיר עלמות קומי שירי בת צבי כי לא תחפדי בעלותך אל דברי מבני עד תחרישי כי עדי עד לא תבושי : משי אור גלגלי נעתם באף יצרי בעוניי נפל פאר נורי ברחוק אלהיני משנאיני שרפו בלהב אש דבר

בירנונים נהגו בשבי המונינו אספקה כף אמרטה שיערי בעניי : התנחמו עם אל בשבייכם חסדו יצו לכם ויפדכם וזכר ברית יחיש גאולתכם עמנים הודו לאל צורי רוממוהו בנעים זמירי שירי שבתו צהלה ורנה ממשני על עוניי אידך נהי אף ה' מספר וקנה לפדו שרי ונוני : מחמד עניי וטובי יקחו צדי וערי שאגו יחד כלביא לטרופ יתר עדי אעקה פד כי כאבי דב וגם חשכו מאורי אספדה שנה בשנה כי שבי הלבנו אמוני יום גלות בת ועמה כחשי ענה בפניי : איד : לאלהיכם בצדה חלו וא עם סגולה יעלה אתכם מהרה משבי אל עיר תהלה צהלו שירה וזמרה לאשר יאות גדולה לאלהים דר מעונתו יפצחו לנה אמוני גם בשיר ובקול רננה יאמרו יגדל יי :

שבת שמע

שמע ספוד על שוד פרדתי מעור דברי : אשל יחדתי שמעו נהי חדש אבדתי בו נשברו לוחות תעודתי בו נשתנו סתרי עבודתי נהי נהיה סומוד לתודתי צלם בעז היכל מצודתי הועמד ושרפו את כבודתי בו אפלה נפלה פרדתי

פֶּשֶׁן כְּרִיעֵתִי וְקִדְתִּי עַל בֶּן אֲמִיר קוֹל יְהִידְתִּי :
תִּשָּׂא בִמֶר שַׁחַה יְהִידְתִּי קוֹמָה רִצְנִי בְּצִיצְתִּי צוֹר
וְהוֹשִׁיבֵנִי לְאֲדָמְתִּי מִי בִלְתֵּךְ עֵי וְחִמְרֵתִי לְפָרוֹת
וְלִגְאוֹל אֶת גְּאוֹלְתִּי :

עַד מָה כְּבוֹדִי לְכָל־יָמָה וְסִקְדֵּשִׁי שְׂמִמָּה וְאֲדָמְתִּי
כְּאֲדָמָה יִרְדֶּה מִמַּעֲלוֹת מְלוּכָה עֲדָה הֵיחָה
תִּסּוּל גְּסוּכָה אֲכַד־מִיד לִיד מְשׁוּכָה דוֹמָה בֶּן מִשְׁמַע
וְדוֹמָה וּלְבוֹה וּלְשִׁמָּה בִיד מוֹה וְשִׁמָּה הַצּוֹר אֵל
בֶּן כְּבוֹד שְׁבִיתוֹ קְרוֹר פֶּתַח בְּנֵי אֲמִתּוֹ מְבוֹר עֵם
צָר כְּאֵשׁ חֲמִתּוֹ קוֹמָה אֶת אֲבָלָיו שׁוֹמֵחַ כְּמוֹ
סֹהַר וְחֲמָה וְכִסּוֹ אוֹר הַחֲמָה :

יְהִידְתִּי פְּלָאִים פֶּתַע בֵּין צָרִי וְמוֹנֵי וְיִשָּׁב דְּבִיר
חֲרַבָּה וַיֵּאשְׁמוּ מֵעֵינַי הַאֵין לִי אֲרוּכָתִי
וְצָרִי עַל רוּב מַחֲלָתִי אֲהֵה נִסְעָה וְנִגְלַח דוֹדִי וְתֵאשֶׁם
נְוֹתִי אֲמִירוֹ לִי הֵנִיחַ עוֹרִי שִׁכַח אֲהַבְתִּי מִי רֵאחַ
כִּוְאֵת מִי שָׁמַע בְּכַאכִי וְאוֹנֵי אֵן אֲדַרוּשׁ לְדוֹדִי כִּי
נִחְבָּא גַם נִסְ מִלִּפְנֵי הַבְּנֵי וְאֵין לִי מִרְפָּא מִכַּח אֲךָ
עֲצוּמָה אֲהֵה נִדְחָ אֲנִי אֵל כָּל פִּתְוֹלְקִיעוּת אֲדָמָה אֵין
אוֹדָה שְׁמוֹ וְאֲצַפְּחָ עַד יִשְׁקִיף בְּעֲצֻמָּה וְאֲקִרָא בְּחַבְיִי
זָרַע עֵמִי נֶאֱמַר הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הַמַּתְנַדְּבִים בְּעַם בְּרַכּוֹתֵי
לֵב

לֵב עִם נִעְנָה תִרְנִין יֵשׁוּ כְּדוֹתֵי עֵדֵן קִיץ עֵדֵן וְעֵדֵן
עֵדֵן וּפְלֹג עֵדֵן : קִיץ אֲרֵךְ בְּשֵׁל פֶּרֶךְ לֵבִי
יֵרֶךְ וַיִּשְׁתּוּמַם מִדְּרֵךְ כָּף עַל־דְּרֵךְ שְׂמֵנִי וְלִי זוּמַם
רִשְׁעִי וּבְכַאף דוֹרֵךְ קִשְׁרֵנוֹ צָר וּמִתְקוּמָם פְּלוּנֵי
בְּלֵעוֹנֵי אֲשִׁכָּן גַּם בְּנֵי חֲמֵדֵן הַכּוֹנֵי פִצְעוֹנֵי לֹא מִצְאָה
לְדִינֵי דֵין גְּלַח קִיץ מִלֵּךְ נֶאֱדָר מֵעוֹלָם עַל כָּל בְּנֵי
אֵיתָן הַשֵּׁב אֵל מַחֲוֹ פֶלֶךְ תִּשׁוּבָה לְקַדְמוֹתֵן
כִּרְצוֹתֵךְ כְּנֹת מִלֵּךְ יוֹם תִּפְיֵק עַל־בֵּיתֵךְ תִּכְאֹנֶה
בְּנֵן לְלִקּוֹט מִטַּעַם וּמִזֶּרֶן תוֹבֵלְנָה אֵין לְשִׁקוּט
בְּמִבּוֹנֵן וּבְכַבּוֹדֵן :

עַד אֵן תִּסְלַד בְּחִילָה אֲהֵלָה יְאוֹת כְּכֹת כִּיעֵנִים
יְהִד כְּאֲבוֹת וּבְנֵים מִי אֲפִסוֹ הָאֲמִנִים
בְּנִפּוֹל בְּצִיּוֹן חֲרוֹנִים : וּפְלַח הוֹמָה בְּחִימָה גְּדוּלָה
עַל שְׂמִסוֹת אֲהֵלִיבָה הֵיחָה לְאֵלֵי רַבְּבָה תִּשָּׁב
כְּאִשָּׁה עוֹבָה עֵתָה וְכִמְתַּת חֲשׁוּבָה תְּחִיל וְתוֹעֵק
עַחֲלוּדָה אֲהֵלָה הַנִּרָה אֲשׁוּבָב יְקָרִי מִתֵּר וְאֲבִנָה
דְּבִירִי לְעַת וּבְבְנֵי כְבוֹדִי אֲבַחֵר וַיִּשְׂמַח בְּעֵדִי
צַהֲלָה בָאָה שְׁנַת הַגְּאוֹלָה : עֲלָה :

שבת איכה

אִיכָה בְּנֵי עֲלִיּוֹן וּפְלוּלֵי אֲקִמּוֹ כִּי נִפְלְחוּ חֲבִיּוֹן
עִי

שוֹן וְנָכְלָמוּ לֹא מֵצְאוּ חֲזוֹן חֲזוֹיִם וְנֶאֱלָמוּ גֹבְבִים
 בְּהַר צִיּוֹן קָרְעוּ וְלֹא דָמוּ חֵץ מָרְקוּ כִּי יִרְקוּ כַּף
 סַפְקוֹ שֵׁן חֲרָקוֹ וַיִּשְׁרָקוּ וַיִּשְׁחָקוּ עַרְתִּי שְׁחָקוּ עִם
 נֶאֱקוּ כִּי חֹקְקוּ דַת שׁוֹא אִמְרֵיהֶּהּ עַת יִשְׁאֲלוּ עִם
 וְבָדְלוּ אֵיךְ נִגְעֵלוּ רַק מֵעֵלְיוֹ דַת קִבְלוּ חֲלָפוֹ
 אִמְרֵיהֶּהּ מִלֵּאךְ כִּבְנֵדָךְ נִשְׁבַּע בְּחַי עוֹלָם גַּם אִישׁ
 חֲמוּדָךְ הִגִּיד חֲלוֹם חֲלָם וּרְאָה עֲבָדֶיךָ הַתְּנַבְּאוּ
 כָּלֵם עֲמָדוֹ בַּסּוּדָךְ קֵץ מוֹעֵדֶם נִשְׁלַם יְד גְּבִרָה עַל
 צוּרְדָה שֶׁהַפְּזוּרָה לִי שִׁבְרָה לֵה אֲזַכְּרָה חֲסֵד נְעוּרֵי
 לָכֶם בְּנֵי צִיּוֹן הַכּוֹאֲבִים לָכֶם דְּמָעוֹת עֵינַי שׁוֹאֲבִים
 יִקְרַע סָגוֹר לִבִּי חֵץ מוֹחֲצִי עַד כִּי מִלֵּא חוֹבֵי
 אִיד לַחֲצִי מִדְּרָךְ עֲשׂוּ גְבִי לִמְנַאֲצִי כָּל יוֹם
 מְדוּרוֹת עָלַי כּוֹתְבִים לְבוֹשׁ יִגִּיעַ יַחַד סוֹבְבִים הֶלֶךְ
 בְּלִי חֲסֵדָה כָּל מַחֲמַד עֵינַי וְהוֹחֲדָה חָרַב שָׁמַד עָלַי
 וְאִין נִגְדָה לִי מַעֲמַד בֵּין לֹוֹהֲטִים עוֹלָלֵי שׁוֹאֲבִים
 וּבְנֵי אִמְתָּם בְּתַם דּוֹאֲבִים הִנֵּה וְאִם אֲתָכֶם שְׁתִּי
 שְׁבִי עוֹד אֲנִכְרָה לָכֶם בְּרִית אוֹהָבִי אֲשׁוּב
 לְהִנָּחֵלְכֶם אֶרֶץ צְבִי וְלִזְאוֹת בְּחַנְתִּיכֶם בֵּין אוֹיְבִים
 לְרֵאוֹת הַיִּשְׁכֶּם אוֹהָבִים
 עַל שׁוֹד הַיִּכְלָנוּ וְעַל חֲרָבֵן בֵּית מַחֲוֹלְלָנוּ בְּכָל
 מִשְׁכְּנוֹת

מִשְׁכְּנוֹת גּוֹלְנוּ אוֹי מַה בָּא עֲלֵינוּ נִתַּן בְּכֹר קוֹלֵינוּ
 אוֹי מַה בָּא עֲלֵינוּ יוֹם הַיּוֹכֵן מִטְּבַח לְמִשְׁרַתִּי
 מִזְבַּח אֲדִים קוֹל מִר בְּמִקְוֹם לְמִנְצַח עַל זֶה הִיָּה
 דָּוָה לִבְנֵי אוֹי מַה בָּא עֲלֵינוּ
 שְׁתָּה שְׁתָּה שְׁתָּה שְׁתָּה יְמֵי גְלוֹתֵי חֲלִילָה וַיֵּאָרְטוּ
 יְמֵי יְמֵי יְמֵי אֲבֵל אֲבֵל אֲבֵל נִפְשֵׁי
 קִצְרָה סוּרָה וְגוֹלָה כִּי מִבְּלִי חֵן יְמֵי יְמֵי יְמֵי
 יוֹם לְגוֹנֵן חֲלִיל יוֹסֵר לְמֶלֶךְ כְּלִיל כִּי סָף
 בְּאֶרֶץ כְּלִיל אֲהַבַת זְמַן אוֹמְלֵלָה הַבּוֹ
 לְמָרִים עֵסִים קָרְבוּ לְאוֹבְדִים בְּסִיס וְתָהּ לְעֵנִם
 דְּסִיס תוֹל כְּמוֹ נַחֲלָה וּדְרוֹד מְעִי סָבִיב צִלְעֵי
 כְּמִלְלֵי דְרִיבֵי אוֹלֵי תִכְבוּ שְׁבִיב בֵּת יַעֲנֵה וְנֶאֱלָה

קנות לתשעה באב

עַל גְּהָרוֹת בְּבַל תְּלִינוּ פְּנוּרְתָנוּ כִּי שֵׁם דְּבָרֵי שִׁיר
 שְׁאֲלוֹנוּ שׁוֹבְנוּ תִרְדְּנָה פְּנֵי דְמָעָה וַיְדִי
 אַחֲזוּ רַפְיוֹן אֵיךְ נִשִּׁיר אֶת שִׁיר יְיָ שִׁיר צִיּוֹן קוֹלֵי
 נַחַד וְלִבִּי סַחֲרָחַד אֵיךְ נִשִּׁיר אֶת שִׁיר יְיָ עַל אֲדָמַת
 נִכְרַע עַל אֵלֶּה חֲשָׁכוּ עֵינֵינוּ
 לֵיל בּוֹגוֹי שׁוֹרְדֵי וּבּוֹ כְּלָה זְעַם לֵיל כְּדוֹרְכֵי הַיַּרְד
 עָלֵי רַעְמוֹ רַעַם שְׁעוּ מִנִּי וְאַתְּגוֹדֵד בְּקִרְאֵי
 פֵּעַם

פַּעַם בַּפֶּעַם : אֵיכָה יִשְׁכַּח בְּרַדְדֵי הָעִיר רַבְתֵּי עַם !
 לֵיל הוֹצִיא כָּלִי זַעַמִּי לְחֹרֶץ וּלְכַלְיוֹן צַר שָׂאֵנִי עָלַי
 טָרְפוֹ לָלַעַע וּלְבוֹיֹן יַחֲשֹׁכוּ כּוֹכְבֵי נִשְׁפוּ בַעֲמִדֵי
 עַל־חַיִּיִן אֵיכָה יַעֲיִב בְּאִפּוֹ " אֶת בֵּית צִיּוֹן : לֵיל
 כּוֹ עָלַי שׁוֹאֵה יֵאבֹד יוֹם מַחֲרָתוֹ לֵיל כְּנִשְׁרֵי דָאֵה
 צוֹר מִמְּאוֹרָתוֹ בִּשְׁחַל עַל־נַאֲה עָרֵי כִצְעֵי אִמְרָתוֹ
 אֲנִי הִגְבַּר דָּאֵה עֵנִי בְּשִׁבְטֵי עֲבָדָתוֹ : לֵיל כּוֹ
 הַשְׁחִית דָּהֵב וַיְחַמּוֹס כְּגֵן דְּטוֹב וְכָל מַחֲמֵדֵי
 יִדְהֵב עֲדָתִי לְשִׂאוֹל יִקְטוֹב אֵיךְ בַּחַיִּים אֲהַב
 יַעַד צַר יִחְטוּף אֵיכָה יִזְעַם זֶהֵב יִשְׁנֵה

הַכְּתָם הַטּוֹב

הֵן אֲרָאֵם צַעֲקוֹ חוֹצֵה מְלֹאכֵי שְׁלוֹם מִר
 יִבְכִּיִן : מְלֹאכֵי שׁוֹרְדוֹ אֲהֵלֵי וְנִרְחֲצוּ
 אֲרִמּוֹנֵי וְנִחְרְגוּ בַּיּוֹם אֲפִי וְחִימָה נַעֲרֵי וְחִקְנֵי אֲנֵה
 עֲשֵׂה בְּסִימָה " דְּמָה יִדְהֵב כָּל יִחְזִיִן : מְלֹאכֵי
 מִסְרֵי שְׂרֵי בִיד צַר וַיִּסְרְנֵי בְּחֹבֵי מוֹסֵר אֲכֹר
 וְכָלֵה וּבְלָה בְּשֵׂרֵי וְעֵרֵי : וְאוֹיְבֵי וְעֵרֵי דְמֵי יִשְׁתִּיִן
 : מְלֹאכֵי אֲמּוֹנֵי מַעֲלָה יִקְרִישׁוּ שִׁמְךָ אֲמּוֹנֵי מִטָּה
 גּוֹשְׂאֵי אֵימֵרֵי שְׁלֵשׁוֹ קְדוּשַׁת לְשֵׁם תַּעֲצוּמֵךְ וּבְכָל
 יוֹם דְּצוֹנְךָ מִסְךָ בְּעִיּוֹן :

הַכְּנֵי צַר מְכַה מְרַה בַּעֲוֹן כִּצְעֵי אֵל תּוֹפַע עָלַי
 נִהַרְהָ אֵלֵי אֵלֵי לִי אֵלֵי : אֲזַעַק בְּקוֹל
 תַּאֲנִיָּה : וְאֲבַכָּה וְאֹמַר אוֹיְהָ : עַל־כִּי הִלַּכְתִּי
 בְּשִׁבְיָה : עַל־אֵלֵה עֵינֵי בּוֹכֵדֵה : וְאֲזַעַק וְזַעַקָה
 גְּדוֹלָה וּמְרַה : וְאֲזַעַק

אֵלֵי בְּאֵף סָגַר שְׂבִילֵי בַּעֲוֹנֵי נִהַפְךָ לְאוֹיְבֵי שְׂמַחָה
 זָגִיל עַל דּוֹב זְדוֹנֵי בְּכֹה אֲעוֹרְדָה עַל
 חַפְיִכֶת בֵּית הַכְּתִירָה וְלֹאֲוֹחֵי אֵל שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתַי
 וְתוֹרָה אוֹיְבִים דְּלִקּוּם עוֹבְרֵי דָהֵב בְּעֲבָרָה : דְּהֵן
 אֲדַמָּה עִם אוֹיְבֵי מְקַדְּשׁ וְאֲרִיאֵל נַעֲשִׂים
 כִּכְסָף בְּעֵרִיל יִצְרָפָם לְעֵינֵי מַהֵר וְאֲשׁוֹר עַל־חֲלָל
 שְׂרֵי שְׁשׁוֹנֵי

לִירוּשָׁלַיִם הַנֶּאֱמָנָה לֵה אֲקוּנֵן בְּכָל שָׁנָה : לִירוּשָׁלַיִם
 קִינּוֹת אֲעוֹרֵר לְנַגִּינוֹת וְאֵבֵל תַּחֲרַת
 דְּנַגּוֹת עַל־שְׂרָתֵי בְּמִדְּיָנוֹת אֵיכָה הִימָה לְזוֹנָה :
 נְהִי נִדְהָה עָלֶיהָ אֲרִים אֲשֵׁא בְּכִי עַל הַהָרִים : עַל
 מְהוֹלָלָה בְּשַׁעֲרֵי הַיְתָה כְּאַלְמָנָה : לִירוּשָׁלַיִם יִפְתָּה
 טָף מִשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ אֵיךְ נִתְּנָה לְכָלֵה וְחֹרֶץ
 חֲרִיבוֹת זָרִים בְּמִדְּרֵן קִרְיַת דְּנֹד חֲנָה : יִצְאוּ בְּנֵי־הָאָרֶץ
 בְּנוֹלָתֵי בְּחֹב יִגְוֹן וְחֲלָה : הַיּוֹם אוֹיְבֵי נַפְשָׁם

צאד נכהלה מפני תרב היונה : חסול על עם
 זל ואביון מקום ממך ישעופדיום פהר והעלם
 אל עיר ציון שלוש פעמים בשנה : קול בביתך
 ישוררון מלשן פתיך ירוון ופדויי יי שובון ובאו
 ציון בדת

פל יושבי תבל ישאלו איך צר פי משל ורדה
 ופת עמי מכסרם שאול ירדה : חיל אחו
 פל בית ישראל לירושלים ולשמרון פי מן
 ועד באה שבע נפל במ אש אף והרון על פן פי
 בשר לא ירון פי פת ציון התנוודה : וכת עמי סלק
 אין מבלעדיך אשר ינאל את גאולתי ולך משפט
 הנאולה פי אחת הוא כל תקותי : עניי יה
 מצרתי ופרה בת אשר שונדה אין מנהל לה
 מכל בני ילדה אין

עם תשעה לחדש אב הודי מדבר נגדש באני
 זר במקדש וכבודי פדומן דש : נלכדתי
 ביד אויב הייתי למס עובר : נסרת לפי הרב
 סגוי מעו ככר נשכחתי פמת סלב הייתי ככל
 אופר : על זאת מי בני אשאב : ולבני כים
 נגדש יום נפל כליל ראשי יום הרב סכונ מקדש יוע
 פתי

מתי אחיה יושב תוך מאסר בני עולה לבורע עין
 הושב עמי לעשות כלה שבית את צאן עדה השב
 עליו צוהסון המלה : הפא נא לעם נכאב לכם
 מחלי נגדש לשמך אומרה נפשי תגדל ותקדש
 אנדיל מספר ואקרע סגור לבי ביוני אכור פורני
 בחובי : איך הלל משבני עד ומקום
 מנוחתי איכה אדבר ואנחם עלגודל גלורתי
 על כו ארים קול ואנייה ואוכר איך משבני
 על הרבן עיר קדש לקונן כל פה ינעם ואון
 תערב קינות ומספר לחך ינעם איכה ישבת
 בוד העיר רבתי עם : בנין יופי כל הארץ אשר
 אשר הירד על כל עליון איך דועה התרועעה
 לחרץ ולכליון ואויבים פרצו פרץ הבית שרת
 עליון איכה יעב באפו את ברת ציון : אכור
 בארץ שב מקדש אל ומעלתו וארים קול במר
 נכני כהן ועבודתו איי כי בעון סרתי גלה עמי
 ותפארתי אני הגבר ראה עני בשבט עבודתו :

המען הנאחב איכה נקמב קטוב גער ונקן
 דהב הכות פנים לחטוף השליך אל אשר אהבונן
 גער רך וטוב איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב

אבינו הנמול הזה קוינו אבינו

מי האכזר גדל הפנים לעשות בהם נקמה וישפוך עליהם חרונים באף גדול ובחמה לאדמה שם ישבנו גם בכינו אבינו הנמול מה תצעקון אלי כלכם תלונתכם באו עדי מצרות הושעתו אתכם כל היום ואתם עדי בחדרי ולא השנחתם שבלי אללי בני מה תריבון אלי אללי דמינו שדי חסדך אחד עברו כמה שנים בכל יום תחדש עדיך הזאת מדת אב על פנים ראש פתנים וגם לענה שתינו אבינו הנמול הוצאתי אתכם גרושים מארץ צבי אל שביה ראיתי עוד פנים קשים ולא הקשבתם לישעיה וירמיה על כן לא רחמתי עוללי אללי בני מה דנת לענות נשים בתולות וגם בשלות והפשיטון המלבושין ועשו אותן מגולות לעג וקלס ואזל הרפה היינו אבינו הנמול חרבתי בתי ומקדשי למען עונותיכם בוחי מען קודשי ולא שכנתי בתוככם ביד פשעכם רבות כמימי אולי אללי בני מה ואם אנהו הטאנו איה לך החסידים ואם באף נרשתנו אמור מה עשו הילדים והחסידים אשר בעינו

בעינו דאינו : אבינו הנמול שובו פנים שובכים

ארפא המשובות ידי פתוחה לשבים ולא יזכרון עוד חובות הלבבות אשר היו בלב שוללי אללי בני מה שוב למען רחמיך רחום אלהי הצנאות כפר ברוב חסדיך פשעים וגם חטאות לטובה אות עשה כי לך קוינו : אבינו הנמול חזקו ויאמץ לבבכם כל המחלים ליי כי אהיה לכם לאלהים ואתם תהיו בני על כל מעני אשים עליכם גאולי גאולי עוד לא תריבון אלי גאולי :

אננו ספרו בכנו והתאבלו כי חדלו פרוזן בישראל חדלו ועל הוד והדר אשר קמלו וממקדשי תחלו : בואו עדתי ועמכם מקונני ובמספר מר הלילו על רוב יגוני : ואפל כבד ערכו בחורי וזקני כי באו זרים על מקדשי בית יי : גם זה לעומת זה הנם שוועים וכיללת אנליס קולם משמיעים יען במפלתם היו אחים ורעים הבירת הגדול רסיסים והבית הקטון בקיעים : דמעות סועות וקול צעקותיהם הנה הנם על סדרגת אדיהם כי אין מכאוב כמכאובם יאמרו שניהם יתנו עיניהם : הבית הראשון יזעק אוי כי בחפזון : לדבר

לדבר יי נרעפה מבליסון חסרה משאונאם
 ויבא בס רוזן גם נביאיה לא מצאו חוץ ויש
 השני בדתת וחלחלת מתנים לשמע מבתי
 תצלנה אונים על דרת אשר נתנה במחולת
 מתנים אשר פרתו לשנים זאת גדלה על
 אנוחתי ועל זאת אמרד מכל פכותי כי כשתי
 תורות עשו מחלוקותי סעותי חקותי ותורותי
 חור הראשון אשביתה ספי רוזן כשומר ארים
 קולי ואקרא בגרון אהה כי העיר יי פיל הרון
 על אשר שלח ידו אל הארון טרם יבכה פוקדי
 שפכו סוללה על ביתר צעק השני בקול המולה
 ויהרגו בה רבבות בלי חמלה היא העיר הגדולה
 יקונן הראשון בקול ענומים כבודי גלה מפני
 בהטאת ואשמים אם אנישה אפוד לא יענוני
 כמרומים עד עמוד כהן לאורים ותומים כי מי
 בועס יערוך לועמי גם אתה ראשון לא תשוה
 לחורבני ולתומי בך בא בבלי ובי בא יוני ורומי
 כי שמים רעות עשה עמי לבבות ימסו ומים ילו
 עיני אמר ראשון ואמרטה פני כי ברח אריאל
 אוכל שמני ותצא אש מלפני יי מעד מתים

ינאקו בחרב אחיהם ואויביהם שחקו בתוך
 זיבל חרב איש ברעהו דחקו איש ברעהו ידבקו
 זהו אשא נילל כמבכירה על פסוהו לא היה ולא
 נברא בבתי זכחוסותי שמו צרה וישם את פסל
 האשרה סער תאחזק ראשון אם תבינה צרתי
 השכח צרתך ולי תישא קינה דברו בי פזבים על
 התורה ואברה האמונה איה היתה לזונה קריה
 ואמנה ענה הראשון גם כל חלי וכל סכה אשר
 לא נסית הושיבוני דכא פי באה בת בבל בחיסור
 שפונת ותאכד את כל זרע המלוכה בני אפתח
 בקול המולה ולא חד חרים על אפיסת מלכים
 פהנים ושרים וממך אשא קול כי משלו בנו
 זכרים נחלתינו נהפכה לזרים צדקתנו ופנינו יעלו
 על כל מכותך פי ביום צרתך לא ראית בצרת
 מושלך בחורבני נתקיים ולא בחורבניך יולך יי
 אופה ואת מלכך קלים היו פצעיך ופצעי בחוקה
 זכוני ובתתוני דקה מן הדקה ראשון הגלו בקרוי
 אתי הגלו בדפקה אל ארץ האויב בחוקה
 רעותי עלו על צוארי פאילן וחבורותיך שני עלו
 על קלן ידמו אחרות והמה ישאו קולן חרבן בית

ציון קריה נאמנה : שכחה קול שירים ורננה :

ולח סורה מתאוננה : בוכה בני יעאני :

היו לבו עררי צאני :

אשר שמש קדרו אורי : גברו עלי שרפו ערי :

מפני שרי רבו צרי : צר ומצוק מצאני :

ומתי סודי תעבוני :

למו עיני תקנה מראות : אין עוד נביא מופת או אות :

תחת אשר חזו משאות : שוא נביאים הדיחוני :

הכשילוני עברוני :

עדת יקר נטעי צבי : הלכו לפני צדים שבי :

בני איש תס צורי כצבי : על ההרים דלקוני :

הרדיפוני הדריכוני :

נדה ציון בימי עניה : מכלל יפיה וגאון עדיה :

לגתה בנהי נהיה : חבלי שאול סבכוני :

מוקשי מורת קדמוני :

א אנקת אסיר כלא : הקשיב והפליא נא פלא :

וכן קראו אחרי מלא : ובנה חומות בית ארמוני :

תשכון כקדם במעוני :

תם תם

שני טפי חמיר לן : שבעים שנה נגזרו להעלות ^{החמה}

למחלת וזחפור הקללה לברכה ולך נתנו חמאות

בתוחלת כמו שכח ותהי המלחמה ארוכה : תבנו

חרבן היכל העיר האומללה : כל יושבי תבל וצבא

מעלה אל רתנו דמי לו בבכי ויללה עד יכונן ועד

ישים ירושלם תהלה : שלישי מהר תבנה פירכבה

בושש ישהח לעפר נפשנו ועצמותינו בש השב

ארון אודים ורוח הקדש והיה בית יעקב איש : אין

יבאו להתפלל לאלהים חיים מאפסי ארץ ומכל

האיים כי אז יחזקו בכנף היהודים ונהרו אליו כל

הגוים : ואמרו לכו ונעלה ל הר פי פה ישקוט ים

צרותינו מועפו ויסר אלהים מעלינו קצפו וישלך

האדם את אליו כספו : לא תבכו עוד ולא תהמו

אומי יאמד אלהיכם גוי קורא בשמי מהר אשלח

לכם שופט עם חרמי נחמו נחמו עמי :

קנה לחן כל העלה

עת נפתחו דלתי בטני :

קדמוני ימי עוני :

יבשר יקוד מר בלבבי :

ישא בשיחי משכבי :

כיד אלהי נגעה בי :

יום שובי שיר שאוני :

משברי שר אפפוני :

ציון

אלהינו יוסף ידו פאנו מנוף גאלנו ועלינו
 ידח הודו כימות אשר עובנו : יבא
 במשנה נחמות הנאמר בחזיון צופנו בקול רוסמות
 כי נחם י ציון ו הודו לו קראו בשמו אל רתנו
 דמי לכם עד יקיס דבר נאומו נחמו יאמר אלהים
 סובו אל עיר ההוללת לחילה שיתו לבכם פ
 דבר נרא רהלה אנכי הוא מנחמכם : פצחו
 רנו שור יחדין שונמות ירושלם כי נחם י עבדי
 גאל את ירושלם : שפתונו רהונה בפינו קדש
 הלולים לקרא ל השנה לנחם בו כל אבליס :
 לשום לאבלי ציון תחת אפר גיל ופאר וקרא
 להם אל עלין מטע י להרזפאר : ורחו ירא
 שמו שלמי עד ירוחמו פאיש אכו תנחמו
 בירושלם ינחמו : מקור ישראל י ישוב אלינו
 ינחם ולהקים עדי חורבני יחיש משיח מנחם :
 דוקו בני עם אביון שאו לו לב ועינים כי י מנחם
 ציון ובונה ירושלם :

אלת מוסף על הראשונים כי האלהים אינה לידי וימן בסוף אמרי גועם
 חונים על כי כאל בוח חומן וזה מקומן

הפלה שתוקן רבי אלעזר הקליר החסיד ול תקן זאת התפלה לשאלת סליחת
 נפרת ענות או לעת צרה חר לכל דבר שתצטרך ודע וחקן זאם התפלל זאם
 התפלה בבונה גדולה יענוך פן השמים ותמצא הן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם
 הן שתתפלל ביום הכפורים בין כשבת בין במועדים בין בחול ואם התפלל אותה
 מרקות הקבה יתחול לך וימלא שאלתך וצריך לחיותך ירא שמים
 ועל תשובה להתפלל אותה בנקיטת ובקדושה ובחניעה אל המקום והצללה
 מואת צרה שאני עומר בה או תזכור צרתך וענוך מן השמים

הא המיוחד גדול אתה וגדול שמך
 בגבורה אנא השם הנכבד והנורא
 המהודר והמפואר המקודש והמוזמן המבורך
 הבורח והחוקר המיושר המכולל המנצח הנשגב
 המעלה המתוקף המפורש בע שמורת המיוחד
 ההוד והתק והטהור השומע קול צעקתי הטה אל
 תפלתי אוניך ואל תחננתי ואל בקשרתי אשר
 עבדיך מתפלל לפניך ושואל מפק ואתה השמע
 מן השמים ממעון שבתך שעמדתתי לפניך מרעד
 ושמתתי נפשי בכפי ולקחתי דברים שהודעת לעינו
 מקדם ולאליהו כהר רזפרמל ועקבת תחננתי תבא
 לפניך ולא תשיב פני ריקם מלפניך טוב דרכי
 דחסיך אל תמנע ממני ובגודל חסדיך אשר מעלם

חמח : אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך
 אני עבדך בן אמתך באתי להתפלל ולבקש
 תפלה ותחנונים בעדי כו עונותי רבו למעלה ראש
 ואשמתי גדלה עד לשמים לך " הצדקה ולי בשרת
 הפנים : ועתה " הלאר עני ברחמיך הרבים
 לחיות את נפשי ולא אמור : ועתה " אלהי
 צדיק אלה מאו ותדע כי נשאתי פליטה כחיוס הזה
 והני לפניך באשמתי כולי לעמוד לפניך על
 זאת ועתה " אלהי עמוד מכסא דין ושב על כסא
 שפנים כי עליך עיני ועליך בטחתי ועליך הדבר
 ועבדך אני : ועתה " אלהי העתר לי בהמון רחמיך
 ואל תבישני משברי פניך אל תסתר ממני וכבשו
 רחמיך את בעסקי מעלי ותעלה לפניך רוחי
 וקבל ברחמיך וברצון צעקתי כי רחום ארתה
 רבונ של עולם עשה עמי למען שמך כי לשמך
 תן כבוד על חסדך ועל אמתך למה יאמרו הגוים
 איננו אלהי ואלהי אתה וכוהר בני אתה ואתה
 נואלי ואתה דורשי ואתה טוב ומטיב לואתה
 כובש עמים תחרתי ואתה לוחם עם כל
 הקמים עלי ואתה צורי וקדושי ואתה תקותי
 ותקות

ותקות אבותי ואתה תוחלתי ואתה מקו ומקור
 אבותי : אלהי ואלהי אבותי השב מדרת הדין למדרת
 הרחמים בשמך האל הגדול הגבור והנורא רחום
 וחנון שומר הברית והחסד לאוהביו ולשומרי
 מצותיו : ועתה " אלהי תהי נא לי עיניך קשובות
 ועיניך פקוחות לשמוע אל תפלת עבדך אשר
 אנכי מתפלל לפניך היום יומס ולילה עד שתרחם
 על עבדך אשר פדית בכסף הגדול ובידך החזקה
 ושמע אל תפלת עבדך החפץ לידאך את שמך
 והצליחה נא לעבדך היום כי אתה הוא " לנדך
 ואתה עשית את השמים ושמי השמים וכל צבאם
 הארץ וכל אשר עליה הים וכל אשר בהם ואתה
 סחיה את כולם וצבא השמים לך משרתהוים :
 ועתה " אלהי אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים
 ביד חזקה ותעש לך שם כחיוס הזה חטאתי רשעתי
 בכל צדקותיך ישוב נא אפך וחמתך ממני ומכל
 שארית עבדך ועתה שמע אלהי אל תפלת עבדך
 אל תחנוני וראח בצרותי ושמע קול תפלתתי וענני
 רבונ של עולם הטתה אלי אונך ושמע פקח עיניך
 ואת בצרותי ועמוד מכסא הדין ושב על כסא

רחמים ופתח לי את אוצרך הטוב והוס עלי והגני
 ומלא את משאלותי לטובת ושבעני מטובך
 ופשעך מתנות ידך ורוח את ביתי מברכותיך
 ושמדני ורצילני מכל דבר רע ומכל מיני משחית
 ומחלאים רעים והראה את גבורתך לגוי הארצות
 וידעו כי אתה הוא יי אלהי ויש לי תוחלת ממך :
 רבונו של עולם עשה למען שמך עשה למען זכרך
 כי לא על צדקותי אני מפיל תחינתי לפניך כי על
 רחמך הרבים יי שמעתי יי סלחתי יי הקשיבה
 ועשה אל תאחר למען אלהי כי שמך נקרא וכו'
 רבונו של עולם עשה למען שמך עשה למען זכרך
 על חורתך על תפארתך על צדקתך על קדושתך
 על שבחך על אזהבך על שוכני עפר על אברהם
 יצחק ויעקב על משה ואהרן על דוד ושלמה על
 ירושלם עיר קדשך על ציון משכן כבודך על
 יתומים ואלמנות על עניים ואביונים על גמולי חלב
 שלא חטאו על יונקי שדים שלא פשעו על תינוקות
 של בית רבן עשה למען ולא למענו עשה למען
 והושיענו : עוני עוני : עבודתי ע : עגאלי ע :
 ערודשי ע : עמנ אברהם ע : עופה יצחק ע : ע

אביר

אביר יעקב ע : עחי וקיים ע : ערם ונשא עוני :
 ברוך ומבורך שמך ומרומם על כל ברכה ותהלה
 כי שמך בך וכה שמך כי לפני כל גבון שמך לעולם
 ולעלמי עלמים יעמוד שמך כי משמך ידעו גדודי
 מלאכים ואוהם מלאכי ברך מלאכי אש מלאכי
 ויע מלאכי רתת והם מפארים ארת שמך ושמך לא
 חזו משמך נוסחים לאחור וכל משבריו וגליו הם
 מאדרים ארת שמך כי שמך שמע פשרה וגבהל
 ושמך שמע ישראל ומתו ושמך שמע תים ונבקע
 ושמך שמע תאש וגבהל ושמך שמע הסלעים
 ושתברו ושמך שמע האבן ונפוצין : וארץ תנוד
 בתביטך בה ועמודיה ינודו מידאת שמך וכל דרי
 מעלה שבכל מען ומען ידעו מאיפת שמך ארץ
 ודריה ותהום ואכדון וציה וצל מורת משמך ירופפו
 וידעו וכל תמידך לשמך ירננו וכל אשר נשמרת
 ווח חיים באפו בנעימות לשוננו ישים כבוד לשמך
 ואני עפר ואפר נכה לב ושפל רוח רמה ורזול ערו
 בצל עובר בציון השדה כן באתי להפיל תחינתי
 לפניך ולבקש רחמים מלפני פסא כבודך עלי למען
 אמצא חן ורחמים בעיניך כי קרוב אתה לכל

קראך

קראיך ומהר לשמוע ולמלא את שאלתי ברחמים
אתה הוא יי האלהים אל תשחת אותי ואל תרחק
אילותי לעזרתי חושה : אתה יי לעולם השב כסאך
לדור ודור : ואתה הוא ושנותיך לא יתמו : ואתה
קדוש יושב תהלות ישראל : ואתה צדיק על כל
הבא עלי כי אמת עשית ואני הרשעתי : אתה יי אבי
אתה אני החומר ואתה יוצרי אתה הוא אל רחום
והנון ארך אפים ורב חסד ואמת : רבונו של עולם
עמוד מכסא הדין ושב על כסא רחמים והצלני
מזאת הצרה שאני עומד : בזו המקום יוכל האיש לומר הצרה
שהוא יושב בה או כלמה שהוא רוצה לשאול מחות רבונו של עולם כי
חנון ורחום אתה בורא עולם במדת רחמים ואתה
גדול העצה ורב העלילה ואתה דובר צדקות ומגני
משרים ואתה בוחן כליות ולב אתה הוה וישר אתה
חונן דלים ומרחם אביונים היודע בחשך פלאך
וצדקתך בארץ נשיה חוסה יי על עמך ואל תתן נחלתך
להרפה למשול במגויים : למה יאמרו בעמים איך
איהוה ואתה יושב בסתר ורואה כל סתר ואתה ממליך
כל מלכים : ואלה הגדולה והמלוכה ואתה סוכך טהלים
ויוקף בפופים רבונו של עולם עמוד מכסא דין ושב

על

על כסא רחמים יי שמעה יי סלחה יי הקשיבה ועשה
אל תאחר למענה אלהי : וי עליך בטחתי ואין
אלוה אחר זולתך הלוא אתה הוא ראשון ששמעת
כל תפלורת נביאך וחסידיך ועשיתם להם פלא
וניסים : והלא אתה הוא שהוצאת את עמך מארץ
מצרים ביד חזקה באותות ומופתים : והלוא אתה
הוא כורת ברית לראשונים ומקיים שבועה
לאחרונים והלוא אתה שירדת בענן כבודך על
הר סיני והראית דרכי טובה למשה עבדך ואורחות
גלית לו והודעתו : והלוא אתה שהודעת למשה
כי אתה הוא אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
ואמת נושא עון ועובר על פשע : והלוא אתה הוא
המנחה את העולם במדת רחמים והלוא אתה
הוא בורא כל ויוצר את הכל רב אשון והאחרון
ומבלעדיך אין אלהים והלוא אתה הוא המכה
הרופא המטית והמחיה והלוא אתה הוא שנגלת
לשלמה כלילה ואמרת לו הן אעצור שמים ולא
יהיה מטר והן אצורה על חגב לאכול הארץ ואם
אשלח דבר בעמי ויכנעו עמי אשר נקרא שמי
עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו מדרכיהם

וְרַעִים וְאֲנִי אֲשַׁמֵּעַ מִן הַשָּׁמַיִם וְאֶסְלַח לְחַטָּאתֶם
 וְאֶרְפָּא אֶת אֲרֻצֵּם : וְהָלוֹא אֶתָּה חוּא יי האלהים
 אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׁדִּים
 וְשָׁמַת שְׁמוֹ אַבְרָהָם וּמִצַּאת אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמַן לְפָנֶיךָ
 וְכָרוֹת עַמּוֹ הַכְּרִית : וְהָלוֹא אֶתָּה חוּא שְׁכַרְתָּ
 וְכַתְּבַת בְּתוֹרְתְךָ וְאַף גַּם זֹאת בְּהִיזְתָּם בְּאֶרֶץ
 אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאֲסֹתִים וְלֹא גְעֻלְתִּים לְכָלוֹתָם לְהַפִּיר
 בְּרִיתִי אִתָּם : וְהָלוֹא אֶתָּה חוּא גּוֹמֵל חֶסֶד וְנוֹכַח
 מַעֲשֵׂה אֲבוֹת וְכוֹר לְפָנֶיךָ כָּל הַכְּרִיתוֹת שְׁכַרְתָּ עִם
 אֲבוֹרְתֵינוּ וַיְגֻלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מְדוּרְתֵינוּ וְהִסְרֵנוּ כִּי
 מֵעוֹלָם הֵמָּה וְעַל יַדְעֵי יְדִידְךָ וְחַבְלֵי נְחֻלְתְּךָ שְׁסֻגְלַת
 מִכָּל הָעַמִּים לְפָנֶיךָ סְגֻלָּה וְהָלוֹא אֶתָּה שֶׁשָּׁמַעַת
 צַעֲקוֹתָם וְזַעֲקוֹתָם בְּמִצְרַיִם מִפְּנֵי נֹגֶשֶׁם וּפְדִיתָם
 בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים כִּי יָדַעַת כִּי הִיזְדוּ עֲלֵיהֶם וְתַעֲשֵׂה
 לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְהָלוֹא אֶתָּה חוּא אֲשֶׁר בִּקְעַת
 הַיָּם לְפָנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בִּיבֶשֶׁת וְאַתָּה
 רֹדְפֵיהֶם הַשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלוֹת כְּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם עֵשׂוּם
 וְהָלוֹא אֶתָּה שֶׁהַעֲמַדְתָּ לָהֶם עֲמוּד הָעֵנָן יוֹמָם וְעַמּוּד
 הָאֵשׁ לַיְלָה לְהַאֲדִיר לָהֶם יוֹמָם וְלַיְלָה : וְהָלוֹא אֶתָּה
 חוּא שֶׁיְרַדְדַת בְּעֵינֵי כְבוֹדְךָ עַל הַר סִינַי וְנָתַתְּ לָהֶם
 מִשְׁפָּטִים

מִשְׁפָּטִים יִשְׂרָאֵל וְתוֹרוֹת אֶתָּה חוֹקִים וּמִצְוֹת טוֹבִים
 וְאֶת שַׁבַּת קֹדֶשׁ הַיּוֹדְעֵת לָהֶם וְחוֹקִים וְתוֹרוֹת
 צִוִּית לָהֶם בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדְּךָ : וְהָלוֹא אֶתָּה חוּא
 מְקַוֶּה לָהֶם וּמְקוּוֶה אֲבוֹתֵיהֶם כִּי מִלֶּחֶם מִשְׁמַנְךָ נָתַתְּ
 לָהֶם לְשִׁבְעִים וּמַיִם מִסְּלַע הוֹצֵאת לָהֶם לְצִמָּאָם
 וְהֵם וְאֲבוֹתֵיהֶם הִזְדוּ וַיִּקְשׁוּ אֶת עַרְפָּס וְלֹא שָׁמַעַת
 אֶל מִצְוֹתֶיךָ וַיִּמָּאֲנוּ לְשִׁמּוֹעַ וְלֹא זָכְרוּ וּפְלֹאוֹתֶיךָ
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּם וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם
 אֶרְךָ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְלֹא עֲזַבְתָּם וְלֹא פָלִיתָם וְלֹא
 אֲבַדְתָּם וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לֹא עֲזַבְתָּם בְּמַדּוּתָם
 וְאַתָּה עֲמוּד הָעֵנָן לֹא סָר מֵעֲלֵיהֶם בַּיּוֹם לְנַחֲוֹתָם
 הַדְרֵךְ וְאַתָּה עֲמוּד הָאֵשׁ בַּלַּיְלָה לְהַאֲדִיר לָהֶם אֶת
 הַדְרֵךְ אֲשֶׁר יֵלְכוּ בָּהּ : וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ הָאֵל הַגָּדוֹל
 הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שׁוֹמֵר הַכְּרִית וְהַחֶסֶד כְּמוֹ שֶׁהִיָּת
 לָהֶם מִרְאֵשׁוֹן הָיָה לָהֶם בְּאַחֲרוֹן וְהַיּוֹם יוֹדַע לְכָל
 בְּאֵי עוֹלָם שְׁאֵתָּה חוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה חוּא אַחֲרוֹן
 וְאִין אַחֵר וְזִלְתְּךָ יי עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ וַיְדַעוּ כָּל
 הַכְּרִית כִּי עָשִׂיתָ לְכָבוֹד שְׁמֶךָ שְׁהִיּוֹם יוֹם וְעַד
 לְדוֹר שְׁמֶךָ וְאֲנִי הַיּוֹם בְּצוּם וּבְכָבִי : וְאִם בַּיּוֹם שַׁבַּת אוֹ יוֹם טוֹב
 מְהַלֵּל וּמְיַחַד : אֶת שְׁמֶךָ : רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם

פָּתַח לִי שַׁעַר רַחֲמִים וְעֲנֵה אֶת שִׁיחַתִּי וְקַבֵּל
בְּרַחֲמִים וּבְרַצּוֹן אֶת תְּפִלַּתִּי וּפְתַח לִי אֶת אוֹצְרוֹת
הַטּוֹב מִן הַשָּׁמַיִם וְתֵן לִי חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים וּמְזוֹנוֹת
טוֹבוֹת וְעֵשׂוֹר וְנִכְסִים מִלְּפָנַי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ וְשִׁבְעֵי
מִטּוֹבְךָ וּמַעֲשֵׂי שֵׁר מִתְנוּרַת יְדֶיךָ וְשִׁמְרָנִי וְהַצֵּלֵנִי מִכָּל
דָּבָר רָע וּמִכָּל מִינֵי מַשַּׁחַת וּמִכָּל מִינֵי פוֹרְעָנוֹת
וַעֲשֵׂה לִי תְקוּהָ טוֹבָה וְאַחֲרִית שְׁלוֹם וְחוֹס וְחַנּוּן
וְרַחֵם עָלַי וְתֵן לִי בְרַכָּה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ וּבְרַכְנֵי וְאֵל
הַשָּׁבַע רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ שְׂאֵתְרָה הוּא אֵל רַם וְנִשְׂא
שָׁגְלִית לְמַלְאכֶיךָ וּלְחַסְדֶּיךָ וּלְקְדוּשֶׁיךָ לֵאמֹר כֹּה
יֹאמְרוּ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי כְתַחֲנוּנִים וְאֲנִי פוֹתַח לְחֵם
שַׁעַר רַחֲמִים וְאֵת אֲרוֹכוֹת הַשָּׁמַיִם וְאַרְחַמְסִי וְאֲנִי
מְזַכֵּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שִׁמְךָ הַגָּבוֹר שֶׁהַנּוֹרָא שֶׁהַטְּהוֹר
שֶׁהַקְּדוּשָׁה שֶׁהַתָּה שֶׁהַמְּפֹאָר שֶׁהַמְּשׁוֹבַח שֶׁ
הַמְּהוֹלָל שֶׁהַמְּעֻלָּה שֶׁהַמְּבוֹרָךְ שֶׁהַעֲזוֹ שֶׁהַהוֹד שֶׁ
הַחַי שֶׁהַנִּבְתָּר שֶׁהַמְּפֹרֵשׁ בְּרוּךְ שֵׁם כְבוֹד
מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

ע"כ כהן יאמר בשבת וביום טוב וביום שאינו
בתענית ובוים תענית יאמר זה בשמע קולנו

עֲנֵנִי יְיָ עֲנֵנִי בַּיּוֹם צוֹם הַתְּעֵנִית הַזֶּה כִּי בְּצַרָה גְּדוּלָה
אָנִי עַל שַׁחַטְאֵתִי וְשַׁעֲרֹתַי וְשַׁפְשַׁעְרֹתַי לִפְנֵיךָ

מִיּוֹם

מִיּוֹם הָיוֹתִי עַל הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה מוֹכֵלִים אָנִי
מִפְּשַׁעֵי וּנְחָפֵר מִעֲוֹנוֹתַי וּמִתְבַּיֵּשׁ מִחַטָּאתַי אֲבָל
שָׁמַתִּי רַחֲמֶיךָ לְגַגְרִי עֵינַי כִּי דִרְכֶךָ לְהֵאָרִיךְ אֶפְיֶךָ
וּמִנְהַגְךָ לְרַחֵם עָלַי בְּרִיחוֹתֶיךָ כִּי אַתָּה טוֹב וְסִלְחוֹתֶיךָ
חֶסֶד לְכָל קְרֹאֶיךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲנֵנִי בַּעֲת וּבְעֹנָה
הַזֹּאת וַיְהִי מַעֲשֵׂי חֲלָבִי וְדָמִי הִמְתַּמְעַט הַיּוֹם
בְּתַעֲנִיתִי כִּי אֵלֶיךָ הַקְּרֹבָתִים עַל גְּבִי מִזְבַּחְךָ לְרַצּוֹן
וְתַרְצֵנִי וְעֲנֵנִי בְּצַרְתִּי וְאַתָּה תַּעֲלֵם מִתְּחִינָתִי לְכַפֵּר עַל
כָּל מַה שַּׁחַטְאֵתִי וְשַׁפְשַׁעְתִּי וְשַׁעֲרֹתַי לִפְנֵיךָ מִיּוֹם
הָיוֹתִי עַל הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה טָרַם אֶקְרָא אֵלֶיךָ
אַתָּה תַּעֲנֵה נְדָבָר וְאַתָּה תִּשְׁמַע כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר
וְהָיָה טָרַם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי
אֲשִׁמַּע כִּי אַתָּה יְיָ פוֹדֶה וּמְצִיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל
עַת צָרָה וְצוּקָה וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

ור"ל לתענית יחיד לאחר תענית

וּבִזְמַן הָעוֹלָמִים בַּעַל הַסְּלִיחוֹת וְהַרְחַמְסִים גְּלוּ
וַיְדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ חֲרַפְתִּי וּבִוְשַׁרְתִּי
וּכְלִימַתִּי כִּי עוֹנוֹתַי רַבּוּ מִלְּסְפוֹר וּכְבָדוֹ מִחוֹל הַיּוֹם
וְאֵיבָכָה אוֹכֵל לְפָרֶשֶׁם וּלְפָרֶטֶם כִּי יִכְלָה הַזִּמְזוּם וְהֵם
לֹא יִכְלוּ וְאֵף כִּי כִּמָּה וְכִמָּה עֲבָרוֹת עֲשִׂיתִי שְׂאֵתִי

יודע

יודע במה נכשלת מפי חסרון השכל ומעוט
הזכרון אבל ידעתי כי תביאני במשפט על כל
נעלם כי אין שכחה לפני כסא כבודך ואין גסתר
מנגד עיניך יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
רבון כל העולמים שתקבל ודני וחנוני על הכל שב
שב בתשובה שלמה כי ידעת כי יצר לב האדם
רע מנעוריו ואם גברו עונותי עד למאוד עשה למען
שמך הגדול רבונו של עולם כשהיה בית המקדש
קיים אדם מקריב קרבנו לפניך ומתכפר ויהיה בא
אל הכהנים הלויים או אל הנביאים והיו מורים לו
דרכי התשובה ועוד שקדושת הבית והער אשר
נקרא שמך עליה היו מסייעין לו בתשובתו ואנחנו
בעונותינו ועונות אבותינו הרבה עירנו ושמים
מקדשנו וגלינו מארצנו מקצה הארץ ועד קצה
הארץ ותתק עלינו כל האלה והקללה הכתובה
בספר תורת משה עבדך ואנו בשפלורת לחוצים
תמיד בצרה ובצוקה כי בכל ער עומדים עלינו
להכחידנו מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד על זה היה
דין לבנו ועל אלה השכו עינינו כי אין בנו לא טובה
על שלמותה ולא עבודה ולא ידיעה כמו שגדלנו

יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואבדה
הפסדת חכמי ובינת נבונים תסתמך וכאשר באנו
להתפלל לפני כסא כבודך אנו בתפלתנו
מצפצפים לפניך כצפצוף העופות בלא כונה
מוכרים אנו את שמך הגדול ואין בנו יודע ומבין
מהותו יהי רצון מלפניך מלך רחמן מוחל וסולח
שומע תפלה לב נשבר ונדבר שתקבל צפצוף פי
אשר אני מתודה לפניך באימה ברעה ברתת
בזיע בחלחלה בבושה בחרפה בכלימה על כי
אשמת בתורתך ביות מצותיך געלתי בלבי
ובמופי דברתי דופי הלכתי עמך בקרי והרשעתי
ידתי ונתי חמסתי חמדתי טפלתי שקר יעצתי רע
לאין חקר כזבתי בחשתי לצתי לוצצתי מאסתי
בתורתך נאצתי נאפרתי נשבעתי לשוא ולשקר
סדתי מאחריך עורתי פשעתי צדדתי קשרתי עורף
רשעתי שחתתי תעיתי ותעתעתי וכל עבודת
רעות עשיתי ואתה צדיק על כל הבא עלי כי אמת
עשית ואני הרשעתי ידעתי כי צדק משפטך
ואמונה ענתני אנה כפר נח וסלח לי כי אתה
אלהי ישעי בצר הרחבתי לי חנוני ושמע תפלתני

הלב בבסני ומעוני הנקני ויחשב תעניתי כאלו
הייתי מקריב הלב ודמי קרבן שלם על גבי מזבח
והושיעני ותוצאני מצרה לרוחה ומיגון לשמחה
ומאפלה לאור גדול תודעני אורח חיים שובע

שמחות את פניך נעמות בימיך נצח
יהיו לרצון אמרי פי והניחן לבי
לפניך יי צורי וגואלי

שמח לו אביו או אמו כל תענות שיתענה בין תענית יחיד בין תענית
צבור עד תשלום השנה יאמר זאת התענית קודם עושה שלום ואם
מת אביו או אמו אנוסים בארץ אפלה יאמר אותה כל ימי חייו בכל תענית
ובמקום כי אולי חטא יאמר כי חטא

רבון העולמים ואדון האדונים מפיל אני תחינתי
לפניך ואתה תשמע השמים : אנה מלך
רחום וחנון וזכור לי היום עומדי לפניך בלב נשבר
ונדכה במורא ברעדה בפחד בחלהלה עטוף
באבלי על עוני נפש אבי כי אולי חטא או עוה או
פשע לפניך כי אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב
ולא יחטא ואני בבושת פנים מלאתי חרדה ובאתי
לבקש רחמים ותחנונים מלפני כסא כבודך עליו
והריני היום בתענית לפניך לכפרת משכבו ועוני
נפשי תחת עוני נפשו ועתה מלך רם ונישא שוכן

ש

על ואת חרד עני ודך ויסיך פשוטה לבלתי ידח
מסך נדה בחסדך וזכור לי אתה למען שמך יי
הגדול והקדוש שאני מיחד בכל יום פעמים שיהא
מעוט חלבי ודמי המתמעט היום בתענית ונסוף
דמעות עיני כאלו הקרבתי על גבי מזבח הקדוש
החרום אשר בירושלים לכפר על נפש אבי בקראי
עוני אלהי צדקי כי לך תלויות עיני ולביעד שתאיר
בחמלתך על נפשו וכדיל שמך רבא זכני להיורת
ברא מוכה אבא להביאו לחיי העולם הבא ולהעלים
זכרונו לפני כסא כבודך להשביע בצחצחות
נשמתו ומנחל ערניך עם הצדיקים עושה רצונך
שובע שמחות את פניך נעמות בימיך נצחוקיים
בו מקרא שכתוב ונחך יי המיד והשביע בצחצחות
נפשי ועצמותיך יחליץ וחיית כגן רוח וכמוצא
מים אשר לא יזבו מימי או רתענג על יי
והרכבתיך על במותי ארץ והאכלתיך נחלת
יעקב אביך כי פי יי דבר :

ויאמר החשבכה

שיר המעלות ממעמקים וכו' שמח לו אמו יאמר :

אנה מלך מלכי המלכים ברחמיך זכרני ואל
תכזה ענתי שהתענתי היום לפניך על

נפש אמי כי אולי הטאה או פשעה או עתה לפניך
ועל זאת רעה אחותני וכבושת פני באתי בצום
ובבכי עטוף באבלי לפניך לכפרת משכבתי ועני
נפשי תחת ענוי נפשתי ועתה אל מלך רחום וחנון
רחם עליה בגודל חסדיך כי אתה יי טוב וסולח
ורב חסד לכל קראיך ומיעוט חלבי ודמי המתמעט
היום בתעניתי יהא רצוי ומקובל לפני כסא כבודך
כאילו הקרבתו על גבי מזבח הקדוש השמים בהר
ציון לכפר על נפש אמי " שמע תפלתי ושוערתי
אלך תבוא " שמע תפלת האזינה אל תחנונורתי
באמונתך ענוי למען קדושת שמך הגדול והקדוש
שאני מיוחד בכל יום פעמים שתאיר בחמלתיך
עליה ותעלה זכרונה לפני כסא כבודך להתעון
ושמחה עם האמהות הקדושות שובע שמחות את
פניך נעימות בימך נצח וקיים בה מקרא שכתוב
קומו אורי כי בא אורך וכבוד " עליך זרחו כיהנה
החושך יכסה ארץ וערפל לאומים ועליך ירחו
וכבודו עליך יראה : יהיו לרצון אמרי פי וחגיון
לבי לפניך " צורי וגואלי :

שיר המעלות ממעמקים וכו'

יעלה

בקשות סחיבר החכם השלם חסיד הענוי יוסף פארוך

יעלה לרצון שיח דנתי הטה נא אוני צור לשועתי
ידעתי אבי כי לך הטאתי ואמרותיך טהורות עייתי
ומדרכי תורתך פשעתי תטהתי ובהלתי ישנתי ^{משמם}
ולכן לפני ה' ה' אבדתי אור עיני גם ה' אבדתי
מנהמת לבי שאג שאגתי וצעקתי מרוב פחד ואימים
סתר לי אתה עתה סייעני נגד הלוחם בני להמיתני
בכל יום ובכל לילה לא ירפני חלצני עורני דם על רגלי
פדה נא נפשי מיד לוחצני וברמה אברי א' ישלטיני
פי בתחבולות בקש להרגני מהר תשל יכחו במצולות ימים
פ' דני חסר לב אפן ממני ולב פשר תן לי ורחמיני
שכל פנוי לעובדך חנני ושבתי בכיתך לאורך ימים
פ' נה אי ונצור מרע לשוני גם מהרחורים רעים טהרתי
ומחשבות טהורות תלבישני חכן לבי ירחו והיו חסום
א' הדריבני תשובה הורני ותורתך תמימה למדני
וביראתך תמיד חוקני ורחוליכני בדרכי תמימים
ד' צה נא מצותיך הבינני שמע את קולי אלהי וענני
ומליצי היושר בעדני יליצו המרה מלאכי רחמים
ד' לפה נפשי מתונה שמתני וחתור לי מקוס וקבלתי
תחת כסא כבודך העלני דוממני יהא בשמי מר ומש

בקשה

ו למען שמך עשה בקשתי והבט משמך תחננני
 וריקם אשוב משאלתי ענה עתרתך בורא עולמים
 ה מול נא עלי צור שוכן מעונים מחשבות לבי לך יהיו פנים
 ולא ישלוט בי עון עוות פנים עיני פיונים עם כל בו לחמים
 ואת עשה נא לי לקדושת שמך א יבא על ידי הלול שמך
 פן תשפוך עלי חרון אף ועמך אן אכרח ממך אל דר כסרומים
 ק דשני בכל מצותיך כי חשקה נפשי מזהר אמרו חזק
 גל עיני אביט סודות תורתך ובמשכנותיך תן לי נחומים
 ה יש מהר לי צור שוכן מונים לבהם גגור פיו צדיק חונים
 בין גורים וזאבים ושוטנים מונים חמורים כיונים נבזים חומים
 ז כור נא מלכי כמה שכחתנו וכבור גלות נה חלא צדפתנו
 ובסתן התלאות הבאתנו גם מכרתנו בלא חונקים
 ק ד שיה שמך צור גואלינו שוב חלצנו מיד גועלינו
 מהר ובנה גם היכלנו הרחב גבולינו כשנות עולמי

תם ונשלם תם

אודה לאל לבב חוקר ברון יחל כוכבי בקר
 וסא על עמו בנים לברך שמו
 ויפר מעליו ועמו בזכות משפמי בקר
 ושבר כפול יהיה להם אם יערו את בניהם
 לעלות גם הם עמכם א בית א יוצר אור בקר
 סתרה

בקשה

ס תרה הוא יהיה עליהם מן הצר המסית אתהם
 יקל ידו מעליהם עד יהי כענן בקר
 פ דה יפרנו מפל צר כי הנה ידו לא תקצר
 בקוראינו מן המצר בכל יום ערב ובקר
 פ גיך האר אתנו למח נצח שכחתנו
 בין זאבים זנחתנו במשמרת עד הבקר
 א ת עיניך א נא תעלים את חצק בנו פלים
 ד אה אורך גלותנו ד מיד אויבנו פדנו
 ד רכיך למדנו ד רכיך למדנו
 כי בך כל תוחלתנו הושרה לעורנו
 ו חושרה לעורנו לכפר עונותנו
 ח זקו נא לבבכם עמי ח זקו נא לבבכם עמי
 ובהזככם ישפון שמי ובהזככם ישפון שמי
 ז את תשיבו א לבבכם כי צר לי בכל צרתכם
 ז את תשיבו א לבבכם כי צר לי בכל צרתכם
 ושב אנכי עמכם עד אודה לכם אור בקר
 ק בנין גליות אעשה זכות האבות לא אנשה
 ארצכם בקרבן אשה וקקטורת עולת בקר
 שרים

קנט

שחורשתי לומר לקוני כקומץ זכרון הלך רך ועני לכבוד קחל קדוש בית יעקב ועל
דוכני באמששידראם קמתי לרנן כל שוני ממחרת המסח ליל שני בעור יחזקתל
פצמים לדאות ככני משני לברך בצפירת ספירת לאל עתי ומניני עד מוזן חודת הרוח
ששוני אמרתי אענם חלקי גם אני לחיות שמו לזכרון לחם בתרדו מאחליתם
אחבה שאחזכתי אהם ואת בניהם בארבע עשרה שנת שחיתי שליח כינם לבן אחתם
הוא ברחמי ירום סוכת שלומי עליהם יפרו וירכו כבוכי השמים ובסליחתם
לאחרונת יסעו לנגליהם

סימינו אש תורתו
לצאת ישראל ממצרים
לשאוב שפע משמים
כבודי וטריים ראשי
ואספירה בצמא
עד אשר אניע שמה
דת אל רם למושעות
ממחרת הפסח
לעד דור ודור לנצח
ופראשית הקצירה
חרמש מהחל בקמות
לבית אל שוכן מרומות
כלותה נפשי נכספה
זכרו לי תאות נפש
לישועתו אני חפץ
עת כל מלכי העמים
קול ששון וקול שמחה
ובשלום השקט ובטחה
הוא מלכנו גואלנו
ברוך הוא ברוך שמו

יסלא פי תהלתו
צור דורש טוב לעמו
ברוך הוא ברוך שמו
ולומר טעמו אהלל
ויחוד שמו אמלל
נראה על ראש ההרים
ברוך הוא ברוך שמו
סוכת שלומי פרש
וממרומו דרש
מי כמוהו באלים
פלאים סוף וחר סיני
ואמת לעולם
שימו כבוד תהלתו
ברוך הוא ברוך שמו
שיר תורה אליו אקדם
ודח משמי שמי קדם

אודה שמך יה בכל בקר חסדיך שירי בקליל
 יגיד אמונתך: שש אנבי על אמרתך אמרה
 ביום שבת קדשך: יגל לבי ביום שבת ועדני
 ואשיר שיר בלב ובניב הגיוני ליי אודך עליון שמך:
 כי שמחתני בפעולך: ובמעשה ידך ארגן
 בבית קודשך לך אחתני ואשנן אין קין
 לתהלתך מאוד מאוד עמקו מחשבותיך:
 סירים פרחו ועדת צוררים הניצו לשחו הצצו
 פארים רנת אכזרים מקרוב נקמתך נפוצו
 גוים מרוממותיך: פרוח יפרח פארז רענן צדיק
 יזרח שלו ושאנן ויתלונן תמיד בחצרותיך מה
 ידידות משכנותיך: שבת קדש מעין ערך ערך
 נפש מחדש לענג ולעדן ובעדיהן הם שתולים
 בגן עדניך לחוות נועם זיו הוד שבינתך:
 לך יאתה גאות ומלוכה בשש כלית
 כל המלאכה והממלכה ליום מנוחתך מלכות
 עלמים מלכותיך: ואדירוך קולות מים רבים
 בעת עלות לציון ארון וכרובים או שירים ערבים
 אערוך לפניך אמלא פי תמיד תהלתך: מנוחה

רמים

רמים לאסירי תקוה בכות עלמיסוקד שנתוה
 בעני וקהלה: יגל לבי ביום שבת ועדני
 ימים נספר תהלותיך

לפני נודה לאלהינו קיים: סנסובו כפונספה צים
 יש לאחד ואין שנועמו מפליא מקדם פלאות לעמו
 על שפת הים האמינו בשמו: תהל אונת רמים

ומשיר אהודנו עהבית שחרית אהודנו
 יי אחד הוא אלהינו: לו פי מלא שירה כים:

סכסך מצהים ספקול המולות ויהעם משמי סיהו במצולות
 נאדר בקודש נורא תהלות לפני משה בוקעים:

פרצו ביום בובשה לפניהם א רם שמים עשה
 ענו כלם שירה חדשה: זה אי מושל בנאות הים:

שרים ערמו אחר נוגנים הלל נאמו עת מרונים
 אשיתה ליי שופן מענים ובגבורתו דנעחים:

לעם גאולים מים חוקים למגואלים אף וחסה
יש אש מלחמה עשה נראות על הים

לפני נודח

נברוכ גאונך דם על כל רמים תשלח חונן להודים קמים
מי פמוכה באל מרומים יהלוקך וורדו הים

לפני נודח

פקדם חוקת לי לסוע נאה גאות ואני עד
יש מלוק לעולם ועד יעלוך השדה ידעם הים

תם

לפני נודח

תם

פזמון לחיילי צה"ל

אנדיל מהלל לך נאה קדוש נשגב על כל נאה
מי פמפה שפל הוא עי אלהים אמת

יראח ורעד יבא מי רום נאותך בחושבי
כישועתך יגל לבי אותי פדית אל אמת

וארנן ליל ובקר חסדיך לאין חקר
כסאך רום הוד ויקר ישבת עליו פאסת

סליה יודוך חמיני חסדי גם נאמי
על תגמולך יש קדוש ישראל פאסת

פי אמלא שיר תהלות לבי אלי במקהלות
פעל כל טוב הנמלות לישראל זרע אמת
שפתנו

גשפתנו עד בלי די ירננו לך אל שדי
בתיב אני א ואתם עדי כך הוא רשום בכחבאמי

לך יאתה להאמר עשה כל מחל ונומר
מה נעים שמך לומר רחום רב חסד ואמת

ודברך לא ישוב ריקם צוה ליעקב וקם
לאויביו תשיב וקם לבניו שלום אמת

מנוחה צו למגרשי על יד גואל גוע ישי
לו העמים יובילו שני נשבעת לדוד אפת
פזמון לתל רחמי כנים

שאי נפשי במו רחשי לא נורא אשר נקרא יי שלום
יהדתי לאל שיתי לעון ושם והוא ישם לך שלום

ויתרום שמו עולם ועד עד לאבי עד ושר שלום
ספרי נא בקול רינה לא עוזי ומעוזי בוא שלום

פאר ילבש ויתקדש בשום תבל והררי א ברוב שלום
שמו נשגב לצור משגב והוא היות והוא יתח והיות שלום

להר קדשו ומקדשו שמח שמח ובשלומה נחר שלום
ואועי די מכל נבדלי יעלו אבר מכל עבר דבר שלום

כרוםם אל יצו גואל ויהר ציון לאפריון נוה שלום
לשכה ג קהלות באמטש ויראם פזמון לתל סתו יבושר
לכו נרננה עדת נאמנה

לשוב משינה
ושבת בגנים
נעים וקנים
ונרוממה שמו
ואנחנו עמו
סודו בהם חביון
ובחר בציון
פצחו שיר ותחלה
נעלם ונגלה
שוכן שמי ערבות
זרח על האמות
לו נאנו תושבות
על כל ההבטחות
וראו עינונו
לעיר אלהינו
פרוס מכל מחשב
כי אמר וישב
חזקו בית יעקב
כי יברך האל
תם

בראה יעקב :
שאו שיר ורננים
יחד בית יעקב :
יחיד בעולמו
זרע עבדו יעקב :
נעלה על כל עליון
ובאהל יעקב :
לנורא עלילה
לעני כל ישראל :
בוהן כל לבבות
ועוד בישראל :
כל שונות צחות
רפ טוב לבית ישראל :
בקיבוץ עמנו
ציון נוה שלום :
טוב על עמו חשב
עמו בנוה שלום :
ושארת בית ישראל
את עמו בשלום :
תם

שיר שקול להן יגדל אלהים חו

אשיר לאל חי שיר תהלה : שבח והוד הדר וזמרה :
יאות לך אלי גדולה : גאות ועוז מכל יצורה :
ושבחה בצבא מעולה : תמיד בקול שפה ברורה :
סימן לגוי קדוש סגולה : עם זו להבלי באונברא :
פיהם ושיחתם בגילה : יודו לך יחוד בסורה :
שפתי אמת לעד בהילה : זרע ישורון אום בחירה :
לוי בדוכן שה במילה : כהן בסוד קטר קטורה :
ועד במקדש עם בצלה : שומרי וחוגי דת יקרה :
מעין ישועה מי גאולה : השקה ללב צמא בשורה :
חדש לגולה צור גאולה : היכל ואולם חיש שרדה :
זבחי שלמים שם ועולה : מרום דביר קודש נהודה :
קרני בהדרת בית תפלה : אשיר לאל חי שיר תהלה :

פזמון להן יום זה

ארוממה סלה
דודי ורעי
רועי :
יהיו לפניך
כריח ניחות
שעה אלהינו
אור וישעי :
ארוממה

יו רועי ארוממה

וְגַשְׁלֵמָה פְּרִים
זְמִירוֹת וְשִׁירִים
רְצֵה אֲדוֹנֵינוּ

שִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ
חֶלֶף חוֹבוֹתֵינוּ
קוֹלִי בְשׁוֹעִי

י"ז רועי ארומסך

סְעַדְנוּ אֶתָּה
עֲזַרְתֵּנוּ אֶתָּה
שָׁמַע מוֹשִׁיעֵנוּ

בְּנִפְלְתֵינוּ
עֲזַרְת אֲבוֹתֵינוּ
שִׁירֵי בְּהַרְוֵעִי

י"ח רועי ארומסך

פְּנִיךָ הָאָר לָנוּ
וְהַעֲתֵר לָנוּ
דִּיקָם אֵל תְּשִׁיבֵנוּ

בְּאֶרֶץ גְּלוּתֵינוּ
תָּמִיד בְּתַפְלֵתֵינוּ
אֶתָּה אֵל הוּאֵי

י"ט רועי ארומסך

שִׁירֵי לְשׁוֹנֵינוּ
שִׁבְרֵי לִבֵּנוּ
וּכְבָרְכַת כְּהָנִים

כְּשִׁירֵי דוֹכְנִים
כְּמוֹנַח אֲבָנִים
בְּרַכְתְּךָ תִּשְׁפִיעֵי

י"י רועי ארומסך

לְפָנִים לְפָנֵי תְּבֵא
בְּשָׁלְמִים וְעוֹלוֹת
בְּמִשְׁכַּנְתְּךָ חֵישׁ

תַּחֲנוּנֵי עַמְּךָ
עַל מִזְבְּחוֹתֶיךָ
לְהַרְגִיעֵי

י"יא רועי ארומסך

וְאֵן תַּחֲפוּץ זִכְרֵי
מֵעַם נִשְׁבַּר נִדְחָה
בְּצִיּוֹן בְּגִילָה הִיא

קְטוֹרֵה וְעוֹלָה
עוֹלָה מִן הַגּוֹלָה
שֶׁעָשׂוּעִי

י"ב רועי ארומסך

מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים
יַחַד כָּל לְאוּמִים
תֹּאמַר עַל בְּנֵיךָ

תִּמְלֹךְ עַל עַמְּךָ
יְדָאוּ מִשְׁמַךְ
חוֹתֵם עַל זְרוּעֵי

י"ג רועי ארומסך

לִשְׂכַח קוֹבוֹת שֶׁל בַּח
אֵל דָּר רוּם חֲבִיּוֹן
תוֹךְ נוֹה אֶפְרַיִם
יְהִי כְּקֶדֶם הוֹד
לְצַבִּי וּלְכַבוֹד
אוֹ יִשְׁמַח לְבָנוּ
דָּצוֹן תַּעֲטֵרֵנוּ
וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים
בְּזִכְרוֹת יְד הַשׁוֹעִים
כִּנְגָה יֵצֵא צְדָקָה
אוֹ עֲדָה שׁוֹקֵקָה
סִפִּיר וַיְהִלּוּס

פזמון
הַשֵּׁב שְׁבוֹת צִיּוֹן
רְצִיתִי
הַדָּר מִקֶּדֶשׁנוּ
נִדָּר מִשִּׁיחֵנוּ
כְּבָנִין אֲרָמוֹנֵי
בְּחִצְרוֹת
מֵעַמֶּק עַמּוּקָה
זוֹרְעֵי הַצְּדָקָה
לְעֵינֵי הַמּוֹנֵי
יִתְנוּ צְדָקוֹת
וְלִבְשׁוּ כְהֵנִי

אל דר

אל דר

אל דר

בבאם עד הלום
 בזכות עשה שלום
 או יבורך מא עלום
 פדות לצדיקים
 בזכות המחזיקים
 מציון תצא תורה
 או יהיו כל בני
 שבחות ושירים
 יפצחו ההרים
 בזכות יד הנודרים
 או בזיוה והודה
 לישועות חוסן
 על פתח וחוסן
 בזכות הפדוים
 או יאמרו בנזים
 ויהיו גן רוח
 וישביה בלי מדוה
 בזכות נושאי יחומות
 או יאמר כל מקוה
 מלכים יבאו

אוצרותם

אוצרותם יבאו
 בזכות הכנסת אורחים
 או כל הנדחים
 חזקו בית יעקב
 שם חדש לך יקוב
 בישועה קרובה
 או ימלל פינו

תם אל דה תם

על יד סרות לזון אורח לאל פזמון

ירומם פי לצורנו
 גדל שמו ויתעלה
 מהות רומו לא תסולח
 והוא נמצא לכל שוא
 נמצא בצרות עזרת
 סובל עולם בגבורתו
 געלס ואין סוף לאחדותו
 הוא יי אלהינו
 פלא נשגב מכל רעיון
 כי אינו גוף ולא דמיון
 דסונשא על כל עליון
 רוממו יי אלהינו
 שגיא כח תהלתו
 כלפי מקדם קדמותו
 אדון קדמון באלהותו
 מי פי אלהינו

מב א

לו לבדו נאה לעבוד : מרום נאה מלך הכבוד :
 להשתחות ולהודות : לשם יי אלהינו : ירום
 והאציל הוד זיו מעצמו : שפע נבואה לעמו : ירום
 חזו ויתנבאו בשמו : נאם יי אלהינו : ירום
 משה שמת במתנתו : לא קם בישראל כמותו : ירום
 שמו נאמן על כל ביתו : תפארת עוז אלהינו : ירום
 חשף ברוע קדשו : לישראל עם קדושו : ירום
 תורת אמת להקדישו : מעדנים לנפשנו : ירום
 זוהר עולם מלכנו הוא : לא יחליף אמרי פיהו : ירום
 בה כל צוה ונבראו : בראשית ברא אלהינו : ירום
 קדוש שוכן שמי עדבות : חוקר ובוהן כל לבבות : ירום
 לו נגלו כל המחשבות : הנסתרות לאהינו : ירום
 סוחרה וצנה אמיתו : להצדיק צדיק בצדקתו : ירום
 ולן שעדי רשעתו : וכאורח איש ימצאנו : ירום
 ישע עמו יצוה : להרים קרן לעמו : ירום
 לפני שמש ינון שמו : חומר נעים ומירנו : ירום
 האל רם בתעצמות : יזיל טללי נעימות : ירום
 למתים יחזיר נשמות : לספר מעשה אלהינו : ירום
 עקב אמוני שלש עשרה ימבור מדות שלש עשרה : ירום
 לשבטי יח שתים עשרה לרום בית אלהינו : ירום

ישוב

הורך והורך תגפלאח מלך מרום על כל ברכת ותחלה גוהן לפתאים
 עורמה לכער דעת ומזימה מר יקרו מעשך אל מי בכבוד מוציא יקר
 מולל שחחיתני וקיסתני אתה יי ערתני ונחמתני לחתחיל ולחשלים חספר
 אמרו גועס ממגרים חו שיס גם ישנים רוכב שפתי ישנים ועהרז יי עוז ישועתי העונות
 אותי כיום צרתי כאשר חיות לעירתי והקדמת רפואה למבתי יום נומעד
 קרסולי ויקום בי כחשי אמרתי נגרשתי מנגר עניך ואתח מחסי כבודי ומרים ראשי בן
 יי אלהי חאר פניך אלי ותן מחורך עלי וסלח לי עונות בעודי ועורני לשבור לבי
 בקרבי ליראתך וחרש לי רוח חוש לעבורתיך וטחר נבשי ורעיני לקרש שמך בכל עונני
 למען שמך יי ותעביר מעלי ומעל בני ומעל כל ישראל גודות קשות ורעות ובל
 מינו רלות ועניוה וממות כשונות להודיע שרא יבושו קוויך ולא יכלמו מבקשך בי
 נ יוב אתח לקוראיך ומצוי לדורשיך ענני יי ענני וצלח וא את דרכי אשר אני
 שמר עליה וכרחמיך לי האידח עד אשר אבא אל ארונני העידה צפת ויבכ שמה פג
 מוערות לחלל תמיד לשכך ולהודות שמור צאתי ובאי ואומרך כל זמי צבאי שם
 אוכי ציקרך לבדך אגילח ואשמחה כהסרך ואורך כל יחי ושנותי אספרח שמך
 לאחי ואברכך שמך עד עת מותי כי בך שמתי תקותי כל ימי היותי לחשוב בחמלת
 אליך נשמתני כל האותי חוריעני אגדח חיים שובע שמחות את בניך נעימות בימנך נצח
 ואני אמרתי נגרשתי מנגר עניך אך אוסיף לחביט אל היכל קודשך
 ואני כחרש לא אשכעובאלם לא אפתה פי
 ואני חיתי חרפה להם יראוני יניעו ראשם
 ואני כמעט נמי דגלי כאין שפכה אשורי
 ואני אליך יי שועתי ובכקר חפלותי תקרמך
 ואני עני וכאב ישועתך אל לחים תשכנו
 ואני ברוכ הסרך אבא ניתך אשתחוח אל היכל קדשך כיראתך
 ואני תבלתי לך יי עת דצוק אלוים ברוב חסרך ענני באמר ישע
 ואני כחסרך בטחתי על לבי כשועתך אשירח ליי כי גמל עלי
 ואני עליך כטחתי יי אמרתי אלהי ארתי
 ואני תמיר איחל וחוספתי על כל תחלתיך
 ואני קרכת אלהים לי טוב טתי ביי אלהים מחסי לספר כל מלאכותיך
 ואני כזית רענן כבית אלהים בטחתי בחסר אלהים עולם ועד
 ואני אשר עורך וארנן לבקר חסרך כי היית משגב לי ומנוס כיום צר לי
 ואני בקול תודה אובהח לך אשר נרדתי אשלמת ישועתת ליי
 ואני ביי אצפה אותילת לאלתי ישעי
 ואני ביי אעלותה אגילח באלתי ישעי
 אלהים יי חלוי ישע דגלי כאילות ועל כמותי וירכני למנוע בנינותי
 אמר יוסף שלום בן לאא שלום גאלינו ולחה בתיות שבית הרגום שבאמשטי
 ראם גהחרישה עבשיו שלא היתח מקדמת רנא וחאומנים לא חיו כל כך וריוס
 לרקק הישב כי החרגל וחזמן מחכם חאומן וחם חיו מתחילים ולכן גמלו סות
 חספר איה טעיות אכל הם כעטי וקלי חתקין והקורא בו אם ימצא איזח טעות אל
 אישמני על זה וגם לא על החכם הנעיהו כי האמת בן הוא כי לא יצא מידו כי אם
 בשגנת מלגני השליט אבל על חרוב אנו נקיים וררן אותי לכה זכות הבא עליו וכרבת

מפתח סידורי לאיש למצא כל דבר ודבר על מלתו

דף טו	מצלאן לחולת	דף ב	פריכת התורה ועשיית דברות
דף טז	מצלאן לאשח	דף ג	על נהרות ככל ועל הכל
דף טז	שנה חיים	דף ד	בקשות של חול
דף ע	ליושבת על המשבר	דף ה	בקשות ומזמנים לסבת
דף צא	תפלה על כל צרה שלא תבא	דף ו	בקשות למוצאי שבת
דף צב	תפלה לטאלת ממד	דף ז	משמרת של ראש חרש
דף קג	תפלה לזמן מנסת חו	דף ח	בקשות של ראש חרש
דף קט	תפלה חיים לתרמון	דף ט	בקשות לחנוכה
דף קטו	תפלה הירד	דף י	בקשות לצום אסתר
דף קיט	נטת ורדן	דף יא	פזמונים לפורים
דף קיט	סדר אנלים	דף יב	פזמונים לפסח
דף קכא	סדר שבתות	דף יג	פזמונים לשמיעות
דף קכד	סדר תשעה באב	דף יד	תוכחות לראש השנה
דף קכט	נחמת	דף טו	תוכחות לנפול
דף קכ	תפלה יחיד לדבי אל עור הקליר דף קכ	דף טז	פזמונים לסוכות
דף קכ	תחינת למי שמת לו אביו או אמו דף קכ	דף טז	פזמונים לשמחת תורה
דף קכז	בקשות לה' ר' יוסף פאדרו דף קכז	דף טז	קריש הלולים
דף קכט	פזמונים שחרשתי להמרתין	דף עא	סדר חתנים
דף קכט	לספירת העומר	דף עב	סדר כרית מילה
		דף עב	לובד הבת

חמנו שלם שבח לאל בורא עולם
 ביום חמשי ב' לחדש אב :

